

Universitat Autònoma de Barcelona

ADVERTIMENT. L'accés als continguts d'aquesta tesi queda condicionat a l'acceptació de les condicions d'ús establertes per la següent llicència Creative Commons: http://cat.creativecommons.org/?page_id=184

ADVERTENCIA. El acceso a los contenidos de esta tesis queda condicionado a la aceptación de las condiciones de uso establecidas por la siguiente licencia Creative Commons: <http://es.creativecommons.org/blog/licencias/>

WARNING. The access to the contents of this doctoral thesis it is limited to the acceptance of the use conditions set by the following Creative Commons license: <https://creativecommons.org/licenses/?lang=en>

TESI DOCTORAL

EDICIÓ CRÍTICA DELS ESCOLIS

AL CANT X DE L'*ODISSEA*

AUTOR

Sergi García Prat

DIRECTOR

Jordi Cors i Meya

Departament de Ciències de l'Antiguitat i de l'Edat Mitjana

Universitat Autònoma de Barcelona

Setembre 2022

SUMARI

INTRODUCCIÓ	3
ESTAT DE LA QÜESTIÓ	7
TESTIMONIS	12
ELS CÒDEXS	14
LA NOSTRA EDICIÓ	43
<i>STEMMA CODICUM</i>	47
EDICIÓ CRÍTICA DELS ESCOLIS	48
ÍNDEX DE PASSATGES CITATS ALS ESCOLIS	260
BIBLIOGRAFIA	264

INTRODUCCIÓ

La tradició ens ha llegat una ben nodrida col·lecció d'escolis a l'*Odissea*, que, juntament amb els escolis a la *Iliada*, conformen una mostra molt antiga de la tradició erudita d'interpretació dels textos homèrics. Per poder arribar a estudiar totes dues obres i entendre la seva transmissió de manera completa, des del punt de vista literari, mític, lingüístic i fins i tot històric, és necessari tenir en compte aquests escolis.

Si bé disposem d'edicions ben completes dels escolis a la *Iliada* (la darrera, entre 1969 i 1988, a cura de H. Erbse), no podem dir el mateix en el cas de l'*Odissea*. Tal com apunta Cors en un article sobre aquesta qüestió¹, cal una edició crítica acurada dels escolis a aquesta obra, atès que la darrera encara vigent, que devem a Dindorf, és notòriament antiga (de 1855) i s'ha de considerar ja insuficient.

En efecte, pel que fa als escolis a la *Iliada*, cal considerar l'edició d'Erbse com a prou completa, atès que partia d'un corpus de manuscrits del qual restaren fora tan sols els escolis anomenats *menors*, els quals foren objecte justament de l'edició parcial –i, doncs, complementària– de Van Thiel, ja a l'any 2000.

Els escolis homèrics

Els escolis són anotacions marginals i interlineals en manuscrits que contenen un text d'un autor i que tenen com a objectiu aclarir aquest text. Els escolis homèrics són extremadament valuosos perquè, tot i que generalment daten de l'època medieval i són el resultat de diverses etapes d'extracció i reelaboració, en última instància deriven de l'erudició dels períodes hel·lenístic o imperial.

Els estudiosos divideixen els escolis homèrics en dues categories principals, menors i majors. Els menors (*scholia minora*) són principalment notes lexicogràfiques destinades a traduir

¹ CORS, 2010, pp. 98-99.

Introducció

paraules homèriques difícils al grec de la koiné en l'ordre en què apareixen al text (a diferència dels lèxics, que presenten paraules per ordre alfabètic). La traducció de paraules homèriques als seus equivalents clàssics o de la κοινή va ser un pas fonamental en l'estudi dels poemes, ja que la llengua homèrica –una barreja de diferents dialectes i diferents estrats cronològics– va representar un repte per a qualsevol grec des del període clàssic en endavant. L'erudició dels escolis menors és, doncs, elemental i deriva en part de (però no està limitada a) l'ensenyament escolar, on la primera tasca era comprendre el significat literal del text homèric. Aquest tipus d'escolis són llistes de vocabulari extrets dels papirs i que després passen a acompanyar els manuscrits que tenen el text homèric.

Els escolis menors es troben tant en papirs com en el corpus medieval posterior dels anomenats escolis D (abreviatura de *scholia Didymi* perquè es creia erròniament que derivaven de Dídim, l'erudit alexandri dels segles I aC - I dC), en la tradició de l'*Odissea* anomenats escolis V (abreviatura de *scholia Vulgata*). Els escolis medievals V es conserven als marges dels manuscrits homèrics, però també simplement com a entrades individuals (*lemmata*) seguides d'explicacions en manuscrits sense el text homèric. Aquests darrers manuscrits també contenen notes que discuteixen qüestions mitogràfiques (procedents de l'anomenat *mythographus Homericus*², un comentari perdut del segle I dC sobre mites homèrics, que es deriva de l'erudició alexandrina), així com resums argumentals de cada llibre homèric. Aquests dos components addicionals dels manuscrits medievals no són tècnicament parlant escolis menors; originàriament eren productes independents de l'erudició hel·lenística, com ho demostren els papirs que conservaven només les *ιστορίαι* homèriques (és a dir, explicacions mitogràfiques pertanyents al *mythographus Homericus*) i només les *ὑποθέσεις* (“resums”) dels llibres homèrics. No obstant això, aviat es van combinar gloses, explicacions mitogràfiques i resums de llibres homèrics.

Els escolis majors (*scholia maiora*), d'altra banda, es conserven majoritàriament en

² Sobre aquesta obra, vegeu la tesi doctoral de Joan Pagès del 2007, *Mythographus Homericus: estudi i edició comentada*.

Introducció

manuscrits medievals i representen la font més consistent per a l'erudició hel·lenística i romana primitiva, ja que es deriven de comentaris corrents (*ὑπομνήματα*) i monografies (*συγγράμματα*) que parlen de temes homèrics específics, que van ser escrits per estudiosos actius durant l'apogeu de l'erudició grega. La comparació entre escolis medievals i els corresponents fragments de *ὑπομνήματα* conservats en papirs dels períodes hel·lenístic i romà mostra que el grau de precisió i fidelitat amb què es conservaven les notes hel·lenístiques originals és força elevat: no només el contingut de les entrades sovint és molt semblant, sinó que de vegades també hi ha correspondències textuais.

Les fonts d'aquests escolis són en molts casos els escolis derivats de les obres que conformen l'anomenat Viermännerkommentar (Comentari dels quatre homes, abreujat VMK), una recopilació dels segles V - VI dC que recollia les obres de quatre erudits: el tractat d'Aristònic sobre els signes crítics utilitzats per Aristarc en la seva edició d'Homer, el tractat de Dídim sobre la recensió homèrica d'Aristarc, el tractat d'Herodià sobre la prosòdia homèrica, i l'obra de Nicanor sobre la puntuació homèrica. Del VMK es va anar extraient material al llarg dels segles, i es conserva en fragments en escolis medievals. Aristònic i Dídim en particular són les principals fonts per conèixer l'obra d'Aristarc de Samotràcia (216-144 aC), l'erudit més important d'Alexandria. Per consens acadèmic, qualsevol escoli d'Aristònic es considera que informa de les opinions d'Aristarc fins i tot sense cap menció explícita d'ell. Pel que fa a Dídim, la qüestió és més complexa; alguns estudiosos consideren que qualsevol escoli de Dídim informa de les opinions d'Aristarc *in toto* com ho fan amb Aristònic; d'altres, però, pensen que Dídim va recollir material més enllà de les variants d'Aristarc i exclouen els escolis que no esmenten explícitament a Aristarc. Malgrat aquestes qüestions a l'hora d'avaluar el material derivat de Dídim, els *scholia* VMK són d'una importància crucial per a qualsevol persona interessada a estudiar l'obra d'Aristarc sobre Homer, així com l'erudició alexandrina en general. Aquests escolis tracten diversos aspectes tècnics de la crítica textual alexandrina sobre Homer: discuteixen variants, ortografia, accentuació i prosòdia, marques de respiració o qüestions gramaticals, atètesis de línies (és a

Introducció

dir, la marcació de línies com a sospitoses), estil homèric, i el rerefons mític i cultural dels poemes per tal d'identificar què és típic de la poesia homèrica.

Altres fonts que aporten escolis més exegetics són els *Problemes homèrics* d'Heraclit (segle I dC), les *Qüestions homèriques* de Porfiri (segle III dC) i d'altres més fragmentaris.

Els dos tipus d'escolis s'han copiat uns al costat dels altres en còdexs que editen els escolis amb independència del text homeric o acompanyant-lo. Les edicions han diferenciat nominalment aquests dos tipus d'escolis però els han editat sense distingir-los clarament, de manera que ni en les edicions de Dindorff, Ernst o Pontani, ni en la nostra, es fa distinció entre escolis majors i menors.

ESTAT DE LA QÜESTIÓ

No som els primers a afrontar una tasca com la que ens ocupa. Per sort molts altres i molt millors han anat aportant llum sobre l'edició del material escoliogràfic de l'*Odissea*. És per això que repassem aquí les edicions anteriors, ja sigui dels escolis a l'*Odissea* entomats com la matèria principal de l'edició, com d'edicions d'altres autors que s'han nodrit del material escoliogràfic a l'*Odissea*. Aquestes són les edicions que hem pogut consultar sobre els escolis que afecten al nostre cant.

Any 1528. GIAN FRANCESCO TORRESANI (dit D'ASOLA) (1498 - 1557/8). *Didymi antiquissimi auctoris interpretatio in Odysseam.*

Aquesta edició recull els escolis de la família de còdexs V, anomenats així a partir de *Vulgata*. És l'*editio princeps* dels considerats *scholia Didymi* a l'*Odissea* i forma part de la nostra edició amb la sigla V^a, a partir d'Aldinus, per la impremta d'Aldo Manuzio, cunyat de l'editor. Representa per tant la primera edició publicada dels escolis.

Pel fet de ser part d'una de les famílies, només ens pot aportar el material escoliogràfic de la família V. És una edició amb força confusions de *lemmata* i errors als escolis.

Any 1819. ANGELO MAI (1782 - 1854). *Iliadis fragmenta antiquissima cum picturis. Item scholia vetera ad Odysseam.*

Edició que recull els escolis a l'*Odissea* que aporten els manuscrits Ambrosians (B 99 sup., E 89 sup. i Q 88 sup.). La seva originalitat rau en editar escolis que no pertanyen a la tradició dels *Vulgata*. Però aquesta és també la seva mancança principal. L'editor no era un expert i les seves lectures estan superades i corregides.

Any 1821. PHILIPP KARL BUTTMANN (1764 - 1829). *Scholia antiqua in Homeri Odysseam.*

Estat de la qüestió

Aquesta edició és la primera que pren en consideració les diferents famílies: Vulgata (a partir de l'edició Aldina), els de la família del còdex Harleianus i Ambrosianus (representada en la nostra edició per les sigles H i Q, respectivament) i els de la família oriental (els Ambrosians E i B, i el Vindobonensis X).

Tot i la seva originalitat respecte a les edicions anteriors, va quedar superada per la de Dindorf.

Any 1833. KARL LEHRS (1802 - 1878). *De Aristarchi studiis Homericis.*

El 1833 Lehrs publica *De Aristarchi studiis Homericis*. No és una edició dels escolis a l'*Odissea*, més aviat un erudit intent d'edició del text d'Aristarc, per al qual fa ús d'escolis a l'*Odissea*. Lehrs hi edita alguns escolis i fa alguna correcció que segueix essent vàlida dos segles després.

Any 1839. JOHN ANTONY CRAMER (1793 - 1848). *Anecdota Græca e codd. manuscriptis Bibliothecæ Regiæ Parisiensis.*

L'obra de Cramer no es tracta d'una edició dels escolis. En aquesta obra podem trobar força escolis del manuscrit Harleianus (H) editats per primera vegada. Aquesta és la principal aportació de l'obra de Cramer: una edició més a fons del cabdal còdex H.

Any 1839. LUDWIG PRELLER (1809 - 1861). *Notatio de codice MS. Hamburgensi, qui Odysseam cum scholiis continet.*

Preller ens aporta en dues parts una descripció i edició del manuscrit Hamburgensis (T). La seva aportació consisteix en ampliar la lectura de Buttman als escolis que presenta el manuscrit T.

Any 1855. KARL WILHELM DINDORF (1802 - 1883). *Scholia græca in Homeri Odysseam.*

Pel que fa a les principals edicions dels escolis a l'*Odisea*, aquesta és la més destacada del segle XIX. Tant és així que va ser considerada l'edició de referència dels escolis a l'*Odisea* durant més de cent anys. el seu principal mèrit és la inclusió de tota mena d'escolis. Se li han fet moltes crítiques, des de la inclusió de lectures de Carel Gabriel Cobet, que va fer arribar les seves lectures a Dindorf, o l'acceptació acrítica de lectures anteriorment publicades, que en la majoria de casos es produeixen sense l'inspecció directa del manuscrit. Tot i això és l'edició més completa dels escolis fins a avui.

Anys 1867-1870. AUGUST LENTZ (1820 - 1868). *Herodiani Technici Reliquiae*

Tampoc és una edició de escolis a l'*Odisea*. Tanmateix el fet d'editar els fragments d'Herodià, un dels Vier Männer que són la font del material esoclíastic, ens ofereix bones lectures i correccions.

Any 1875. OTTO CARNUTH (1843 - 1899). *Aristonici peri σημείων Ὀδυσσεύς reliquiae emendatiores.*

No és una edició dels escolis, sinó que es tracta de l'edició de l'obra d'Aristònic, part dels VMK, que nodreix els escolis homèrics. Hi ha lectures i correccions encertadíssimes que encara es mantenen.

Any 1871. ARTHUR LUDWICH (1840 - 1920). *Scholia ad Odysseæ l. XIII*

Trobem en aquesta edició les aportacions dels manuscrits Marcianus (M) i Monacensis (V^m) al cant ν. Pel fet de centrar-se en aquests dos còdexs, un amb el material de la família V, la seva aportació principal és la lectura i revalorització del manuscrit Marcianus (M).

Any 1875. OTTO CARNUTH. *Nicanoris περὶ Ὀδυσσειακῆς στιγμαῆς reliquiae emendatiores.*

Una altra de les obres del VMK, en aquest cas sobre la puntuació, que ha deixat lectures i correccions vigents fins al moment.

Any 1885. ARTHUR LUDWICH. *Aristarchs Homerische Textkritik*

Una altra obra que no tracta d'editar els escolis a l'*Odissea*, però que fa unes lectures encertadíssimes i aporta una colla d'escolis inèdits fins al moment del manuscrit Hamburgensis (T).

Any 1888-90. També de LUDWICH *Scholia in Homeri Odysseæ α 1-309*

Aquesta edició de Ludwich és molt incompleta, ja que es limita als primers 309 versos del cant primer de l'*Odissea*, com si en fos tan sols una mostra. Tot i això, s'hi pot veure una feina més profunda que la de Dindorf i es podia pensar que era el germen d'una edició que la superés.

Any 1890. HERMANN SCHRADER (1841 - 1916) *Porphyrri Quaestionum Homericarum ad Odysseam pertinentium reliquiae.*

Com Ludwich, Lentz i Carnuth, no edita el gruix dels escolis a l'*Odissea*. La seva finalitat és una altra, però aporta lectures interessants i no pren com a definitiva l'obra de Dindorf.

Any 2004. NICOLA ERNST. *Die D-Scholien zur Odyssee.*

L'edició d'Ernst, disponible a la xarxa, se centra exclusivament en els escolis *menors*, o escolis *Vulgata*, que ella anomena D per Dídim. La seva acotació del material d'estudis està feta tan *ad hoc* que se'ns ha fet difícil entendre perquè certs escolis aportats per manuscrits com el

Marcianus (M) o l'Harleianus (H) en queden fora, mentre d'altres són editats al costat dels escolis que aporta la família V.

Anys 2007 - 2022. FILIPPOMARIA PONTANI (1976 -). *Scholia græca in Odysseam*.

Es tracta del referent mundial en la matèria que tractem aquí. La seva publicació és tan recent que la nostra tasca col·lectiva es pot considerar un paral·lel complementari de la seva. Pontani ha arribat a publicar, entre els anys 2007 i 2020, l'edició crítica dels escolis als vuit primers cants de l'*Odíssea*, si bé amb una metodologia, uns criteris i uns objectius diferents dels que inspiren la nostra edició.

El juliol d'aquest mateix 2022, ja en els darrers moments de la confecció d'aquesta tesi, ha estat publicat el volum V de Pontani, amb els escolis als cants ι i κ. En el poc temps que hem tingut per examinar aquesta edició, hem pogut de comprovar la profunditat i cura de Pontani en el seu erudit aparat de comentaris i les encertades lectures de què és capaç.

D'altra banda, l'anàlisi del material escoliogràfic aportat per l'edició de Pontani ens ha generat molts dubtes. Hi hem trobat a faltar escolis de còdexs com el Cæsenatis (C), el Parisinus (D), el Parisinus (g) o el Bruxellanus (W). Ens ha sobtat l'absència injustificable de l'Ambrosianus (Q) i del Marcianus (r), tot i trobar les seves sigles al *conspectus siglorum* del volum. Aquestes absències i lectures oblidades són especialment sagnants perquè poden resoldre dos dels *loci desperati* de l'edició Pontaniana: κ 121a2 ἀνδραχθέσι, i κ 483d ἦν περ.

Sense negar en cap moment la seva aguda visió per a llegir manuscrits i passatges difícils, considerem que les mancances d'aquesta edició fan difícil qualificar-la de definitiva, i plantegen dubtes sobre el material editat als volums anteriors.

TESTIMONIS

El material dels escolis té molt diversos orígens. Tanmateix el material dels escolis ens ha arribat per altres vies, és a dir, a través d'autors i obres d'èpoques diverses que s'han interessat per l'obra homèrica i que han recollit i transmès dins de la seva obra la informació que trobem en molts dels nostres escolis.

Zenòdot (s.III aC.), el primer director de la Biblioteca d'Alexandria, és un dels testimonis importants en referència als escolis de l'*Odissea* per la seva antiguitat. Per desgràcia la seva obra només ha estat conservada de manera indirecta.

El **VMK** o Viermännerkommentar, consisteix en els comentaris d'**Aristònic** d'Alexandria (s. I aC), **Dídim** d'Alexandria (63 aC – 10 dC), Eli **Herodià** (s. II dC) i **Nicanor** Stigmatias (s. II dC). És a partir de les obres d'aquests autors que sorgeixen molts escolis de la present edició. Bona part de les seves obres ha estat reconstruïda a partir dels escolis que s'han anat editant amb els anys i en aquestes edicions hi hem trobat correccions i lectures molt interessants. En els comentaris de Dídim s'hi ha volgut veure l'origen dels escolis de la família Vulgata.

Porfiri (s. III dC). Als fragments de Porfiri, editats per Schrader, hi trobem comentaris que formen part d'escolis que apareixen en diversos manuscrits, especialment H, M i T. Aquests escolis acostumen a presentar una extensió significativa. Porfiri afegeix alguns comentaris sobre els escolis, hi fa correccions o bé en refereix algunes variants.

La **Suïda** (s. X), una enciclopèdia bizantina amb unes 30.000 entrades, també presenta concordança amb força escolis. Les seves fonts són obres antigues perdudes en molts casos i compilacions medievals cristianes.

L'**Etymologicum Gudianum** (EGud) (s. XI) és, com en el cas de la *Suïda*, un lèxic bizanti. En fem servir les dues edicions disponibles: la completa de Friedrich Wilhelm Sturz

Testimonis

(1762 - 1832), publicada el 1818; i la incompleta però més exhaustiva d'Eduardo Luigi De Stefani (1869 - 1921), publicada el 1909 el primer volum (lletres α i β) i el 1920 el segon volum (de $\beta\omega\mu\omicron\lambda\acute{o}\chi\omicron\iota$ a $Z\epsilon\iota\alpha\acute{\iota}$). Aquesta enciclopèdia grega fou compilada al sud d'Itàlia i és font del posterior i més conegut *Etymologicum Magnum*.

Eustaci de Tessalònica (s. XII), és molt posterior a la resta de testimonis, però la seva obra presenta informació que concorda amb força escolis a l'*Odissea*. Al contrari del que fan la resta de testimonis, Eustaci no ofereix el lemma i a continuació el comentari, sinó que tot apareix integrat. A la seva obra trobem la referència al vers del text homèric, però aquesta dada és només orientativa, perquè pot encadenar escolis de diversos lemmata, un a continuació de l'altre.

L'*Etymologicum Magnum* (EM) (ca. 1150) és també un lèxic bizanti. Aquest és el més important dels lèxics coconservats i presenta literalment un bon grapat d'escolis del nostre cant.

Tzetzes (s.XII) presenta a les *Alegories homèriques* algun material que concorda amb els escolis que editem, però la naturalesa de la seva obra l'allunya del comentari exegetíc dels anteriors.

ELS CÒDEXS

Aquesta tesi s'emmarca dins del grup de recerca de Les aventures d'Odisseu. Gràcies a la participació en aquest grup de recerca hem pogut accedir als quaranta-cinc manuscrits en què basem la nostra edició. Totes les sigles que aportem coincideixen amb les edicions anteriors, i en curs en el cas de Pontani. Alguns manuscrits, però, no havien rebut una sigla i els n'hem assignat una per a la nostra edició. La informació que hi ha a continuació, a més d'ncloure-hi les dades de la nostra observació personal dels manuscrits, té en compte les dades formals que hem pogut trobar a l'erudita obra de Pontani (2005), *Sguardi su Ulisse*.

a. **Princetoniensis (ExI)2681.1488Q¹**

Datació: any 1488. Ubicació actual: Princeton (Nova Jersey, Estats Units), Princeton University Library.

Continguts: Edició impresa de les obres d'Homer amb escolis a mà de G. Budé.

Accés al manuscrit en pàgina web. Imatge en color. Excel·lent resolució.

Ubicació del cant κ : Del foli 61v al foli 69r.

Aquest incunable és la còpia personal de l'humanista Guillaume Budé de les obres d'Homer. Els escolis que presenta al nostre cant són exclusivament marginals amb preferència pel marge exterior i l'inferior. La cal·ligrafia és clara i anota molt bé accents i esperits. La tinta és d'un color marronós molt més clar que el negre de la tinta del text homèric. Porten un signe que comparteixen amb els termes del text homèric a què fan referència i semblen tots de la mateixa mà, la de Guillaume Budé, que alterna el llatí i el grec. Anotat, segons Grafton², durant l'aprenentatge sota la guia de G. Hermonymos. En aquest còdex s'indica l'aparició de personatges o elements rellevants al text homèric amb un dibuix d'una mà i el nom del personatge. Així al cant κ tenim indicats: Èol Hipòtada (κ 2), Antífates (κ 106), Lestrígons (κ 119), Circe i Eetes (κ 136s), Circe (κ 215s), el mòly (κ 305) i Tirèsies (κ 492). A més hi apareix una indicació a la menció de Circe a un escoli (schol. κ 347 b). En dos casos

¹ cf. Apèndix - Imatge 1.

² Grafton (

(κ 124 πείροντες i κ 305 μῶλυ) també s'escriu el *lemma* amb l'escoli. Els quaranta-nou escolis que presenta el manuscrit són principalment lingüístics i anota dues referències a la Suida als escolis κ 353 λίτα i κ 362 θυμῆρες. Només coincideix amb escolis d'altres manuscrits quan es tracta de breus sinònims del text homèric i és fa difícil vincular aquest còdex a cap lloc de l'*stemma codicum*. El text que presenta de la *ὑπόθεσις* és l'única pista que al nostre parer pot ajudar, ja que correspon a la *ὑπόθεσις ε* que comparteix amb els manuscrits Parisinus (d) i Vaticanus Aldinus (u). És aquesta una curiosa *ὑπόθεσις* amb un text que sembla una combinació dels textos de les *hypotheses* α i β.

B. Ambrosianus B 99 sup.³

Datació: segle XIII una part, però l'*Odissea* i els seus escolis són posteriors (cap a finals del segle XIV). Ubicació actual: Milà (Llombardia, Itàlia), Biblioteca Ambrosiana.

Mesures: 249 x 165. Folis: III + 190.

Continguts: Fragment de les *Quæstions Homériques* d'Heràclit, el *Sobre els déus i el món* de Saluti⁴, versos *contra Procle* de Tzetzes, el poema *Europa* de Moscos de Siracusa, *carmina figurata*⁵, fragments diversos i l'*Odissea* amb escolis fins al vers 134 del cant φ.

Accés al manuscrit en format BMP. Imatge en color. Excel·lent resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 89v al foli 98r.

Hi trobem el text de l'*Odissea* amb escolis interlineals, sobre el text, i marginals a dalt i baix del text homèric i al marge exterior, amb algun escoli esporàdic comprimit al marge interior, la majoria de vegades aquests escolis al marge interior corresponen a escolis interlineals que fan referència a termes del final de la línia. Presenta al foli 94v⁶

³ cf. Apèndix - Imatge 2.

⁴ Com ja va provar Desnier J.-L. (1983), aquest autor és Saturninius Secundus Salutius i no ha de ser confós amb cap Salusti.

⁵ Poesies que creen siluetes segons la llargària dels seus versos.

⁶ cf. Apèndix - Imatge 3.

un esquema de la legitimitat del fill engendrat amb Circe (Telègon), sense esmentar-ne el nom.

Aquest manuscrit no presenta relació amb altres manuscrits a l'*stemma*.

b. Taurinensis B.I.19⁷

Datació: segle XVI. Ubicació actual: Torí (Piemont, Itàlia), Biblioteca Nazionale.

Mesures: 335 x 321. Folis: 187.

Continguts: Escolis a l'*Odissea*.

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en color. Excel·lent resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 86r al foli 92v.

Aquest manuscrit només presenta els escolis sense text homèric. Els trobem escrits tots seguits, sense punts i a part, ni separacions, més enllà del signe de puntuació exclusiu d'aquest manuscrit: el punt alt. Per indicar l'inici d'un nou escoli, s'indica amb una línia sota les lletres del *lemma*.

És un apògraf del Vaticanus (O), germà del Parisinus (d).

C. Cæsenatis D.XXVII.2⁸

Datació: any 1311. Ubicació actual: Cesena (Emília-Romanya, Itàlia), Biblioteca Malatestiana.

Mesures: 280 x 220. Folis: I + 204.

Continguts: El *Pròleg a l'Odissea* de Mateu d'Èfes i l'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format TIF. Imatge en color. Correcta resolució en text i poc clara en escolis.

Ubicació del cant κ: Del foli 82v al foli 91v.

El títol del cant en vermell separa el darrer vers del cant ι i el primer del cant κ. La majúscula inicial està en vermell i alguns passatges estan indicats també amb

⁷ cf. Apèndix - Imatge 4

⁸ cf. Apèndix - Imatge 5

majúscula en vermell. Els escolis tant interlineals com marginals estan escrits en una tinta vermellosa més clara que es fa difícil de llegir a estones, i alguns en tinta fosca de fàcil lectura. Al marge trobem indicats els episodis més destacats del cant κ: Èol, Lestrígons, Moly, i Circe⁹.

És descendent del Vaticanus (s), i pertany a la família de l'Ambrosianus (E) i el Vindobonensis (X).

D. Parisinus græcus 2403¹⁰

Datació: segles XIII i XIV. Ubicació actual: París (Illa de França), Bibliothèque Nationale.

Mesures: 248 x 167. Folis: 308 (310).

Continguts: *Els cels* de Cleomedes, passatge *Sobre els metres*, versos d'una poesia *Sobre els gèneres de poesies* de Tzetzes, *Els fenòmens* d'Arat amb una biografia i escolis, *Esbós d'hipòtesis astronòmiques* de Procle Diàdoc, *Alexandra* de Licòfron de Calcis, *Sobre els animals verinosos* de Nicandre de Claros amb escolis i també d'aquest autor l'*Alexipharmaca*¹¹ (1-29), Una vida i els *Epinicis* de Píndar amb escolis, fragments eclesiàstics i morals, l'*Odissea* fins al vers 309 del cant ω amb escolis.

Accés al manuscrit en format BMP. Imatge en blanc i negre. Correcta resolució en text i poc clara en escolis.

Ubicació del cant κ: Del foli 248r al foli 254r.

Aquesta manuscrit presenta principalment breus escolis interlineals amb un parell de folis amb escolis marginals a mig cant amb signes que els remetent al *lemma* del text homèric.

Pertany a l'ampla família de l'Ambrosianus (E), el Vindobonensis (X) o el Cæsensis (C).

⁹ cf. Apèndix - Imatge 6.

¹⁰ cf. Apèndix - Imatge 7.

¹¹ Donem el títol en llatí, ja que no hem trobat cap traducció al català. Aquesta obra complementa el tractat *Sobre els animals verinosos* (*Theriaca*) i aprofundeix en verins i antídots.

d. Parisinus græcus 2679¹²

Datació: any 1488. Ubicació actual: París (Illa de França), Bibliothèque Nationale.

Continguts: Edició *princeps* de les obres d'Homer amb escolis.

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en escala de grisos. Correcta resolució en text i poc clara en escolis.

Ubicació del cant κ: Del foli 312v al foli 320r.

Aquest endreçat manuscrit presenta només escolis marginals. Tots ells amb *lemma* subratllat amb una línia gruixuda.

És descendent del Vaticanus (O) i pare de l'edició Aldina (V^a).

E. Ambrosianus E 89 sup.¹³

Datació: segle XIV. Ubicació actual: Milà (Llombardia, Itàlia), Biblioteca Ambrosiana.

Mesures: 261 x 201. Folis: IV + 102 + III.

Continguts: L'*Odissea* amb escolis fins al cant ι.

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en escala de grisos. Correcta resolució en text i poc clara en escolis.

Aquest còdex no presenta cap escoli al cant κ.

Pertany a la família del Parisinus (D), el Vindobonensis (X), i el Cæsenatis (C).

F. Laurentianus Conv. Soppr. 52¹⁴

Datació: segle XI. Ubicació actual: Florència (Toscana, Itàlia), Biblioteca Medicea Laurenziana.

Mesures: 243 x 198. Folis: II + 296.

Continguts: L'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en escala de grisos. Excel·lent resolució.

¹² cf. Apèndix - Imatge 8.

¹³ cf. Apèndix - Imatge 9.

¹⁴ cf. Apèndix - Imatge 10.

Ubicació del cant κ : Del foli 113r al foli 126v.

El material que aporta aquest manuscrit és molt breu. Algun escoli interlineal i algun de marginal en una tinta més aigualida que la del text homèric. Anota algun vers oblidat al marge (κ 66, 201, 202, 543, i 574). O correccions del text homèric (κ 101). Omet el vers κ 370 i anota els versos κ 371 i 372 entre els versos κ 319 i 320. Entre els versos κ 372 i 373 s'hi anota el κ 379.

Aquest manuscrit no presenta relació amb altres manuscrits a l'*stemma*.

G. Laurentianus 32, 24¹⁵

Datació: segles X i XI. Ubicació actual: Florència (Toscana, Itàlia), Biblioteca Medicea Laurenziana.

Mesures: 201 x 150. Folis: 233.

Continguts: L'*Odissea* fins al vers 103 del cant ω amb escolis.

Accés al manuscrit en pàgina web. Imatge en color. Excel·lent resolució.

Ubicació del cant κ : Del foli 92v al foli 103v.

Els escolis acostumen a ser breus, sovint formats per una sola paraula, i principalment interlineals. En ocasions alguns escolis interlineals són en realitat simples correccions del text homèric. Els escolis són principalment de tipus lexicològica.

En aquest manuscrit hi diferenciem dues mans que hem anotat G¹ i G².

Aquest manuscrit no presenta una clara relació amb altres manuscrits a l'*stemma*.

g. Parisinus Suppl. græcus 164¹⁶

Datació: segle XVI. Ubicació actual: París (Illa de França), Bibliothèque Nationale.

Mesures: 216 x 153. Folis: 183.

¹⁵ cf. Apèndix - Imatge 11.

¹⁶ cf. Apèndix - Imatge 12.

Els còdexs

Continguts: Petits textos i versos diversos (*Sobre els amors de Libistre i Rodamnes*, obres de Nicetes de Serres, Joan el Geòmetra i Gregori de Nazianz), *Els díctics de Cató*, i l'*Odissea* amb escolis fins al cant κ .

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en blanc i negre. Correcta resolució en text i poc clara en escolis.

Ubicació del cant κ : Del foli 103v al foli 116r.

Els escolis són tots interlineals amb l'única excepció d'un arbre genalògic de la família d'Hèlios¹⁷ al marge extern del foli 106v.

Aquest manuscrit no presenta relació amb altres manuscrits a l'*stemma*.

H. Harleianus 5674¹⁸

Datació: segles XII i XIII. Ubicació actual: Londres (Regne Unit), British Library.

Mesures: 277 x 182. Folis: I + 150.

Continguts: L'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en escala de grisos. Excel·lent resolució.

Ubicació del cant κ : Del foli 58r al foli 65r.

Un títol comprimit entre el darrer vers del cant ι i el primer del κ marca la separació, ajudat per una creu de Sant Andreu decorada i una alfa majúscula que inicia el primer vers. Aquest manuscrit presenta nombrosos escolis interlineals i marginals. Els primers plens d'abreviatures per aprofitar l'espai entre línies. Els segons ocupen el marge interior i l'exterior i moltes vegades necessiten línies de separació per a definir l'espai de cada escoli.

És un dels manuscrits principals en la tradició dels escolis a l'*Odissea*. En depenen el Vaticanus Palatinus (Z) i tots els seus descendents.

¹⁷ cf. Apèndix - Imatge 13.

¹⁸ cf. Apèndix - Imatge 14.

I. Moskuensis. Syn. gr. 299¹⁹

Datació: segles XIII i XIV. Ubicació actual: Moscú (Districte Federal Central, Rússia), Государственный исторический музей²⁰.

Folis: 157.

Continguts: L'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en color. Correcta resolució en text i poc clara en escolis. A més, la marca d'aigua de la biblioteca potser és una mica massa gran i tapa algunes lletres.

Ubicació del cant κ: Del foli 67r al foli 75v.

Presenta breus escolis interlineals en una tinta marrona més aigualida que la del text. Els escolis marginals només de vegades presenten signes que els remeten al text. Una sanefa senzilla en la mateixa tinta que el text separa el cant anterior de la *ὑπόθεσις* del cant κ. L'inici del cant el marca l'ús d'una majúscula en color vermell.

Aquest manuscrit no presenta relació amb altres manuscrits a l'*stemma*.

K. Cracoviensis Jag. 543²¹

Datació: any 1469. Ubicació actual: Cracòvia (Voivodat de la Petita Polònia), Jagellonska Biblioteka.

Mesures: 280 x 190. Folis: 260 + II.

Continguts: L'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en color. Excel·lent resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 98r al foli 110v.

El manuscrit presenta pocs escolis. La majoria són interlineals, però també hi ha alguns escolis marginals ocupant indistintament el marge interior i l'exterior. En el nostre cant trobem també una sanefa en vermell separant el cant λ de la *ὑπόθεσις* del

¹⁹ cf. Apèndix - Imatge 15.

²⁰ Museu Estatal d'Història, conegut per les sigles ГИМ (GIM).

²¹ cf. Apèndix - Imatge 16.

κ. En la mateixa tinta trobem els títols de *ὑπόθεσις* i cant. El text homèric té majúscules en vermell inciant passatges.

Descendent directe de l'Harleianus (H). No té descendents.

k. Monacensis græcus 519B²²

Datació: segles XIII i XIV. Ubicació actual: Munic (Estat lliure de Baviera, Alemanya), Bayerische Staatsbibliothek.

Mesures: 250 x 168. Folis: VII + 253 (256).

Continguts: La *Batracomiomàquia* (1-161) i l'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en escala de grisos. Correcta resolució en text i poc clara en escolis.

Ubicació del cant κ: Del foli 99v al foli 111v.

Aquest manuscrit presenta breus i difícils escolis interlineals, i escolis marginals amb *lemma*. Els interlineals són obra de com a mínim dues mans: una més rodona i clara, que anomenem k¹, i una altra més difícil i amb una tinta més aigualida, que anomenem k².

Té clara relació amb el Cryptoferratensis (z).

M. Marcianus græcus 613²³

Datació: segle XIII. Ubicació actual: Venècia (Vèneto, Itàlia), Biblioteca Nazionale Marciana.

Mesures: 272 x 188. Folis: 296 (302).

Continguts: La *Batracomiomàquia* i l'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en color. Excel·lent resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 117v al foli 132r.

²² cf. Apèndix - Imatge 17.

²³ cf. Apèndix - Imatge 18.

Nombrosos escoli interlineals, alguns breus, molts llargs i els menys ocupant dues línies interlineals. Els escolis marginals s'escriuen al costat del vers on es troba el *lemma* i quan s'acumulen van numerats i el número serveix de referència amb el text.

Hi ha pegats que cobreixen fragments perduts del marge superior del manuscrit, que ha patit un dany considerable. Els pedaços, que tenen reescrits els escolis, també cobreixen d'altres escolis fent-los ineditables²⁴.

Aquest manuscrit presenta en aquest cant quatre mans als escolis, segons Pontani. Només n'hem identificat tres. La primera en una tinta més clara que el text, que hem anomenat M¹ i que Pontani identifica com M^a. La segona, que anomenem M², en una tinta més fosca, Pontani l'anomena M^b i M^c. I una tercera, M³ a la nostra edició, més ràpida i abreujada, en tinta negra, que Pontani anomena M^d.

És un altre dels grans manuscrits de la tradició d'escolis a l'*Odissea*. En depèn el Parisinus (S) i, menys directament, el Vaticanus Palatinus (Z) i la seva família. Hem trobat curioses coincidències amb un descendent llunyà: el Bruxellanus (W).

m. Mutinensis α.U.9.22 (gr. 93)²⁵

Datació: segle XV. Ubicació actual: Mòdena (Emília Romanya, Itàlia), Biblioteca Estense.

Mesures: 227 x 165. Folis: 213.

Continguts: Epigrames diversos, vocabularis, *Prolegòmens* i *Sobre els tipus de poetes* de Teòcrit, escolis a Eurípides i Aristòfanes, escolis a la *Iliada* i a l'*Odissea*.

Accés al manuscrit en format BMP. Imatge en blanc i negre amb un escaneig que imita l'escala de grisos. Resolució funcional per a la lectura del manuscrit. Si fos un manuscrit amb escolis interlineals, serien pràcticament il·legibles.

Aquest còdex només presenta els escolis sense text homèric. Els trobem escrits tots seguits, sense punts i a part, ni separacions. Els *lemmata* no es distingeixen del text de

²⁴ cf. Apèndix - Imatge 19.

²⁵ cf. Apèndix - Imatge 20.

l'escoli. Entre el final de cada escoli i el següent *lemma* el copista deixa un espai lliure equivalent a unes 6 lletres (del gruix de κ, η, ρ, τ, α, ...). Al marge hi anota algun escoli oblidat i una indicació al costat del text de la *ὑπόθεσις* que diu *ἐταῖροι σῦες*²⁶.

Descendent del Parisinus (D), pertany a l'extensa família oriental.

N. Marcianus græcus IX, 4²⁷

Datació: segles XIII i XIV. Ubicació actual: Venècia (Vèneto, Itàlia), Biblioteca Nazionale Marciana.

Mesures: 260 x 170. Folis: 194.

Continguts: *Els treballs i els dies* i l'*Escut d'Hèracles* d'Hesíode, el *Pròleg a l'Odissea* de Mateu d'Efes i l'*Odissea* amb escolis (excepte ζ 191 - ι 540).

Accés al manuscrit en format TIF. Imatge en escala de grisos. Correcta resolució en text i molt poc clara en escolis.

Ubicació del cant κ: Del foli 48r al foli 56v.

Breus escolis interlineals sobre el text i alguns més llargs que acaben ocupant part del marge. També nombrosos escolis marginals amb *lemma* explícit i que ocupen preferentment el marge exterior. La tinta dels escolis és molt aigualida i aquest fet afegit a un escaneig amb poca resolució fa difícil l'edició d'aquest manuscrit.

Aquest manuscrit no presenta relació amb altres manuscrits a l'*stemma*.

O. Vaticanus græcus 1321²⁸

Datació: segle XVI. Ubicació actual: Ciutat del Vaticà, Biblioteca Apostolica Vaticana.

Mesures: 334 x 225. Folis: III + 436 + VI.

Continguts: Escolis a la *Iliada* i a l'*Odissea*.

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en blanc i negre. Resolució poc clara.

²⁶ cf. Apèndix - Imatge 21.

²⁷ cf. Apèndix - Imatge 22.

²⁸ cf. Apèndix - Imatge 23.

Ubicació del cant κ: Del foli 337r al foli 343v.

Aquest manuscrit només presenta els escolis sense text homèric. Els trobem escrits tots seguits, sense punts i a part, ni separacions, més enllà del signe de puntuació exclusiu d'aquest manuscrit: el punt alt. Per indicar l'inici d'un nou escoli, s'indica amb una línia sota les lletres d'allò que el copista identifica com a *lemma*, que no sempre coincideix amb la realitat. El copista afegeix al marge força escolis oblidats, amb una caligrafia més difícil i apretada ajustada/comprimida. A causa del gruix de la ploma o, més probablement, del deficient escaneig, el traç és especialment gruixut en tot el manuscrit.

En depenen el Parisinus (d) i el Taurinensis (b).

P. Heidelbergenis Palatinus græcus 45²⁹

Datació: anys 1201-1202 (i segle XIII). Ubicació actual: Heidelberg (Baden-Württemberg, Alemanya), Universitätsbibliothek.

Mesures: 222 x 160. Folis: 234.

Continguts: Arguments (ὑποθέσεις) de l'*Odissea* de Tzetzes i d'alguns altres autors anònims, la *Batracomiomàquia* i l'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en color. Excel·lent resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 80r al foli 92r.

Presenta una majúscula inicial molt ornamentada en blau i vermell amb el contorn en negre, amb el títol d'inici del cant en vermell i una barra separadora entre cants de color vermell, blau i negre. Breus i escassos escolis interlineals, alguns sobre les darreres paraules del vers, i els pocs que hi ha a mig vers es troben especialment a la segona meitat del cant. Els seus escolis són majoritàriament marginals amb una tinta més clara i una ploma més fina.

Aquest manuscrit no presenta relació amb altres manuscrits a l'*stemma*.

²⁹ cf. Apèndix - Imatge 24.

Q. Ambrosianus Q 88 sup.³⁰

Datació: segle XV. Ubicació actual: Milà (Llombardia, Itàlia), Biblioteca Ambrosiana.

Mesures: 290 x 210. Folis: I + 277 + VIII.

Continguts: L'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en escala de grisos. Excel·lent resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 111r al foli 124r.

Amb una tinta fosca més aigualida que la del text, trobem uns breus escolis interlineals sobre el text i alguns més llargs que acaben ocupant part del marge; també nombrosos escolis marginals amb *lemma* explícit i que ocupen preferentment el marge exterior. La tinta (potser rogenca) de les inicials dels *lemmata* dels escolis marginals, més clara que la dels text i escolis, és la mateixa que s'utilitza en els títols de la *ὑπόθεσις*, d'inici i final del cant. Presenta també majúscules que delimiten paràgrafs. Entre κ 232 i κ 233 indica que s'ha d'inserir *τεῦχε δὲ κυκέω χρυσέω δέπαι ὄφρα πίοιεν* (vers força semblant a κ 316). Juntament amb el manuscrit Marcianus (r), hi trobem com escoli a κ 473 *θέσφατον* la paraula transparent *ἐκθύμαντια* que no hem sabut trobar a cap diccionari³¹. Cal·ligrafia prou clara, però amb moltes abreviatures.

Descendent del Vaticanus Palatinus (Z), pertany a la família del Harleianus (H) i en depenen el Marcianus (r) i el Vaticanus Aldinus (u).

r. Marcianus græcus IX, 34³²

Datació: segle XV. Ubicació: Venècia (Vèneto, Itàlia), Biblioteca Nazionale Marciana.

Mesures: 267 x 195. Folis: I + 366.

Continguts: L'*Odissea* fins al vers 107 del cant ψ amb escolis.

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en escala de grisos. Correcta resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 153v al foli 172r.

³⁰ cf. Apèndix - Imatge 25.

³¹ cf. Apèndix - Imatge 26.

³² cf. Apèndix - Imatge 27.

Breus escolis interlineals sobre el text i alguns més llargs que acaben ocupant part del marge. També nombrosos escolis marginals amb *lemma* explícit i que ocupen preferentment el marge exterior. La tinta dels escolis interlineals és la mateixa que la dels *lemmata* dels escolis marginals, més clara que la dels text i els escolis marginals. Juntament amb el manuscrit Ambrosianus (Q), hi trobem com escoli a κ 473 θέσφατον la paraula transparent ἐκθύμαντια que no hem sabut trobar a cap diccionari. Cal·ligrafia molt clara i entenedora.

Apògraf de l'Ambrosianus (Q). No té descendents.

S. Parisinus græcus 2894³³

Datació: segles XIII i XIV. Ubicació actual: París (Illa de França), Bibliothèque Nationale.

Mesures: 256 x 173. Folis: I + 338.

Continguts: diverses obres (mèdiques, un fragment de la *vida d'Isop* de Planudes, *Prolegòmens a la retòrica* d'autor anònim, un opuscle de Libani) i la *Iliada* i l'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format BMP. Imatge en blanc i negre amb un escaneig que imita l'escala de grisos. Resolució funcional.

Ubicació del cant κ: Del foli 259r al foli 264 bis v.

Aquest manuscrit presenta el text homèric a doble columna, amb els versos senars a una columna i els parells a l'altra. Presenta un escoli interlineal (κ 71) i un marginal (κ 279) amb una mà diferent a la que copia el text. Indica alguns episodis del cant amb una altra mà (Lestrigons, Eea, Moly i el vi dolç μέθυ ἡδύ de κ 368)³⁴.

Apògraf del Marcianus (M).

³³ cf. Apèndix - Imatge 28.

³⁴ cf. Apèndix - Imatge 29.

s. **Vaticanus græcus 915**³⁵

Datació: segles XIII i XIV (abans del 1311). Ubicació actual: Ciutat del Vaticà, Biblioteca Apostolica Vaticana.

Mesures: 266 x 170. Folis: 258.

Continguts: Un fragment dels *Centons Homèrics* d'Èlia Eudòcia Augusta, un sumari de la *Iliada*, la *Siringa* de Teòcrit amb comentari de Manuel Holòbol, màximes dels òrfics, Teognis, màximes de Pseudo-Focílides, l'*Europa* de Moscos, *Hero i Leandre* de Museu, selecció dels *comentaris a Dionís Perigetes* d'Eustaci, versos contra Darius de Constantí Manassès, *màximes* de Menandre, *màximes* i alguns *epinícis* de Píndar, els *Treballs i els dies* d'Hesíode, amb una *vida* i un proemi de Tzetzes, la *Teogonia* d'Hesíode amb poc escolis, l'*Alexandra* de Licòfron amb un proemi de Tzetzes, la *Batracomiomàquia*, la *Descripció de la terra* de Dionís Perigetes, *Idil·lis* de Teòcrit, obres variades retòriques i judicàries, *Tetràstics* d'Ignasi diàcon, les *Ante-homèriques*, les *Homèriques* i les *Post-homèriques* de Tzetzes, i la *Iliada* i l'*Odissea* amb alguns escolis.

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en escala de grisos amb tan poc contrast que sembla en blanc i negre. Resolució poc clara en el text i insuficient en escolis.

Ubicació del cant κ: Del foli 161v al foli 164r.

Aquest manuscrit presenta el text homèric a doble columna, amb els versos senars a una columna i els parells a l'altra. Els marges inferiors estan molt desgastats i això ha afectat greument la legibilitat dels escolis. Hi ha breus escolis interlineals sobre el text. Els escolis marginals només de vegades van amb *lemma*. L'inici el marquen una creu al davant i una altra al darrerae d'un títol escrit en una tinta més clara que la del text i els escolis.

Pertany a la família oriental, com (E) , el Vindobonensis (X) i el Parisinus (D). En depèn el Cæsenatis (C).

³⁵ cf. Apèndix - Imatge 30.

T. Hamburgensis 56 in scrin.³⁶

Datació: segles XIII i XIV. Ubicació actual: Hamburg (Ciutat hanseàtica i lliure d'Hamburg, Alemanya), Stadt-und-Universitätsbibl.

Mesures: 277/80 x 170/75. Folis: II + 117 + II.

Continguts: L'*Odissea* fins el vers 67 del cant ξ amb escolis.

Accés al manuscrit en format TIF. Imatge en color. Excel·lent resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 86v al foli 97r (De la pàgina 172 a la pàgina 193).

Breus escolis interlineals sobre el text. Algun escoli interlineal va més enllà del vers i segueix al marge. Els escolis marginals de vegades van amb *lemma*, d'altres porten un signe que remet al text homèric. Tant els escolis interlineals com els marginals estan escrits en una tinta més aigualida que la del text. Algun escoli s'ha afegit aprofitant de forma imaginativa l'espai disponible en tinta més fosca, i alguns escolis interlineals són fruit d'una segona mà que escriu en tinta negra i cal·ligrafia poc clara, i que hem editat com T².

Aquest manuscrit no presenta relació amb altres manuscrits a l'*stemma*.

u. Aldinus Vaticanus. BAV, Ald. III, 63³⁷

Datació: any 1517. Ubicació actual: Ciutat del Vaticà, Biblioteca Apostolica Vaticana.

Continguts: L'*Odissea* amb escolis. Editio Aldina Homeri Odysseae – olim A 40a

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en blanc i negre. Excel·lent resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 82r al foli 91r.

Aquesta edició presenta el text homèric imprès. Els escolis estan escrits a mà amb una tinta més fosca i un traç més gruixut que el del text de l'*Odissea*. Hi ha breus escolis interlineals sobre el text, i en alguns casos la traducció llatina del terme grec. Escolis marginals que ocupen els marges exteriors, moltes vegades amb signes que relacionen escoli i *lemma*, però en moltes altres vegades (els casos d'escolis més breus) la relació es

³⁶ cf. Apèndix - Imatge 31.

³⁷ cf. Apèndix - Imatge 32.

troba en la proximitat de l'escoli al vers on hi ha el *lemma*. Presenta al marge superior, ben centrat, el títol ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ al verso de cada foli, i K al recto.

Descendent de l'edició Aldina (V^a), sense descendents.

V^a. Asulanus – Didymi antiquissimi auctoris interpretatio in Odysseam³⁸

Datació: any 1528.

Continguts: *Editio princeps* dels escolis V a l'*Odíssea*.

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en escala de grisos. Correcta resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 62v al foli 68v.

Aquesta edició impresa només presenta els escolis sense text homèric. Els trobem escrits tots seguits, sense punts i a part, ni separacions, més enllà del signe de puntuació exclusiu d'aquest manuscrit: el punt alt. Els *lemmata* estan escrits en majúscules, de manera que són més evidents i fàcils d'identificar. Al marge inferior del foli 65r, ben centrat hi llegim *Didymus in Odys*³⁹.

Aquest manuscrit és un descendent del Bodleianus (V^o) a través de V^x, que no editem, i del Vaticanus (O) a través del Parisinus (d). D'ell en depèn el Vaticanus Aldinus (u).

V^{al}. Etonensis. Eton Coll. inc. s.num.⁴⁰

Datació: any 1488. Ubicació actual: Windsor (Regió Sud-est d'Anglaterra), Eton College.

Continguts: Incunable. Edició de les obres d'Homer amb escolis de la mà de Luigi Alamanni.

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en color. Excel·lent resolució.

Aquest manuscrit no presenta cap escoli al cant κ. Només presenta el text homèric amb el títol que indica l'inici del cant, i la *ὑπόθεσις* amb el seu corresponent títol.

³⁸ cf. Apèndix - Imatge 33.

³⁹ cf. Apèndix - Imatge 34.

⁴⁰ cf. Apèndix - Imatge 35.

Destaquem el que sembla un escoli al vers κ 410 amb el text παραβ (inici potser de l'escoli παραβολή que presenten els manuscrits I, W, X i Y) i quatre lletres més al vers κ 436 a les que no hem sabut donar sentit. Les dues anotacions anteriors es troben al mateix foli i fan servir una tinta més aigualida que la del text homèric. S'hi han deixat espais per a escriure la majúscula inicial, però no han estat utilitzats.

Descendent del Bodleianus (V^o) a través del Yalensis (V^s).

V^b. Marcianus græcus 610⁴¹

Datació: segles XV i XVI. Ubicació actual: Venècia (Vèneto, Itàlia), Biblioteca Nazionale Marciana.

Mesures: 316 x 210. Folis: II + 191.

Continguts: L'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format TIF. Imatge en blanc i negre amb un escaneig que imita l'escala de grisos. Correcta resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 71r al foli 80r.

Aquest manuscrit no presenta cap escoli al cant κ. Només presenta el text homèric amb el títol que indica l'inici del cant, i la ὑπόθεσις amb el seu corresponent títol.

Germà del Parisinus (V^p).

V^c. Cantabrigiensis Corp. Chr. 81⁴²

Datació: segle XV. Ubicació actual: Cambridge (Regió est d'Anglaterra), Corpus Christi College.

Mesures: 398 x 223. Folis: VII + 535 (=1079 pp.) + VII.

Continguts: Les *Post-homèriques* de Quint d'Esmirna, i la *Iliada* i l'*Odissea* amb escolis.

⁴¹ cf. Apèndix - Imatge 36.

⁴² cf. Apèndix - Imatge 37.

Els còdexs

Accés al manuscrit en format BMP. Imatge en blanc i negre. Correcta resolució en text i poc clara en escolis.

Ubicació del cant κ : De la pàgina 847 a la pàgina 863.

Breus escolis interlineals sobre el text, en tinta més clara que la dels escolis marginals i encara més que el text homèric. Els escolis marginals sempre van amb *lemma* escrit en una tinta més clara que l'escoli, que deixa restes molt semblants a la tinta dels interlineals.

Descendent del Bodleianus (V^o).

V^d. Parisinus græcus 2691⁴³

Datació: any 1512. Ubicació actual: París (Illa de França), Bibliothèque Nationale.

Mesures: 328 x 227. Folis: IV + 236 + III.

Continguts: *Selecció de paraules àtiques* de Tomàs Magistre, *Sobre el rapte d'Hèlena* (1-33) de Col·lut i els escolis a l'*Odissea*.

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en blanc i negre. Correcta resolució.

Ubicació del cant κ : Del foli 81r al foli 89v.

Aquest manuscrit només presenta els escolis sense text homèric. A l'esquerra hi trobem el *lemma* i després d'un ampli espai hi ha el contingut de l'escoli. Si l'escoli s'allarga més d'una línia, sempre continua escrit per sota del *lemma*. El següent *lemma* sempre va a l'esquerra de la línia següent. Quan els escolis són breus sembla un text escrit a dues columnes⁴⁴.

Descendent del Bodleianus (V^o) a través del Yalensis (V^s).

V^l. Marcianus græcus IX, 29⁴⁵

Datació: anys 1360 - 1365. Ubicació actual: Venècia (Vèneto, Itàlia), Biblioteca Nazionale Marciana.

⁴³ cf. Apèndix - Imatge 38.

⁴⁴ cf. Apèndix - Imatge 39.

⁴⁵ cf. Apèndix - Imatge 40.

Els còdexs

Mesures: 297 x 225. Folis: II + 323 + II.

Continguts: L'*Odissea* en grec i llatí amb escolis.

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en color. Correcta resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 122r al foli 136v.

Aquest còdex presenta la traducció llatina escrita paraula per paraula sobre el text homèric en una tinta menys opaca que aquest. En la mateixa tinta que la traducció llatina hi ha pocs escolis en grec, marginals tots ells a causa de l'espai ocupat per la traducció.

Aquest manuscrit no presenta relació amb altres manuscrits a l'*stemma*.

V^m. Mon. gr. 233⁴⁶

Datació: segle XV. Ubicació actual: Munic (Estat lliure de Baviera, Alemanya), Bayerische Staatsbibliothek.

Mesures: 228 x 170. Folis: 112.

Continguts: Fragment de *Sobre els mesos* (de Joan de Lídia) i els escolis a l'*Odissea*.

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en escala de grisos. Bona resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 49v al foli 55v.

Aquest manuscrit només presenta els escolis sense text homèric. Els trobem escrits tots seguits, sense punts i a part, ni separacions, més enllà del signe de puntuació exclusiu d'aquest manuscrit: el punt alt. Per indicar l'inici d'un nou escoli, s'indica una breu línia (d'unes dues lletres de llargària) sota les primeres lletres del nou *lemma*. Això, com és obvi, crea nombrosos errors, quan (com succeeix habitualment al nostre còdex) no es fa de forma curosa. Al foli 50v hi ha escrit en el marge inferior dret en vertical l'inici del següent escoli, que enceta el foli 51r. Escriu al marge els escolis κ 309 πόρφυρε, κ 450 ἐνδυκέως, i κ 465 πέπασθε. Té títol d'ὑπόθεσις, però no té ὑπόθεσις.

És un dels còdex derivats directament del Bodleianus (V^o).

⁴⁶ cf. Apèndix - Imatge 41.

Vº. Bodleianus Auct. V.1.51 (misc. 288, olim San Marco 231)⁴⁷

Datació: segles X i XI. Ubicació actual: Oxford (Regió Sud-est d'Anglaterra), Bodleian Library.

Mesures: 256 x 195.. Folis: III + 173 + I.

Continguts: Escolis a l'*Odisea*.

Accés al manuscrit en format TIF. Imatge en blanc i negre amb un escaneig que imita l'escala de grisos. Excel·lent resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 84v al foli 94r.

Aquest manuscrit només presenta els escolis sense text homèric. A l'esquerra hi trobem el *lemma* i després d'un ampli espai hi ha el contingut de l'escoli. Si l'escoli s'allarga més d'una línia, sempre continua escrit per sota del *lemma* i s'indica amb dos punts i una línia ondulada la fi de cada escoli. El següent *lemma* sempre va a l'esquerra de la línia següent. Al marge indica ἄλλω a la ὑπόθεσις, un signe a κ 27 ἐκτελέειν o potser κ 30 πυρπολέοντας, i el *hapax* μέρμιθι a κ 23⁴⁸. A més una mà diferent ha afegit en espais disponibles o al marge els escolis κ 105 ἐξύμβλητο, κ 249 ἀγαζόμεθα, κ 309 πόρφυρε, κ 361 ἀσάμινθον, κ 427 ἐπηετανον, κ 448 ἐνιπήν, κ 450 ἐνδυκέως, κ 465 πέπασθε, κ 483 ἦν περ ὑπέστης, i κ 537 ἄσσον. Hi trobem una línia gruixuda que separa cada cant de l'anterior.

És el manuscrit més antic i del qual deriva l'extensa i principal família V.

Vº. Parisinus græcus 2769⁴⁹

Datació: segles XV i XVI. Ubicació actual: París (Illa de França), Bibliothèque Nationale.

Mesures: 193 x 127. Folis: II + 201 + V.

Continguts: L'*Odisea* amb escolis.

⁴⁷ cf. Apèndix - Imatge 42.

⁴⁸ cf. Apèndix - Imatge 43.

⁴⁹ cf. Apèndix - Imatge 44.

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en blanc i negre. Correcta resolució en text i poc clara en escolis.

Ubicació del cant κ: Del foli 76v al foli 85r.

Breus escolis interlineals sobre el text. Algun escoli interlineal va més enllà del vers i segueix al marge. Els escolis marginals de vegades van amb *lemma*, d'altres porten un signe que remet al text homèric.

Germà del Marcianus (V^b).

V^r. Parisinus græcus 2692⁵⁰

Datació: segle XVI. Ubicació actual: París (Illa de França), Bibliothèque Nationale.

Mesures: 331 x 235. Folis: III + II + 138 + V + III.

Continguts: Escolis a l'*Odissea*.

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en blanc i negre. Correcta resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 72r al foli 79v.

Aquest manuscrit només presenta els escolis sense text homèric. A l'esquerra hi trobem el *lemma* i després d'un ampli espai hi ha el contingut de l'escoli. Si l'escoli s'allarga més d'una línia, sempre continua escrit per sota del *lemma* i s'indica amb dos punts i una línia ondulada la fi de cada escoli. El següent *lemma* sempre va a l'esquerra de la línia següent. Al marge indica un signe al costat de κ 20 βυκτάων, κ 27 ἐκτελέειν, κ 164 ἐμβαίνων, κ 303 ἐρύσας, κ 349 δρήστειραι, κ 514 ἀπορρώξ, i també alerta del *hapax* μέρμιθι a κ 23⁵¹. Hi trobem una sanefa que separa cada cant de l'anterior.

És un apògraf del Bodleianus V^o. No té fills.

⁵⁰ cf. Apèndix - Imatge 45.

⁵¹ cf. Apèndix - Imatge 46.

V^s. Yalensis Bein. 278 (olim San Marco 232)⁵²

Datació: any 1453. Ubicació actual: New Haven (Connecticut, Estats Units), Yale University, Beinecke Library.

Mesures: 273 x 208. Folis: II + 164 + II.

Continguts: Escolis a l'*Odisea*.

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en blanc i negre amb un escaneig que imita l'escala de grisos. Bona resolució.

Aquest manuscrit només presenta els escolis sense text homèric. A l'esquerra hi trobem el *lemma* i després d'un ampli espai hi ha el contingut de l'escoli. Si l'escoli s'allarga més d'una línia, sempre continua escrit per sota del *lemma* i s'indica amb tres punts la fi de cada escoli. El següent *lemma* sempre va a l'esquerra de la línia següent. Al marge indica ἄλλω a la ὑπόθεσις, i els *lemmata* dels escolis a κ 427 (ἐπηετανόν), κ 448 (ἐνιπήν), κ 450 (ἐνδυκέως), i κ 483 (ἦν περ ὑπέστης).

És un apògraf del Bodleianus (V^o). En depenen el Parisinus (V^d) i l'Etonensis (V^{al}).

V^a. Laurentianus 57, 10⁵³

Datació: segles XV i XVI. Ubicació actual: Florència (Toscana, Itàlia), Biblioteca Medicea Laurenziana.

Mesures: 338 x 231. Folis: 161.

Continguts: Escolis a l'*Odisea*.

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en escala de grisos. Bona resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 79v al foli 88v.

Aquest manuscrit només presenta els escolis sense text homèric. A l'esquerra hi trobem el *lemma* i després d'un ampli espai hi ha el contingut de l'escoli. Si l'escoli s'allarga més d'una línia, sempre continua escrit per sota del *lemma* i s'indica amb dos punts i una línia ondulada la fi de cada escoli. El següent *lemma* sempre va a

⁵² cf. Apèndix - Imatge 47.

⁵³ cf. Apèndix - Imatge 48.

l'esquerra de la línia següent. Al marge indica l'aparició d'Èol a κ 2, el *hapax* μέρμιθι⁵⁴ a κ 23, ὄλοφύρατο a κ 157, i τεθηῶτι τεθνιῶτι (sic) a κ 494⁵⁵.

A l'*stemma*, descendent del Bodleianus (V^o), a través de V^x, manuscrit que no editem.

V^w. Laurentianus 32, 39⁵⁶

Datació: segle XV. Ubicació actual: Florència (Toscana, Itàlia), Biblioteca Medicea Laurenziana.

Mesures: 183 x 130. Folis: I + 275.

Continguts: L'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en escala de grisos. Excel·lent resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 103v al foli 116r.

Aquest manuscrit no presenta cap escoli al cant κ. Només presenta el text homèric amb el títol que indica l'inici del cant i una sanefa que separa cada cant de l'anterior.

Apògraf del Bodleianus (V^o).

W. Bruxellanus 11290⁵⁷

Datació: segle XV. Ubicació actual: Brussel·les (Regió de Brusel·les Capital, Bèlgica), Bibliothèque Royale Albert Ier.

Mesures: 288 x 210. Folis: V + 417 + II.

Continguts: L'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format BMP. Imatge en escala de grisos. Resolució correcta.

Ubicació del cant κ: Del foli 159v al foli 181r.

Breus escolis interlineals sobre el text. Algun escoli interlineal va més enllà del vers i segueix al marge. Els escolis marginals de vegades van amb *lemma*, d'altres porten un signe que remet al text homèric.

⁵⁴ cf. Apèndix - Imatge 49.

⁵⁵ cf. Apèndix - Imatge 50.

⁵⁶ cf. Apèndix - Imatge 51.

⁵⁷ cf. Apèndix - Imatge 52.

En la nostra edició presenta molta afinitat amb el Vindobonensis (X), amb qui sembla que comparteix antecedent a l'*stemma*. I algunes curioses coincidències amb el Marcianus (M).

w. Vaticanus Inc. I, 50⁵⁸

Datació: any 1488. Ubicació actual: Ciutat del Vaticà. Biblioteca Apostolica Vaticana. Continguts: Es tracta d'un incunable amb les obres d'Homer amb escolis manuscrits. Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en escala de grisos. Correcta resolució en text i insuficient en escolis.

Ubicació del cant κ : Del foli 311v al foli 319r.

Breus escolis interlineals sobre el text, en tinta més clara que la del text homèric. Escolis marginals en la mateixa tinta que els interlineals, que ocupen els marges exteriors i també els interiors; moltes vegades amb signes que relacionen escoli i *lemma*, però en moltes altres vegades la relació es troba en la proximitat de l'escoli al vers on hi ha el *lemma*.

Aquest manuscrit no apareix a l'*stemma*. Mostra molta afinitat amb el Taurinensis (b), el Parisinus (d) i el Vaticanus (O).

X. Vindobonensis phil. græcus 133⁵⁹

Datació: segles XIII i XIV. Ubicació actual: Viena (Baixa Àustria), Österreich Nationalbibliothek.

Mesures: 250 x 170. Folis: 146 (147).

Continguts: L'*Odissea* del vers 145 del cant ϵ al vers 51 del cant ω .

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en color. Correcta resolució en text i poc clara en escolis.

Ubicació del cant κ : Del foli 32v al foli 41v.

⁵⁸ cf. Apèndix - Imatge 53.

⁵⁹ cf. Apèndix - Imatge 54.

El nostre cant comença després d'una sanefa en tinta vermella. Breus escolis interlineals sobre el text, alguns en tinta rogenca, d'altres en tinta d'un marró fosc. En algun punt els escolis interlineal superen la línia i segueixen al marge, intentant acumular-se al voltant del vers on s'han iniciat, creant la necessitat de separar amb línies els diferents escolis (com passa als versos 81-82)⁶⁰. També nombrosos escolis marginals que presenten *lemma* explícit en tinta rogenca i l'escoli en tinta fosca, i que ocupen sempre el marge exterior.

A l'*stemma* apareix com germà de l'Ambrosianus (E), però amb qui mostra més coincidències al cant κ és amb el Bruxellanus (W).

Y. Vindobonensis phil. græcus 56⁶¹

Datació: any 1300. Ubicació actual: Viena (Baixa Àustria), Österreich Nationalbibliothek.

Mesures: 300 x 210. Folis: 172.

Continguts: L'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format BMP. Imatge en blanc i negre. Correcta resolució en text i poc clara en escolis.

Ubicació del cant κ : Del foli 68v al foli 76r.

El títol que ens dona és $\delta\delta\nu\sigma\sigma\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma \kappa'$ entre dues creus gregues. La inicial del cant (una alfa) apareix ornamentada. Breus escolis interlineals sobre el text. També nombrosos escolis marginals que presenten *lemma* explícit i que ocupen preferentment el marge exterior, amb alguns més breus al marge interior. S'hi poden distingir dues mans que escriuen escolis. No hi ha un ordre en l'organització de l'espai on s'hi escriuen els escolis i de vegades es barregen els uns amb els altres.

⁶⁰ cf. Apèndix - Imatge 55.

⁶¹ cf. Apèndix - Imatge 56.

Demostra sobretot una gran quantitat d'escolis V, amb els que concorda en errors. Comparteix escolis amb el Marcianus (M), i més rarament amb l'altre Vindobonensis (X).

y. **Cryptoferratensis z.α.XXVI**⁶²

Datació: segle XIII. Ubicació actual: Grottaferrata (Laci, Itàlia), Biblioteca della Badia greca.

Mesures: 280 x 190. Folis: 118.

Continguts: L'*Odissea* del vers 162 del cant γ al vers 497 del cant τ amb escolis.

Accés al manuscrit en format JPG. Imatge en blanc i negre. Suficient resolució en text i molt poc clara en escolis. Sembla que el manuscrit estigui brut.

Ubicació del cant κ: Del foli 56r al foli 61v.

Breus escolis interlineals sobre el text i alguns més llargs que acaben ocupant part del marge. També nombrosos escolis marginals que rarament presenten *lemma* explícit i que ocupen preferentment el marge exterior. Es fa difícil distingir alguns escolis entre marginals o interlineals, ja que apareixen al final de línia iniciant-se sobre el text però ubicant-se al marge la majoria de l'escoli. Això els fa especialment difícils de llegir quan el marge en què es desenvolupen és l'interior. Falta mig foli superior 58, això vol dir que no tenim des dels vers κ 92 a κ 108 pel recto; i del κ 123 al κ 138, pel verso. La pèrdua és anterior a la numeració de les pàgines, ja que la numeració s'adapta a la pèrdua⁶³. El copista s'ha deixat de copiar des de κ 339 (foli 61v) fins a λ 444 (foli 62r), o potser el manuscrit ha perdut un plec.

Aquest manuscrit no presenta relació amb altres manuscrits a l'*stemma* i dona força escolis únics. En el nostre cant hem trobat que coincideix més habitualment amb el Marcianus (M) que amb cap altre còdex.

⁶² cf. Apèndix - Imatge 57.

⁶³ cf. Apèndix - Imatge 58.

Z. Vaticanus Palatinus græcus 7

Datació: anys 1335 - 1336. Ubicació actual: Ciutat del Vaticà, Biblioteca Apostolica Vaticana.

Mesures: 275 x 195. Folis: 200.

La *Gaelomiomàquia* de Teodor Pròdrom, la *Batracomiomàquia* i l'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en escala de grisos. Excel·lent resolució.

Ubicació del cant κ: Del foli 79r al foli 88v.

Breus escolis interlineals sobre el text i alguns més llargs que acaben ocupant part del marge. També nombrosos escolis marginals amb *lemma* explícit i que ocupen preferentment el marge exterior. Cal·ligrafia molt clara i entenedora.

El material que presenta es relaciona amb el Harleianus (H), manuscrit del qual descendeix, però presenta encara més coincidències amb el seu fill Ambrosianus (Q) i el seu nét Marcianus (r). Coincideix també significativament, però menys, amb el Bruxellanus (W).

z. Parisinus græcus 2689⁶⁴

Datació: segle XV. Ubicació actual: París (Illa de França), Bibliothèque Nationale.

Mesures: 289 x 211. Folis: I+356+I.

Continguts: l'*Odissea* amb escolis.

Accés al manuscrit en format PDF. Imatge en blanc i negre. La resolució és molt baixa i algunes pàgines han de ser tractades per a poder fer visibles algunes restes de tinta.

Ubicació del cant κ: Del foli 135r al foli 152v.

⁶⁴ cf. Apèndix - Imatge 59.

Els còdexs

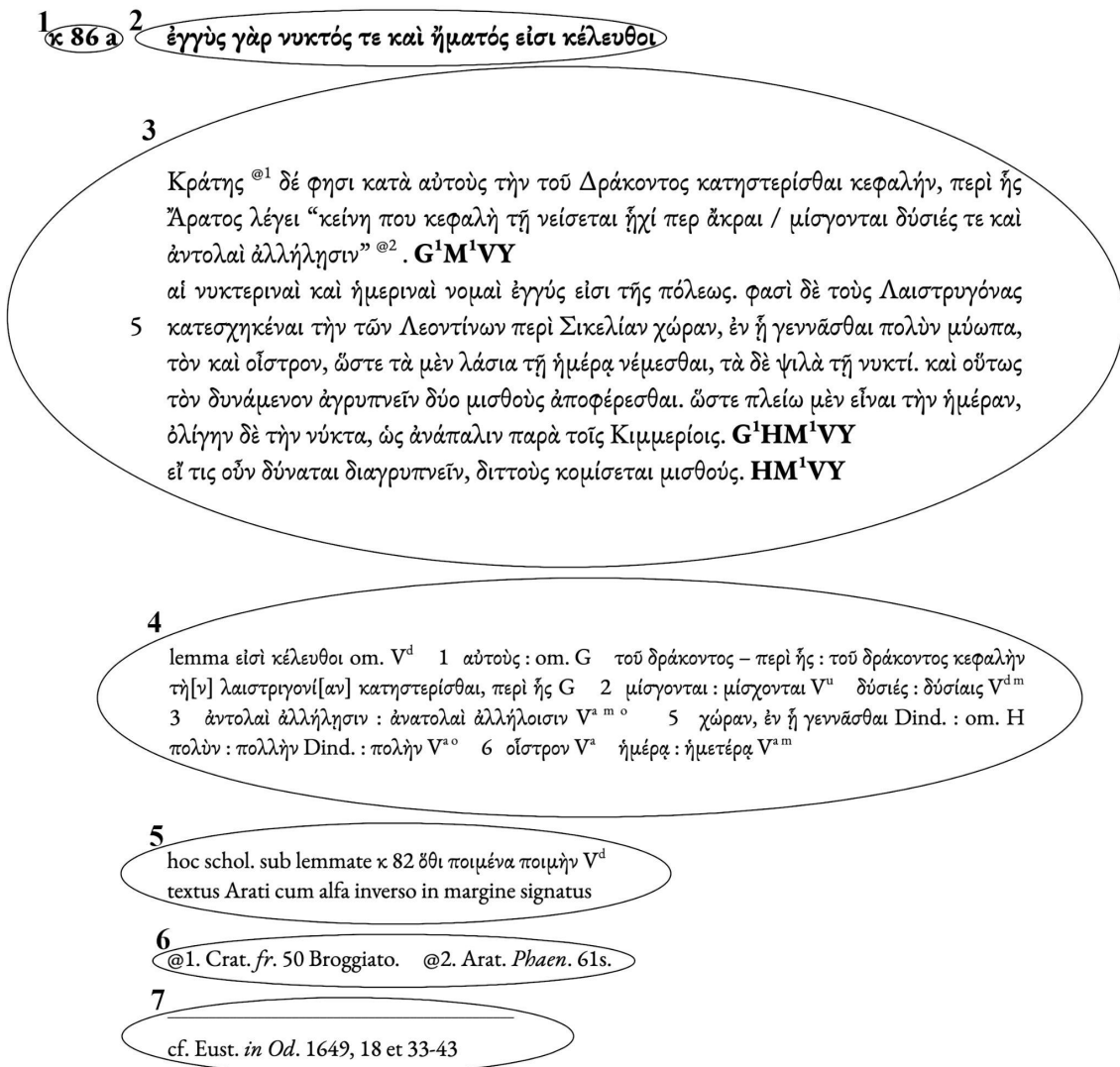
Breus escolis interlineals sobre el text. La poca qualitat de la imatge fa difícil valorar la qualitat de la cal·ligrafia. En els fragments amb millor resolució i contrast es pot llegir bé, però generalment es veu poc clara a causa de la poca tinta utilitzada⁶⁵.

Coincideix molt habitualment amb la segona mà del Monacensis (k²) i a l'*stemma* apareix com a germà d'aquest manuscrit, compartint un avantpassat.

⁶⁵ cf. Apèndix - Imatge 60.

LA NOSTRA EDICIÓ

Amb la intenció de facilitar la consulta del material escoliàstic editat presentem els escolis amb una estructura fixa com s'indica en el següent esquema, d'esquerra a dreta i de dalt a baix:

1. En primer lloc trobem la indicació del cant (κ) i el número del vers en què es troba el *lemma*, a més una lletra llatina ens marcarà l'ordre en què apareix en el vers (*i.e.* la lletra *a* indica el primer *lemma* del vers, la lletra *b* el segon...).

La nostra edició

Hem preferit prioritzar els *lemmata* més llargs excepte en el cas en què el *lemma* s'estén més enllà del vers, en aquest cas els deixem per al final i reben, per tant, les lletres posteriors del vers.

2. Al costat del número i la lletra hi apareixerà el *lemma* presidint l'escoli. Hem prescindit d'indicar si el *lemma* és explícit o no, d'aquesta manera podem agrupar sota el mateix *lemma* tot els escolis que en donen informació als diferents manuscrits. Deixem per a l'aparat crític les consideracions que ens ha semblat convenient ressenyar sobre el *lemma*.
3. Al calaix principal consignem els escolis referents al *lemma* indicat just a sobre. L'ordre d'aparició dels escolis respon a una simple organització alfabètica del primer còdex que tramet l'escoli, excepte quan ens ha semblat convenient alterar aquest ordre per mantenir l'ordre d'aparició d'escolis diferents dintre del mateix còdex.

Les sigles en negreta a continuació dels escolis n'indiquen els còdex d'origen i apareixen per estricte ordre alfabètic (bcd...) Quan una mateixa lletra, segons sigui majúscula o minúscula, representa diferents manuscrits, donem prioritat en el llistat a la majúscula (*i.e.* BbDdGg...).

Mostrarem amb superíndex les diferents mans que hem identificat: amb un 1 per a la mà principal, i així succesivament segons la quantitat d'escolis que cada mà presenta (*i.e.* M¹, M² ...). Som conscients que la mà principal no acostuma a dur indicació de nombre, i aquesta és la convenció que hem seguit quan només apareix una mà. Tanmateix, si n'hi ha més d'una, hem consignat també la principal amb un número per facilitar la seva cerca en format digital.

4. Sota el calaix principal s'hi pot trobar l'aparat crític. Aquest és negatiu, *i.e.* només consignem les variants a la lectura que hem fet; però de vegades indiquem, com en el cas de l'aparat crític positiu, totes les lectures per ajudar el lector a identificar la nostra tria i les opcions disponibles. També indiquem el terme del text al que fem referència

- a l'aparat quan considerem que això fa menys feixuga la tasca de consulta de l'aparat crític.
5. Deixant una línia d'escriptura en blanc, separem l'aparat crític pròpiament dit de les dades que fan referència a la situació dels escolis sota altres *lemmata* o darrera altres escolis. Aquest espai no apareix en tots els escolis.
 6. Sota l'aparat crític donem les referències de les citacions indicades dins el cos de l'escoli amb el símbol @ i el número. La tria del símbol @ per consignar les citacions és totalment pràctica i enfocada a simplificar la consulta digital i la cerca de cites. Aquest espai no apareix en tots els escolis.
 7. Finalment hi ha els testimonis antics, que tenen al marge de la dreta una indicació fent referència a l'autor per fer més clara la recerca. Aquest espai no apareix en tots els escolis.

Pel que als signes seguim el sistema de Leiden¹ que resumim a continuació:

<addit editor>: omissió del copista afegida per l'editor. A diferència de la llacuna, aquí no hi ha espai en blanc.

[supplevit editor]: text perdut per dany material (cremat, ...) i que afegeix l'editor. Les lletres perdudes les indico amb un nombre equivalent d'asteriscos [****].

{secludit editor}: text que l'editor considera que cal eliminar.

[[rasura]]: text eliminat pel copista, que l'editor afegeix perquè encara es pot llegir.

νεκρ(ων): expansió d'abreviatures.

* fem servir l'asterisc en les lletres que no podem o no sabem llegir.

Classificació tipològica. Un dels objectius inicials d'aquesta tesi era establir una classificació tipològica dels escolis en funció del seu contingut. Tanmateix la diversitat dels escolis, fruit de

¹ Bernabé (2010), 160s.

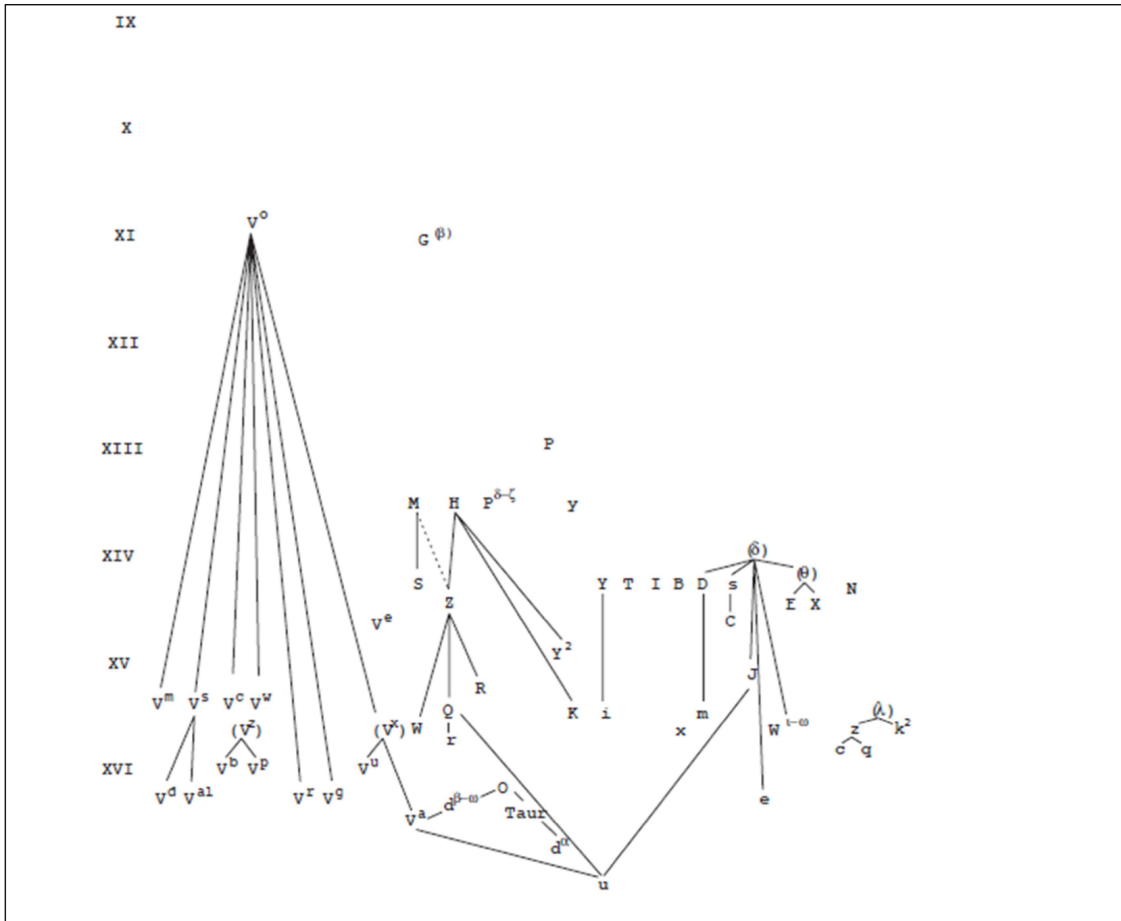
La nostra edició

la seva llarga història i del seu procés de formació, fan difícil establir una tipologia que cobreixi la varietat a què ens enfrontem. Entenem que una classificació ha de servir per descriure la realitat per a la que ha estat creada. No és el cas: les diferents classificacions tipològiques que hem consultat i intentat desenvolupar no responen a la realitat que han de definir d'una manera que ens sembli prou satisfactòria com per ser considerades acceptables des d'un punt de vista científic.

STEMMA CODICUM

Considerem que és impossible arribar a elaborar o ni tan sols completar un *stemma* en base a un sol cant, de manera que renunciem a intentar una comesa d'aquestes característiques. Tanmateix remetem al capítol “els còdexs” per a recordar les relacions de semblança que hem trobat en l'edició d'aquest cant.

Oferim aquí una reproducció de l'*stemma* que proposa F. Pontani per als escolis a l'Odissea, elaborat abans de l'edició i que segurament mereixerà una revisió amb els scolis de tota l'obra editas.

EDICIÓ CRÍTICA DELS ESCOLIS

AL CANT X DE L'*ODISSEA*

EDICIÓ CRÍTICA DELS ESCOLIS

TITULI INITIORUM

- ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ **aduV^aw**
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ' ΟΜΗΡΟΥ **BGN**
ὄδυσσειας κ' **bHOY**
κάππα ὄδυσσειας ὁμήρου **C**
5 ἀρχὴν τῆς Κ' ὄδυσσειας ὁμήρου **Dk**
ἀρχὴν τῆς Κ' ὄδυσσειας **F**
ὄδυσσειας κ' ὁμήρου **IPX**
ὄδυσσειας κάππα ὁμήρου ῥαψωδίας **KV^lV^p**
ἈΡΧΗ ΤΗΣ ΚΑΠΠΑ ὄδυσσειας ὁμήρου **M**
10 ὄδυσσειας κ' ὁμήρου ῥαψωδίας **QV^bZz**
Κ(άππ)α **S**
Κ' **s**
ΕΙΣ ΤΗΝ Κ' **V^a**
ὀδ(υσσειας) ὀμ(ήρ)ου κ' **V^w**
15 ἀρχὴ τοῦ κ' στοχείου **W**
2 ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ G 12 in marg. s

SUBTITULI INITIORUM

κάππα δ' ἐχ' Αἰόλου, Λαιστρυγόνων, καὶ Κίρκης ἔργα **aBdgIkMPuV^bPwXz**
τὰ περὶ Αἰόλον καὶ Λαιστρυγόνους· καὶ Κίρκης· **bHO**

1 ἔ(ργα) V^p: om. P 2 κίρκης: κίρκην H

TITULI HYPOTHESEUM

- ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ **duV^auw**
κεβονθε | τῶ σῶ δούλω | ὦ ουσιης **G**
ὑπόθεσις τῆς κάππα **Iy**
ὑπόθεσις τῆς κ' ὄδυσσειας **mV^bz**
5 ὑπ(οθέσις) τοῦ κ' ὀδ(υσσειας) ὀμ(ήρ)ου **P**
ὑπόθεσις ὄδυσσειας κ' ὁμήρου ῥαψωδίας **QrZ**
ὑποθέσις τῆς κ' **TV^{d m o r s u}**
ὑπόθεσις - ὄδυσσειας κ' ὁμήρου ὑπόθεσις **W**
ὑπόθεσις τῆς κ' ὄδυσσειας ὁμήρου **Y**

hypothesi sequente dImPQRuV^aV^bV^dV^oV^sV^wWwYyZz
nulla hypothesi sequente TV^m

κ hyp. α Ὑποθέσις α

Τὰ περὶ τὸν Αἰόλον ἀπαγγέλλει τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν Ὀδυσσεὶ ἐν ἀσκῶ ἀνέμους, λύσαντες δὲ οἱ ἑταῖροι κοιμωμένου Ὀδυσσεως ὑπονοστοῦσι πρὸς Αἰόλον· καὶ ὡς εἰς τὴν Λαιστρυγονίαν ἀφίκοντο, ἔνθα ἔνδεκα ναῦς ἀπώλεσεν· καὶ ὅσα ἔπαθε παρὰ

Κίρκη μεταμορφώσασθαι αὐτοῦ τοὺς ἑταίρους εἰς σὺς καὶ πάλιν ἄνδρας ποιησάσθαι· καὶ
 5 ὅπως αὐτὸς ταύτην διέφυγε παρὰ Ἑρμοῦ φάρμακον λαβῶν τὸ μῶλυ, καὶ παρ' αὐτῆς
 τὸν ἐνιαυτὸν ἔμεινεν. **HIKM^trtVWXYyZ**

1 Τὰ περὶ τὸν : Ὀδυσσεὺς τὰ περὶ τὸν Y Τὰ περὶ – ἀνέμων φύλακα : ἐνταῦθα ἀπαγγέλλει τὰ τοῦ
 Αἰόλου τοῦ τῶν ἀνέμων φύλακος t περὶ : παρὰ y τὸν Αἰόλον : τῶν αἰόλων M ἀπαγγέλλει :
 ἀπαγγέλει M ὡς : ὅς IX **1-2** ἐν ἀσκῶ ἀνέμους : ἀνέμους ἐν ἀσκῶ βοείῳ Y **2** ἀνέμους : ἀνέμου t
 κοιμωμένου : κειμωμένου V^u κοιμωμένου Ὀδυσσέως : τοῦ Ὀδυσσέως καθεύδοντος t Ὀδυσσέως :
 Ὀδυσσῆος Ir **3** τὴν : τῆς V^t : om. Z ἔνδεκα : ἰα' VY ὄσα : ὅς κ' H ἔπαθε : ἔπαθον tWX **4**
 μεταμορφώσασθαι – ποιησάσθαι : οἱ ἑταῖροι t αὐτοῦ τοὺς ἑταίρους : τοὺς αὐτοῦ ἑταίρους IWX σὺς : ὅς
 IKVWXY **5** ταύτην : om. t παρὰ : πρὸς I λαβῶν – αὐτῆς : τὸ μῶλυ λαβῶν καὶ ὡς παρ' αὐτῆς t
 ἔμεινεν : διέμεινεν, καὶ ὡς παρ' αὐτῆς εἰς Ἄδην ἐπέμφθη τὸ Τειρεσίαν πειυσόμενος (hyp. γ 10-11) t

κ hyp. β Ὑποθέσις β

Ἔτι Ὀδυσσεὺς διηγείται πῶς Αἴολος αὐτὸν ἐξέπεμψεν εἰς τὴν πατρίδα οὖριον ἄνεμον
 δούς τὸν Ζέφυρον καὶ τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐγκαθείρξας ἀσκῶ. λυθέντος δὲ τοῦ ἀσκοῦ
 ὑπὸ τῶν ἑταίρων εἶναι γὰρ χρυσὸν ἐνόμιζον. παλινδρομήσας εἰς τὴν Αἰολίαν οὐ
 προσιεμένου αὐτὸν τοῦ Αἰόλου, ἐκείθεν ἀποπλέων εἰς Λαιστρυγόνας ἀφικνεῖται, καὶ
 5 τὰς ἰα' τῶν νεῶν ἀπολέσας, ἐνταῦθα μιᾶ εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παραγίνεται. καὶ σὺν
 Εὐρυλόχῳ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἑταίρων κλήρῳ λαχόντας ἐκπέμπει πειυσόμενους τίνες οἱ
 κατοικοῦντες. μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σύας ὑπὸ τῆς Κίρκης πλὴν
 Εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἐλθὼν οὐδὲν ἐβλάβη ὑπὸ τῶν φαρμάκων. διὰ τοῦ
 10 φαρμάκου οὗ εἰλήφει παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ. τὴν δὲ ἀρχαίαν φύσιν τῶν ἑταίρων λαβόντων,
 ἐνιαυτὸν παραμείνας παρὰ τῆς Κίρκης, ἀποπεμφθῆναι δεηθεὶς εἰς Ἄιδου πέμπεται περὶ
 τοῦ νόστου πειυσόμενος Τειρεσίου. **CHKM^trVyZ**

1 Ἔτι : ἄλλως ἔτι MrVyZ ἔτι: ἔτι ὁ H : ὅτι Z Αἴολος : Αἰόλος MZ : ὁ Αἴολος C ἐξέπεμψεν : δ'
 ἐξέπεμψεν C **2** καὶ : om C **3** εἶναι codd. : ἐνεῖναι Ernst γάρ om. Vy χρυσὸν : τὸν χρυσὸν H
 δὲ τοῦ ἀσκοῦ : καὶ τοῦ ἀσκοῦ MZ **2-3** λυθέντος – παλινδρομήσας : ὅν οἱ ἑταῖροι τοῦ Ὀδυσσέως
 καθεύδοντος λύσαντες ἄτε ἐν αὐτῶ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες ἐπαλινδρόμησαν C **3** παλινδρομήσας :
 καὶ παλινδρομήσας MZ **4** αὐτὸν : τὸν Ὀδυσσέα C : αὐτῶν y εἰς Λαιστρυγόνας ἀφικνεῖται :
 ἀφικνεῖται εἰς λαιστρυγόνας H Λαιστρυγόνας : λαιστρυγόνας V^u **4-5** καὶ τὰς : παρ' οἷς C **5**
 ἔνδεκα : ἰα' Vy μιᾶ Butt. : μίαν codd. Αἰαίαν : αἰαί V^u **6** τῶν φαρμάκων διὰ : om. CH **7**
 σύας : ὕας y **8** ἐπὶ : εἰς MZ **9** οὗ : om. V παρὰ τοῦ H : παρ' ceter. codd. : παρὰ Ἑρμοῦ
 Butt. **10** παραμείνας : μείνας H εἰς Ἄιδου : εἰς ἄιδην rZ : εἰς ἄδου M **10-11** περὶ τοῦ νόστου :
 om. Vy

κ hyp. γ Ὑποθέσις γ

Ἀφηγείται ἐνταῦθα Ὀδυσσεὺς πῶς παρεγένετο εἰς Αἰολίαν νῆσον, ἐν ἣ κατῴκει
 Αἴολός τις, ὅστις καὶ ἀσκῶ βοείῳ δήσας τοὺς ἀνέμους δέδωκεν αὐτῶ, μόνον Ζέφυρον
 ἔξω ἑάσας, μετὰ τὸ φιλοξενῆσαι αὐτόν. καὶ ὅπως νομίσαντες οἱ αὐτοῦ ἑταῖροι
 5 θησαυρὸν εἶναι λύουσι τὸν ἀσκὸν, καὶ πάλιν ἀντιπνευσάντων ἀνέμων αὐτοῦ
 κοιμωμένου μετὰ ἐννέα ἡμέρας καὶ νύκτας πλέοντες εἰς Αἰολίαν παραγίνονται. οὗς
 ἰδὼν Αἴολος μετ' ἰσχύνης ἀπεδίωξεν εἰπὼν οὐ δίκαιον εἶναι οὗς οἱ θεοὶ μυσάττονται,
 τούτοις βοηθεῖν. διηγείται δὲ καὶ περὶ τῆς Κίρκης, ὅπως ἐθηριοποίησε τοὺς αὐτοῦ
 ἑταίρους, καὶ πῶς ὕστερον αὐτὸς Ὀδυσσεὺς παρ' Ἑρμοῦ τὸ μῶλυ λαβῶν ἀπῆλθε πρὸς
 Κίρκην, ἣτις δοῦσα αὐτῶ τὴν μαγικὴν τροφήν οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐθηριοποίησεν αὐτὸν

- 10 φαγόντα τὸν κυκεῶ, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς τὸ ξίφος ἐπὶ ταύτην ἄρας ἔπεισε ταύτην ἐπιστρέψαι τοὺς αὐτοῦ ἐρίηρας ἀπὸ χοίρων εἰς ἀνθρώπους ^{@1}· ὅθεν κάκεινη θαυμάσασα αὐτὸν καὶ γνοῦσα εἶναι Ὀδυσσεά κατέχει αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς αὐτοῦ ἑταίρους ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς τρέφουσα ἐπὶ χρόνον, συγκοιμωμένου αὐτῇ Ὀδυσσεώς. διηγείται δὲ καὶ πῶς βουλή τῆς Κίρκης ἀπέρχονται εἰς ὠκεανὸν μαντευσόμενοι περὶ
- 15 τῆς αὐτῶν ἐπανόδου. **PY**

1 Αἰολίαν P : Αἰολίην Y **2** τις : om. P αὐτῶ : om. P **3** ἔξω ἑάσας Y : ἑάσας ἔξω P φιλοξενῆσαι Y : φιλοξενίσαι P **6** ἰδὼν Αἴολος : Αἴολος ἰδὼν Y οἱ θεοὶ μυσάττονται : μυσάττονται οἱ θεοὶ Y **7** τούτοις βοηθεῖν : τούτους περιποιεῖσθαι Y ὅπως : καὶ ὅπως P ἐθηριοποίησε – ἑταίρους : ἑταίρους ἐθηριοποίησε Y **8** καὶ πῶς om. P **8-9** ἀπῆλθε πρὸς Κίρκην ἦτις Y : καὶ ἀπελθὼν πρὸς Κίρκην οὐ μόνον ὅτι P **9** τὴν om. P οὐ μόνον ὅτι οὐκ Y : καὶ φαγόντα οὐκέθ' P **9-10** αὐτὸν φαγόντα τὸν κυκεῶ : om. P **10** μᾶλλον : καὶ P ὁ Ὀδυσσεὺς : om. P **12** εἶναι Ὀδυσσεά : Ὀδυσσεά εἶναι P **12-13** καὶ πάντας – αὐτῆς : ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς αὐτοῦ ἑταίρους Y **14** εἰς : om. P **15** αὐτῶν ἐπανόδου : ἐπανόδου αὐτῶν P

@1. κ 387.

@

κ hyp. δ Ὑποθέσις δ

- Τὴν πρὸς Αἴολον ἀφιξίν περιέχει, καὶ ὅπως παρ' ἐκείνου τοὺς ἀνέμους ἐν ἀσκάῳ δεδεμένους λαβὼν εἰς Ἴθάκην ἔπλεεν, ὅπως τε πλησίον τῆς Ἴθάκης παρεγένοντο, ἔνθα δὴ τοῦ Ὀδυσσεώς ὑπνώσαντος οἱ ἑταῖροι τὸν ἀσκὸν λύσαντες τοὺς ἀνέμους ἐξελθεῖν ἐποίησαν, ὅπως τε ἐκεῖθεν αὐθις εἰς Αἴολον ἀφίκετο. καὶ ὡς παρ' ἐκείνου ἀποπεμφθεὶς
- 5 εἰς Λαιστρυγόνας ἀφίκετο καὶ ὡς τῶν Λαιστρυγόνων τὰς ἑνδεκα νῆας σὺν αὐτοῖς ἀνθρώποις φθειράντων Ὀδυσσεὺς σὺν τῇ μιᾷ φυγῶν εἰς Κίρκην ἀφίκετο. ἔνθα ὑπὸ Κίρκης οἱ τοῦ Ὀδυσσεώς ἑταῖροι σύες γενόμενοι εἰς ἀνθρώπου αὐθις μορφήν μετεβλήθησαν τοῦ Ὀδυσσεώς τὴν Κίρκην πείσαντος. καὶ ὡς χρόνον ἐκεῖ συχρὸν διατρίψαντες τὰ πρὸς τὴν τοῦ Αἴδου ἀφιξίν ἐτοιμάζουσιν. **kmV^bz**

1 Αἴολον : Αἰόλον κ **1-2** καὶ ὅπως - ἔνθα δὴ : πλησίον δὲ παραγενόμενος κ **2** ἔπλεεν : ἔπλεον **4** ἀφίκετο : ἀφίκεν V^b **5** ἀφίκετο : ἀφίκεν V^b **7** ἑταῖροι σύες in marg. m τοῦ : om. z εἰς : τοῦ z εἰς ἀνθρώπου – μετεβλήθησαν : εἰς ἀνθρώπου μορφήν ἐμετεβλήθησαν m **9** ἐτοιμάζουσιν : στοιβάζουσι V^b

cf. Eust. in Od. 1643, 59

EUST.

κ hyp. ε Ὑποθέσις ε

- Τὰ περὶ τὸν Αἴολον ἀπαγγέλλει τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ οὖριον ἄνεμον Ζέφυρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐγκαθεύρξας ἐν ἀσκάῳ. ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες κοιμωμένου Ὀδυσσεώς, ἅτε ἐν αὐτῷ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες, ὑπονοστοῦσι πρὸς Αἴολον· οὐ προσιεμένου δὲ τοῦ Αἰόλου τὸν Ὀδυσσεά, ἐκ εἴρεν ἀποπλέων εἰς
- 5 Λαιστρυγόνας ἀφικνεῖται, παρ' οἷς ἑνδεκα τῶν νεῶν ἀπολέσας εἰς αἰαίαν παραγίνεται· καὶ σὺν εὐρυλόχῳ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἑταίρων κλήρω λαχόντας ἐκ πέμπει πευσομένους τίνες οἱ κατοικοῦντες· μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σύας ὑπὸ τῆς Κίρκης πλὴν εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθὼν λαβὼν παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ φάρμακον τὸ μῶλυ

- 10 οὐδὲν βλάπτεται· ἀλλὰ καὶ τῶν ἐταίρων τὴν ἀρχαίαν φύσιν λαβόντων, ἐνιαυτὸν παραμείνας παρὰ τῇ Κίρκῃ εἰς ἄδου κατέρχεται. **adu**

3 Ὀδυσσέως a : Ὀδυσσῆος d

Hæc hypothesis combinatio hyp. α et β videtur.

κ 1 a Αἰολίην δ' ἐς νῆσον

ἐπταὶ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰόλου πρὸς τῇ Σικέ[λια]: Αἰολίς, Διδύμη, Στρογγύλη, Ἰερά, Λιπάρα, Ἐρικῶδης καὶ Φοινικῶδης. **bdOw**

Αἰόλου νῆσοι πρὸς τῇ Σικελίᾳ ζ', Αἰόλη ἢ κατὰ τὸν πορθμὸν Στρογγύλη, Διδύμη, Ἰερά, Ἰκεσία, Λιπάρα, Ἐρικῶδης, Φοινικῶδης. **HOQrZ**

- 5 οὐ τὰς Αἰόλου νήσους νῦν λεγομένας, ἀλλὰ τινα ἄλλην ἐκτετοπισμένην νῆσον λέγει. οἱ δὲ λέγοντες περὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν πεπλανῆσθαι τὸν Ὀδυσσεῖα Λωτοφάγους μὲν λέγουσι τοὺς νῦν Ἀκραγαντίνους, οἱ δὲ τοὺς Καμαριναίους, Κύκλωπας δὲ τοὺς Λεοντίνους. **BHM^uPQrTVWXYyZ**

τὰς δὲ Αἰόλου νήσους τὴν τε κατὰ τὸν πορθμὸν Στρογγύλην καὶ τὰς λοιπὰς ἔξ.

- 10 **G¹M^rTVWXYy**

Διδύμην, Ἰεράν, Ἰκεσίαν, Λιπάραν, Ἐρικῶδη, Φοινικῶδη. **G¹M^rTVY**

τινὲς δὲ ἀλληγοροῦντες Αἴολον μὲν λέγουσι τὸν ἐνιαυτὸν, δώδεκα δὲ παιῖδας ^{@1} τοὺς μῆνας. **G¹HrM¹VY**

ἄρρενας μὲν τοὺς χειμερίους, θηλείας δὲ τοὺς καλοκαιρινούς. **Hr**

- 15 τινὲς δὲ ὅτι παρετήρησεν ἀστρολογίας ἔμπειρος ὧν ἡλίου ὄντος ἐν Ταύρω Ζέφυρον πνεῦσαι. οἱ δὲ ἄνεμοι πνέουσιν ἐνίοτε καθ' ἑαυτοὺς ὡς καὶ πολλοὶ καὶ γὰρ ἡμεῖς δίχα βασιλικῷ προστασσόμενοι προστάγματος. **HM^rTVY**

τινὲς δὲ τὰς νήσους ταύτας ἐν τῷ Τυρρηρικῷ πελάγει κεῖσθαι λέγουσιν. **MTY**

ἕτεροὶ φασιν αὐτὸν τὸν Αἴολον μαθηματικὸν εἶναι τινα καὶ ἔμπειρον τῆς ἀστρονομίας,

- 20 ὃς διὰ τῆς οἰκείας τέχνης ἐπετήρησε καιρὸν εὐδαιμόνιον εἰς τὸ ἀποπλεῦσαι τὸν Ὀδυσσεῖα, καθ' ὃν ὁ Ζέφυρος μόνος πνέει, ὅτε καὶ ὁ ἥλιος ἐν τῷ Ταύρω ἐστίν. καὶ διὰ τοῦτο λέγεται κρατῆσαι τοὺς ἄλλους ἀνέμους, μόνον δὲ πνέειν τὸν Ζέφυρον. **WX**

lemma Αἰολίην H 4 Ἰκεσία om. O Λιπάρα γ : Λιπαρά Z 5 οὐ τὰς – λεγομένας : Αἰολίην οὐ τὰς λεγομένας Αἰόλου νήσους νῦν λέγει PWX οὐ τὰς – τινα ἄλλην : ἕτεροι δὲ T οὐ τὰς : αὐτάς Z Αἰόλου : Αἰολίας y τινὰ ἄλλην : τὴν y ἄλλην : om. y νῆσον om. BY λέγει : λέγουσιν T 5-6 λέγει οἱ δὲ : τουτέστι δὲ P : τινὲς δὲ WX 6 καὶ Ἰταλίαν : om. TV^{bpu} : Ἰταλίαν M πεπλανῆσθαι : πλανᾶσθαι G Ὀδυσσεῖα : om. T 6-7 οἱ δὲ λέγοντες – Καμαριναίους sub lemme κ 82 τηλέπυλον G 7 λέγουσι : λέγει B νῦν : om. X Καμαριναίους : Καμαρινούς B : καριναίου V^u 7-8 Κύκλωπας δὲ τοὺς Λεοντίνους : Κύκλωπας περὶ δὲ τοὺς Λεοντινοὺς M 9 τὰς δὲ – νήσους : om. G Αἰόλου : Αἰολίας y καὶ τὰς λοιπὰς ἔξ : om. y 11 Διδύμην : om. T Ἰεράν : Ἰερή T Ἰκεσίαν : Ἰκεσίαν M Λιπαράν : Λιπάραν V^a Ἐρικῶδη : Ἐρικῶ T Φοινικῶδη : Φοινικοῦσαν M : Φοινικῶδη αἱ ἐν τῷ Τυρρηρικῷ πελάγει κείνται G 12 ἀλληγοροῦντες : ἀλληγοροῦντες M Αἴολον : Αἰόλον M τινὲς δὲ : τινὲς GHV^m 12-17 τινὲς δὲ – τι προστάγματος sub lemme κ 6 ἔξ μὲν θυγατέρες add. H 14 καλοκαιρινούς : καλοκαιριοὺς γ 15 παρετήρησεν : παρέστησεν T Pontani ὦν : ὦν ὁ Ὀδυσσεύς T 15-16 τινὲς δὲ - ἀνεμοὶ : om. T 16 πνεῦσαι : πλεῦσαι Y ἐνίοτε : ἐνίοτε δὲ M : ἐνίοτε καὶ γ ἑαυτοὺς : ἑαυτό y 16-17 πνέουσιν – προστάγματος : sub lemme κ 20 κατέδθησεν κέλευθα add. T δίχα : δίου γ δίχα βασιλικῷ : βασιλικῷ δίχα M 17 βασιλικῷ : βασιλιχοῦ V^d προστασσόμενοι προστάγματος : προστάγματος τινὲς προστασσόμενοι Y : προστάγματος προστασσόμενοι γY προστάγματος : πράγματος T 18 τὰς νήσους ταύτας : ταύτας τὰς νήσους Y τῶ : om. M 19 Αἴολον : Αἰόλον WX

1-2 post κ 1 Αἰολίην Ο

@1. κ 5.

l. 5: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.93

ll. 3-4: cf. Eust. *in Od.* 1644, 32-36

ll. 5-8: cf. Eust. *in Od.* 1644, 38-43

ll. 15-17: cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p96, 15 - p97, 2

cf. Hdn. (Lentz) I, p286, 29s

ll. 15-17: cf. Tz. *all. Od.* κ 48-51

@

ARISTON.

EUST.

PORPH.

HDN.

TZ.

κ 1 b Αἰολίην

τὴν Αἰόλου ἐν ἡ τὸ βασιλεῖον τοῦ Αἰόλου. **bdOw**

κ 1 c ἀφικόμεθ'

ἤλθομεν. **Qr**

κ 1 d ἔναιεν

κατώκει. **M¹QrY**

κ 2 a Αἴολος Ἰπποτάδης

Αἰόλοι δύο, οὗτος μὲν ὁ Ἰππότου τοῦ Μίμαντος, ἕτερος δὲ Ἕλληνας, ὃς ἦν Διός, οὗ
καὶ Ἡσίοδος μέμνηται ^{@1}. **G¹M¹VWX**

Δευκαλίων, ἐφ' οὗ ὁ κατακλυσμὸς γέγονε, Προμηθέως μὲν ἦν υἱός, μητρὸς δέ, ὡς
<οἱ> πλείστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ Ἡσίοδος ^{@2} Προνόης, ὡς δὲ Ἀκουσίλαος ^{@3}

5 Ἡσιόνης τῆς Ωκεανοῦ. ἐγήμε δὲ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας τῆς ἀντι τοῦ
πυρὸς δοθείσης τῷ Ἐπιμηθεὶ εἰς γυναῖκα. γίνονται δὲ τῷ Δευκαλίωνι θυγατέρες μὲν
δύο Πρωτογένεια καὶ Μελάνθεια, υἱοὶ δὲ Ἀμφικτύων καὶ Ἕλληνας. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι
Ἕλληνας γόνω μὲν ἦν Διός, λόγῳ δὲ Δευκαλίωνος. ἐξ οὗ Ἕλληνας Αἴολος. **bdHOQr**

πατὴρ Κρηθέως, Ἀθάμαντος, Σισύφου. ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Ἰππότου παῖς· ὁ δὲ Ἰππότης
10 υἱὸς Μίμαντος. **bdHQr**

τρῆς γὰρ Αἰόλους φασὶ γενεῆσθαι, πρῶτον τὸν τοῦ Ἕλληνας, δεῦτερον τὸν ἐξ
Ἰππότου καὶ Μελανίπτης, τρίτον τὸν ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης. πρὸς τοῦτον δὲ
φησὶν ὁ Ἀσκληπιάδης ^{@4} ἐλθεῖν τὸν ἐκ Ποσειδῶνος τὸν Ὀδυσσεῖα, διαλλάξαι δὲ
Ἄρηος τῷ εἰπεῖν ἐξ Ἰππότου. **bdHOQr**

15 τὸν Αἰόλον εἶναι φασὶ βασιλέα τῶν Αἰολέων, εἶχε δὲ τοὺς ἀνέμους· εἰς ὃν ἤλθεν ὁ
Ὀδυσσεὺς καὶ ἐφιλοφρονήθη π[αρ' αὐ]τοῦ, ἔλαβε δὲ καὶ ἄσκον ἔχοντα ἀνέμους ἔνδον
ὅτε ἐμελλεν ἀποπλεῦσαι. οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ εἰκάσαν[τες] ἄλλο τι ἔχειν ἔνδον, ἐκείνου
κοιμη[θέν]τος ἠνέφξαν καὶ ἀνέφξαντες τῶν ἀνέμων πνευσάντων καὶ παλῖρροιαν
ποιησάντων εὐρέθησαν πάλιν οἱ περὶ τὸν Ὀδυσσεῖα [*****] εἰς Αἰολίδα. καὶ τινες

20 θεραπεύοντες τὸν μῦθον φασὶν ὅτι ὁ Αἰόλος ἦν ἀνὴρ ἀστρονόμος ἄριστος ὃς
παρήγγειλε τὸν Ὀδυσσεῖα [ἀποπλεῖν] κατὰ τὸν μῆνα ὅτε ἀνατέλλει ὁ Λέων καὶ
πλεῦσαι ἔστιν, ἤγουν ὁ Αὐγουστος· ὁ δὲ μὴ πεισθεὶς [χειμῶνι περιέπεσε] καὶ πάλιν εἰς
τὴν Αἰολίαν ἐπανήκεν. ἄλλοι δὲ φασὶ τὸν Αἰόλον εἶναι τὸν χρόνον διὰ τὸ ποικίλον τῶν

- αὐτοῦ καταστημάτων καὶ διὰ τὸ ἔχειν ἕξ θηλείας θυγατέρας καὶ ἕξ ἄρρενας τὸν
- 25 Αἰόλον, οἱ καλοῦνται οἱ δώδεκα μῆνες. καὶ ο[ἱ μὲν θήλειες] ὄντες οἱ μῆνες οἵπερ
 [*****], ἄρρενες δὲ οἱ μὴ ὄντες βλαστητικοὶ βοτανῶν, δι' ὧν οὐδὲ δένδρα κομῶσιν,
 ἄλλοι δὲ Αἰόλον τὸν Λέοντα διὰ τὸ ποικίλον τῶν ἀνέμων, ὃν μὴ ἐπιτηρήσας ὁ
 Ὀδυσσεὺς τὸ πότε ἀνατέλλει πέπονθεν ὃ δὴ καὶ πέπονθεν. τινὲς δὲ Αἰόλον τὴν
 30 συστροφὴν τῶν κυμάτων καὶ παλίρροιαν τὴν δεινοτάτην καὶ φρικαλέαν παρὰ τὸ
 ποιεῖν ὄλους τοὺς πλέοντας γεγωνέει αἶ. τότε γὰρ καὶ ἄνεμοι πνέουσι βαρύτεροι καὶ
 ὑπέρβιοι. ὁ δὲ ἄσκος καὶ οἱ δώδεκα θυγατέρες πρὸς τὸ μυθικὸν ἐκλαμβάνονται. **N**
 ἄλλος οὗτος παρὰ τὸν Ἑλληνοσ. καὶ παρὰ τὸν Ποσειδῶνος καὶ ἄρνης. **O**
 Αἰόλος ὁ Ἰππότου ἐν Ῥηγίῳ τῆς Ἰταλίας ὧν μὲν ἀστρονομικώτατος καὶ πολύπειρος
 ἐφρόντισε μᾶλλον εἰδέναι περὶ τῶν ἀνέμων χάριν τῶν ναυτιλλομένων καὶ προλέγειν,
 35 ὡς εἰ τυχὸν ἐν ταύρῳ ἄστρῳ πλεύσειαν μέχρι τοῦδε Ζέφυρος αὐτοῖς ἔσεται πνέων
 ἄνεμος, εἰ ἐν δύσει κυνὸς τοιόσδε, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ ἕτερος. καὶ τούτου ἕνεκα
 ἐμυθεύσαντο αὐτὸν εἶναι δεσπότην ἀνέμων. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Αμακλειδὴν καὶ
 Πρωτοκλῆ καὶ Πρωτοκρέοντα, ὡς φησὶν Ὀρφεύς. οὕτως οὖν ἔφασαν αὐτοὺς
 δεσπότης εἶναι ἀνέμων, ὡς καὶ δέειν ἀσκῶ ὃν ἂν βούλοιντο αὐτῶν, τοὺς δ' ἄλλους ἔαν
 40 πνεῖν. οὕτω γοῦν φασὶ καὶ τὸν Αἰόλον τοῦτον τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐν τῷ ἀσκῷ
 καταδήσαντα δοῦναι τῷ Ὀδυσσεῖ, Ζέφυρον δὲ μόνον ἔᾶσαι ὡς αὐτῷ χρεωδέστατον
 καὶ φορόν. ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ἀσκὸν δέχομαι. φασὶ γὰρ οἱ μηχανικοὶ καὶ τὰ ἀρρητουργικὰ
 γράφοντες ὡς ἔαν τις δελφίνα ποιήσῃ ἀσκὸν, ἐκδείρας αὐτὸν καὶ ἔχων παρ' ἑαυτῷ,
 ποιήσῃ ὃν ἂν βούλοιο πνεῖν ἄνεμον. καὶ ἴσως καὶ οὗτος ὁ Αἰόλος ἦν ἂν καὶ
 45 μαγικώτατος. τούτου δὲ τοῦ Αἰόλου υἱὸς Ἰόκαστος, ὃς τὸ Ῥήγιον ἐκτισεν, ὡς φησὶ
 Καλλιμάχος “Ῥήγιον ἄστῳ λιπῶν Ἰοκάστου Αἰολίδαο”^{@5}. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς τοὺς
 ἐναντίους ἀνέμους ἐγκεκλεισμένους ἔχων ἐν τῷ ἀσκῷ, μόνῳ δὲ ναυτιλλόμενος τῷ
 ζεφύρῳ ἑννέα νυχθήμερα πλεύσας τῷ δεκάτῳ τὴν αὐτοῦ πατρίδα καὶ πυρπολοῦντάς
 τινὰς θεασάμενος κοπιάσας, ὡς αἰετὸν πόδα τῆς νηὸς ἔχων, ἐκαθεύδησεν. οἱ φίλοι δὲ
 50 τούτου λύουσι τὸν ἀσκὸν χρυσίον νομίσαντες ἔχειν. ἐκχυθέντων δὲ τῶν ἀνέμων καὶ
 ἀντιπνῶς ταραζάντων τὸ πέλαγος πάλιν εἰς τὴν Αἰολίαν ἀνεπόρευσεν ἄκων τοῖς
 ἀνέμοις φορούμενος. **P**

1 Αἰόλοι : Αἰόλος V^m : ὁ Αἰόλος V^d ^o Ἑλληνοσ : Ἑλλην MV^a : Ἑλλη V^u δς ἦν : τοῦ X Διὸς :
 Διὸς υἱὸς GMV^p Αἰόλοι δύο – ἕτερος δὲ : ἔστι καὶ ἕτερος Αἰόλος WX **3** οἱ : add. Dind. **4**
 Προνόης Dind. : Πρυνόης H : Πρυνείης Qr **5** τῆς Ωκεανοῦ : τῆς Ωκεανοῦ τοῦ Προμηθέως Qr
 ἀντὶ τοῦ : ἀπὸ Qr **8** γόνῳ : γόνος Qr post Αἰόλος add. r ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Ἑλληνοσ παῖς
9 Κρηθέως : δὲ Κριθέως Qr Ἀθάμαντος : Ἀδάμαντος r ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Ἰππότου παῖς : om. Qr
11 γεγενῆσθαι : γενέσθαι r sed corr. in marg. **13** ἐλθεῖν Buttm. : om. Qr τὸν Ὀδυσσεῖα Buttm.
 : om. Qr διαλλάξαι δὲ Ὀμηρος corr. Pontani : διαλλάξει δὲ Ὀμηρος bd : διαλλάξει δὲ Ὀμηρος B :
 φυλάσσει δὲ Ὀμηρος HQr **21** ἀποπλεῖν Pontani **22** χειμῶν περιέπεσε Pontani **25** ἱμὲν
 θήλειες Pontani **34** περὶ corr. Dind. : παρὰ T **35** ἔσεται corr. Dind. : ἔσεσθαι T

11-14 in marg. O

@1. Hes. fr. 9 (Merkelbach-West) @2. Hes. fr. 4 (Merkelbach-West) @3. Acus. fr. 34 (Fowler) @
 @4. Ascl. fr. 26. FGrH 12F26 @5. Call. fr. 618 (Pfeiffer)

ll. 3-14: cf. Eust. in Od. 1644, 8-11

ll. 15-31: cf. Eust. in Od. 1644, 16

EUST.

κ 2 b Αἶολος

ὁ χρόνος. **y**

κ 2 c Ἴπποτάδης

ὁ υἱὸς τοῦ Ἴππότου. **M¹XYy**

ὁ : om. X

κ 2 d ἀθανάτοισι θεοῖσι

τῶν θεῶν τῶν ἀθάνατων. **Qr**

κ 2 e θεοῖσι

τοῖς στοιχείοις. **y**

κ 3 a πλωτῆ ἐνὶ νήσῳ

πλωτῆ ἢ κατὰ τι κυρίον ὄνομα. ἢ ἡ κειμένη ἐν πλεομένοις τόποις· καὶ διὰ τοῦτο γνωρίζομενοις· κατ' ἄλλους δὲ φράσαι, ἢ προσπλεομένη κύκλω· καὶ μὴ κατὰ τὰς ἄλλας οὕσα πλήρης ἐφάλλων πετρῶν· Ἀρίσταρχος δὲ πλωτὴν λέγει τὴν φορητὴν· καὶ οἷον περιφερομένην ἢ συνεχεῖ ἀδεσμων ἢ ἄλλος ὅπως οὖν· ὡς ποτὲ μὲν ἐν δεξίοις ὁρᾶσθαι μέρεσι· ποτὲ δὲ ἐν ἀριστεροῖς· ὁ ποῖονδῆτι καὶ περὶ Δήλου ἰστορήται· καὶ οἱ

- 5 μὲν περὶ Ἀρίσταρχου? οἰκειότερον φασὶν εἶναι οὕτως νοεῖν· ὡς μὴ ἐρριζώσθαι τὴν τῶν ἀνέμων νῆσον, ὧν αἰόλος δεσπόζει· ἕτερος δὲ φασὶν ὡς εἴπερ ἐπέπλει τῇ θαλάσσει, οὐ κἂν εἰς δεύτερον εὗρεν αὐτὴν Ὀδυσσεὺς παλίμπλους εἰς αὐτὴν ἐπανελθὼν· λέγουσι δὲ οὗτοι οὐ πᾶν εὐφυῶς· εἰ γὰρ καὶ πλωτὴ ἦν ἡ νῆσος· ἀλλ' οἱ ἄνεμοι ὡς εἰς πατρίδα ἀπανιόντες εἰς αὐτὴν κατὰ μῦθον, συναπήγαγον πιθανῶς καὶ τὸν Ὀδυσσεά, ὅπου περ
- 10 ἂν καὶ ἦν παραπλεύσασα· περὶ τείχος χάλκεον· ἴσως τοῦτό ἐστι τὸ χάλκεον τείχος πέτρα δηλαδὴ λεῖα καὶ δυσανάβατος· περιβόλου δίκην τὴν νῆσον περιθέουσα. **bdOw** ἔνιοι μὲν τὴν πλεομένην, οἷον τὴν ἐν πλεομένοις τόποις κειμένην νῆσον· λέγει δὲ ἐπιθετικῶς τὴν Αἰολίαν. **HM¹QrTVWXy**

- 15 ὁ δὲ Ἀρίσταρχος πλωτῆ ἀντὶ τοῦ φορητῆ, οἷον περιφερομένη, ὥστε ποτὲ μὲν ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι, ποτὲ δὲ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς ὁρᾶσθαι, **HM¹rTVWX**

οἷον δὴ τι καὶ περὶ τὴν Δήλον ἰστορεῖ Πίνδαρος λέγων οὕτως “ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ / κυμάτεσσι Δᾶλος παντοδαπῶν ἀνέμων / ρίπαῖς”^①· ἐν δὲ ἄλλῳ· προσπλεομένη ὑπ' ἀνθρώπων, ἢ περιφερομένη ὑπὸ τῆς θαλάσσης· ἀμεινον δὲ τὸ πρότερον· εἰ γὰρ ἐπέπλει τῇ θαλάσσει, οὐκ ἂν οὐδὲ ἐκ δευτέρου αὐτὴν εὗρεν ὁ

- 20 Ὀδυσσεὺς· ἢ περιρρομένη. **HM¹rTV**

ἀλληγορικῶς τὴν γῆν· ἄλλοι δὲ τὸν Αἰόλον τὸν χρόνον, δώδεκα δὲ παῖδας τοὺς μῆνας.

y

νῆσος κείται ἀλληγορικῶς ὁ κόσμος. **X**

12 ἔνιοι : ἐνίοτε MV πλεομένην : ἐμπλεομένην V : om. V^p οἷον : οἱ δὲ Qr οἷον τὴν : om. V^p νῆσον : νήσους Qr **12-13** λέγει δὲ ἐπιθετικῶς : δ' ἐπιθετικῶς λέγει r : δὲ ἐπιθετικῶς λέγει Q λέγει – τὴν Αἰολίαν : ἢ ἐπιθετικῶς λέγει τὴν Αἰολίαν M : om. V^a ^m post hoc schol. ll. 21-22 y

14 πλωτῆ ἀντι τοῦ : om. HQr περιφερομένη : παραφερομένη MV : τὴν φερομένην V^p ὥστε : ὡς HQr ὥστε ποτὲ : ὡς τέ ποτε V^p **17** κυμάτεσι V^a Δᾶλος : δ'ἄλος V^{a1} : δῆλος r ρίπαις : ρίπαις HM **18** ὑπ' : ὑπὸ τῶν Qr ὑπὸ : ὑπ' V^a **18-20** ὑπὸ θαλάσσης κατεχομένη· ἢ περιφερομένη· propter occultationem chartulae ante ὑπο θαλάσσης nihil de scholio legitur M **19** πρότερον· : πρώτον Qr ὁ : om. QrV^a **19-20** εἰ γὰρ – ἢ περιρρομένη : om. V^p

@1. Pind. fr.33d. (Maehler).

@

cf. Eust. in Od. 1644, 47-55

EUST.

ll 12-20: cf. Eust. in Od. 1645, 50

ll. 14-17: cf. Ariston. de sig. Od. (Carnuth) p.93

ARISTON.

cf. Suida π 1809

SUID.

cf. Hdn. (Lentz) I, p215, 7s

HDN.

cf. Tz. all. Od. κ 36-47

TZ.

κ 3 b πλωτῆ

ἐν πλεομένοις τόποις κειμένη, ὅτι εἰσὶ νῆσοι πλησίον ἠπείρου κείμεναι τὸ πρὸς τῆ ἠπείρῳ μέρος ἔχουσαι ὑφάλων πετρῶν πλήρες, αἱ οὐ δύνανται προσπλέεσθαι. ὁ δὲ Ἄρισταρχος περιφορητῆ· οἰκειότερον γὰρ φησι μὴ ἐρριζῶσθαι τῶν ἀνέμων νῆσον.

HQr

- 5 οἱ μὲν μυθικῶς ἀπέδοσαν τὸ ἐπιπλέουσαν τῆ θαλάσση· καὶ ἴσως τερατεύεται, οὕτως ἵνα μὴ ζητῶμεν ποῦ κεῖται. οἱ δὲ πλεομένην καὶ ἐν πλωτοῖς οὔσαν τόποις, ἐπειδὴ τὰ ἄλλα πρόσθε χωρία κακόξενα. οἱ δὲ τὴν προσορμιστὴν, ἀλλ' οὐκ “ἀμιχθαλόεσσαν”^{@1}. **T**

τὴν ἐν πλεομένοις τόποις κειμένην, ἐν τῇ καλῶς πλεομένη νήσῳ. **Y**

- 10 ἢ τῆ περιφερομένη οἶόν τεκαὶ περὶ Δήλου εἴρηται. **Y**
 περιπλεομένη, ὑπὸ θαλάσσης κατεχομένη ἢ περιφερομένη. **M¹**
 τῆ περιπλεομένη. **IX**
 θαλάσση περιρρομένη. **G¹**
 τῆ πλεομένη. **y**

lemma πλωτῆ T 2 προσπλέεσθαι Polak : περιπλέεσθαι codd. 3 ἐρριζῶσθαι : ἐκρριζῶσθαι r τῶν : τὴν τῶν Polak 5 τό codd. : τὴν Polak 6 ποῦ Polak : πῶς cod.

@1. Ω 753.

@

cf. Suida π 1809

SUID.

κ 4 a χάλκεον

λείπει τὸ ἐστίν· **BHQr** περὶ πᾶσαν τεῖχος χάλκεον ἄρρηκτόν ἐστιν. **BH**

πῶς ἄρρηκτον; ὅτι πέτρα. **BHQrY**

περιτρέχει τὴν πόλιν περιβόλου τάξιν ἐπέχουσα. **BHQrTY**

ἰσχυρόν. **gG¹M¹sVYy**

- 5 ἀπρόσβατον γὰρ ἐστὶ διὰ τὴν περὶ αὐτὸ λειότητα. **HM¹sVYy**
 ἐκλύσσα πάθος ὥρας χειμερίας προοιμιάζεται. Τοιαύτης δὲ τῆς ποικιλίας ὧν πῆρ ὁ γιουαντὸς· εἰκότως καὶ αἰδὸλος ὠνόμασται. καὶ ἴσως τοῦτό ἐστι τὸ χάλκεον τεῖχος πέτρα

δηλαδὴ λεία ἔδυσαναι βατος περιβοδίνην τὴν νῆσον πειθέουσιν· ἄλλως καὶ ἀπίθανον νοῆσει τεῖχος ὄλον χάλκεον. **M**²

lemma om. B : χάλκεον ἄρρηκτον H : τεῖχος χάλκεον M : sub lemma λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρα Γ : ἄλλως H (ll. 1-4) **1** πᾶσαν : τὸ H **2** πῶς : πῶς δὲ B ὅτι : λέγει γὰρ BY **3** περιτρέχει : παρατρέχει Y περιβόλου : περιβολῆς rH περιβόλου τάξιν ἐπέχουσα : om. Y τάξιν : δίκην Γ **4** ἰχυρόν V^a **5** αὐτὸ : αὐτὸν V^d γάρ – λειότητα : om s γάρ ἐστι : om. y περὶ αὐτό : om. y

ll. 1-3: cf. Eust. *in Od.* 1644, 4

ll. 4-5 cf. Eust. *in Od.* 1644, 3

l. 4: cf. Suida χ 29 et 55

cf. Tz. *all. Od.* κ 79s

EUST.

SUID.

TZ.

κ 4 b λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρα

ἐκ γὰρ πετρῶν λειοτάτων ἦν τὸ τεῖχος. **N**
τὸν ἥλιον ἀλληγορεῖ. **y**

κ 4 c λισσὴ

ὀμαλή, λίαν ἴση ἔνοιοι *** τοῦ ὑψηλοῦ λαμβάνουσι. **a**
ὀμαλή ἐπὶ τὴν λίαν ἴση ἔνοι. ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ λαμβανει. **z**
λεία, **CgM¹sVy** ὀμαλή. **CG¹M¹sVy**
ἢ ἀπρόσβατος. **CG¹M¹V**

5 ἀπὸ τοῦ λιστρεύειν. **y**

3 λεία CMV^{r a} : λία V **5** λιστρεύειν corr. Pontani : λιστεύειν cod.

l.5: cf. EM, 567, 15

EM

κ 4 d ἀναδέδρομε

κύκλω περίκειται. **G**²
εἰς ὕψος ἀνέδραμεν. **aG¹gM¹suVYy**

lemma ἀναδέδρομεν V^a **2** ἀνέδραμεν : ἔδραμεν G : schol. valde occultus sub chartulam M

κ 5 a τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες

καὶ τοῦτο εἰς εὐδαιμονίαν, ὅτι πάντων ἀπολαύει τῶν τέκνων. εὐδαιμῶν γὰρ τῷ μὴ ὑπ' ἄλλως ἐξουσίαν δοῦναι τὰς θυγατέρας, ὃ καὶ περὶ τὴν Πριάμου οἴκησιν ἐρωῶμεν· ὑπὸ φιλοτεκνίας γὰρ παρ' ἑαυτῷ ἀνέλαβε τοὺς ἀνδρας τῶν θυγατέρων. **bdHOQr**

5 εὐδαιμονίας σημείον, ἕκ τε τῶν ἐναντίων ὅτι Τηλέμαχος ὀδύρεται τὴν μονογένειαν τοῦ οἴκου. “μῦθον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτεν”^{@1}. **T**

lemma οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλω O **1** ὅτι : ὅταν Hr ἀπολαύει Pontani : ἀπολαύωσι codd. : ἀπολάβωσι r τῷ : τό O **1-2** ὑπ' ἄλλως Polak : ὑπὸ πολλῶν codd. **2** περὶ : παρὰ O **4** ὅτι : ὃ Polak **5** μῦθον text. edit. : μόνον cod. Λαέρτην text. edit. : Λαέρτου cod. Ἀρκείσιος text. edit. : Ἀρκείσιος cod.

@1. π 118.

@

cf. Tz. *all. Od.* κ 36-47

TZ.

κ 5 b τοῦ

τῷ. **X**

κ 5 c γεγάασι

γείνω, γενῶ, γέγεγκα, γέγονα, τὸ τρίτον τοῦ πληθυντικοῦ γεγόνασι καὶ συγκοπή καὶ πλεονασμῶ τοῦ α γεγάασι. **Y**

cf. EM, 223, 40

EM

κ 6 a ἔξ μὲν θυγατέρες

πρὸς τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονία υἱοὶ παῖδες. **bdO**

Αἴολος Τηλεπάτραν τὴν Λαιστρυγόνος γήμας ἐγέννησε θυγατέρας ἔξ καὶ ταύταις ἴσους υἱούς. εἰσὶ δὲ τοῖς μὲν ἄρρεσιν ὀνόματα Ἰόκαστος, Ξοῦθος, Φάλακρος, Χρῦσιππος, Φερήμων, Ἀνδροκλῆς, ταῖς δὲ παρθένους Ἴφη, Αἰόλη, Περίβοια, Δία,

5 Ἄστυκράτεια, Ἥφαιστία. ὁδὲ Εὐριπίδης ἐτέρους ἰστορεῖ. **bdHOQruWX**

θυγατέρας λέγει τοῦ χρόνου τοὺς καρποφόρους μῆνας, υἱούς δὲ τοὺς μὴ καρποφόρους.

y

lemma τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες bdO **1** τῇ : τὴν d **2** Τηλεπάτραν HOru : Τηλεπώλην W : Τηλεπώτρας X τὴν : τῆς bdO Λαιστρυγόνος (Leutsch-Schneidewin II 262) : Λαιστρυγόνα X : Λαιστρυγόνου cet. codd. **2-4** schol. κ 1 Αἰολίην δ' ἐς νῆσον II. 12-17 τινὲς δὲ – τι προστάγματος ad hoc schol add. HQr **3** ἄρρεσιν : ἄρεσιν bd ἄρσεσιν O ὀνόματα : τὰ ὀνόματα W Ξοῦθος : ζοῦθος r Φάλακρος : φάλακρός r **4** Φερήμων : φεράμων r Ἀνδροκλῆς : ἀνδροκλῆς καὶ Ἰόκαστος bdO Ἴφη Αἰόλη : ἐφηβιόλη r Ἄστυκράτεια : ἀρτικράτεια r Ἥφαιστία : ἠφαιστεια u

cf. Eust. *in Od.* 1645, 26

EUST.

cf. Tz. *all. Od.* κ 36-47

TZ.

κ 6 b ἠβώνοντες

ἀκμάζοντες. **M¹sVy**

lemma ἠβώνοντες V^m

κ 7 a ἔνθ' ὃ γε θυγατέρας πόρεν υἰάσιν

ἀρχαῖον ἔθος τὸ συνοικίζειν ἀδελφούς. καὶ ὁ Ζεὺς ἀδελφῇ οὔσῃ συνοικεῖ τῇ Ἥρᾳ ^{@1}.

BbdHM¹OQrsuwXY

μεγίστη γὰρ εὐδαιμονία καθ' Ὅμηρον ἢ ὁμοφροσύνη. **bdHOQr**

ὅταν οὖν τῷ τῆς συνοικήσεως ἐπιτερπεῖ προσυπάρχη τι φυσικὸν φιλοστοργίας πάθος

5 ἐκ γένους καὶ συνανατροφῆς παιδικῆς, διπλασιάζεται εὖνοια. **HQr**

@1. Δ 60.

@

cf. Eust. *in Od.* 1645, 9

EUST.

κ 7 b

ἔνθ' ὄ γε θυγατέρας

ἀρχαῖον ἔθος, ὡς Ἀρχίνος Θεσσαλικοῖς. πρῶτα δὲ Αἴολος ὁμομητρίας κόρας ἀδελφοῖς συνοικήσαι. **T**

κ 7 c

ἀκοίτις

ὁμιλητός. **M¹**

γυναῖκας. **N**

κ 8 a

κεδνή

σώφρονι. **M¹sg** σώφρων. **V**

συνετῇ **M¹s** συνετή. **G¹V**

κ 9 a

ὄνείατα

βρώματα. **IM¹NYy**

ὠφέλιμα. **P**

κ 9 b

μυρία

γρ. καὶ πολλά. **X**

κ 10 a

κνισῆεν

Ἄρισταρχος ἠχῆεν. **bdO**

τεθυμιαμένον. **G¹**

ἦτοι εὖσομον, **G¹HM¹QrsuVWXYy** ἦ κνίσσης μετέχον διὰ τὸ πλῆθος τῶν
θυομένων. **HM¹QruVXYz**

5 κνίσσης πεπληρωμένον. **I**

τὸ τραπεζοδόχον. **M¹**

κνίσσα, λιγνύς, καπνός, αἰθάλη διαφέρει. κνίσσα ἢ ἐκ κρεῶν καὶ λίπους, λιγνύς ἢ ἐκ
κηροῦ καὶ ἐλαίου, καπνός ὁ ἐκ ξύλων, αἰθάλη ὁ ἐκ λίθων καπνός. **N**

lemma κνισῆεν δέ τε **M 3** ἦτοι : ἦ My : om. GsWY κνίσσης : κνίσσης HMY μετέχον :
μέτοχον HZ : με **V^u** : μετέχων corr. M in μετέχον **3-5** διὰ τὸ πλῆθος τῶν θυομένων : om. **V^p 4**
θυομένων : φυομένων Buttm.

l.3 cf. Eust. *in Od.* 1645, 21

cf. EM, 565, 28

cf. EGud, p. 369, 49 (Sturz)

EUST.

EM

EGUD

κ 10 b δῶμα

τὸ δὲ ἐν τῇ αὐλῇ δῶμα τὰς μὲν ἡμέρας ἢ περιηγεῖται ἢ πληροῦται αὐτῶν, τὰς δὲ νύκτας κοιμῶνται. **M¹**

τὸ δῶμα τὸ κνισῆεν, εἰς ὃ ποιῶσι τὰς κνίσας, περιτεθρύλληται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ κατὰ πάντα ἡμέματα. **N**

κ 10 c περιστεναχίζεται

στενοχωρεῖται. **BWX**

περιηγεῖται. **abDdG¹gHk¹M¹OQrsuVwXYy**

ἐκ τοῦ λαοῦ. **HM¹Qr**

ἤχος γὰρ καὶ ὁ στεναγμός. **bdHOY** ἢ στενοχωρεῖται τοῖς δαιτυμόσι. **bOw**

5 διὰ τὸ πλήθος. **WX**

περιστενοχωρεῖται. **Y**

lemma et schol. sub lemmate κ 10 κνισῆεν O

cf. Eust. *in Od.* 1645, 23-24

EUST.

κ 10 d στεναχίζεται

χωρείαις ἢ ᾠδαῖς. τὸ δὲ κνισσῆεν οὐ τὴν εὐδαιμονίαν μόνην σημαίνει τοῦ Αἰόλου, ἀλλὰ καὶ τὸ εὐσεβὲς τὸ εἰς τοὺς θεοὺς καὶ τὸ εἰς ἀλλήλους ὁμοφρονεῖν. **T**

1 χωρείαις: χωρίς T

κ 10 e αὐλή

γρ. καὶ αὐδή. **X**

κ 11 a ἡμέματα

κατά. **IXY**

κ 12 a καὶ ἐν τρητοῖσι λέχεσσι

πρὸς διαστολήν τῶν στιβάδων. **bdOw**

κ 12 b εὐδουσι

καθεύδουσι. **VY**

κοιμῶνται. **Y**

κ 12 c τρητοῖσι

τοῖς καλῶς κατεσκευασμένοις ἢ **HM¹** τετορνευμένοις. **HIM¹N**

ἦ Η : καὶ Μ

κ 13 a καὶ μὲν τῶν ἰκόμεσθα

ῥητορικῶς δευτέρῳ προοιμίῳ ἐχρήσατο. **bdHO**

κ 13 b καὶ δώματα καλὰ

γρ. καὶ τείχεα μακρά. **H**

κ 14 a μῆνα

κατά. **B**

κ 14 b φίλει

ἐδεξιοῦτο. **B**

ἐφίλει. **C**

φιλικῶς ὑπεδέχετο. **aG¹gM¹T²VXYy**

ἐφιλοφρόνει. **M²**

3 ὑποδέχετο X

κ 14 c καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα

φιλομαθῆς ὁ Αἰόλος. **bdOw**

κ 14 d ἐξερέεινεν

ἀκριβῶς ἠρώτα. **G¹M¹V**

κ 14 e ἕκαστα

περὶ ἐκάστων. **W**

κ 15 a Ἴλιον

συντόμως ἑκατέρων τῶν ποιήσεων τὴν ὑπόθεσιν ἐδήλωσε. **BH**

περὶ τῆς Ἰλίου, **Hy** περὶ τῶν νεῶν τῶν Ἀργείων, περὶ τοῦ νόστου τῶν Ἀχαιῶν. **HQr**

περὶ τῆς Ἰλίου **HM¹** λέγει γεγονότα. οἱ γὰρ Ἕλληγες ταῦτα ἐπόρθησαν. **M¹**

1 συντόμως : ἐπιτόμως B 3 γεγονότα corr. Pontani : γεγонуίαν cod.

sub lemmate κ 16 κατέλεξα H

l. 2: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.93

- κ 15 b** νέας
 Ἰωνικῶς. **M**¹
 διά. **X**
- κ 16 a** καὶ μὲν
 γρ. αὐτὰρ. **F**
- κ 16 b** τῷ
 τῷ Αἰόλῳ. **I**
- κ 16 b** κατὰ μοῖραν
 κατὰ τὸ προσήκον. **N**
- κ 16 c** μοῖραν
 τρία σημαίνει τὸ μοῖρα· μοῖρα ἢ μερίς, μοῖρα ἢ εἰμαρμένη, καὶ μοῖρα τὸ προσήκον καὶ δίκαιον. **N**
- κ 16 c** κατέλεξα
 ἀπ' ἄκρας μέχρι τέλους. **N**
 sub hoc lemmate schol. κ 15 a Ἴλιον l.1 H
- κ 17 a** ἦτεον
 ἀπὸ τοῦ αἰτέω, αἰτῶ τὸ ζητῶ. **B**
 παρεκάλουν. **G**¹**M**¹**Vy**
 ἦτουν. **M**¹**V**
lemma ἦτεον **V**^r 2 ἐπαρεκάλουν **M** : παρακαλοῦσι **y**
- κ 18 a** ἀνήνατο
 ἀνένευσε. **I**
 ἀπηρνεῖτο. **k**¹**y**
 ἤρνεῖτο. **M**¹**VY**
lemma ἀνήνατο **V**^{m r} : ἀννήνατο **V**ⁿ
- κ 18 b** πομπήν
 παράπεμψιν. **M**¹
 ἄφιξιν ἐμοί. **N**

κ 19 a δῶκε δέ μ' ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο

διὰ τὸ στερρόν. **BbdOsXw**
καὶ ἀρραγές. **BbdOw**
τοιούτον ἀσκὸν δέδωκεν. **B**

1 στερρόν : στερεὸν sX

cf. Eust. *in Od.* 1645, 36
cf. Tz. *all. Od.* κ 52-55

EUST.
TZ.

κ 19 b ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο

Ἐρατοσθένης παίζων πρὸς τὸν μῦθον· καὶ τὸ ἀπίθανον τῆς Ὀδυσσέως πλάνης· τότε ἂν εὔρειν τινα λέγει ποῦ πεπλανηται Ὀδυσσευς, ὅταν εὔρητας τὸν σκυτέα. τὸν συρράξαντα τὸν τῶν ἀνέμων ἀσκὸν· **bdOw** καὶ ἐγὼ ὡς καὶ οἱ ἄλλοι δῆ(ως). **bdO**
τινὲς ἀσκὸν αὐτὸν τὸν Ὀδυσσέα φασὶν ὡς ἐν τῷ βάθει τῆς διανοίας αὐτοῦ
5 βουλευόμενον περὶ τῆς πνοῆς τῶν ἀνέμων. **WX**

cf. Eust. *in Od.* 1645, 62
cf. Tz. *all. Od.* κ 52-55

EUST.
TZ.

κ 19 c ἐννεώροιο

ἐννέωρος ὁ ἐνναετής· ὦρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός. **a**
ἐνναετοῦς. **BCG¹gHk¹M¹NsuVXYy**
ἐννέα χρόνων. **Iy**

1 ἐννεοροιο V^a 2 ἐννατοῦς HV^u

κ 20 a ἔνθα

ἐκεῖσε. **Hy**

κ 20 b βυκτάων

βύκτης ὁ ἠχητικὸς, ὁ μεγάλη ἠχῶν. βυκτάων ἀθρόως πνόντων. **a**
ἀθρόως πνεόντων. **BCDHM¹NQrsuVXYy** ἰσχυρῶς. **HM¹Qr**
εὐφυσήτων. **CgM¹uVYy**
πληρουντων τὰ ἰστία. **CHM¹QrVyQ**
5 τῶν βυθιστῶν ὡς σφοδρῶν. **WX**
ὀρμητικῶν. **k¹M²y**
σφοδρῶς πνεόντων. **G²y**
τῶν ἰσχυρῶν. **I**
μεγάλως φυσώντων. **M¹T** ὀνοματοπεποιήται δὲ ἀπὸ τοῦ ἠχου τοῦ γενομένου· ἢ
10 ἀπὸ τοῦ ταραττεῖν ἐκ βυθοῦ τὴν θάλασσαν. **T**
ἠχούντων. **M¹y**

ἠχητικῶν. **bdM²Ow**

τῶν ἀπὸ βίας καὶ δυνάμεως ποιούντων τοὺς ἀνθρώπους ἐν παραβύστῳ εἶναι. **I**
λέγονται δὲ οὕτως ἐν τοῦ ἄγειν βοῆν. **HQ**

lemma ἔνθα δὲ βυκτῶν ἀνέμων Dind. 2 ἀθρόως : ἡ ἀθρόως *add.* M : τῶν ἀθρόως Hrg ισχυρῶς :
ἡ ισχυρῶς H 4 πληρούντων : καὶ πληρούντων HVY : εὐφυσήτων πληρούντων V^{4mop}

cf. Eust. *in Od.* 1646, 26
ll. 1-3 et 9-10: cf. Hdn. (Lentz) II, p367, 23
cf. EM, 179, 17 et 603, 40
cf. EGud, p. 97, 42 (Sturz) / p. 246, 5 (Stefani)

EUST.
HDN.
EM
EGUD

κ 20 c κατέδησε κέλευθα

διὰ τί οὐκ αὐτὸς κατέχει τοὺς ἀνέμους, μόνον κελεύσας Ζέφυρον ^{@1} πνεῖν, ἐπεὶ καὶ
δίχα τοῦ κλείσαι τὸν ἀσκὸν ἐδύνατο κελεύσαι τῷ Ζεφύρῳ, ὅτε δὴ τὴν ἐξουσίαν λαβῶν
παρὰ τοῦ Διός; πῶς δ' αὖ καὶ ἐν Ἰλιάδι ^{@2} ὑποστησάμενος τοὺς ἀνέμους ἐν Θράκῃ
οἰκεῖν παρ' Αἰόλῳ φησίν; εἰληπταί μὲν τὸ πλάσμα πρὸς τὸν καιρὸν, διὸ οὐ δεῖ ζητεῖν τὰ
5 τοιαῦτα· ἀνεύθυνα τὰ τῶν μύθων. οἱ δὲ εἶπον τοὺς δαίμονας οἰκεῖν ἐν Θράκῃ
αὐτεξουσίους ὄντας, τῶν δὲ πνοῶν τὸν Αἴολον κρατεῖν. οἱ δὲ ἐμπειρίαν ἔχουν τὸν
Αἴολον πνευμάτων μεταβολῆς, καὶ διὰ τοῦτο κατέχειν τὸν Ὀδυσσεῖα μηνὸς ἡμέρας
ἕως οὗ εὐρῆ τὸ ἐπίφορον πρὸς Ἰθάκην. **T**
ἀστρολογίας γὰρ λέγουσιν εἶναι ἐμπειρον καὶ παρατηρήσαι Ἡλίου ὄντος ἐν Ταύρῳ
10 Ζέφυρον πνεῦσαι. **G¹**

@1. κ 25. @2. I 5-6 et Ψ 230

@

ll. 1-9: Porph. *qu. Od.* (Schrader) p96, 6-15
ll. 9-10: cf. Tz. *all. Od.* κ 48-51

PORPH.
TZ.

κ 20 d κατέδησε

ἐδέσμευσε. **y**

κ 20 e κέλευθα

πνεύματα. **G¹gM¹V**

Ἰωνικῶς τὰς κελεύθους. **bdHOy**

κέλευθα εἶπε. **Hy**

2 Ἰωνικῶς τὰς κελεύθους : τὰς κελεύθους Ἰωνικῶς O 3 κέλευθα V^a

ll. 2-3: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.93
cf. EGud, p. 314, 8-16 (Sturz)

ARISTON.
EGUD

κ 21 a κείνον γὰρ ταμίην

ἀλληγ(*) αἰόλος σοφὸς ἀνὴρ καὶ προγνωστικὸς ἀνέμων πνοῆς. **bdOw**

προσφιλῆς γὰρ λίαν τοῖς θεοῖς ὁ Αἴολος. **HQr** τὸν Αἴολον. **H**

2 ὁ : om. **Qr**

cf. Eust. *in Od.* 1645, 47

EUST.

κ 21 b κείνον

τὸν Αἴολον. **HX**

κ 21 c ταμίην

διοικη **gHM¹Vy** τὴν φύλακα **G¹HM¹Vy** ἢ προστάτην. **HM¹Vy**

1 δίοικη : διηκη **V^u**

κ 21 d Κρονίων

ἡ εἰμαρμένη. **N**

κ 21 e ἀνεμοκοῖται γένος ἐν κορίνθω

οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες· εἰς ὅπερ δέξιως λέγει διακεῖσθαι καὶ Ἐμπεδοκλῆς· οὗ καὶ ἡ εἰς αὐτὸν τέχνη ἰστόρηται. **bdOw**

κ 22 a ὀρνύμεν

παρορμᾶν. **G²**

κ 22 b ὄν

ἄνεμον. **I**

κ 23 a κατέδει

προσέδησε τὸν ἄσκον τῇ νηϊ. **BY**

κατεδέσμευεν. **CM¹uVy**

ἔδησε. **H**

τὸν ἄσκον. **HsX**

5 ἐδέσμησε. **I**

ll. 2-3 et 5: cf. Suida κ 919

SUID.

κ 23 b μέρμιθι φαιινῇ

ἵνα μὴ ἐκεῖνοι δυνηθῶσι βαστάξαντες αἰσθέσθαι τῆς κουφότητος, ἀπατηθῶσι δὲ τῇ ἀργυρῇ μέρμιθι. **BH**

- προωκονόμευσεν, ἵνα τῷ δεσμῷ ἀπατηθῶσιν οἱ ἑταῖροι· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐκ τῆς
 5 κουφότητος ἦν γνωρίσαι, προσεδέδετο γάρ. **G¹HM¹uVy**
 προωκονόμευσεν. **H**
 προωκονόμευσεν, ἵνα μὴ ἐκ τῆς κουφότητος γνωρισθῆ, προσεδέδετο γὰρ σχοίνω
 ἀργυρῷ, καὶ ἵνα ἐκ τοῦ δεσμοῦ ἀπατηθῶσι. **Y**

3 ἀπατηθῶσιν V^a

cf. Eust. *in Od.* 1645, 45

EUST.

κ 23 c **μέρμιθι**

- μέρμις μέρμιθος ὡς ὄρνις ὄρνιθος· τὸ γὰρ τινον σχοῖνον. **aM²**
 ὡς ὄνιθι· λέξις τῶν ἀπαξ εἰρημένων παρὰ τῷ ποιητῆ. **bdwOu**
 μηρίνθω. **bdOw**
 μέρμιθος. **B**
 5 ἦτοι σύρματι ἀργυρῷ. **B**
 ἢ εὐθεῖα μέρμις. **BD**
 σχοινίω. **BCDG²gHk¹M¹NPQrusVXYy**
 ἀπὸ τοῦ εἶρω τὸ πλέκω ἔρμις καὶ μέρμις. **CIM¹sWX**
 λέγεται δὲ τὸ σχοινίον. **IM²**
 10 ἄμματι λαμπρῷ. **M¹**
 τῶν ἀπαξ. **V**

2 ὡς ὄνιθι λέξις : ἐστὶ δὲ u 8 ἀπό : ἐκ Cs ἔρμις : ἔρις Cs

in marg. τῶν ἀπαξ et al. inintel V^r V^o

in marg. τ(ῶν) ἀπαξ V^a

cf. Eust. *in Od.* 1646, 28-30

l. 7: cf. Suida μ. 638

cf. EM, 580, 21

cf. EGud, p. 387, 54 (Sturz)

EUST.

SUID.

EM

EGUD

κ 23 d **φαιινῆ**

ὡς τοῦ ἀργυρέου μίτου καὶ σύρματος σφιγκότερον πιέζοντος ἢ περὶ ὁ σχοῖνος. **bdOw**

σφιγκότερον b : σφιγρότερον d

κ 24 a **ἀργυρέη, ἵνα μή τι**

οἰκονομικῶς τοῦτο, ἵνα ὁ ἀργυρος ἀπατήσῃ τοὺς φίλους· οὐ γὰρ ἔχει ἐξ ἱστορίας, ὅτι ἐκ
 ταύτης τῆς νήσου διεσώθη εἰς τὴν πατρίδα. **WX**

πιθανῶς. ἐκ γὰρ τῆς πολυτελείας τοῦ δεσμοῦ, πλήθος ἐνεῖναι χρημάτων εἰκάσουσι.

bdOw

- 5 οἰκονομικῶς, ἵν' ἐκ τούτου ὑπονοήσουσι χρυσὸν ἢ τι τοιοῦτον ἐν τῷ ἀσκῷ ἐκ τῆς
 πολυτελείας τοῦ δεσμοῦ. **T**

lemma ἀργυρέη Γ 1 ὅτι ἐκ : δι' ἐκ W

κ 24 b παραπνεύση

ἔξω τῆς εὐθείας πνεύση, παρατρέψη τὴν ναῦν. I

κ 25 a πνοιὴν ζεφύρου

ὅτι οὗτος ἐπιτήδειος πρὸς τὸν ἐς Ἴθάκην πλουν. **bdOw**

κ 25 b προέηκεν ἀῆναι

φυσᾶν. **G¹**

πνεύσαι. **HNy**

πνέειν. **I**

προέπεμψε φυσῆσαι. **Y**

κ 26 a αὐτούς

ἡμᾶς. **BNX**

ἡμῶν **I**

κ 26 b οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν

τὸ σχῆμα. **M¹**

προαναφώνησις. **M¹W**

κ 26 c οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν / ἐκτελέειν

- 27

οὐκ ἔμελλεν δὲ ἐς πέρας ἄγειν ταύτην τὴν βουλήν. **BbdHM¹OQrYy**

τὴν ἑαυτοῦ βουλήν. **sWX**

καὶ τελειωθῆναι καὶ πληρωθῆναι ἐκεῖνο. τὸ δὲ τοιοῦτον καλεῖται προαναφώνησις· ὁ γὰρ Ὀμηρος ἐξ ἀρχῆς προαναφωνεῖ ὃ μέλλει γενέσθαι, καὶ εἰ μὲν μέλλει γενέσθαι, λέγει “οὐ καὶ ἐπήκουσε θεὰ γλαυκῶπις”^{@1}, εἰ δ' οὐ, λέγει “ἄ ρ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλεν”^{@2}. **N**

I ἔμελλεν : ἔμελλον B : ἤμελλεν γ δὲ ἐς : εἰς HQrY ἄγειν : ἀγαγεῖν M ταύτην : ἑαυτήν H : αὐτῶν O : αὐτὴν γ : ἑαυτοῦ QZ

@1. ≈ B 166. @2. B 36.

@

κ 27 a ἐκτελέειν

εἰς τέλος ἀγαγεῖν τὸ εὐτυχῆσαι. **I**

πληρώσειν. **M¹V**

lemma ἐκτελέσειν codd.

- κ 27 b** αὐτῶν
 ἡμῶν δηλονότι. **BNX**
 τῶν αὐτῶν. **y**
- κ 27 c** ἀφραδίῃσιν
 ἀνοίαις. **HQr**
- κ 28 a** ἐννῆμαρ
 ἐννέα ἡμεραις. **Qr**
- κ 28 b** ὁμῶς πλέομεν
 τὸν αὐτὸν πλοῦν ἐποιοῦμεν. **I**
- κ 28 c** ὁμῶς
 ὁμοίως. **M¹**
- κ 29 a** πατρὶς ἄρουρα
 οὐ τὴν οἰκείαν πατρίδα φησὶν, ἀλλὰ ἀπλῶς τὴν γῆν, ὡς κοινήν οὔσαν πατρίδα. **Hy**
 ἤγουν ἡ πατρικὴ ἢ Ἰθάκη. **I**
1 φησὶν : om. **y**
- κ 30 a** πυρπολέοντας
 πυρσεύοντας, **BCG¹gHM¹QrVXy** πῦρ καίοντας. **BCG¹HM¹ruVXy**
 πυρπολεῖν ἢ τὸ πυρσεύειν ὃ ἐστὶ νυκτὸς καίειν πῦρ διὰ τοὺς πελαγίζοντας. ἢ καὶ τὸ
 μεθ' ἡμέραν τεκμηριοῦσθαι τόπον τῷ τοῦ πυρὸς σημείῳ καπνῷ. **bdOw**
 ἢ περὶ τὸ πῦρ ἀναστρεφομένους. **HM¹QruVXYy**
5 πῦρ σκευάζοντας. **N**
 πῦρ ἀνάπτοντες. **Y**
1 πυρσεύοντας : om. **X** : πυρπολέοντες **V^ao^uY** **2** τό : om. **X**
-
- cf. Eust. *in Od.* 1646, 63
- κ 30 b** πυρπολέοντες
 πῦρ ἀνάπτοντες **IX**
 ἢ περὶ τὸ πῦρ ἀναστρεφόμενοι. **Y**

EUST.

κ 30 c ἐλεύσσομεν

λεύσω ἐνεστώς, καὶ ὁ παρατατικός ἔλευσσον, τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον ἐλεύσσομεν. **B**

ἐβλέπομεν. **BG¹M¹NV**

lemma ἐλεύσομεν codd.

κ 30 d ἐγγὺς ἐόντας

έόντες, ἡμεῖς. **Hr**

αὐτοὺς πλησιάζοντας τῇ πατρίδι. **N**

κ 31 a ἔνθ' ἐμὲ μὲν

σημείωσαι οἷα φαῦλα ποιεῖ βραχεῖα οὐκ εὐκαιρῶ ἀνάπαυσις. **bdOw**

κ 31 b γλυκὺς ὕπνος

οὐ κατηγορεῖται ὡς φίλυπνος· ὅτι γὰρ ἠγγρύτησε νυκτὸς κοιμᾶται οὖν, ἵνα μὴ ὅτε δεῖ τοὺς οἰκείους ἀσπάσασθαι τοῦτο ποιῆ. οὐδὲ γὰρ ἐδεδίει, οὖριον ἔχων πνεῦμα καὶ τὴν πατρίδα ὀρών. **T**

κ 31 c ὕπνος

ράθυμία. **N**

κ 31 d ἐπέλλαβε

δοτικῇ οἱ ὕστερον συντάσσουσι. **bdOw**

κατέσχεν. **I**

ἀμφεχύθη. **M¹**

γρ. ἐπήλυθε. γρ. ἔλαβε. **P**

lemma ἐπήλυθε b συντάσσουσι : om. w

κ 31 e κεκμηῶτα

ἀτονήσαντα. **Y**

κοπιάσαντα. **k¹**

κοπιούντα. **y**

κ 32 a πόδα νηός

ὡς τεχνικώτερος. καὶ φερεπονώτερος. **bdOw**

κάλων, ἢ **u** πηδάλιον. **G¹gru**

τὸν μεταγωγὸν τοῦ κέρατος κάλων. **aHM¹QrVYy** ἢ τὸ πηδάλιον. **aHM¹QrVXYy**

lemma πόδα νηός ἐνώμων **O 3** ἢ : om. **X**

cf. Eust. *in Od.* 1534, 27

EUST.

κ 32 b πόδα

τὸν οἶακα. **N**

κ 32 c ἐνώμων

ἐκίνουν. **CG¹HIM¹Vy**

μετέφερον. **CgM¹V**

ᾠρμενος. **y**

1 ἐκίνογν CGV^aV^oy

l. 1: cf. Suida ε 1405

cf. EM, 345, 15

SUID.

EM

κ 32 d οὐδέ τω

οὐδέ τινι. **HG¹gM¹VYy**

οὐδέ : om. Gy οὐδενί gV^au

κ 32 e οὐδέ τῷ ἄλλω δῶχ' ἐτάρων

- 33

οὐδέ ἄλλω τινι τῶν ἐμῶν φίλων τὸ πηδάλιον ἐνεχείρισα. **HQry**

κ 33 a θᾶσσον

ταχέως. **y**

κ 34 a οἱ δ' ἔταροι

διὰ τί οὐ προεῖπεν αὐτοῖς; ἐπειδὴ οὐκ ἤλπιζεν ὑπονοήσαι ὡς κακουργέσαντα. καὶ γὰρ τῶν ἐν Ἰσμάρω λαφύρων τὴν ἴσην μοῖραν ἔδωκε καὶ τῶν ἀγρίων αἰγῶν καὶ τῶν περὶ Κύκλωπας. **T**

1 ὑπονοήσαι ὡς κακουργέσαντα corr. Pontani : ὑπονοήσαντας ὡς κακουργῆσαι cod. ὡς : del. Polak

3 Κύκλωπα cod. : corr. Polak.

Porph. *qm. Od.* (Schrader) p97 4-7

PORPH.

κ 34 b πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον

ἐβασκαινον γὰρ τὸ πολυτελές, οὐκ ἤσθοντο κοῦφον ὄντα. ἀλλ' ἐν νηὶ κατέδει μέρμινθι ἀργυρέῃ· ἴσως οὖν τὸ πολυτελές τοῦ δεσμοῦ ἢ πάτησας αὐτὸν. **bdOw**

κ 35 a και μ' ἔφασαν

ἐβάσκαινον γάρ, τὸ πολυτελὲς τοῦ δεσμοῦ εἰς ὑποψίαν λαμβάνοντες. **H**
 πόθεν τεκμηράμενοι; ὁ γὰρ ἀσκὸς κοῦφος, ἅτε πλήρης ἀνέμων. λύεται δ' ἐκ τῆς
 λέξεως· πρόκειται γὰρ ὡς ἐλέγετο περὶ τοῦ Αἰόλου αὐτοῦ “νηϊ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει
 μέρμιθι φαεινῇ / ἀργυρέῃ”^{@1}. διὰ τοῦτο οὖν ἐβάσκησαν, ὅ τε δεσμὸς πολυτελὲς
 5 αὐτοῖς ὑποψίαν ἐδίδου. **T**

@1. κ 23-24.

@

cf. Eust. *in Od.* 1646, 50
 cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p97 9-12

EUST.
 PORPH.

κ 35 b οἴκαδ' ἄγεσθαι

πῶς ἄγοντες αὐτὸν εἰς τὴν ναῦν οὐκ ἤσθοντο κοῦφον ὄντα; ἀλλ' “ἐν νηϊ κατέδει
 μέρμιθι ἀργυρέῃ”^{@1}. ἴσως οὖν τὸ πολυτελὲς τοῦ δεσμοῦ ἠπάτησεν αὐτούς. **HO**

@1. κ 23-24.

@

cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p97, 13-14

PORPH.

κ 35 c ἔφασαν

ὑπελάμβανον. **M¹**

κ 35 d ἄγεσθαι

κομίζειν. **G¹M¹V**

κ 36 a Ἴπποτάδαο

ἦτοι υἱοῦ τοῦ Ἴππότου. **N**

κ 37 a ὧδε δέ τις εἶπεσκεν

τοῦτο ἐκ τοῦ ποιητοῦ πρόσρησις. **H**
 ἠθοποιΐα. **sWX**

κ 38 a ὦ πόποι

οἴμοι, ὦ δαίμονες, ὦ θεοί, φεῦ, ἔστι δέ. **M¹**
 σχετλιαστικὸν ἐπιφώνημα καὶ θαυμασμοῦ δηλωτικόν. **M¹sWX**

κ 38 b πόποι

τὸ πόποι τινὲς λέγουσιν ὦ θεοί, ἄλλοι δὲ ἀντὶ τοῦ βαβαὶ θαυμαστικόν. **N**

κ 38 c **ὥς**

τὸ ὥς ἀντὶ τοῦ λίαν πάνυ. **dO**
ἀντὶ τοῦ πάνυ. **HM¹Y**
λίαν. **s**

lemma ὥς ὅδε d

κ 38 d **καὶ τίμιός ἐστιν**

γράφεται καὶ τιμῆς, ἤγουν τιμῆεις. **B**

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 68, 1; II, p. 332, 22 et II, p. 591, 7.

HDN.

κ 39 a **ὄτεων**

ὄντινων. **BG¹gM¹NT²VWXYy**
διχῶς, ὄτεων καὶ ὀτέων. **HOQry**
ἐκράτησε δὲ ἡ ὄτεων προπαροξυτόνως. **HOQr**
εἰς ὄν. **M¹**

1 ὄν τινων **HMVXY** **3** ἡ: om. r

cf. Eust. *in Od.* 1647, 8
ll. 2 et 4: cf. Hdn. (Lentz) II, p311, 23 et II, p846, 20

EUST.
HDN.

κ 39 b **καὶ γαῖαν ἵκηται**

γρ. καὶ δώμαθ' ἵκηται. **dH**
γρ. καὶ γαῖαν ἵκηται. **bdO**

1 ut novum lemma d

κ 40 a **Τροίης**

ὅτι διηρημένως ἀναγνωστέον. βούλεται γὰρ λέγειν Τρωϊκῆς λείας, ὥς ὅτε “οὐνεκά με στερέσαι τῆς ληϊδος ἤθελε πάσης / Τρωϊάδος”^{@1}. **Hr**

Τρωϊκῆς H: ἐρωτικῆς r

@1. v 262.

@

cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.93-94
cf. Hdn. (Lentz) II, p. 142, 13

ARISTON.
HDN.

κ 40 b **ἄγεται**

ἐπάγεται. **I**
κομίζει. **M¹**

κ 41 a ληΐδος

λείας. **HVY**

ἀπὸ **IM²X** λαφυραγωγίας. **M²**

κ 41 b ὁμήν ὁδὸν ἐκτελέσαντες

τὴν αὐτὴν ὁδὸν πορευσάμενοι αὐτῷ. **I**

κ 41 c ὁμήν

ὁμοίαν **bdCG¹gHk¹M¹NuVY** ἴσην. **bdO**

κ 41 d ἐκτελέσαντες

Ζηνόδοτος γρ. ἐκτελέοντες. **bdHO**

post κ 42 κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες **O**

cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 200

DID.

κ 42 a οἴκαδε νισόμεθα

γράφεται οἴκαδ' ἐνεισόμεθα. **QrZ**

γράφεται : γρ. ι

κ 42 b νεισόμεθα

ἀπελευσόμεθα. **BG¹gHk¹M¹VYy**

ὁμοῦ πάντες. **I**

πορευσόμεθα. **M¹**

πορευθῶμεν. **N**

lemma νεισόμεθα codd. : νισόμεθα text. Hom. edit..

κ 42 c κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες

συνέχοντες κενὰς τὰς χεῖρας. **BHO**

παροιμιῶδες. βούλεται δὲ λέγειν ἐκ τραϊκῆς λείας. **bdOw**

lemma κενεὰς σὺν χεῖρας **O**

δὲ λέγειν – λείας : sub lemmate βούλεται. **bd**

κ 42 d κενεάς

κενάς. **M¹V**

ματαίας. **M¹Vy**

1 κενὰς om. V^d

κ 43 a οί

αὐτῶ. **B**

τῶ Ὀδυσσεΐ. **H**

κ 43 b τὰδε δῶκε

οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ τὰδ' ἔδωκε καὶ τὰ γι' ἔδωκε. καὶ τὰ γε δῶκεν Ἡρωδιανός.

bdHO

τὰδ' ἔδωκε. τὰδε δῶκε. τὰ γε δῶκε. τὰ γ' ἔδωκε. **M**¹

lemma καὶ νῦν οἱ b

post κ 44 ὅττι τὰδ' ἐστίν O

l. 1: cf. Hdn. (Lentz) II, p. 149, 29s

cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 200

HDN.

DID.

κ 43 c χαριζόμενος φιλότητι

χάριν ποιούμενος αὐτῶ. **I**

ἐκ τῆς μηρίνθου τοῦτο ἐστοχάσαντο. διὰ φιλίαν. **M**¹

κ 44 a θᾶσσον

συντόμως, ἐκ τοῦ θέω θεύσω θᾶσσον. **N**

τάχιον. **z**

cf. EM, 258, 55

EM

κ 44 b ὅττι τὰδ' ἐστίν

τί εἰσι καὶ κατὰ τὴν ποσότητα. ὅθεν καὶ ἐπεξηγήσατο “ὄσσοσ τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῶ ἔνεστιν”^{@1}. **bdHOQr**

@1. κ 45.

@

cf. Eust. *in Od.* 1646, 48

EUST.

κ 44 c ὅττι

ἄτινα. **y**

κ 44 d τὰδ'

τὰ ἔνδον τοῦ ἀσκοῦ. **N**

- κ 45 a ὄσσοι τις χρυσός τε
οὐ γὰρ βαστάσαντες ἔλυσαν, ἀλλὰ κείμενον· ἐν γὰρ κοίλῃ νηϊ κατέθηκεν ὁ Αἴολος. **T**
- κ 46 a βουλή δὲ κακὴ νίκησεν ἐταίρων
αἰεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ. **sWX**
γνωμικόν. **WX**
- κ 46 b κακὴ
ἐπικίνδυνος. **I**
- κ 47 a ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν
ἀρμόζει ὁ στίχος τοῖς ἀνεμιαίων ἀποτυχοῦσιν ἐλπίδων. **bdOw**
- κ 47 b ὄρουσαν
ἀντὶ τοῦ ἐξῆλθον. **G¹gM¹V**
ἀντὶ τοῦ om. Gg
- κ 48 a τοὺς
τοὺς ἀμφὶ τὸν Ὀδυσσεά. **u**
- κ 48 b ἀρπάξασα
Δωρικόν. **W**
- κ 48 c ἀρπάσασα
ἀρπάξασα. **O**
- κ 48 d πόντονδε
εἰς πόντον. **N**
- κ 49 a ἀπό
μακράν. **WX**
- κ 50 a ἐγρόμενος
ἐγειρόμενος. **BIM¹**
ἀναστάς. **G¹gHM¹NVY**
ἐγερθεῖς. **H**
lemma ἀγρόμενος V^{2 u}

cf. EM, 312, 16
cf. EGud, p. 158, 34-35 (Sturz) / p. 396, 3-4 (Stefani)

EM
EGUD

- κ 50 b** *κατὰ θυμὸν ἀμύμονα*
ἐν τῇ συνετῇ ψυχῇ. **I**
- κ 50 c** *μερμήριξα*
ἐβουλευσάμην. **G¹M¹V**
- κ 51 a** *ἀποφθίμην*
ἀποφθαρείην. **G¹HM¹V**
ἀποφθαρσίην. **Qr**
ἀναιρεθείην. **M¹V**
φθαρείην. **Ny**
- κ 51 b - 52** *ἤε πεσῶν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ, / ἢ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην*
ὅτι ἤλθεν ὁ καιρὸς ὅτε ἢ νὰ ἀποθάνω ἢ ζήσω. **N**
- κ 52 a** *ἢ ἀκέων*
ὁ δεύτερος ἡ περισπασθήσεται. **H**
-
- cf. Hdn. (Lentz) II, p150, 1
- κ 52 b** *ἀκέων*
ἠσυχάζων. **HNQr**
ἠσύχως. **M¹**
μετὰ ἠσυχίας. **I**
- κ 52 c** *τλαίην*
ὑπομείναιμι ἄν. **I**
- κ 52 d** *ζωοῖσιν*
ζώσιν. **G¹gM¹V**
- κ 52 e** *μετείην*
συννπέρχοιμι. **G¹M¹V**
συνείην. **B**

HDN.

1 συνυπαρέχοιμι MV : συνυπάρχοιμι V^{adou}

κ 53 a ἀλλ' ἔτλην

ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ. **BH**
ὅμως. **I**

κ 54 a αἰ δ'

αἰ νῆες. **HN**

κ 54 b κακῇ

τῇ ἐπικινδύνῳ. **I**

κ 55 a ἄντις

ἔμπροσθεν. **Y**

κ 55 b ἐπ' Αἰολίην

ἐφ' ἣν καὶ οἱ ἄνεμοι κατὰ πρόσταγμα ὑπέστρεφον πρὸς Αἰολίην. **dHOQr**

κ 55 c στενάχοντο

ἐλυποῦντο, ἐστέναζον. **N**

κ 56 a ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ

ὅπου εἰς τὴν Αἰολίαν ἐλθόντες ἐξήλθομεν εἰς τὴν ἠπειρον καὶ ἠντλήσαμεν καὶ ἐσύραμεν ὕδωρ. **N**

κ 56 b ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου

ὅτι τὴν νῆσον ἠπειρον εἶπε κατὰ διαίρεσιν τοῦ ὕγρου, ὡσεὶ ἔλεγεν ἐπὶ τὴν γῆν ἔβημεν.
BbdHOQrTY

ὅτι : Dind. ὅτι : om. bdBO τὴν διαίρεσιν Dind. τοῦ ὕγρου : τῆς ὕγρους b

κ 56 c ἠπείρου

τῆς Αἰολίας. **y**

κ 56 d ἀφυσσάμεθ'

ἠντλήσαμεν. **BM**¹

ἀπὸ τῶν νηῶν τὸ ὕδωρ ἀπηντλήσαμεν. **M**¹

κ 58 a ἐπασσάμεθ'

ἐγευσάμεθα. **HM¹NVY**

lemma πασσάμεθα codd.

κ 59 a κήρυκά τ' ὀπασσάμενος

ὁ κήρυξ ἔμφασιν παρείχε βασιλικῆς καὶ δημοσιακῆς πρεσβείας. **IWX**

κ 59 b ὀπασσάμενος

λαβόμενος. **BD**

ὀπαδ' ἐχόμενος. **dOu**

ἀκόλουθόν μοι λαβών, ἵνα τοῦ ἐτέρου λειπομένου ὁ ἕτερος τυχαίων ἐκτελῆ τὰς δουλείας αὐτοῦ. ἄλλως· ἀκολουθεῖν κελεύσας, ἢ ἑταῖρον καὶ συνεργὸν προσλαβών. **M¹**

5 ἀκολουθεῖν κελεύσας. **G¹IM²Xy**

λαβών. **M²**

προσλαβών. **G¹HYy**

παρασχών. **Y**

2 ὀπαδὸν u 3 ἐκτελῆ corr. Pontani : ἐκτελεῖ cod. 4 δουλείας corr. Pontani : βουλείας cod.

Eust. in Od. 1647, 21

EUST.

κ 60 a βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα, τὸν δ' ἐκίχανον

λαγαρὸς ὁ στίχος· ἢ σφημῶδης· ἢ πρόκλυτος· ἐναντίος τῷ προκοιλίῳ. **bdOw**

ὁ στίχος λαγαρὸς ἐστίν. **BY** σφηκῶδης Αἰόλου γὰρ τὸ βραχύ. **Y**

ὁ στίχος σφηκῶδης. σφηκῶδες δέ ἐστι τὸ ἐλλείπον ἐν μέσῳ τοῦ στίχου χρόνου, ὡς ἐνταῦθα. χρῆζει γὰρ ὁ δευτερός πρὸς χρόνου· τὸ γὰρ αἶο τροχαῖός ἐστιν. ἀλλὰ τὸ σ'

5 μονόχρονον ὄν ὡς δίχρονον λαμβάνομεν. **M¹HQr**

2 ὁ στίχος : ὁ στίχος οὗτος Y 4 ο : ὄν r

κ 60 b βῆν

ἔβην, ἐπορεύθην. **M¹V**

κ 60 c ἐκίχανον

κατέλαβον. **M¹uV**

lemma κίχανον codd. 1 κα[.....] M

- κ 61 a** δαινύμενον παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ
 τοῦτο μέντοι οὐδὲν ὤνησεν εἰς ἱκετικὴν πειθῶ. ὥσπερ οὐδ' ἡ πρὸς τὸν κύκλωπα ἐπιδόρπιοι ἱκετεία. **bdOw**
- κ 61 b** ἧ
 ἰδίᾳ. **HN**
- κ 62 a** δ' ἀνὰ δώματ' ἐπὶ σταθμοῖσιν
 γρ. πρὸς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν. **H**
- κ 62 b** δ' ἀνά
 γρ. δ' ἐς. **k²**
- κ 62 c** παρὰ σταθμὸν ἐπ' οὐδοῦ
 τοῦτο πτωχικὸν κίνδυσω πητικόν. **bdOw**
- κ 62 d** πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ
 ἐπὶ δυστυχοῦς ὑποστροφῆς. **bdO**
 ὀδυσεῦ : ὀδυσεῦ codd.
- κ 62 e** σταθμοῖσιν
 παραστάταις. **M¹**
 ἐπὶ ταῖς θύραις. **N**
- κ 62 f** ἐπ' οὐδοῦ
 διατί καθέζεται ἐπὶ τῆς φλιάς; διὰ τὸ ἐλέους ἐθέλειν τυχεῖν, ὡς καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς οὕτως ἐποίει ἐλθὼν ἐπὶ τὴν πατρίδα. **M¹**
- κ 62 g** οὐδοῦ
 τοῦ κατωφλίου. **M¹y**
- κ 63 a** ἐξόμεθα
 ἐκαθέσθημεν. **M¹V**
lemma ἐξόμεθα V

- κ 63 b** ἐθάμβεον
ἐθαύμαζον. **M**¹
- κ 63 c** ἔκ τ' ἐρέοντο
ἀνηρώτουν. **M**¹
καὶ ἠρώτων. **N**
- κ 64 a** ἔχραε δαίμων
ἐπεβάρυνε. **bdOw**
μετὰ βλάβης ἐπήλθε καὶ ἐκάκωσεν. **T**
lemma ἐπέχραε δαίμων **T**
- κ 64 b** ἔχραε
δυσμενῶς ἐπέθετο **C**
μεθ' ὀρμῆς ἐπέθετο. **G**¹
ἐβάρησε **HM**¹**Qr** μετὰ βλάβης ἐπέθετο. **HM**¹
μανικῶς ἐπέθετο. **HM**¹**QruVYy**
5 ἐπλησίασεν. **IM**¹
ἔβλαψεν. **M**² ἐπήλθεν. προσεπέλασεν. **M**¹
ἐπέπεσεν. **NWX**

4 ἐπέτετο **V**^a
-
- cf. EM, 814, 9
- κ 65 a** ἦ
ἀντὶ τοῦ ὄντως. **M**¹**Ny**
ἄρα. **Y**
- κ 65 b** ἐνδυκέως
ἀσφαλῶς **C**
φιλοφρόνως. **CG**¹**gHM**¹**NVYy**
ἐπιμελῶς. **M**¹**WXYy**
ἐκ τοῦ δέρκω τὸ βλέπω καὶ ἐπιτηρῶ. **WX**

4 ἐπιτηρῶ **X** : ἐπιτορῶ **W**
- κ 65 c** ἀπεπέμπομεν
εἰς πομπὴν ἐφέρομεν. **N**

EM

- κ 65 d** ὄφρ' ἂν ἴκηαι
 γρ. καὶ ὄφρ' ἀφίκοιο. **M³Nk¹**
 ταῦτόν δέ ἐστιν. **N**
 2 om. M ἀφίκοιο : ἴκοιο N
- κ 66 a** εἶ πού τοι φίλον ἐστίν
 ἦτοι καὶ εἰ ἔχεις σκοπόν πού ποτε ἄλλη ἀπελθεῖν. **N**
- κ 66 b** φίλον
 συγγενές. **I**
- κ 67 a** μετεφώνεον
 ἐν αὐτοῖς ἔλεγον. **G¹M¹uV**
- κ 68 a** ἄσσαν
 ἔβλαψαν. **BgHM¹NVXYy**
 μεταστάσεως καὶ συγγνώμης. **M¹**
 μεγάλως. **WX**
- κ 68 b** πρὸς τοῖσι
 σὺν τούτοις. **y**
- κ 69 a** σχέτλιος
 σχετλιοποιός. **I**
 κρατητικός. **X**
- κ 69 b** ἀλλ' ἀκέσασθε
 ὦ Αἴολε καὶ οἱ σὺν σοί παῖδες. **HQrZ**
 σοί QrZ : αὐτῶ H
- κ 69 c** ἀκέσασθε
 ἰάσασθε. **G¹gHM¹uV**
 θεραπεύσατε. **k²z**
lemma ἀκέσασθαι codd. **1** ἰάσασθαι V
- κ 69 d** ὑμῖν

ὀρθοτονητέον τὴν ὑμῖν. τὸ δὲ ἔν οὐ σημαίνει τὸ ἔνεστι. **H**

cf. Hdn. (Lentz) II, p150, 2s

HDN.

κ 69 ε **δύναμις γὰρ**

ἢ δύνασθε γὰρ. **bOw**

κ 70 a **μαλακοῖσι**

Ζηνόδοτος μαλακοῖσιν ἀμειβόμενος γράφει. καὶ ἔστι χαριεστάτη ἢ γραφή· οὐ καθάπτεται γὰρ αὐτόν, ἀλλ' ἰκετεύει. **bdHOZ**

1 Ζηνόδοτος : om. Z μαλακοῖσιν : ἐπέεσι bO

cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.94
cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 200

ARISTON.
DID.

κ 70 b **κακοῖσι**

γρ. μαλακοῖσι. **H**

κ 70 c **καθαπτόμενος ἐπέεσι**

οὐχ ὅτι ἐπιπλήττων, ἀλλὰ καταπραῦνων καὶ ὑποπείθων. **T**

κ 70 d **καθαπτόμενος**

ἰκετεύων. **bdHOwZ**
προσποιοῦμενος. **G²**
καθικνούμενος, ὄνειδίζων, ἐπιπλήττων. **HM¹**
νῦν κολακεύων. **WX**

cf. Eust. *in Od.* 1647, 61

EUST.

κ 71 a **οἱ**

οἱ παῖδες. **NY**
αὐτοῦ. **Y**

κ 71 b **ἄνεω**

ἤσυχοι. **G¹HM¹**
ἄφωνοι. **Hk¹M¹Qryz** ἐκπεπληγμένοι. **HM¹Qr**

κ 71 c **πατήρ**

Αἴολος. **S**

ἤγουν ὁ Αἴολος. **Y**

κ 72 a ἔρρ' ἐκ νήσου θάσσον

καὶ πῶς ἤμελλεν ὑπὸ Φαιάκων τυχεῖν κοιμιδῆς ταῦτα καθ' ἑαυτοῦ λέγων; ἀλλ' ἐπέδειξε τοὺς ἐταίρους αἰτίους ὄντας· ἐλεινότερον οὖν ἑαυτὸν ἀποδείκνυσιν. **HT**

cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p97, 15-17

PORPH.

κ 72 b ἔρρ'

τὸ ἔρρε δις ἐλέχθη κατὰ θυμικὴν διάλεξιν. ἢ **bdOw** μετὰ φθορᾶς ἀναχώρει.

bCdHk¹M¹QrswXyz

ἀπαλλάσσοι. **CHM¹sXy**

μετὰ κακότητος ἀπειλεῖ. **G²**

5 φθείρου. **H**

πορεύου. **HM¹y**

lemma ἔρρ' ἐκ νήσου **O** **1** ἀναχώρει : ἀπιθι dkOw **6** πόρευου y

cf. Eust. *in Od.* 1647, 63

cf. Hdn. (Lentz) I, p453, 2 et II, p948, 35

cf. EM, 377, 32

EUST.

HDN.

EM

κ 72 c ἐλέγχιστε

ἐφύβριστε. **BDk²M¹**

ἐλέγχιστος ὁ ἐφάμαρτος. τοιούτων γὰρ τὸ ἐλέγχεσθαι. **bdOw**

ἐπονείδιστε. **CG¹gk²M¹VYz**

κ 73 a κοιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν

ἢ ἀποστέλλειν καὶ ὀδηγεῖν τὸν ἄνδρα. **N**

κ 73 b κοιζέμεν

ἐπιμελείας ἀξιοῦν. **DG¹M¹WY**

ἐπιμελεῖσθαι. **k²z**

καὶ ἄγειν εἰς τὴν οἰκίαν. **N**

ἐπιμελεῖσθαι. κακῶς δέ φασι ταῦτα πρὸς τὸν Ἀλκίνοον ἐκφέρειν, ὡς θέμις καὶ αὐτὸν

5 διαβάλλειν. ἀλλ' Ὀδυσσεὺς διηγέεται ὡς οὐκ ἰδίου ὄντος τοῦ ἁμαρτήματος, ἀλλὰ τῶν ἐταίρων. **T**

1 ἐπιμελεῖν **G** **2** ἐπιμελεῖσθαι **z** **4** φασι corr. Pontani : φησι cod. **5** διηγέεται corr. Pontani : ἡγέεται cod.

l. 4: cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p. 97, 18-20

PORPH.

κ 73 c οὐδ' ἀποπέμπειν

σημ. περὶ τοῦ ἀποπέμπειν. **WX**

κ 73 d οὐ γάρ μοι θέμις ἐστί

γνωμικόν. **sWX**

κ 74 a ἀπέχθηται

μισεῖται. **G¹M¹VYy**

μισήται V^d

cf. Tz. *all. Od.* κ 85-89

TZ.

κ 75 a ἔρρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν

γρ. ἔρρ' ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἰκάνεις. **k²P**

cf. Eust. *in Od.* 1647, 53

EUST.

κ 75 b ἀπεχθόμενος

μισούμενος. **G¹M¹Y**

κ 75 c τόδ'

δώμα. **Ns**

ἐνταῦθα. **Y**

cf. Eust. *in Od.* 1647, 55

EUST.

κ 76 a ἀπέπεμπε δόμων

ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου. **I**

ἐμέ. **N**

κ 77 a ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ

οὐ θέλει ἐμφανίζειν τοὺς τόπους διὰ τὸ μέλλειν αὐτὸν καταβιβάσαι εἰς τὸν Ἄϊδην, καὶ ποιεῖται ἀδηλίαν τῶν τόπων, ἵνα πιθανολογῇ μυθευόμενος. **WX**

κ 77 b προτέρω

προσωτέρω. **N**

κ 77 c ἀκαχήμενοι

διὰ τί ἀκαχήμενοι; ἐπὶ τῇ ἡμῶν αὐτῶν ματαιότητι, ὅτι “οὐκέτι φαίνεται πομπή”^{@1}.

HQr

λελυπημένοι. **z**

@1. κ 79.

@

κ 78 a τείρετο

κατεπονείτο. **k²z**

κ 78 b εἰροσίης ἀλεγεινῆς

ἐπιμόνου κωπηλασίας. **bdOw**

ὑπὸ τῇ κωπηλασίας. **G²**

κωπηλασίας. **HQrVYy**

ὑπηρεσία ἢ δουλεία, ὑπειρεσία δὲ ἢ κωπηλασία. **P**

lemma ὑπ' εἰροσίης G : εἰροσίης HQrVYy : ὑπηρεσίας P : εἰροσίης V^a 2 κωπηλασίας : κώπη Pontani 3 κωπηλασίας V^u : κωπηλασίας r

cf. Eust. *in Od.* 1648, 19

EUST.

κ 79 a ἡμετέρη ματίη

εὐγνωμόνως καὶ ἑαυτὸν παραλαμβάνει εἰς τὴν ἀμαρτίαν, ὅτι ἀφύπνωσεν. **bdHOQrT**

ἢ ὅτι προσαγωγὸν ἐστὶ τὸ μὴ ἀλαζονεύεσθαι, ὅτι αὐτὸς μὲν διεπράξατο τὴν σωτηρίαν

παρ' Αἰόλου, ἐκεῖνοι δὲ ἐξήμαρτον λύσαντες τὸν ἄσκον. **bdHOQT**

ἤγουν ματαιότητι. διότι ἐκεῖνοι μὲν ἔλυσαν τὸν ἄσκον, ἐγὼ δὲ διότι ἐκάθευδον. **K**

5 ματαιοφροσύνη. **sWX**

ἐπὶ τῇ ἡμῶν ματαιότητι οὐκέτι ἐφαίνεται ἡ πομπή. τὸ δὲ ματίη ματαιότητι καὶ

ἀμαρτία. συμπαθῶς δὲ ἑαυτὸν παρέλαβε διὰ τὸ κοιμηθῆναι. **T**

ἀφροσύνη· ἀπὸ τοῦ ματαιῶ ματίη, ὡς ἀμαρτῶ ἀμαρτίη. **WX**

1 καὶ : om. Qr εἰς τὴν ἀμαρτίαν : ἔχοντα ἀμαρτίαν b ἢ ὅτι : om. bO **2** ἐστὶ : δὲ ἐστὶ b ἀλαζονεύεσθαι : ἀλλαζονεύεσθαι b

κ 79 b ματίη

ματῶ ματία, ὡς ἀμαρτῶ ἀμαρτία. τὸ δὲ ματίη ἀντὶ τοῦ ματαιότητι, φρενοβλαβεία.

BM¹

ματαιότητι. **aCDdHM¹OQrVY** φρενοβλαβεία. **aCDHM¹QrV**

ματαιοπραγία. **G²HQrM¹y**

5 ἄγνοία. **G²**

γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ματῶ ματία, ὡς ἀμαρτῶ ἀμαρτία. ἐστὶ δὲ Ὀμηρικόν. **HQr**

ματαιολογία. **QrZ**

5 ἀνοία Pontani

sub lemme κ 77 ἀκαχήμενοι Dind.

cf. Eust. *in Od.* 1648, 20

cf. EM, 574, 259

EUST.

EM

κ 79 c πομπή

παράπεμψις. **aG¹HM¹VY**

πρόοδος. **M¹**

τινῶν ναυκλήρων ὁδηγία. **N**

κ 81 a Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον

ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Λαιστρυγόνων Λάμου τοῦ Ποσειδῶνος παιδός.

G¹HMQRuVy

ἢ ὄνομα Λαιστρυγόνος. **HM¹QrV**

1 Λαιστρυγόνων Λάμου : Λάμου Λαιστρυγόνος u Λαιστρυγόνων : Λαιστρυγόνος Q παιδός : υἱός
u

κ 81 b Λάμου

περιφραστικῶς τὴν Λάμον, ὡς καὶ “Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν”, τὴν Ἴλιον. καὶ αὐτὴ μὲν
καλεῖται Λάμος, οἱ δὲ ἐνοικοῦντες Λαιστρυγόνες. **BbdHOQrT**

βασιλεὺς Λαιστρυγόνων. **Cs**

ὄνομα κύριον βασιλέως τῶν Λαιστρυγόνων καταγομένου ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος. **N**

5 Λάμος υἱὸς Ποσειδῶνος. **P**

οὗτος υἱὸς Ποσειδῶνος. **s**

ἀλλ’ ἐπιφέρει Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, τὸ μὲν ὄνομα τῆς πόλεως, ὃ ἐστὶ
Λαιστρυγονία, Λάμου δὲ πτολίεθρον ἀπὸ τινος βασιλέως Λάμου, ὡς καὶ “Πύλον
Νηλῆος” τὴν Πύλον φησίν. **T**

10 βασιλεὺς οὗτος υἱὸς Ποσειδῶνος οἰκιστὴς γέγονεν τῆς Λαιστρυγονίας. **WX**

Λάμος Ποσειδῶνος παῖς, ἢ ὄνομα Λαιστρυγόνος. **Y**

1 ἐξαλάπαξε : ἐξαλάπαξαι b

περιφραστικῶς τὴν Λάμον ut novum lemma Q

cf. Eust. *in Od.* 1649, 10

cf. Suida λ 85

EUST.

SUID.

κ 82 a Τηλέπυλον

μεγάλην. **bdG¹gHM¹OVw**

τῶν γὰρ τοιούτων πολὺ διεστάσιν αἱ πύλαι. **bdG¹HM¹OVw**

μεγάλην. **BH**

- πόρρω ἀλλήλων καὶ διασταδὸν τὰς πύλας ἔχουσαν. **BHQrWX**
- 5 ἢ τῷ πλάτει καὶ μήκει τῆς πύλης. **G¹**
 ἢ μακρόπυλον. **HQry**
 μεγάλας πύλας ἔχουσαν. **IWXk¹**
 ἀντὶ τοῦ τόσον ἦσαν αἱ πύλαι μεγάλαι ὥστε ἀμφοτέρους τοὺς νομεῖς δι' αὐτῶν
 ἐξέρχεσθαι. προκατασκευή. **M¹**
- 10 οἱ δὲ ὅτι τῆλε ἡμῶν ὤκισται **M¹**
 τινὲς δὲ κύριον τὸ Τηλέπυλον ἐξεδέξαντο. οἱ δὲ τηλέπυλόν φασι **M¹V** μακρόπυλον, οὐ
 τῷ διαστήματι, ἀλλὰ τῷ πλάτει τῆς πύλης ἢ τῷ μήκει. **M¹uV**
 ἢ τὸ τῆλε τῆς οἰκουμένης ὃν ἢ τὸ τῆλε τὰς πύλας ἔχον ἢ κατὰ τὸ μήκος ἢ κατὰ τὸ
 πλάτος. **N**
- 15 ἢ τὴν μακρόπυλον τῷ μήκει ἢ πλάτει. **T**
 ἢ ἐν αἷς οὐ διατρίβει τις ἄλλος διὰ τὸ τῆλε εἶναι. **WX**
 πόρρω τὰς πύλας ἔχουσαν. τινὲς δὲ φασι μακρὰς τὰς πύλας ἔχουσαν οὐ τῷ
 διαστήματι, ἀλλὰ τῷ πλάτει τῆς πύλης, ἢ τῷ μήκει. **Y**

2 διεστᾶσιν : διεστώσιν V^a 11 δὲ κύριον τὸ Τηλέπυλον : δὲ τὸ κύριον τηλέπυλον V^m° κύριον :
 κόριον V^a : κύριον τὸ κνω M μακρόπυλον : ἢ τὴν μακρόπυλον u 11-12 τινὲς δὲ – ἀλλὰ : om. G

cf. Eust. in Od. 1649, 20-21 et 23-24

EUST.

κ 82 b Λαιστρυγονίην

τὴν Λαιστρυγονίην οἱ νεώτεροι Σικελίαν φασί. **H**
 τὴν τῶν Λαιστρυγόνων. Λαιστρυγόνες δὲ οἱ τὴν Λάμον οἰκοῦντες. **M¹V**

κ 82 c ὄθι ποιμένα ποιμὴν ἠπύει

- τὸν βουκόλον ὁ τῶν μῆλων νομεύς. **B**
 διὰ τὸ πολλὰ εἶναι τὰ πρόβατα. **B**
 ἐκ τούτου δηλοῖ τὸ εὐνομον τοῦ τόπου καὶ εὐτροφον. ὁ γὰρ εἰσάγων τὰ ποίμνια ἔνδον
 ἀκούει τοῦ ἐξάγοντος τὰ ποίμνια, ὥστε διὰ τὸ εἶναι τὸν τόπον εὐθαλῆ καὶ πόαις
- 5 κατάκομον οὐ δέονται οἱ ποιμένες ἀπελθεῖν ἄλλοσε. **N**
 βουκόλον. **Yg** καταχρηστικῶς. **y**

lemma ὄθι ποιμένα ποιμὴν ἠπύει N 2 post κ 83 B

κ 82 d ὄθι ποιμένα ποιμὴν

- διὰ τὸ πολλὰ εἶναι τὰ πρόβατα. **B**
 ὅπου οἱ νομεῖς ἀλλήλους προσφθέγγονται διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι τὰς νομάς,
BG¹HM¹QrVY
 καὶ οὕτως τὴν φωνὴν ἐξακούεσθαι τοῦ τε εἰσελαύνοντος καὶ τοῦ ἐξελαύνοντος,
- 5 **G¹HM¹QrVY**
 ὁμωνύμως τῷ γένει τὸ εἶδος εἶπεν, ἀντὶ τοῦ νομεύς νομέα. **HQr**
 ὥσπερ ποτ' ἔχει καὶ αὐτῷ “ὄσσον τε γέγωνε βοήσας”^{@1}. **HM¹Qr**
 ἢ μᾶλλον τοῦ διαστήματος τὸ ἀπεναντίον τῶν πυλῶν μέτρον ἀπέχειν, **HM¹QrVY**

διὰ τὸ ἐγγυὲς τῆς πόλεως τὰς νομάς εἶναι. ἢ τὸ μῆκος τῆς πόλεως δείξαι βούλεται ὡς
10 ἔστιν ὄσσον τε γέγωνε βόησας, ὡς εἴωθε λέγειν. **Y**

lemma ὄθι ποιμένα H 1 ὄπου : ἦτοι ἔνθα H 2 ὄπου : ἔνθα r σύνεγγυς : πλησίον rV 3 τῶν
om. H 4 οὕτως : οὕτω GV^a τὴν φωνήν : om. G ἔξακούεσθαι : ἤξακούεσθαι V^a : ἀκούεσθαι Hr
τοῦ ἐξελαύνοντος : τοῦ τε ἐξελαύνοντος G : ἐξελαύνοντος Hr 6 νομέα : νομὸς r : Buttm. pro νομὸς
7 ποτ' : ποτὲ : r 8 τῶν : om. : r

sub hoc lemmate schol. κ 86 ἐγγυὲς γὰρ νυκτὸς τε καὶ ἡματὸς εἰσι κέλευθοι V^d

@1. i 473.

@

cf. Eust. in Od. 1648, 35; 1648, 40; 1649, 23

EUST.

κ 82 e ποιμένα

θάτερον τοῦτων λαμβάνει ἀντὶ τοῦ βουκόλου καταχρηστικώτερον. **bdOw**
βουκόλον. **Yg**
καταχρηστικῶς εἴρηκε ποιμένα καὶ τὸν βουκόλον. **HM¹TV**

lemma ὄθι ποιμένα ποιμήν d 1 καρηστικῶς M 3 εἴρηκε V^d τὸν βουκόλον ποιμένα H

κ 82 f ποιμήν

σημαίνει ὀλίγον *** διάστημα τοῦ μεταξύ τῶν πυλῶν. **a**

κ 82 g ὄθι ποιμένα ποιμήν / ἡπύει εισελάων
– 83

φθέγγονται ἀλλήλοις τὰ ποίμνια διὰ τὸ πλησίον εἶναι τὰς κατανομάς. **WX**

ποίμνια W : ποιμνία X

κ 83 a ἡπύει εισελάων

ποιμήν εισελάων ἐκνομῆς, προσφωνεῖ τὸν ἐξελαίνοντα εἰενομήν. **bdOw** δείκνυσι διὰ
τούτων ὁ ποιητὴς καθ' ἱστορίαν ἀγαθὰς εἶναι νομάς ἐν τῇ τῶν Λαιστρυγόνων γῆ. τὰς
μὲν βουκόλοις· ταῖς δὲ ποιμέσι· καὶ τοὺς μὲν βουκόλους, νύκτωρ νέμειν διὰ τὸν
ἐπιπολάζοντα τοῖς βουσὶν ἐκεῖ πολέμιον οἶστρον καὶ μύωπα· τοὺς δὲ ποιμένας βόσκειν
5 ἢ μέρας οὔσης· **bdOwu** διὸ τὸν αὐπνον ὄντα, ἦτοι ὀλιγούπνον νυκτὸς, διὰ τὸ ἐν ἡ
μέραπλειονι τῷ ὕπνω καταχρήσασθαι· διπλοῦς φησὶν ἐξαίρειν μισθοῦς· ἐννυκτὶ μὲν
βουκολοῦντα· καθ' ἡμέραν δὲ ποιμαίνοντα· ἱστορεῖ δὲ **bdOw** καὶ ἐγγυὲς τῆς πόλεως
εἶναι τὰς τοιαύτας νυκτερινὰς τε καὶ ἡμερινὰς νομάς. καὶ τὰς εἰς αὐτὰς ὁδοῦς· διὸ καὶ
ποιμένα ποιμήν ἐξελάοντα εισελάων προσφωνεῖ· **bdOwu** ταῦτα δὲ περὶ τὴν
10 λεοντίνων χώραν· ἐν ἣ πολλὺς ὁ μύωψ· ὥς τε τὰ μὲν λάσια ἡμέρας φασὶν ἐμεσθαι· ὡς
καὶ ὄμηρος οἶδε· τὰ δὲ ψιλὰ νυκτὸς διὸ τὸν δυνάμενον ἀγρυπτεῖν δύο ἀποφέρων(ειν)
μισθοῦς· τινὲς δὲ τὸ ἐγγυὲς γὰρ νυκτὸς τε· οὐ τοπικῶς λαμβανουσιν· ἀλλὰ χρονιμῶς· ὡς
καιροῦτινος πάνυ βραχείας ἐκεῖ τὰς νύκτας ποιοῦντος· διὸ μὴ δὲ ῥάον δύνασθαι μέρος
μῆντι τῆς νυκτὸς ἀναπαύσεσθαι τίνα ἱκανῶς· μέρος δὲ βουκολῆσθαι· διὰ τὸ ἐγγυὲς

- 15 ἀρξάμενη δηλαδὴ τῆ νυκτί· καὶ τὴν τοῦ ἡλίου συντρέχειν ἀνατολὴν ὀλίγον χρόνον
 διατρίψαντος ὑπὸ γῆν· ὅθεν τὸν τηνικαῦτα δυνάμενον ὀλιγοῦ πνεῖν καρδαίνειν διπλῶς·
 κατῆρξῃ δὲ φασι τῆς τῆς τοιαύτης μαθηματικῆς ἐπινοίας κράτης βραχείας ὑποθέμενος
 τὰς ἐκεῖ νύκτας· καὶ εἰπὼν εἶναι τοὺς λαστρυγόνας· ὑπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος
 20 κατηστερισμένην περὶ αὐτοῦς· ἦν καὶ ἄρατος λέγει νίσσεσθαι· ἤχι περ αὔραι μίσγονται
 τὴν νύκτα· οὗ τὸ ἀνάπαλιν παρὰ τοῖς Κιμμερίοις. **bdOw**

4 τοῖς βουσὶν ἐκεῖ πολέμιον οἶστρον καὶ μύπα : ἐκεῖ οἶστρον ἐχθρὸν τοῖς βουσὶν u 7 καὶ : ὅτι u

κ 83 b ἡπύει

φωνεῖ καὶ κηρύσσει, παλὰ τὸ ἔπω ἐπύω ἡπύω, οθ ἡπύτης ὁ μεγαλόφωνος καὶ
 κλακτικὸς· οὕτως οἱ νομεῖς ἀλλήλους προσφθέγγονται διὰ τὸ πλησίον εἶναι τὰς νομάς.
 καὶ οὕτω τὴν φωνὴν ἀκούεσθαι τοῦ τε εἰσελαύνοντος καὶ τοῦ ἐξελαύνοντος. **a**
 προσαγορεύει. **BHQrY**

- 5 φωνεῖ. **G¹gHM¹QruV**
 βοᾶ. **I**
 κηρύσσει. **M¹**
 καὶ φωνεῖ καὶ κράζει. **y**

5 φωνεῖ : φωνῆ V^m

cf. Eust. *in Od.* 1648, 31 et 44
 ll. 1-5 et l. 8: cf. Suida η 442

EUST.
 SUID.

κ 83 c εἰσελάων

εἰσελαύνων **G¹M¹uVY**
 εἰς νομήν. **u**
 τὰ ποίμνια. **X**

1 ἐξελαύνων V^m : εἰσελαόνων V²

κ 83 c δ

ὁ βουκόλος. **WX**

κ 83 d ἐξελάων

ἐξελαύνων. **G¹M¹uV**
 ἐκ νομῆς. **u**

ἐξελαύνων V^m

κ 84 a ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνήρ

δύο λαμβάνει μισθοὺς ὁ ἀνήρ ὁ ποιμαίνων. πῶς καὶ κοιμώμενος πῶς οὐκ ἀπολεῖ τοὺς βούς; ὅτι διὰ τὸ τοὺς κώνωπας εἶναι τοὺς βόας οὐ νέμει τῇ ἡμέρᾳ ἀλλὰ τῇ νυκτί, καὶ ἴστανται ἐν σιγῇ· οὕτω δὴ καὶ τῇ δειλῇ κοιμῶνται τὰ πρόβατα. αἰνίττεται ὅτι δύο εἰσὶν ὁδοὶ ἐγγύς ἀλλήλων· διὰ μὲν τῆς μιᾶς ἐξέρχονται τῇ ἡμέρᾳ τὰ πρόβατα, εἴτα τῇ νυκτί
 5 εἰσερχόμενα ἐκ τῆς ἄλλης ὁδοῦ συναντῶσι τῇ ἑσπέρα τοὺς βόας ἐξερχομένους. ὅπου ὁ ποιμὴν τὸν βουκόλον φωνεῖ. τότε ὁ ἄϋπνος ἀνήρ δύο λαμβάνει μισθοὺς βόσκων καὶ τῇ ἡμέρᾳ καὶ τῇ νυκτί, τὸν μὲν λαμβάνων ἐκ τοῦ βόσκειν βόας, τὸν δὲ ἐκ τοῦ πρόβατα. ἐγγύς δὲ ἐστὶν ἢ τῆς ἐξελεύσεως τῶν βοῶν ὁδός, ἣν Ὅμηρος νύκτα καλεῖ, καὶ ἢ τῶν προβάτων, ἣν ἡμέραν λέγει. **M**¹

1 ἀπολεῖ corr. Pontani : ἀπόλει cod.

κ 84 b ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνήρ

ὅπου καὶ ὁ ἄοκνος ἀνήρ δύο αἶρει μισθοὺς, τὸν τε βοῶν καὶ τὸν ἀρνῶν, διατί; διότι αἱ ἀνατολαὶ [[καὶ δύσεις]] τοῦ ἡλίου ταχέως γίνονται καὶ ἅμα τῇ δύσει καὶ ἀνατολῇ· ὅθεν ὁ ἄοκνος βόσκων καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ νύκτα, δύο ἂν λάβοι μισθοὺς. **N**

κ 84 c ἄϋπνος

ἀράθυμος. **sWX**

γρ. ἄοκνος. **y**

κ 84 d ἄοκνος

γρ. ἄϋπνος. **N**

κ 84 e ἐξήρατο

ἀπηνέγκατο. **G¹M¹VYy**

κ 85 a τὸν μὲν βουκολέων

κατὰ μὲν τὸν καιρὸν τῆς [νυκτὸς] βουκολέων διὰ τὸν οἴστρον, ὅς ἐστι [πολέ]μιος τοῖς βουσί, κατὰ δὲ τὸν τῆς ἡμέρας νο[με]ύει πρόβατα. δύναται οὖν τις, φησὶν, ἄοκ[νος] ἐκεῖσε λαμβάνειν δύο μισθοὺς, ἐπειδὴ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς αἱ νομαὶ ἐγγύς εἰσι καὶ οὐ πόρρω. **B**

5 τοῦτο λέγει ὅτι νυκτὸς μὲν βουκολοῦσι διὰ τοὺς μύωπας, οἵτινες ἐν ἡμέρᾳ τοὺς ταύρους ἐνοχλοῦσιν, ἐν νυκτί δὲ τὰ πρόβατα. **H**

ὡς κατὰ τὴν νύκτα διὰ τὸ μὴ εἶναι οἴστρους. **WX**

κατὰ μὲν τὸν καιρὸν τῆς καιρὸν τῆς νυκτὸς βόσκων τὰς βόας, ἐπεὶ τὴν ἡμέραν εἰσερχόμενοι οἱ οἴστροι ἐν ταῖς μασχάλαις αὐτῶν οὐκ ἀφείσιν αὐτοὺς βοσκηθῆσθαι,

10 τὸν δὲ καιρὸν τῆς ἡμέρας τὰ πρόβατα. **y**

κ 85 b τόν

τόν μισθόν. **NWX**

κ 85 c βουκολέων

τὰ βοΐδια νομεύων. **Y**

κ 85 d ἄργυφα

λευκά. **BCgM¹NVY** ἢ λαμπρά. **G¹HM¹QrV**

διὰ τὴν τοῦ ἑρίου λευκότητα· κλυτὸν· **bdOw** ἄξιον περιάδεσθαι. **bdO**

1 ἦ : om. GHr

cf. schol. κ 543 ἀργύφειον

cf. EM, 124, 25-27

EM

κ 85 e νομεύων

διὰ γὰρ πολ(λὴν) τὸν μύωπα (καὶ τὸν) οἴστρον ἐν ταῦ(τη) τῇ χώρᾳ γεν(νᾶ)σθαι, τὰ μὲν (λά)σια τῇ ἡμέρᾳ (νέ)μεσθαι, τὰ δὲ ψ(ιλὰ) τῇ νυκτί. **a**

cf. schol. κ86α ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι

κ 86 a ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι

αἱ νυκτεριναὶ καὶ ἡμεριναὶ νομαὶ ἐγγὺς εἰσι τῆς πόλεως. φασὶ δὲ τοὺς Λαιστρυγόνας κατεσχηκέναι τὴν τῶν Λεοντίνων περὶ Σικελίαν χώραν, ἐν ἣ γεννᾶσθαι πολὺν μύωπα, τὸν καὶ οἴστρον, ὥστε τὰ μὲν λάσια τῇ ἡμέρᾳ νέμεσθαι, τὰ δὲ ψιλὰ τῇ νυκτί. καὶ οὕτως τὸν δυνάμενον ἀγρυπνεῖν δύο μισθοὺς ἀποφέρεισθαι. ὥστε πλείω μὲν εἶναι τὴν ἡμέραν,

5 δλίγην δὲ τὴν νύκτα, ὡς ἀνάπαλιν παρὰ τοῖς Κιμμερίοις. **G¹HM¹VY**

Κράτης δὲ φησὶ ^{@1} κατὰ αὐτοὺς τὴν τοῦ Δράκοντος κατηστερίσθαι κεφαλὴν, περὶ ἧς Ἄρατος λέγει “κείνη που κεφαλὴ τῇ νείσεται ἥχι περ ἄκραι / μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλησιν” ^{@2}. **G¹M¹VY**

εἴ τις οὖν δύναται διαγρυπνεῖν, διττοὺς κομίσεται μισθοὺς. **HM¹VY**

lemma εἰσι κέλευθοι om. V^d **2** χώραν, ἐν ἣ γεννᾶσθαι Dind. : om. H πολὺν : πολλὴν Dind. : πολὴν V^a **3** οἴστρον V^a ἡμέρα : ἡμετέρα V^a **6** αὐτοὺς : om. G τοῦ δράκοντος – περὶ ἧς : τοῦ δράκοντος κεφαλὴν τῇ(ν) λαιστριγονί(αν) κατηστερίσθαι, περὶ ἧς G **7** μίσγονται : μίσχονται V^a δύσιές : δύσιαις V^d **8** ἀντολαὶ ἀλλήλησιν : ἀνατολαὶ ἀλλήλοισιν V^a ^m

hoc schol. sub lemmate κ 82 ὅθι ποιμένα ποιμὴν V^d
textus Arati cum alfa inverso in margine signatus V^a

@1. Crat. fr. 50 (Broggiato). @2. Arat. Phaen. 61s.

@

cf. Eust. in Od. 1649, 18 et 33-43

EUST.

κ 86 b ἐγγυς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματος

ἐγγυς τινές ὅτι εἰσὶν αἱ δίοδοι τῆς νυκτός καὶ τῆς ἡμέρας διὰ τὸ τὴν νύκτα εἶναι πάνυ μικράν, τὴν δὲ ἡμέραν σφόδρα μεγάλην, καὶ συντόμως τελουμένης τῆς νυκτός ἡ ἡμέρα ἀνατέλλει. **WX**

cf. Eust. *in Od.* 1649, 26

EUST.

κ 86 c ἐγγυς γὰρ νυκτός τε

ἐγγυς γῆ. αἱ νυκτεριναὶ καὶ ἡμεριναὶ νομαὶ ἐγγυς εἰσι τῆς πόλεως. **a**
τῆς γὰρ ἡμέρας ἡ ὁδὸς ἐγγυς εἶναι πέφυκε τῆς νυκτός. τοῦτο δὲ ἔφη ὡς μὴ τῆς ἡμέρας ἀφισταμένης τῆς νυκτός, ἀλλὰ τῇ παρελεύσει αὐτῆς εἰσέρχεσθαι νύκτα ἐν ἀκαρεῖ.

HQr

- 5 πλησίον γὰρ τῆς πόλεως εἰσὶν αἱ νυκτεριναὶ τε καὶ ἐωθιναὶ νομαί, καὶ τοσοῦτον πλησιάζουσιν ὡς τὸν ἐξελαύνοντα τῆς πόλεως ἀκούειν τῶν ἐν ἀγροῖς. Κράτης ^{@1} βραχείας αὐτοῦ ὑποτίθεται τὰς νύκτας. καὶ γὰρ φησιν αὐτοὺς εἶναι περὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Δράκοντος, περὶ ἧς Ἄρατος φησι “κείνη που κεφαλὴ τῇ νείσεται ἦχι περ ἄκραι / μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλησιν” ^{@2}. ὅθεν σύνεγγυς οὐσῶν τῶν ἀνατολῶν
- 10 ταῖς δύσεσι λέγειν τὸν ποιητὴν ἐγγυς γὰρ νυκτός τε καὶ τὰ ἐξῆς, παρὰ τὸ πλησιάζειν τὰς τῆς νυκτός κελεύθους ταῖς τοῦ ἡματος κελεύθους, ἢ τὴν νύκτα ἐγγυς τετάχθαι τῆς ἡμέρας βραχυτάτην οὔσαν. τὸν οὖν καθεύδειν παραιτούμενον διπλοῦς μισθοὺς λαμβάνειν ἢ τὸν ἐν ὕπνῳ τὸ τῆς ἡμέρας πολὺ καταχρώμενον. **HQrWX**
- καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ λέγουσιν ἀνατέλλειν τὸν ἥλιον καὶ διατοῦτο γίνεσθαι ἐκεῖ
- 15 τὴν μὲν νύκτα πάνυ μικράν, τὴν δὲ ἡμέραν μεγάλην. **M²y**
ὅτι τὰ εὐνομα περὶ τὴν πόλιν διὰ τὸ ἀγεώρητα εἶναι τὰ προάστεια, εἶναι δὲ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ἐν ὄρεσι καὶ πόρρω. διὰ τοῦτο οὖν δύναται τις δύο μισθοὺς ἄραι. **T**
τοῦ γὰρ ἡλίου ὄντος ἐν θερινῷ τροπικῷ τοὺς ἀρκτώους ἀνθρώπους μεγίστην τὴν ἡμέραν ἔχειν, καὶ μὴ ἔχειν νύκτα μόνον μιᾶς ὥρας διάστημα εἶναι, τουτέστι τὴν
- 20 ἡμέραν εἶναι κγ' ὥρων. δῆλον δὲ ὅτι τοῖς βορειοτέροις μείζων τῶν νοτιωτέρων ἡμέρα. περὶ τούτων καὶ Ὅμηρος τῶν τόπων μνημονεύει νῦν. φησὶ γὰρ ὅτι “τηλέκλυτον Λαιστρυγονίην ὅθι ποιμένα ποιμὴν / ἠπύει εἰσελάων, ὁ δὲ τ' ἐξελάων ὑπακούει / ἔνθα κ' ἄυπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοὺς / τὸν μὲν βουκολέων τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων” ^{@3}. [κα]ὶ γὰρ δύναται τις δουλεύσαι [δι]ὰ δύο ἡμέρας. **P**
- 25 γρ. τὸ μὲν Ἄρατος “ἦχι περ ἄκραι / μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλησιν” ^{@2}. **u**
ἐν τῇ νήσῳ Σικελία ἔστι τις πόλις, ἣτις Λεοντίνη μὲν τανῦν καλεῖται, ὑπὸ δὲ Λαιστρυγόνων κατεῖχeto πρότερον. διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν γινομένων ἐν αὐτῇ χορτασμάτων εἴθισται τοῖς ἐγχωρίοις ἐν τοῖς αὐτῆς τόποις τὰ μὲν ποιμνία νέμειν ἡμέρας, τοὺς δ' ἀροτριῶντας βοῦς νύκτα. **V^P**

2 γὰρ : om. Qr 5 τῶν : om. Qr 8-12 κείνη που – πολὺ καταχρώμενον: om. r 16 εὐνομα corr. Pontani : ἔνομα cod.

@1. Crat. fr. 50 Broggiato. @2. Arat. *Phaen.* 61s. @3. κ 82-85.

@

κ 86 d κέλευθοι

αί νομαί. **BG¹**
 αί πρὸς τὰς νομάς ὁδοί **M¹sWX**
 αί ὁδοί τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας. **WX**

κ 87 a ἐς λιμένα κλυτόν

εἰρωνικῶς, ἔνθα τοὺς ἐταίρους ἀπώλεσεν. **T**

κ 87 b κλυτόν

θαύματος ἄξιον. **WX**

cf. Eust. *in Od.* 1649, 54

EUST.

κ 88 a ἠλίβατος

ὑψηλή. **gHM¹QrVY**

lemma ἠλιβάτου **MVY** ὑψηλῆς **gV^{a m o}**

κ 88 b τετύχηκεν

ἐστίν. **gCM¹uV**

ὑπάρχει. **BHM¹NQruVX**

κατὰ τύχην· οὐκ ἐξ ἐπιτεχνήσεως. **bdOwu** δηλοῖ ὄμηρος ἀγαθὸν τε τὸν λιμένα
 εἶναι· καὶ φυσικῶς ὠχυρῶσθαι· ὃ δὴ καὶ πρὸς κακοῦ γέγονετοῖς περὶ τὸν Ὀδυσσεά·
 5 ἐγελεισθάντες γὰρ ὥσπερ ἔρκει, ἀπώλοντο. **bdO**
 κυκλοῖ. **G²**

3 κατὰ τύχην : κατὰ τὴν τύχην ἐστὶν u : κατὰ τύ[[χην]]χην O

κ 88 c διαμπερές ἀμφοτέρωθεν

τῶν μερῶν. **N**

διόλου. **NWX**

κύκλωθεν. **WX**

κ 88 d διαμπερές

ἀντὶ τοῦ ἐπὶ μήκος. **DG¹HM¹VY**

ἐπίμηκες. **CDG¹uV**

1 ἀντὶ τοῦ : om. G 2 ἐπίμηκες : ἐπίμηκος D

κ 89 a ἀκταὶ δὲ προβλήτες

αὶ προβεβλημένοι ἐν τῇ θαλάσῃ πέτραι καὶ προέχουσαι ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν καὶ στενὸν ποιῶσαι τὸν εἴσπλον. **G¹HM¹QrVwY**

lemma ἀκταῖον δὲ προβλήτες codd. **1** τῶν αἰγιαλῶν : τὸν αἰγιαλὸν r καὶ : om. r προβεβλομένοι ἀπὸ τῆς θαλάσσης πέτραι στενον ποιῶσαι τὸν αἰγιαλὸν καὶ τὸν πλοῦν. Y

cf. Eust. *in Od.* 1649, 55

EUST.

κ 89 b προβλήτες

ύψηλαί. **M¹**
 προνενευκυῖαι. **N**
 προέχουσαι. **u**

κ 89 c ἐναντία ἀλλήλησιν

μὴ ἔχουσαι ἰσότητα ἀλλήλαις. **N**

κ 90 a ἐν στόματι

ἐν τῇ εἰσβολῇ τοῦ λιμένος. **BHQrX**

κ 90 b προὔχουσιν

προβέβληνται. **aG¹g**
 προέχουσιν, ὃ ἔστι προβέβληνται. **M¹Vy**

2 προβέβληνται : προβέβληναι V^m

κ 90 c ἀραιή

λεπτῇ. **abCdG¹HM¹NOuVwy** καὶ στενή. **BbCDdG¹gHIM¹NOPQrsuVwXY**

ὡς τὸ λεπτή δ' εἰσίθμη ἐπὶ τοῦ φαιακικοῦ λιμένος. **bdOw**

δασυντέον τὸ ἀραιή. **H**

μικρά. **M¹**

5 ὀλίγην τὴν διάστασιν ἔχουσα. **WX**

1 καὶ : om. bCGgOuw

cf. Eust. *in Od.* 1649, 45-46

EUST.

κ 91 a ἔνθ' οἱ γ' εἴσω πάντες

τὸ ἐξῆς· τότε ἐπειδὴ εἰς τὸν λιμένα ἤλθομεν τὸν ἄξιον θαύματος, ἐκεῖ ἔσω τὰς νῆας ὠρμίσαμεν. **BHQrTW**

ἔπαινος λιμένος, ὅθεν καὶ Φορμιαί. **u**

1 τότε : om. Qr λιμένα ἤλθομεν τὸν ἄξιον θαύματος : τὸν ἄξιον λιμένα θαύματος ἤλθομεν Qr

sub lemme κ 87 ἐνθ' ἐπεὶ Q

κ 91 b οἶ

οἱ φίλοι μου. **M²y**

κ 91 c εἶσω πάντες ἔχον

ἀντὶ τοῦ εἰσεῖχον, ὡς μὴ συγγεῖσθαι τὸ ἐνδον. τὸ δὲ ἔχον ἀντὶ τοῦ ἤλαυνον. **H**
ἤλαυνον. **Qr**

cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.94

ARISTON.

κ 91 d πάντες

βάντες. **k¹**

κ 91 e βάντες

γρ. πάντες. **W**

κ 92 a κοίλοιο

πολυβενθέος. **bdOw**

κ 93 a πλησίαι

πλησίαι ἀλλήλων. **N**

κ 93 b ἀέξετο

ἠγείρετο. **bdOw**

ἠύξεῖτο. **M¹**

ἠύξανετο. **WX**

cf. Suida α 555

SUID.

κ 94 a ὀλίγον

ἀντὶ τοῦ μικρόν. **u**

κ 94 b λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη

ἀπὸ τῆς γαλήνης λευκὴ ἦν ἡ θάλασσα. **G²**

περὶ τὸν λιμένα γαλήνη ἦν, λευκὴ δὲ ὑπὸ βορρᾶ. **M¹**

καθαρά, ἢ ἡδεΐα, χαριεστάτη· λαμβάνεται γὰρ τὸ λευκὸν καὶ ἐπὶ τούτων, ὡς τὸ λευκὴ
 5 φωνή· ἐπεὶ γὰρ τὸ μέλαν σκυθρωπὸν, τὸ δὲ λευκὸν ἀντίκειται τῷ μέλανι, ἴλαρὸν ἂν
 εἶη. **WX**

κ 95 a αὐτὰρ ἐγών

προοικονομεῖ τὸν τρόπον τῆς φυγῆς τοῦ Ὀδυσσέως. **HQr**
 τοῦτο ἐξ οἰκονομίας. **u**

cf. Eust. *in Od.* 1650, 3

EUST.

κ 95 b οἶος σχέθον

εὐτυχῶς· ἄλλως γὰρ ἂν οὐδ' αὐτὸς ἀπέφυγεν. **bdOw**

κ 95 c σχέθον

κατέσχον. **B**
 ἐκράτησα. **HNk¹**
 ἔμενον, ἐκρατήθην. **M¹**

κ 95 c ἔξω

τοῦ αἰγιαλοῦ. **Y**

κ 96 a ἐπ' ἐσχατιῆς

κατὰ τὸ στόμα τοῦ λιμένος. **B**
 τοῦ λιμένος. **bdOw**
 ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ. **M¹**

lemma ἐπ' ἐσχατιῆ **bdOw**

cf. Eust. *in Od.* 1650, 5

EUST.

κ 96 b πείσματα

παρὰ τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς τὴν ναῦν. **H**
 σχοίνους. **N**
 σχοινία. **Y**

κ 96 c δήσας

ἐξάψας. **I**
 δεσμεύσας. **Y**

κ 97 a σκοπιήν

ύψηλόν τόπον. **M¹V**

κ 97 b ἐς παιπαλόεσσαν

κατάξηρον. **B**

σκληρήν. **G¹**

εἰς τραχεῖαν καὶ ύψηλήν πέτραν· ἢ εἰς τὸ ἰστίον. **WX**

lemma πεπαλόεσσαν u 3 τῆ : om. Y λέγομεν παιπάλιμον Y

cf. schol. κ 148 παιπαλόεσσαν et κ 194 παιπαλόεσσαν

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 497, 17 et II, p. 800, 28

HDN.

κ 97 c παιπαλόεσσαν

τραχεῖαν. **aCG¹gHM¹QruVY** ἔνθεν καὶ παιπάλιμον ἀνὴρ ὁ τραχὺς. **C**
 ἔνθεν κὰν τῆ συνηθείᾳ παιπάλιμον λέγομεν ἄνδρα τὸν τραχὺν καὶ μὴ ἀπλοῦν.
HM¹VY

lemma πεπαλόεσσαν u 2 τῆ : om. Y λέγομεν παιπάλιμον Y

κ 98 a βοῶν οὐτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα

βοῶν ἔργα ἢ ἡροτριασμένη γῆ, ἀνδρῶν δὲ ἀμπελῶν καὶ τὰ τοιαῦτα. **B**
 βοῶν ἔργα λέγει τὰ χωράφια, ἀνδρῶν δὲ ἔργα τοὺς ἀμπελῶνας. **M²**
 γεωργικὰ ἔργα. **WX**

l. 3: cf. Eust. *in Od.* 1650, 6

EUST.

κ 98 b ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα

ἔργα βοῶν τὰ κατὰ γεωργίαν. **bdOwu**

ἔργα βοῶν : om. u

κ 98 c ἔνθα

ἐξοῦ. **I**

κ 99 a καπνὸν δ' οἶον

δι' οὗ δηλὸς ἦν ὁ τόπος οἰκούμενος. **bdOw**

κ 99 b *αἴσσοντα*

ὀρμώντα φοιτώντα. **a**
ἀνιόντα. **G¹HM¹V**

κ 100 a *ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι*

τοὺς Λαιστρυγόνας ἀλληγοροῦντές φασι ληστρικοὺς καὶ λεοντώδεις λογισμούς· διὸ οὐδέ φασιν ἐλθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν τὸν Ὀδυσσεά. οἱ γὰρ ληστρικοὶ καὶ λεοντώδεις λογισμοὶ οὐδόλως ἐν τῇ τοῦ σοφοῦ διανοίᾳ ὑπεισέρχονται οὐδὲ προσδέχονται, ὄλλυνται δὲ ἀπὸ τῶν τοιούτων λογισμῶν οἱ μὴ κατ' Ὀδυσσεά καὶ ἄλλον σοφὸν
5 τοιούτον πορευόμενοι. **WX**

cf. Eust. *in Od.* 1650, 16-20

EUST.

κ 100 b *προΐειν*

προέπεμπον vel προίην. **a**
ἰέω, ἰῶ καὶ ὁ παρατατικὸς ἰεον, ἰουν, εἶτα τροπή τῆς διφθόγγου εἰς τὴν ἐξῆς ἰειν καὶ προΐειν. **B**
προέπεμπον. **G¹M¹uV**
5 ἔπεμψα. **QrW**

lemma προίην M

cf. EM, 467, 43
cf. EGud, p. 272, 12 (Sturz) / p. 92, 22 et 242, 11 (Stefani)

EM
EGUD

κ 100 c *πεύθεσθαι*

ἐρωτήσαι. **HQr**
μαθεῖν. ποῦ ποτε, ἐκεῖ, εἰς τόπον. **N**

κ 101 a *οἴτινες*

ὁποῖοι. **B**

κ 102 a *τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας*

ἵνα μὴ εὐεπιχείρητοι **bdHOTw** ὥσι διὰ τὸν κήρυκα. **bHT**

διὰ τὸν κήρυκα : om. b

cf. Eust. *in Od.* 1650, 22

EUST.

κ 102 b τρίτατον κήρυχ'

λείην ὀδόν· τὴν ἀμαξιτόν. **bdO**

lemma τρίτατον κήρυκα **bdO**

κ 102 c κήρυχ'

ὡς φρόνιμον. **M¹**

κ 102 d ὀπάσσας

δοῦς. **a**

παρασχών. **Y**

κ 103 a ἴσαν

ἐπορεύοντο. **B**

κ 103 b λείην

ὀμαλήν. **BgM¹VY**

λείαν. **M¹V**

κ 103 c ἤπερ ἄμαξαι

τινὲς πιθανῶς γρ. ἤ κεν ἄμαξαι. **H**

πῶς γὰρ ἄγριοι ὄντες ἐχρώντο τῇ διαίτῃ ἀπὸ τῆς μάζης; **HT**

κ 103 d οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὀδόν, ἣι περ ἄμαξαι / ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων
- 104 καταγίνεον ὕλην

ἐναντίον ἐστὶ τὸ παριστᾶν τοὺς Λαιστρυγόνας ὠμοφάγους τῷ παραφέρειν ἑαυτοῖς ὕλην. λύοιτο δ' ἂν ἐκ τοῦ ἔθους· εἰθίσμεθα γὰρ τῇ ὕλῃ καὶ εἰς ἄλλο χρῆσθαι, πρὸς τε ἀλέαν καὶ φῶς καὶ κατασκευήν. **TWX**

cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p98, 1-4

PORPH.

κ 104 a ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην

εἰς τὸ ἄστυ δὲ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων ἔφερον ὕλην. **H**

κ 104 b καταγίνεον

κατεβίβαζον. **BD**

κατέφερον. **CG¹gHIk¹M¹NQruVY**

κατήγον. **Hsu**

ἐκ τῆς παραγωγῆς. **D**

- 5 ἐσώρευον, ἔφερον. **M**¹
 Ἰωνικῶς. **M**²
 ἔστι δὲ ἐκ τοῦ ἄγω παράγωγον. **m**
 ἐκ τοῦ ἄγω ἀγινῶ. **sWX**

lemma et schol. κ 105 ἐξήμβληντο sub lemmate καταγίνεον V^o

cf. Eust. *in Od.* 1650, 8 et 43

l. 8: cf. Suida α 237

l. 8: cf. EM, 10, 10

cf. EGud, p. 4, 44-46 (Sturz) / p. 12, 10-12 (Stefani)

EUST.

SUID.

EM

EGUD

κ 105 a ἐξήμβληντο

συνήνητησαν. **DHIM**¹**Qr****TX****Y**

συνέτυχον. **H**

ἤρχετο. **V**

lemma ξυμβλητο V^a: om. V^m **3** ἤρχετο cett. V: ἤρχοντο V^r

cf. Eust. *in Od.* 1650, 25

EUST.

κ 105 b ὑδρευούση

ὑδωρ κομιζούση. **G**²

ὑδωρ φερούση. **M**³**N**

καὶ ἀντλούση. **N**

κ 106 a ἰφθίμη

γενναία κατὰ τὸ σῶμα. **BHY**

cf. EM, 480, 23

EM

κ 106 b Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο

τοῦ ἀπὸ Λαιστρυγονίας Ἀντιφάτου. **H**

κ 106 c Ἀντιφάταο

ἀπὸ τῆς Ἀντιφάτης εὐθείας, τὸ δὲ “Ἀντιφατῆα”^{@1} ἀπὸ τοῦ Ἀντιφατεύς. **Y**

@1. κ 114.

@

cf. Eust. *in Od.* 1650, 49

EUST.

κ 107 a καλλιρέεθρον

καλὰ ρεύματα ἔχουσιν. **G¹M¹V**

lemma καλλιρέεθρον cet. codd. V : καλλερέεθρον V^d

κ 108 a Ἄρτακίην

ἔστι καὶ πόλις Ἀσιανὴ παρ' Ἡροδότῳ· τοῦνομα δὲ τῆς πηγῆς καὶ τοῦ τυράννου· παρὰ τῆς Καλυψοῦς· ἢ τῆς Κίρκης ἔοικε μαθῶν εἰδέναι ὁ Ὀδυσσεύς. **bdOw**

ὄνομα πηγῆς. **M¹**

οὕτως καλουμένην. **N**

5 ὄνομα κρήνης. **G¹HM¹QrsVXY** εἶπον δὲ τὸ ὄνομα παρὰ Κίρκης μαθόντες. **HM¹QrV**

λέγει γὰρ “οἶδα καὶ αὐτὴ / ἡμὲν ὄσ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ἰχθυόεντι, / ἡδ' ὄσ' ἀνάριστοι ἄνδρες”^{@1}. ἢ κατὰ τὸ σιωπώμενον παρὰ τῶν φυγόντων μαθόντων παρὰ τῆς κόρης ἐπύθοντο. **HM¹QrVy**

10 οἶδεν τὸ ὄνομα τῆς κρήνης παρὰ Κίρκης μαθῶν “οἶδα καὶ αὐτὴ ὄσα πάθετ' ἄλγεα”^{@2}. **T**

lemma Ἄρτακίην V^a 5 εἶπον δὲ : εἶπον οὗτοι γ παρὰ Κίρκης μαθόντες : παρ' αὐτῆς μεμαθηκότες V^{a m} γ 7 ἡμὲν Dind. : ἢ μὲν V^{a m o} πάθ' ἄλγεα codd. : πάθετ' ἄλγεα Dind. ἡδ' ὄσ' Dind. : ἡδ' ὄσοι HV 7-8 “οἶδα -- ἄνδρες” 8 μαθόντων codd. : μαθόντες Dind. 9 κόρης codd. : Κίρκης Dind.

@1. κ 457-59. @2. κ 457-58.

@

cf. Eust. *in Od.* 1651, 5

EUST.

κ 108 b ἔνθεν

ἀφ' ἧς. **N**

κ 109 a οἱ δέ

ἦτοι οἰφίλοι. **N**

κ 110 a τῶνδ' εἶη βασιλεύς

τῶν ἐν τῇ πόλει κατοικούντων. **H**

κ 110 b τῶνδ'

τῶν λαιστρυγον[ων]. **γ**

κ 110 c ἀνάσσοι

τὸ δὲ οἴσιν Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ τ, καὶ τοῖσιν ἀνάσσοι, ἀντὶ τοῦ τίνων. **H**

cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.94
cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 200

ARISTON.
DID.

κ 111 a ἐπέφραδεν

ἐσήμανεν. **gM¹V**
ἔδειξεν. **BgHM¹NV**

1 ἐσήμανε g 2 ἔδειξε g

schol. om. V^d

κ 112 a τὴν δὲ γυναῖκα

τὸ τὴν δὲ περισσόν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄρθρον τὸ τὴν. **H**
περισσόν. **r**

κ 113 a ὄσῃν

ὁμοίαν. **D**
οὔσαν. **gN**

κ 113 b κατὰ δ' ἔστυγον

κατεπλάγησαν. **G¹gHM¹QrVy**
ἐφοβήθησαν. **BDHM²NQrWXY**
ἔξεπλάγησαν. **BIQsWXY**
ἢ γὰρ Στυξ ἐκπληκτικὴ ἐστίν. **BM²Q**
5 κατεστύγασαν. **HM¹**
ἐμίσησαν. **sX**
ἢ ἐστύγησαν ἰδόντες. **WX**

lemma ἔστυγον V 1 καταπλάγησαν V^m

cf. Eust. *in Od.* 1650, 58 et 62
ll 1-2: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.94
cf. Suida ε 3236

EUST.
ARISTON.
SUID.

κ 113 c ἔστυγον

στυγῶ τὸ ἰ**λαβοῦμαι καὶ φρίπτω καὶ φοβοῦμαι· καὶ ματέσυξαν ἀντὶ τοῦ
ἐφοβήθησαν. ἀπὸ τοῦ θέμ[ι]στος ἀχρήστου· κατεπλάγησαν. **a**
ἔφριξαν· τὸ γὰρ στυγεῖν πάλαι τὴν φρίκην ἐδήλου· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον τὸ μισεῖν·
bdOw
ἀντὶ τοῦ ἔφριξαν. **u**

lemma et schol. sub lemmate κ 108 Ἀρτακίην d

κ 113 d ἔστρυγον αὐτήν. / ἢ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα, / ὄν πόσιν, δς
- 115 δὴ τοῖσιν ἐμήσατο

τοῖς ἐκ τῶν ἔνδεκα νεῶν, τῶν γὰρ τριῶν πεμφθέντων ἓνα μόνον ἔλαβεν, οἱ δὲ ἐσώθησαν εἰς τὴν ναῦν. T

κ 114 a Ἀντιφατῆα

ἀπὸ τῆς Ἀντιφατέος γενικῆς· τὸ δὲ “Ἀντιφάταο” ^{@1} ἀπὸ τῆς Ἀντιφάτης εὐθείας.

BHQr

ὡς τὸ γηρυονῆα. **bdOw**

Ἀντιφατεὺς καὶ Ἀντιφάτης. **W**

1 Ἀντιφατέος corr. Pontani : Ἀντιφάτεος B : Ἀντιφάτους HQr Ἀντιφάταο : Ἀντιφάταν Q

@1. κ 106.

@

κ 114 b ἐξ ἀγορῆς

ἐκ τῆς ἀγορᾶς. **B**

κ 115 a ὄν

ἴδιον. **HM¹**

κ 115 b τοῖσιν

τοῖς φίλοις. **M¹**

κ 115 c ἐμήσατο

ἐβουλεύσατο, ἠπάτησεν, **M¹**

ἐμηχανήσατο, **M¹u**

ἐποίησεν. **M¹**

κ 116 a μάρμας

συλλαβῶν. **M¹**

lemma μάρψας text. Hom. ed.

cf. EGud, p. 380, 27 (Sturz)

EGUD

κ 116 b ἐτάρων

ἀπό. **Y**

κ 116 c δείπνον

γρ. δόρπον. **H**

cf. Tz. *all. Od.* κ 90-91
cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 197 ad η 215

TZ.
DID.

κ 117 a ικέσθην

παρεγίνοντο, ἤλθον. **Qr**

cf. schol. κ 119 φοίτων

κ 118 a βοήν

ἀντὶ τοῦ ἐβοήν. **u**

κ 118 b διὰ ἄστεος

διὰ μέσου. **sWX**
τοῦ ἄστεος. **WX**

κ 118 c ἄϊοντες

ἀκηκόοτες. **D**
ἀκούσαντες. **y**

κ 119 a φοίτων

παρεγίνοντο. **M¹V**

κ 119 b ἴφθιμοι

γενναῖοι. ἐπιφέρει γοῦν ὅτι “οὐκ ἄνδρεςσιν εἰοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν”^{@1}. Γίγαντας δὲ τοὺς μεγάλους καὶ εὐτραπελεῖς τὸ σῶμα. **T**
οἱ ἰσχυροί. **I**

@1. κ 120.

@

κ 121 a ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι

ἄπερ αὐτοῖς μὲν ἦν χερμάδια, ἄλλοις δὲ ἀχθοφορήματα. **BCHXsYy**

cf. Eust. *in Od.* 1651, 10

EUST.

κ 121 b ἀνδραχθέσι

[***] τοῖς καὶ ἀνδρὰ δυναμένοις καταβαρύνειν διὰ μέγεθος. **ay**

- τοῖς δυναμένοις ἄνδρα καταβαρύνειν. **BCDM¹NuVXYy**
 ἢ μέγα βάρος παρέχουσι τοῖς βαστάζουσιν. **BG¹M¹VYy**
 ἀχθεινοῖς **D** ἀνδροβαρέσι. **bDdOw**
- 5 τοῖς ἄχθος ἐμποιοῦσι τοῖς ἀνδράσι. **G²**
 λίθοις. μέγα βάρος παρέχουσι τοῖς βαστάζουσιν ἀνδράσιν. ἀνδραχθέσιν ἢ εὐγενέσι,
 τοῖς δυναμένοις ἄνδρα καταβαρύνειν· ἢ μεγάλοις. **HQr**
 τοὺς ἄνδρας βαρύνοντας. **k¹**
 βαρέσι. **V^P**
- 10 μέγα βάρος. **y**
- 1** διὰ μέγεθος : om. **y** **6** ἢ εὐγενέσι : †εὐγενέσιν Pontani

cf. EM, 102, 41

EM

κ 122 a ἄφαρ δὲ κακὸς

ἐξαίφνης. **Qr**

κ 122 b βάλλον

ἐτίτρωσκον ἡμᾶς. **N**

κ 122 c κόναβος

ἦχος. **BCG¹gHM¹NQruVYy**

κ 122 d ὀρώρει

διηγέρθη. **y**

κ 123 a ἀγνυμενάων

συνθλωμένων. **BG¹gD**
 συντριβομένων. **CG¹IM¹NVWX**
 καθαιρουμένων. **k¹**
 τζακιζομένων. **Y**

post κ 130 ἀνέρριψαν **V**

cf. Suida α 290

SUID.

κ 124 a ἰχθύς δ' ὡς πείροντες

τὸ οὖν πείροντες ἀντὶ τοῦ περώντες τὸν λιμένα καὶ διανηχόμενοι αὐτὸν ὡς ἰχθύες. εἰ δὲ
 γράφεται ἰχθύς ὡς εἴροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο, ὁ νοῦς αὐτοῦ οὕτως· **BHQrY**
 ἢ πείροντες αὐτοὺς τοῖς ὀδοῦσιν. **BHM¹QrY**

- 5 ὡς ἰχθύς αὐτοὺς συνείροντες καὶ ὄρμαθοὺς ποιοῦντες ἔφερον εἰς τοὺς οἴκους.
BHQrWXY
 ἦτοι περῶντες καὶ νηχόμενοι ὡς ἰχθύες. **HQrWX** ἢ ἴσως ξύλοις ἀπωξυμένοις
 διέπειρον αὐτοὺς καὶ ὡς ἰχθύας ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνειλκοντο. **HQrWX**
 οἱ Λαιστρυγόνες ἀπέφερον. **M¹**
- 10 ἀντὶ τοῦ νηχόμενοι καὶ περῶντες ὡσπερ ἰχθύες. ἢ διαπείροντες ὡς ἰχθύας. γράφεται
 καὶ σπαίροντας. πείροντες δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ διείροντες. **M¹V**
 ἔφερον εἰς οἶκον ἵνα φάγωσιν. δῆλον δὲ ἐκ τούτου ὅτι ἤδεσαν ἰχθύων τροφήν οἰκεία δὲ
 ἢ εἰκῶν, ἐπεὶ ἐκ θαλάσσης ἐλάμβανον ἰχθύων τρόπον καὶ κατήσθιον. **T**

lemma ἰχθύς δ' ὡς σπείροντες **T** **1** ἰχθύες : ἰχθύς **Qr** **3** αὐτοὺς : αὐτοῖς **Qr** **6** περῶντες :
 πειρῶντες **Qr** ἰχθύες : ἰχθοῦς **Qr** ἀπωξυμένοις : ἀπεξυμένοις **Qr** **10** σπείροντας **V^d** καὶ ἀντὶ
 τοῦ : ἀντὶ τοῦ **V^r** **11** οἰκεία corr. Pontani : οἰκείον cod.

cf. Eust. *in Od.* 1651, 11
 l. 11: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.94
 cf. Tz. *all. Od.* κ 92s
 ll. 1-2, 4: cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 200

EUST.
 ARISTON.
 TZ.
 DID.

κ 124 b πείροντες

- ἀντὶ τοῦ νηχόμενοι καὶ περῶντες ὡσπερ ἰχθύες. **a**
 διαπείροντες τριαίναις ἢ τισὶν ἑτέροις ἀπωξυσμένοις ὀργάνοις. διὸ λυκόφρων κεστρέων
 δίκην φησὶν αὐτοὺς ἀγρευθῆναι. γρ. δὲ καὶ εἶροντες· ἢ συνείροντες ὡς ἰχθύδια καὶ
 ὄρμαθὸν ποιοῦντες· γρ. καὶ ἰχθύς δ' ἀσπαίροντευσας· ἵνα καὶ ὅτι ὡς ἰχθύς ἀσπαίροντας
- 5 αὐτοὺς ἐδαίνυντο. **bdOw**
 νηχόμενοι. **gG¹u**
 περῶντες. **G¹u**
 τοὺς ἄνδρας καθάπερ ἰχθύς. **H**
 σουβλίζοντες. **HINQrWY**
- 10 ἡμῶν τινας. **N**
 ἐν τοῖς ὁδοῦσι. **sX**
 ἀγγεύοντες. **Y**

cf. Suida π 1460

SUID.

κ 124 c σπείροντες

σκορπίζοντες. **M¹**

cf. EGud, p. 457, 46 et p. 458, 8 (Sturz)

EGUD

κ 124 d ἀτερπέα δαῖτα

ἄχαριν. **D**
 ὠμήν, μυσάρην δοκοῦσαν ἡμῖν, ἐκείνοις δὲ πολυτερπέα. **N**

cf. Eust. *in Od.* 1650, 32

EUST.

κ 124 e φέροντο

προσεφέροντο. **gV**

κ 124 f πένοντο

ηὐτρέπιζον. **D**

παρεσκεύαζον. **HQr**

Ἀρίσταρχος φέροντο. ἄλλοι δὲ δαΐτα πένοντο. Ἀριστοφάνης ἰχθύς δ' ὡς εἴροντες, κατέστη ἴδιον τὸ ἰχθύς καὶ τὸ φέροντο Ζηνοδότῳ, ἐν δὲ ἄλλοις πείροντες. **H**

5 γρ. φέροντο, ἦτοι προσεφέροντο. **M¹**

ἐποίουν. **N**

ἐνήργουν. **Y**

4 Ζηνοδότῳ ἐν δὲ corr. Dind. : Ζηνοδώρῳ οὐδέ cod.

l. 3-4: cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 200

DID.

κ 125 a ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός

ἦτοι ἦσθιον ὄφρα, ἕως οὔ, οἶ, καὶ οὔτοι, τοὺς, καὶ τούτους, ὄλεσαν ἐντὸς τοῦ λιμένος. **N**

κ 125 b ὄφρ'

ἕως οὔ. **BD**

κ 126 a τόφρα

τοσοῦτον. **B**

κ 126 b παρά

ἐλκύσας ἕξω. **Q**

ἀπό. **B**

κ 127 a τῷ

σὺν τούτῳ. **M¹**

τούτῳ τῷ ξίφει. **N**

κ 127 b πείσματ'

σχοινία. **N**

κ 129 a ἐμβαλέειν κώπης

προθυμίαν. **IM**¹
 ἤγουν κωπηλατήσαι. **M**¹
 δύναμιν. **X**

κ 129 b ἐμβαλέειν

ἐμβαίνειν κυρι[ῶς], τὸ πλοῦσαι τὴν ναῦν ταῖς κώπαις. **a**
 ἐμπεσεῖν. **sWX**

cf. Suida ε 934

SUID.

κ 130 a οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν

ἐλλιπῶς ἐλέχθη· ἀναλόγως τῇ πραγματικῇ σπουδῇ· λείπει γὰρ τὸ ἅλα· ὡς ἀλλαχοῦ
bdOw ἀνερρίπτουν ἄλαπηδῶ. **bdOu**

2 ἀνερρίπτουν : om. u

κ 130 b οἷδ' ἅμα

τοῦτο μὲν ἐμφαντικόν· ἔνιοι δὲ γράφουσιν οἷδ' ἅρα πάντες· Καλλίστρατος δὲ καὶ
 Ῥιανὸς διὰ τοῦ λ οἷδ' ἅλα πάντες. **H**

2 ἅλα Pontani : ἅρα H

cf. Eust. *in Od.* 1651, 17
 cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 201

EUST.
 DID.

κ 130 c ἀνέρριψαν δείσαντες ὄλεθρον

ἐκωπηλάτησαν· καὶ ἀλλαχοῦ τὸ “ἀνερρίπτουν ἅλα πηδῶ”^{@1}. **CsWX**
 ἦτοι κώπη. **WX**

@1. v 78.

@

κ 130 d ἀνέρριψαν

ἐκωπηλάτησαν. **BCDG**¹**gHIM**¹**NuVXY**
 ἀνεκινήθησαν εἰς τὸ κωπηλατεῖν. **HQr**
 ἦ ἐνέκοψαν. **M**¹
 ἄνω ἔρριψαν τὰς κώπας. **N**

κ 131 a ἀσπασίως

μετὰ περιχαρίας. **k**¹
 εὐκταίως. **M**¹

ἀσμένως. **u**

cf. Eust. *in Od.* 1651, 27

EUST.

κ 131 b ἐπηρεφέας φύγε πέτρας

καὶ βαλλομένας κατὰ τῆς νηός. **BQ**

ἦτοι ἄνωθεν ἐπιφερεῖς. **BG²HM¹QruVY**

ἢ ἐπικεκλιμένας πέτρας. **BG²HM¹QrV**

πέτραι ἐπηρεφέες νοηθεῖεν ἂν αἱ παρὰ τῶν λαιστρυγόνων ἀφιέμεναι χερμάδες. **bdOw**

5 αἶ οὕτω συχναὶ ἦσαν ὡς καὶ οἶον ἐρέφειν τοὺς βαλλομένους. **bdwOu**

ἐπιφερεῖς, **Cg** ἢ ἐπικεκλιμένας. **C**

συνεχεῖς. **D**

τὰς τοῦ στόματος πέτρας, οὐ τὰς βαλλομένας. **HQrsX**

τὰς ἄνωθεν φερομένας. **M¹**

10 καὶ ἐπεστεγασμένας δίκην ὀρόφου. **M¹**

τὰς μεγάλας, τὰς ἴσας τοῖς ἐρέφεσιν. **N**

τὰς ἄνωθεν ἐπαγομένας δίκην ἐρέφους. **sWX**

2 ἦτοι : om. u ἐπιφερεῖς : ἐπιφερεῖς Q 4 χερμάδες : correxī pro χερμύδες in codd. αἶ : ἦ u

5 συχναὶ : συχνάς u ἦσαν : om. u

cf. Suida ε 2205

SUID.

κ 132 a αἶ ἄλλαι

αἶ ἔνδεκα. **bdOw**

νηες. **N**

κ 132 b ἀολλέες

ὁμοῦ πάσαι. **CG¹HM¹V**

ἀολλῆς ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ εἰλώ τὸ στρέφω. **N**

κ 132 c αὐτόθ'

ἐν τῷ λιμένι. **I**

κ 134 a ἄσμενοι

πρόθυμοι. **G¹HM¹**

cf. Eust. *in Od.* 1651, 43

κ 135 a Αἰαίην δ' ἐς νῆσον

διήγησις περὶ Κίρκης. **sWX**

κ 135 b Αἰαίην

ταύτην ἔνοιό φασι τὸ νῦν Κίρκαιον πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ. **aG¹HM¹QrsVWXY**

ὄνομα νήσου. **HQR**

οὕτως καλουμένην. **N**

πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ ἐστί. **T²**

5 αἶα πόλις κολχικῆ, ὅθεν ἡ Κίρκη. **u**

I τὸ νῦν : τονῦν **V^a**

κ 135 c νῆσον

Κίρκαιον λεγομένην. **u**

κ 135 d ἔνθα

ἐκεῖ. **X**

κ 136 a Κίρκη ἐϋπλόκαμος

- ἡ Κίρκη καὶ ὁ Αἰήτης εἰς τοὺς χρόνους ἀλληγοροῦνται, οἱ δὲ χρόνοι διὰ τοῦ ἡλίου γίνονται, διὸ καὶ λέγονται παῖδες ἡλίου. ἢ εἰς ἄνδρας ἀστρονόμους, οἱ ἐγίνωσκον ἀκριβῶς καὶ ἐπιστημόνως τὰς τοῦ ἡλίου κινήσεις, ἔνθεν ἐπορίζοντο καὶ τὸ ζῆν, διὸ καὶ οὕτως ἐκλήθησαν. ἢ εἰς μάγους, φασι γὰρ αὐτοὺς καταβάλλειν τοὺς ἀνθρώπους εἰς
- 5 κυνεῖαν φύσιν, οἱ δὲ μάγοι γινώσκουσι τὰς βοτάνας· καὶ οὗτοι ἐγίνωσκον τὰς βοτάνας ὡς οὐδεὶς ἄλλος, ὧν βοτανῶν βλαστήσεως ἔστι αἴτιος ὁ ἥλιος. ὁ γὰρ ἥλιος ἀνατέλλων καὶ μιγνύμενος τῇ Πέρσῃ, ἤτοι τῇ ἔρσῃ, ἐκβολῇ τοῦ π, καὶ δρόσῳ, ποιεῖ βλάστησιν τῶν βοτανῶν. ἐπεὶ οὖν καὶ οὗτοι περὶ τὰς βοτάνας κατήγοντο, ἐκλήθησαν εἶναι παῖδες ἡλίου καὶ Πέρσης. διὰ τοῦτο καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ Αἰήτου ἡ Μήδεια ἦν γοητεύτρια
- 10 ἄριστος καὶ τοὺς ἀνθρώπους εἰς κύνας μετέβαλλεν. ἡ δὲ Κίρκη ἀλληγορεῖται καὶ εἰς τὴν ἡδονήν· ὅσοι γὰρ ταύτη στοιχοῦσι γίνονται ἀφρονέστατοι καὶ βίον ζῶντες ἄλογον καὶ τὸν νοῦν αὐτῶν ἀλλοιοῦσιν ἐκ τῆς περιττῆς βρώσεως. τὸν δὲ Ὀδυσσεῖα φιλόσοφον ὄντα καὶ βίον ζῶντα μὴ τρυφηλὸν οὐ κατεκυρίευσεν ἡ ἡδονὴ ἵνα εἰς χοιρώδη βίον καὶ κάκιστον βάλῃ καὶ αὐτὸν καθάπερ τοὺς φίλους αὐτοῦ. ἢ εἰς γυναῖκα πόρνην, ὡραῖαν
- 15 τῷ εἶδει, περικαλλῆ τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος, ἧς ὁ ἰδὼν τῷ κάλλει ἠλίσκετο καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῆς οἰκημάτων οὐδὲ μικρὸν ἐξήρχετο, ὃ ἔπαθον καὶ τοῦ Ὀδυσσεῖος οἱ φίλοι, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς οὐκ ἔπαθεν τοῦτο, διὸ καὶ οὐ μετεβλήθη εἰς χοιρώδη βίον καθάπερ οἱ φίλοι αὐτοῦ· ἦν γὰρ ἀνὴρ εἰδήμων λόγου, τὸ φρόνημα ἄριστος, τὴν μηχανὴν ἐπιτήδειος, τὸ βουλευτικὸν ἔχων οἶον οὐκ ἄλλος καὶ σχεδὸν εἰπεῖν εἰκῶν τῶν καλῶν. διὸ φησιν ὅτι ὁ
- 20 Ἑρμῆς ἔδωκεν αὐτῷ μῶλυ ἧτοι ὁ λόγος ἔδωκεν αὐτῷ τὸν καρπὸν τοῦ μόλυος τὸν γλυκερόν. τὸ δὲ μῶλυ λέγεται εἶναι τὴν ρίζαν μέλαν καὶ πικρόν, τὰ δὲ φύλλα ἔχειν λευκά· τοῦτο δὲ ἀλληγορεῖται εἰς τὴν παιδείουσιν τοῦ λόγου. καὶ τῆς παιδείας τοῦ λόγου αἱ ρίζαι πικραὶ εἰσιν, οἱ δὲ καρποὶ γλυκεῖς καὶ ἡδύνοντες τοὺς τούτους πλουτήσαντας καὶ εὐτυχήσαντας. **N**
- 25 τὸ Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα σημαίνει ἀνθρωπιστὶ φθεγγομένη, οὐχ ὡς θεός· διὰ σημείων γὰρ καὶ οἰωνῶν καὶ ἱερείων καὶ θυσιῶν καὶ δι' ὀνείρων καὶ οὐκ αὐδῆς

φθέγγονται οἱ θεοί. καὶ αἱ ἐφετμαί· “οἱ δ’ αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνησθαι ἐφετμέων”^{@1},
τῶν θεοπροπιῶν λέγει. ἢ δὲ Κίρκη καλὸν ἀοιδιάει^{@2}, ὡς ἄνθρωπος. **T**

20 μόλυος corr. Pontani

@1. δ 352. @2. κ 226.

cf. Eust. *in Od.* 1651, 45 et 1661, 1
cf. Tz. 10, 95

@

EUST.
TZ.

κ 136 b δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα

ἐν τούτῳ ἦν δεινὴ, ἐν τῷ λαλεῖν ὡς ἄνθρωπος. οἱ γὰρ θεοὶ διὰ σημείων, διῶν καὶ ἱερείων
καὶ θυσιῶν φθέγγονται. **M¹**

κ 136 c αὐδήεσσα

ἦτοι περιβόητος. **aBG¹HM¹QrVYy** ἢ εἰς διάλεξιν καὶ προσαγόρευσιν ἀνθρώποις
ἐρχομένη. **aBCG¹HM¹QrVYy** ἢ καθὸ ἐπίγειός ἐστιν. **aBG¹HM¹QrVYy**
ἀνὴνη φωνὴ χρωμένη· γρ. καὶ οὐδήεσσα· κατὰ τὴν Καλυψῶ· καὶ τὰς ἄλλας νύμφας.
bdOw

5 περιβόητος. **g**

Ἄριστοτέλης οὐδήεσσα. **H**

περίφημος ἢ ἀνθρωπόφωνος. θρυλλομένη παντοῦ. **M²**

ἢ ἡ περιβόητος ἢ ἡ **sX** χρωμένη ἀνθρωπίνῃ φωνῇ. **IsX**
φωνητική. **Nk¹**

1 διάλεξιν **V^u** **6** Ἄριστοτέλης corr. Lehrs : Ἄριστοφάνης cod.

cf. EM, 169, 11

l. 6: cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 201

EM
DID.

κ 137 a αὐτοκασιγνήτη

ἀδελφή. **IN**

κ 137 b ὀλοόφρονος

τοῦ συνετοῦ καὶ ὀλόκληρα φρονούντος. **BCHM¹QrVWX**

τοῦ φρονούντος ὁ ὀλόκληρα. **bdOw**

ὀλόκληρα φρονούντος. **g**

ἢ ὀλέθρια φρονούντος· καὶ γὰρ μάγος ἦν. **HM¹Qr**

5 ἢ τοῦ λυγρὰ ἢ τοῦ ὀλέθρια φρονούντος, ἐξ οὗ καὶ ἡ Κίρκη τοὺς δόλους ἠπίστατο. **M¹**
ἐπεὶ τοὺς μετὰ Ἴασονος ἀριστεῖς ἀποκτείνει ἠθέλησε· τῆς γὰρ περὶ τοὺς Ἄργοναύτας
φήμης ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις οὐσης ἀδήλου ἐπὶ βραχὺ ἠσθημένος αὐτοῖς. Ὅμηρος <δὲ>
ἔοικεν τὴν Αἰαίαν ἀπὸ τοῦ Αἰήτου ὠνομάσθαι. **T**

ἢ πολλὰ ἐπιστειμένου. ἢ διὰ τὸν ἰάσωνα. **u**

ψιλοῦται τὸ ὀλέθρια. **WX**

1 συνετοῦ : συνετὰ CHV : τὰ συνετὰ M φρονούντος : φρονούσιν r 6 ἐπεὶ Pontani : ἐπὶ T 7 ἐπὶ : ἔτι Polak Ὅμηρος <δὲ> Pontani : ὁμοίως codd.

cf. Eust. *in Od.* 1651, 49

EUST.

κ 137 c Αἰήταο

καὶ πασιφανῆς. **g**

Αἰήτης Κόλχων βασιλεύς, πατὴρ Μηδείας, Κίρκης ἀδελφός. **HM¹QrVY**

lemma Αἰήτης V 2 βασιλεύς : ἀδελφός Qr

post κ139 Πέρσης V

cf. EM, 515, 12

EM

κ 138 a ἄμφω δ' ἐκγεγάτην

ἦτοι ὁ Αἰήτης καὶ ἡ Κίρκη. **HNQ** ἐγεννήθησαν ἐκ τοῦ Ἥλιου. **HQr**

κ 138 b ἐκγεγάτην

ὑπάρχουσιν. **G¹M¹V**

ἐγεννήθησαν. **M¹**

ἐκγεγάτην V^m

cf. EM, 309, 38

cf. EGud, p. 391, 15-19 (Stefani)

EM
EGUD

κ 138 c φαεσιμβρότου

τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις φαίνοντος **G¹gHM¹QTVX**

καὶ ἀνατέλλοντος. **H**

τοῦ διδόντος φαῦσιν τοῖς βροτοῖς. **N**

post κ137 Αἰήτης V

cf. Suida φ 18

SUID.

κ 139 a Πέρσης

Πέρση Ωκεανοῦ μέν ἐστι θυγάτηρ, Ἥλιου δὲ γυνή. Ἥλιου δὲ καὶ Πέρσης τῆς Ωκεανοῦ Αἰήτης καὶ Κίρκη. Ἡσίοδος ^{@1} δὲ καὶ τὴν Ἑκάτην Περσηίδα λέγει.

G¹HM¹QrVY

lemma ἐκ πέρσης Qr 1 Ἥλιου δὲ : om. V^a Ἥλιου δὲ γυνή : om. r 1-2 τῆς Ωκεανοῦ : om. r 2 Ωκεανοῦ : ὠκεανοῦ V^a

@1. Hes., *Theog.*, 411.

@

cf. Eust. *in Od.* 1651, 55-57

EUST.

κ 139 b μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ωκεανὸς τέκε παῖδα

ἐν γὰρ τῷ Ὠκεανῷ διέρχονται οἱ ἀστέρες καὶ ὁ ἥλιος. **sWX**
ὁ γὰρ ἥλιος τὰ πάντα διαπερᾶ καὶ διέρχεται. **WX**

cf. Eust. *in Od.* 1651, 52

EUST.

κ 140 a ἀκτῆς

παραθαλασσίῳ τόπου. **M¹V**

παραθαλασίου V^a

κ 140 b κατηγαγόμεσθα

κατάγεσθαι φασὶ τὸ ἀπὸ θαλάττης εἰς λιμένα ἐλθεῖν, καὶ ἀνάγεσθαι τὸ ἀνάπαλιν.

BHQrTWX

δοκοῦσι γὰρ κατὰ τῆς ἀκτῆς ἔρχεσθαι. **HQrT**

1 φασὶ : om. r

cf. Eust. *in Od.* 1651, 59

EUST.

κ 140 c σιωπῆ

ὥσπερ ἐπτοημένοι καὶ ὑποπτεύοντες. **bdOw**

κ 141 a ναύλοχον

ἐν ᾧ αἱ νῆες κοιμῶνται· ὅθεν/ι καὶ εὐναὶ αἱ ἄγκυραι, εὐνάζουσι γὰρ τὴν ναῦν. **a**

ἤρεμον, παρὰ τὸ λέξασθαι· ἢ κεκρυμμένον, παρὰ τὸν λόχον. **BHQrX**

τὸν εἰς φυλακὴν τῶν νεῶν ἐπιτήδειον **BCG¹HM¹QruVX** τόπον. **C**

ἢ ἐν ᾧ ὥσπερ εἰ κοιμῶνται αἱ νῆες. **G¹HM¹Qr**

5 ἢ τὸν τὰς ναῦς κρύπτοντα ἢ ὑποδεχόμενον. **BCHM¹QrV**

ἐγὼ δὲ ναύλοχον λέγω ἐκ τοῦ λοχᾶσθαι καὶ κρύπτεσθαι ἐν αὐτῷ τὴν νῆα. **HQr**

αἱ νῆες παρὰ τὸ ναῦς καὶ λέχος. **u**

ἢ ἔνθα ἀυλίζονται αἱ νῆες. **X**

2 λέξασθαι : λάξεσθαι r **3** τόν : om. V^uV^a **6** τὴν νῆα : τὰς νῆας Qr

cf. Eust. *in Od.* 1651, 61

ll. 1 et 6: cf. Suida v 60

EUST.

SUID.

κ 142 a ἡματα

ἡμέρας. **Qr**

κ 143 a κείμεθ' ὁμοῦ

εἰς τὸ κείμεθα στικτέον. **H**

cf. Nicanor *de Od.* (Carnuth) p55

NICAN.

κ 143 b θυμὸν ἔδοντες

τὴν ζωὴν δαπανῶντες. **WX**

κ 144 a ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' Ἡώς

ἀλλ' ὅτε ἡ ἡμέρα ἐποίησεν ἑαυτῆς τέλος. **H**

cf. Eust. *in Od.* 1652, 2

EUST.

κ 145 a καὶ τότε ἔγων ἐμὸν

εὐλαβηθεῖς γὰρ μὴ τοὺς ἑταίρους ἀποστέλλων, εὐρήσει μὴ πειθομένους διὰ τὰ φθάσαντα αὐτοδιακονος γίνεται κατ' ἔθος ἡρωϊκὸν. **bdOw**

κ 146 a παρά

ἀπό. **BHNXY**

γρ. ἀπό. **k¹**

κ 146 b ἀπό

παρά. **sW**

κ 146 c ἀνήϊον

ἀνήλθον. **aG¹HM¹NsuVXYy**

ἀνηρχόμεν. **M¹**

ἀνήρχοντο. **Qr**

κ 146 d περιωπήν

τόπον ὑψηλόν, ἀφ' οὗ ἔστι περισκέψασθαι καὶ ἀποσκοπεῦσαι. **aHQrMVy**

ἄποψιν. **HM¹**

σκοπιάν. **HM¹uy**

ἐπισκόπησιν. **Y**

1 καὶ ἀποσκοπεῦσαι : om. a

post κ 148 εείσατο V

cf. EM, 664, 47-51

EM

κ 147 a εἶ πως

ὄπως, X

κ 147 b ἐνοπήν

φωνήν, παρὰ τὸ ὄψ ὀπὸς. **a**
 φωνήν **BDG¹k¹M¹PX**
 βοήν. **M²y**
 λαλιάν. νῦν κυρίως κακολογία λέγεται. **N**

κ 147 c πυθοίμην

ἀκούσαιμι. **N**

κ 148 a σκοπιήν

τόπον ὑψηλόν, ἀφ' οὗ ἔστι περισκέψασθαι καὶ ἀποσκοπεῦσαι. **CM¹V**

lemma περιωπήν CV

post κ 148 V

cf. Eust. *in Od.* 1652, 15
 cf. EM, 664, 47-51

EUST.
 EM

κ 148 b παιπαλόεσσαν

τραχεΐαν. **HNz**

cf. schol. κ 97 παιπαλόεσσαν et κ 194 παιπαλόεσσαν

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 497, 17 et II, p. 800, 28

HDN.

κ 149 a εείσατο

ἔδοξε. **H**
 ἐφάνη. **HM¹NsuVXy**
 ὠρμησεν. **N**

2 ἐφώνει V^a

post κ152 αἶθοπα καπνόν V

κ 149 b εὐρυδείης

μεγαλαμφόδου. **y**

κ 150 a διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην

διὰ δρυμῶν πυκνῶν καὶ τῆς ὕλης, ἀντιπτώσει γὰρ ἐνταῦθα κέχρηται. **HQr**
 διὰ τοῦ δάσους. **P**
 διὰ τοῦ ἀγροῦ. **Y**

l. 2: cf. Eust. *in Od.* 1652, 17
 cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.94-95

EUST.
 ARISTON.

κ 150 b διὰ δρυμά

διὰ τῶν δρυμωδῶν καὶ συνδένδρων τόπων. **BG¹M¹VXYy**
 διὰ συνδένδρων τόπων. **u**

cf. schol. κ 159 ἐκ νομοῦ ὕλης et κ 169 καταλοφάδια et κ 197 διὰ δρυμὰ πυκνά

κ 150 c δρυμά

ὡς πυκνά. **BH**
 δρυμὸς ὁ κατάπυκνος τοῖς δένδροις τόπος, δρύομός τις ὢν. **HQr**

lemma διὰ δρυμά r

cf. EM, 288, 23 et 568, 34
 cf. EGud, p. 152, 58-59 (Sturz) / p. 380, 16 (Stefani)

EM
 EGUD

κ 151 a μερμήριξα

ἐνεθυμήθην. **M²**

κ 152 a ἐλθεῖν ἤδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἶθοπα καπνόν

τῆς γοργότητος. **W**

κ 152 b αἶθοπα καπνόν

Ἀρίσταρχος τὸν ἐκ τοῦ αἶθεσθαι, ὃ ἐστι καίεσθαι, ἀναδιδόμενον. **HQr**
 τὸν ἐκ τοῦ αἶθεσθαι, ὃ ἐστι καίεσθαι, γινόμενον. **G¹M¹sVXY**
 τὸν ἐκ τῆς αἶθομένης ὕλης ἀναδιδόμενον. **bdOw**
 ἐκ τοῦ αἶθεσθαί τινα ὕλην προεκρίθη· ἀναδυόμενον. **u**

lemma αἶθοπα bdH 2 ὃ ἐστι καίεσθαι, γινόμενον : om. V^a

schol. sub lemmate 150 διὰ δρυμά Qr

cf. Eust. *in Od.* 1652, 19
l. 1: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.95
cf. EM, 32, 43

EUST.
ARISTON.
EM

κ 152 c ὕπνον

γρ. καπνόν. **H**

κ 153 a ὤδε

οὕτως. **H**

κ 153 b δοάσσατο

κυρίως δοάσασθαι τὸ δυοῖν ἐλέσθαι θάτερον. **BHM¹QrY**
ἔστι δὲ ἡ λέξις κατὰ τοὺς παλαιοὺς οὐ μόνον ἀντὸ τοῦ ἔδοξεν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἡρέθη.

Q
προεκρίθη. **bdOQw** δοάσασθαι τὸ ἐκ δύο τινῶν προκειμένων ἐλέσθαι θάτερον· ὡς ἐκ τουδοιῶ. **bdOw**
ἔδοξε. **Nk¹**
διεμερίσατο. διενοήσατο. **Qr**

1 δοάσασθαι : om. r

cf. Eust. *in Od.* 1652, 20
cf. EGud, p. 55, 35 (Sturz) / p. 140, 11 (Stefani)

EUST.
EGUD

κ 154 a πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης / δεῖπνον ἐταίροισιν δόμεναι
- 155 πρόεμεν τε πυθέσθαι

πρῶτον μὲν ἐλθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ δοῦναι τοῖς φίλοις ἡμῶν δεῖπνον, εἶτα στείλαι αὐτοὺς εἰς τὸ μαθεῖν τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκεῖνη. **HQrZ**

1 εἰς : om. r ἡμῶν H : ἐμοῦ Z : αὐτοῦ r (et Dind.)

κ 155 a δεῖπνον ἐταίροισιν

ἴσως διὰ τὸ ὀλίγα εἶναι τὰ σιτία αὐτὸς ἐφύλασσε. **HQrTy**

ἴσως : ὅπως Q σιτία : σιτία ἄ γ

sub lemmate πυθέσθαι T

κ 155 b πρόεμεν

προπέμψαι· πεμφθέντων γὰρ τῶν φίλων, ἔψει χώραν ὁ κυκεῶν· καὶ ἡ λοιπὴ μαργαρεῖα τῆς Κίρκης. **bdOw**
πέμψειν. **G¹**

προπέμψαι. **HM¹NXY**
 5 αὐτούς. **N**
 προπέμψειν. **sW**
 προεπέμψαμεν. **V^{admo}**

7 προπέμψαμεν : προέπεμψα **V^m** : προέπεμψε **V^d**

post κ147 περιωπήν **V**

cf. Eust. *in Od.* 1652, 8
 cf. Suida π 2386

EUST.
 SUID.

κ 155 c πυθέσθαι

μαθεῖν **NQr** καὶ ἐρωτήσαι. **N**
 ὥστε. **WX**

κ 156 a ἦα

κανονίζεται δὲ οὕτως· ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων ἔσω, ὁ παρακείμενος ἦκα, ὁ μέσος εἶα,
 καὶ διαλύσει καὶ τροπῇ τοῦ εἰς ἠ ἦα. **B**

καὶ ὑπήρχον. **BM¹N**
 ἐπορεύθη. **k¹WX**

5 ἦλθον. **s**
 ἀντὶ τοῦ ἦμην. **Y**

cf. Suida η 8

SUID.

κ 156 b νεὸς

νηὸς. **F**

κ 156 c ἀμφιελίσσης

ἐκατέρωθεν ἐλαυνομένης. **G¹M¹V**

ἐκατέρωθεν : τῆς ἐκατέρωθεν **M**

post κ160 δὴ γάρ μιν ἔχε μένος ἠελίοιο **V**

κ 157 a καὶ τότε

διὰ τὴν σπάνιν τῶν ἐπιτηδείων καὶ παρακινδυνεύειν ἀναγκάζονται. **H**

κ 157 b ὀλοφύρατο

ἠλέησε συμπαθήσας· οἱ δὲ μεθ' ὄμηρον ἐπὶ κλαυθμοῦ τὴν λέξιν λαμβάνουσι. **bdOw**
 ἠλέησεν. **G¹k¹M¹uVXY**

post κ155 πρόεμεν V^o 1 λαμβάνουσι : om. w

κ 158 a ὄς ῥά μοι ὑψίκερων

τοσοῦτος γὰρ ἀρκέσει τοῖς ἐν τῇ νηὶ τοῦ Ὀδυσσεέως. **bdOw**

κ 158 b ὑψίκερων

ὑψηλὰ κέρατα ἔχοντα. **G¹M¹V**

προπαροξυτόνως ἐστίν, ἀπὸ τοῦ ὑψίκερωσ, ὑψικέραος. **H**
μεγάλα καὶ. **M¹**

2 ἐστίν : del. Pontani

κ 159 a ἤκεν

ἔπεμψεν. **M¹NXY**

γρ. εἶκεν . **W**

κ 159 b κατήϊεν

εἴω τὸ πορεύομαι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἦιον, ἦϊες, ἦϊε, καὶ κατήϊεν. **B**

κατήρχετο. **G¹M¹uV**

κατήλθεν. **k²z**

ἐπορεύσατο. **N**

3 κατήλθον z

post κ156 ἀμφιερίσσης V

l.1: cf. Suida α 3147

SUID.

κ 159 c ἐκ νομοῦ ὕλης

ἀπὸ τῶν συνδένδρων τόπων καὶ τῆς βοσκῆς. **M¹**

cf. schol. κ 150 διὰ δρυμὰ et κ 169 καταλοφάδια et κ 197 διὰ δρυμὰ πυκνά

cf. Suida υ 94

SUID.

κ 160 a πιόμενος

πίομαι μέλλων λέγεται καὶ πιούμαι, ὅθ πιῆ παρ' ἄριστοφ(ανης). **a**
μέλλων πιεῖν. **Y**

κ 160 b δὴ γὰρ μιν ἔχεν μένος ἡελίοιο

τὸν ἔλαφόν φησιν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκκεκαῦσθαι καὶ ὡς ἐν πυρὶ γεγονέναι, διὸ καὶ ἐπὶ τὸν ποταμὸν κατιέναι τοῦ πιεῖν ἔνεκα. **HM¹QrVWX**

1 τὸν : τὴν Qr ὑπὸ : ἀπὸ V^r : ὑπὲρ ἡλίου : om. Qr ἐκκεκαῦσθαι : ἐκκεκαῦθαι V^d καὶ ὡς ἐν : om. Qr διὸ καὶ : διὸ Qr **2** κατιέναι : κατήρχετο Q

κ 160 c δὴ γάρ μιν

ἤγουν ἐδίψα. **g**

Ζηνόδοτος δὴν γάρ μιν. **H**

ἔλαβε τὸ μένος τοῦ ἡλίου, ἦτοι καύματος ὄντος ὑπερβάλλοντος ἐκινήθη εἰς δίψαν. **N**

l. 2: cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 201

DID.

κ 160 d ἔχεν μένος ἡελίοιο

περίφρασις· ἢ ἐδίψα. **bdOw**

ἐκέκαυστο ὑπὸ τοῦ ἡλίου. **G¹**

lemma ἔχε μένος ἡελίοιο bd

cf. Eust. *in Od.* 1652, 59

EUST.

κ 160 e ἔχεν

συνεῖχε. **H**

ἐξέκαιεν. **M²y**

κ 160 f μένος ἡελίοιο

ἢ καῦσις, φῶς. **g**

ἢ δύναμις. **M¹**

ἢ ἔκκαυσις. **Y**

κ 161 a κατ' ἄκνηστιν

τὴν ῥάχιν, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι τιν* κνήσασθαι αν* τὴν τῆ ἰδιο* χειρὶ. **a**

ἄκνηστις τὰ μέσανώτα ἐπὶ τετραπόδων· ἦν δηλαδὴ οὐκ ἔστι κνήσασθαι. **bdOw**

εἰς τὰ μέσα τῆς ῥάχιοις. **DG¹G²Y**

καταχρηστικῶς φησιν Ἀρίσταρχος ἐπὶ τῶν θηρίων εἶναι τὴν ἄκνηστιν. οὐ γὰρ αὐτὴν

5 μόνην ἀδυνατοῦσι κνήσασθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀσφῦν καὶ τὸν τράχηλον. **HQr**

δεῖ γινώσκειν ὅτι αὐτὸς ἐπεξηγεῖται τί ἐστὶν ἄκνηστις· διὰ τοῦ εἰπεῖν μέσα νῶτα.

BHQr

ἤγουν ἢ ῥάχιοις, ἢ τὰ μέσα τῶν τετραπόδων, **HQr** παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κνήσασθαι.

G³HQr

10 ἐπὶ τὴν ῥάχιν **IM¹**

- ἐπεξηγήσατο μέσα νῶτα τὴν ῥάχιν, ἢ τὰ μέσα τῶν τετραπόδων, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κνήσασθαι. **M¹V**
 ἄκνηστις ἢ λεγομένη ἰξύς, ὅπου οὐ δύναται ἢ χεὶρ κνήσαι. **N**
 15 κατὰ τὴν ῥάχιν. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κνήθω, κνήσω κνήστις καὶ ἄκνηστις, τὸ μὴ δυνάμενον κνηθῆναι. **T**
 τὴν ῥάχιν. **T²**
 καὶ τὸ ἄκνηστις διὰ τὸ μὴ δύνασθαι κνήθεσθαι. **Y**
 κατὰ τὴν ῥάχιν ἔνθα *οὐ δύναται τίς ἀπλω** χεῖρα αὐτοῦ καὶ κνήσασθαι. **y**
 20 ὡς Ἄλκηστιν. **H**
 ῥάχιν, **gsuWX** ἔνθα μὴ δύναται τις κνήσασθαι. **sWX**
 τὸ δὲ μέσα νῶτα ἐξηγήσεις τοῦ κατ' ἄκνηστιν. **WX**
 εἰπὼν μέσα νῶτα ἐξηγήσατο τὸ ἄκνηστιν. **Y**

lemma κατὰ ἄκνηστιν V : κατὰ κνήστιν text. edit. 8 ἦγουν : om. r : ἦτοι Dind.

cf. Eust. *in Od.* 1652, 61

ll. 5-9: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.95

cf. Suida α 911

cf. EGud, p.26, 56-57 (Sturz) / 67, 22 et 68, 1-2 et 68, 9-10 (Stefani)

EUST.
ARISTON.
SUID.
EGUD

κ 162 a τὸ δ' ἀντικρύ

τὸ δὲ κατὰ τὰ ἀντίπερα. **N**

κ 162 b ἐξεπέρησε

διέβη. **N**

κ 163 a μακῶν

μυκῶμενος βοῶν· ὀνοματὸ πεποιήκε τὴν λέξιν. **a**

μηκέω, μηκῶ, ὁ μέλλων μηκῆσω, ὁ ἀόριστος ἐμήκησα, ὁ δεύτερος ἔμακον, ἢ μετοχὴ ὁ μακῶν. **BQ**

ἄσημον ἦχον τελέσας· ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς μῆκος ἐκταθεῖς. **bdOuw**

- 5 ὀνοματοπεποιήκε τὴν λέξιν, οἷον· ποιᾶν φωνὴν καὶ ἄσημον ἀποτελέσας.

BG¹HM¹QsVXY

ἠχήσας. **DX**

φωνήσας. **M¹**

φωνῶν. **k¹**

- 10 κλαύσας ἄσημα, ἢ ἐν μήκει ἐκταθεῖς. **M¹y**

ἐξαπλωθεῖς, τὸ θέμα μακῶ. **N**

ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκταθεῖς εἰς μῆκος. **WX**

ποιᾶ φωνή, βοήσας. **y**

4 ἄσημον ἦχον τελέσας : post ἐκταθεῖς u ἀντὶ τοῦ : om. u 5 ὀνοματοπεποιήκε : ὀνοματοπεποιήκε Q

post κ166 λυγούς V

signum in marg. V^r

cf. Eust. *in Od.* 1652, 63 et 64

EUST.

κ 163 b ἀπὸ δ' ἑπτατο θυμός

ἦτοι ἀπενεκρώθη. **N**

κ 164 a ἐμβαίνων

ἐμβαίνειν τὸ στερεῶς ἐρείδειν τῷ κειμένῳ τὸν πόδα. **bdOw**

ἐπεμβαίνων. **G²**

γρ. διὰ τοῦ μ ἐν πάσαις. **H**

ἐπιβάς, πλησιάσας, ὡς τὸ “λάξ ἐν στήθεσι βάς”^{@1}. **HM¹**

5 ἐπιβαίνων, ὡς λάξ. **M¹V**

ἐπιπηδῶν. **sWX**

ἐνερείδων. **u**

5 ἐμβαίνων V^a

@1. Z 65.

@

ll. 2 et 5: cf. Suida ε 942

SUID.

κ 164 b ὠτειλῆς

ὠτειλῆ τὸ τρώμα· ἐκ τοῦ οὐτῶ γίνεται ὠτειλή, καὶ ἤθελεν τὸ τει η. ἔνι δὲ τῶν

Βοιωτῶν, οἱ γὰρ Βοιωτοὶ τὰ ἢ διὰ διφθόγων γράφουσιν. **N**

πληγῆς. **P**

τοῦ τραῦματος. **y**

cf. EM, 626, 5 et 825, 28

cf. EGud, p.229, 34 et p.584, 1 (Sturz)

EM
EGUD

κ 165 a εἰρυσάμην

εἴλικυσα. **M¹V**

κ 165 b τὸ μὲν

δόρυ. **u**

κ 166 a εἴασ'

κατέλιπον. **y**

κατέλιπον corr. Pontani : κατέλιπεν y

κ 166 b σπασάμην

συνελαβόμην. **M¹**
ἀπέσπασα. **M¹NV**

κ 166 c ῥώπας τε λύγους τε

ἱμαντώδη φυτὰ ἐπιμήκεις **BHM¹QrsuVXYy** καὶ εὐκάμπτους ῥάβδους ἔχοντα.
BHM¹QrsVXYy

φυτὰ ἱμαντώδη καὶ εὐλύγιστα ὡς καὶ πείσμα. ὃ ἐστὶ σχοινίον ἐξ αὐτῶν στρεφόμενον·
ἀλλ' ὄρα τὴν ὀμηρικὴν ποικιλίαν· ἐν μὲν τῇ λαχεῖα νήσω· ἄγρα πολλῶν ἀγρίων αἰγῶν·
5 ἐν δὲ τῇ τῶν κυκλώπων ἀπαγωγῇ θρεμμάτων ἡμέρων· ἐνταῦθα δὲ θήρα ἐλάφου
αὐτόματος· οὕτω δὲ καὶ τὰ κατὰ τοὺς ἐταίρους ποικίλα· καὶ τὰ κατ' αὐτὸν τὸν ὀδυσσεῖα
τῷ ἐφιστάνοντι. **bdOw**

ἐκ τοῦ ῥέψω ῥώψ, καὶ ὄφειλε σμικρύνεσθαι, ἀλλὰ τὰ ὅλα μονοσύλλαβα διὰ τοῦ ω
μεγάλου γράφονται, χωρὶς τοῦ ὄψ ἢ φωνῆ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὄψ ὁ ὀφθαλμός.
WX

1 ἐπιμήκεις : om. u ῥάβδος V^u

lemma et schol. sub lemmate κ 164 ἐμβαίνων d

cf. Eust. *in Od.* 1653, 1
l. 8: cf. Suida ω 290
cf. EM, 706, 1 et 826, 16

EUST.
SUID.
EM

κ 166 d λύγους

γένη ῥάβδων. **gM¹VY**

ῥάβδον V^m : ῥάβων V^dV^a

post κ161 κατὰ ἄκνηστιν V

κ 167 a πείσμα

οὐ κἄρα ἐπὶ μόνων τῶν νεῶς σχοινίων. **bdOw**
σχοινίον. **G¹M¹NVYy**

κ 167 b ὄργυιαν

ὡς ἄρπυιαν· εἰλήθυιαν· **bdOw** κατάλοφάδια· κατὰ λόφου· κατὰ αὐχένος·
κατωμαδὸν· λόφος κυρίως ἐπὶ ἀλόγων ζώων τὸ ματὰ τὴν κορυφήν· ἐνθα τοῖς
ζευγγυμένοις ἐπιτίθεται ὁ ζυγός· ὅθεν τὸ εὐλόφως φέρειν παρὰ σοφοκλεῖ· **bdO** τὸ
εἰπεῖν δὲ ὡς ταυτὸν ἐστὶ καταλοφώδη καὶ κατομαδὸν ἀσφαλῶς ἔχει. **bdOw**

5 τὴν τῶν χειρῶν ἕκτασιν. **G¹HM¹VX**

ὄργυια τὸ διάστημα τῶν ἐξηπλωμένων χειρῶν τελείως ἀμφότερων. **N**
παρὰ τὸ ὀρέγειν τὸ ἐκτείνειν τὰ γυῖα ἤγουν τὰς χεῖρας. **Y**

lemma ὄργανον V^a 3 εἰπεῖν δὲ : δὲ εἰπεῖν w 5 ἔκκτασιν V^a 6 ὄργια corr. Pontani : ὄργια ψοδδ. ἀμφοτέρων corr. Pontani : ἀμφοτέρον cod.

post κ167 εὔστρεφές V

cf. EM, 629, 47

cf. EGud, p. 433, 14 (Sturz)

EM
EGUD

κ 167 c εὔστρεφές

καλῶς ἐστρεμμένον. **G¹M¹V**
καὶ κεκλωσμένον. **M¹**

κ 168 a πελώρου

τέρατος, **BgHM¹QrVy**
θηρίου. **HM¹QrVy**
σημείου. **BM¹**

κ 169 a βῆν δὲ καταλλοφάδια

ἐβάσταξε γὰρ τὸν ἔλαφον μεταξὺ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν δύο ποδῶν καταλλοφάδια, τὰ ὀπισθεν αὐτοῦ μέρη ἤγουν τοὺς ὠμους ἐπακουμβίζων τῷ ἔγχει ἐπὶ τῷ ἐλάφῳ καὶ ἀνακουφίζων αὐτόν. **M¹**

lemma βῆν δὲ κατὰ λόφου cod.

l. 2: cf. EGud, p. 205, 54 (Sturz) / p. 518, 16 (Stefani)

EGUD

κ 169 b καταλλοφάδια

λόφος ὁ ὑψηλὸς τόπος τοῦ ὄρους. καὶ λόφοι πάντα τὰ μετέωρα. **a**

διὰ τῶν συνδένδρων τόπων. **BD**

ὑφ' ἐν ἀναγνωστέον, ὡς τὸ κατωμάδεια καὶ τόνω καὶ σημαιομένω. **BHQr**

ἀντὶ τοῦ καταλλοφάδιως. οὕτως δὲ δεῖ νοεῖν ὅτι ἐβάσταζε τὴν ἔλαφον ὁ Ὀδυσσεύς

5 μεταξὺ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὠμων. **BHQr**

κατὰ λόφου καὶ αὐχένος. **CBM¹VYuy**

κατὰ τοῦ τραχήλου τοὺς πόδας ἔχων τοῦ ἐλάφου ἐφ' ἑκατέρα τῶν χειρῶν. **BWXY**

κατὰ τοῦ τραχήλου, ἢ κατὰ ὑποζύγια ζῶα. **CXs**

κατὰ τῆ ὠμων. **F**

10 κατὰ τραχήλου. **CG²Vy**

αὐχένος καταφερές. **g**

μέσον γὰρ τῶν ποδῶν τῶν ἄνω ἔσχε τὴν ἰδίαν κεφαλὴν ὁ Ὀδυσσεύς, κατεῖχε δὲ τοὺς

δύο πόδας συνδεδεμένους ταῖς δύο χερσὶ σκηριπτόμενος τῷ δόρατι. **HQr**

ἐπὶ τοῦ τραχήλου. **I**

15 κατὰ τοὺς λόφους καὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους. **k²z**

τοὺς δυσβάτους τόπους. **M³**

φέρων ἐπὶ κεφαλῆς τὸ σχοινίον ὥπερ ἔδησε τοὺς τῆς ἐλάφου πόδας. **M**²
κατακέφαλα. **N**
ἔστι δὲ ἐπίρρημα μεσότητος ἀντὶ τοῦ καταλοφαδίως. **Y**
ἐπ' λέπ^{**} τὸ λεπτύνω· ἔν ^{**} ὠλέ^{***} τ ^{*τ****} ^{*****} λεπτον. **Z**

lemma καταλοφάδεια V : καταλοφάδια cet. codd. **10** κατὰ τραχήλου : καὶ τραχήλου γ : κατὰ
τραχύλου V^a **13** σκηριπτόμενος : om. r

cf. schol. κ 150 διὰ δρυμὰ et κ 159 ἐκ νομοῦ ὕλης et κ 197 διὰ δρυμὰ πυκνά

cf. Eust. *in Od.* 1658, 14; 1653, 4; 1653, 9

ll. 7-9 et 14: cf. Suida κ 634

ll. 6 et 11: cf. Suida λ 696ss

l. 3: cf. Hdn. (Lentz) II, p150, 4s

cf. Hdn. (Lentz) I, p496, 14

cf. EM, 569, 54

cf. EGud, p. 373, 28 (Sturz)

EUST.

SUID.

HDN.

EM

EGUD

κ 170 a ἐρειδόμενος

ἐπερειδόμενος. **M**¹**V**

ἐρυδόμενος?

κ 170 b οὐ πως ἦεν

Ἀριστοφάνης δὲ οὐ πως εἶχον. **H**

οὐ δυνατὸν ὑπῆρχεν **HM**¹

ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐνεδέχετο. **HY**

οὐκ ἐνεδέχετο ἔχειν. **M**¹**V**

5 ἦν δυνατόν. **N**

lemma οὐ πως εἶχεν V : οὐ πως εἶχεν MN

l. 1: cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 201

DID.

κ 170 c οὐ πως ἦεν ἐπ' ὠμου / χειρὶ φέρειν ἑτέρη

- 171

ἦτοι μετὰ μιᾶς χειρὸς ἔσυρον, μετὰ δὲ τῆς ἄλλης εἶχον τὸ δόρυ. **N**

lemma οὐ πως cod.

κ 171 a χειρὶ φέρειν ἑτέρη

ἀλλὰ ἀμφοτέραις· καὶ ἐπ' ἀμφοτέρον ὠμων. **bdO**

οὐκ ἠδυνάμην γὰρ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ κατὰ τοῦ ἐνὸς ὠμου φέρειν τὸν ἔλαφον.

HQR¹**TWX**

κ 171 b φέρειν

φέρεσθαι. **N**

κ 171 c ἑτέρη

μιᾶ. **WXy**

κ 172 a καὶ δ' ἔβαλον

κατέρριψα. **bdO**

κ 172 b ἀνέγειρα δ' ἑταίρους

ἀνθρώπου ἦθος δηλοῖ πράως ὀτρύνοντος. **bdO**

lemma et schol. sub lemmate κ 172 καὶ δ' ἔβαλον d

κ 173 a μελιχίσιος' ἐπέεσσι

θωπευτικοῖς λόγοις. **Qr**

λόγοις: om. r

κ 173 b παρασταδόν

γρ. περισταδόν. **bdOw**

παρεστώς. **CHM¹VY**

πλησίον. **CuVz**

lemma et schol. sub lemmate κ 172 καὶ δ' ἔβαλον d

κ 173 c παρασταδόν ἀνδρὶ ἐκάστω

παραστάς. **G¹HWXy**

παριστάμενος. **M²**

πρὸς ἓνα ἕκαστον. **WX**

κ 174 a καταδυσόμεθα

σεμνοτάτη λέξις ἐπὶ ἀν(θρώπ)ου· ὡς δ' κύοντος καὶ αὐτοῦ δίκην ἡλίου· **bdOw** τινὲς φασὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ γὰρ ἤρξατο· ἐγὼ δὲ οἶμαι ὅτι ἡ σύνταξις οὕτως ἔχει· ὁ ἀλλά^{@1} ἀντὶ τοῦ δὲ· ὦ φίλοι ἄγε δὲ ὄφρ' ἐνὶ νηὶ θοῇ βρώσις τε πόσις, μνησόμεθα βρώμης· οὐ γὰρ πῶ καταδυσόμεθα ἤτοι κατελευσόμεθα καὶ κατέλθωμεν ἀχνύμενοί περ εἰς Ἄϊδαο δόμους·

5 πρὶν μόρσιμον ἡμᾶρ ἐπέλθοι. **bdHOQr**

***. **F**

κατελευσόμεθα. **M¹uV**

κατέλθωμεν. **M¹Vz**

lemma ὧ φίλοι HOQ 2 δὲ : γὰρ r ὁ : ἡ r ἀλλά : ἀλλᾶ bdO 3 τοῦ δὲ : τοῦ δὴ Q : τοῦ [δὲ] r
 ἄγε δὲ : ἄγετε δὴ Qr 4 ἦτοι κατελευσόμεθα καὶ κατέλθομεν : om. b 5 ἐπέλθοι : ἐπελθεῖν Dind.

@1. κ 176.

@

cf. Eust. *in Od.* 1653, 59
 cf. Nicanor *de Od.* (Carnuth) p55-56

EUST.
 NICAN.

κ 174 b ἀχνύμενοί περ

καίπερ λυπούμενοι. **M¹V**

κ 174 c οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ' ἀχνύμενοί περ 175 εἰς Αἴδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον
 - 175 ἦμαρ ἐπέλθῃ

οὐκ ἔστιν ἀποθανεῖν παρὰ τὴν εἰμαρμένην· δεῖ οὖν ἐσθίειν. **bdHM¹OQrTY**

lemma et schol. sub lemmate κ 174 καταδυσόμεθα d

κ 175 a εἰς Αἴδαο

εἰς Ἴιδου. **V**

post κ173 παρασταδόν V

κ 175 b μόρσιμον ἦμαρ

εἰμαρμένην. **g**
 τὴν εἰμαρμένην ἡμέραν. **G¹M¹V**
 τὸ πεπρωμένον. **k²Nz**
 καὶ μεμοιραμένην. **M¹**

1 ἡμαρμένην V^d

κ 175 c μόρσιμον

ἐκ τοῦ μοῖρα γίνεται μόρσιμον. **N**
 *** θανάσιμον. **y**

cf. EM, 591, 7

EM

κ 176 a ὄφρ' ἐν νηϊ̄ θοῆι βρώσις τε πόσις τε

ὑπάρχει. **BDX**
 ἕως οὔ. **NWX**

κ 177 a βρώμης

τῆς βρώσεως ὡς κώλυμα κωλύμη καὶ φιλήσω φιλήμη. **a**

βρώσεως. **G¹gM¹NVy**

cf. Eust. *in Od.* 1653, 51
cf. Suida β 564

EUST.
SUID.

κ 177 b μηδὲ τρυχώμεθα λιμῶ

ἐκ τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸ μετ'αὐτὸ δηλοῦται τὸ πρᾶγμα, καίτοι σιγοῦμενον. **bdOw**

κ 177 c τρυχώμεθα

καταπονώμεθα. **G¹M¹uV**

cf. Eust. *in Od.* 1653, 45

EUST.

κ 178 a οἷ δ' ὤκα

δοκεῖ ἐναντίον εἶναι τοῖς ἠθυμηκόσι τὸ ὤκα διὸ ἔν τισι τὸ οὔτω φέρεται. **HTy**

κ 179 a ἐκ δὲ καλυψάμενοι

ἀπογυμνώσαντες τὴν ὄψιν. **BHM¹QrTX**

ἀνακαλύψαντες τὰς ὄψεις. **bdO** διὰ γὰρ τὸ πολὺ τοῦ πάθους ἐγκεκαλυμμένοι ἔκειντο. **bdOw**

ἀποσκεπάσαντες. **G¹M¹uVYy**

5 ἢ ἀποσκεπασθέντες τὰ ἴδια σώματα καὶ ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγερθέντες. **HQr**

ἀνεγειρόμενοι. **K**

ἐκκαλύψαντες. **M¹ uV**

ἔξωθεν τοῦ καλύμματος τῆς νηὸς φανέντες. **N**

ἢ ἐκβάντες. **WX**

1 τὴν ὄψιν : τὰς ὄψεις **Qr** 3 ἀποσκεπάσαντες : ἀποσκεπασάμενος γ : ἀποσκευάζοντες **V^m** 4 καὶ : om. **Qr** 6 ἐκκαλύψαντες : ἐκαλύψαντες

κ 180 a θηήσαντ' ἔλαφον

ἔθος γὰρ τοῖς πολλοῖς θαυμάζειν τὰ ἀπὸ ἄγρας εἰλημμένα. **HQr**

κ 180 b θηήσαντ'

ἐθαύμασαν. **M¹**

ἐθεάσαντο καὶ ἀξιοθέατον ἠγήσαντο. **N**

κ 181 a τάρπησαν

ἐκορέσθησαν. **D**

ἐχάρησαν. **N**

εὐφράνθησαν. **WX**

κ 182 a τεύχοντο

κατεσκευάζον. **G¹M¹V**

κ 182 b έρικυδέα

τιμίαν· πάσα γάρ δαίς τιμία. ή ότι αναγκαία έστί. **H**
ή μεγάλως ένδοξον. **M¹V**
τήν ποιούσαν γαυριάν. **M¹Vy**

lemma έρικυδέα V^a

κ 183 a ές

έως. **g**

κ 184 a άσπετα

πολλά. **V**

post κ177 βρώμης V

κ 185 a ήμος δ' ήέλιος

ούδè μετά την τροφήν λέγει προς αυτούς περι τής κατασκοπής, άλλ' έα την πρώτην.
HQ

έα την H : έαυτήν Q : έωθινήν Buttm.

κ 185 b κνέφας

τό κενόν φάους. **y**

κενόν φάους corr. Pontani : καινόν φάος cod.

κ 186 a ρήγμῖνι

τό ρήγμῖνι διά τοϋ ι, ώς Σαλαμίν, Σαλαμῖνος. **H**

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 431, 3

H DN

κ 187 a ήριγένεια

όρθρινή. **y**

κ 188 a και τότε' έγων άγορήν θέμενος μετά πάσιν έειπον

Ίριανός δη τότε' έγων άγορήν θέμενος μετά μύθον έειπον. **H**

cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 201

DID.

κ 188 b ἀγορήν

συνέδριον. **N**

κ 189 a κέκλυτε

Καλλίστρατος φησιν ὡς ὑπό τινος ὁ στίχος προτέτακται ἀγνοούντος τὸ Ὀμηρικὸν ἔθος, ὡς θέλει ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ γάρ. **H**

cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 201 ad κ 190

DID.

κ 190 a ὦ φίλοι οὐ γάρ τ' ἴδμεν

μὴ εἰδλεναὶ λέγει ὅπη κοσμικοῦ κλίματός εἰσι· οὐ γὰρ ἔχομεν φησὶ συγκρίναι, εἴπερ ἀνατολικοὶ πρὸς ἐτέραν χώραν ἔσμεν, ἢ δυτικοὶ. **bdOw**
ἄλογόν ἐστι τὸ τοὺς ἐταίρους ἀθυμῖα περιβάλλειν. λύεται δὲ ἐκ τοῦ καιροῦ· πρὸς γὰρ τὸ δεῖν σκέψασθαι τοὺς οἰκήτορας τῶν τόπων ἤρμωτε τὴν ἀπορίαν τῶν χωρίων εἰπεῖν.

5 **HTQWX**

ll. 3-4: cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p98, 6-8

PORPH.

κ 190 b ὦ φίλοι

ἀγνοοῦμεν, φησὶν, ἐν ποίῳ κλίματί ἔσμεν, καὶ οὐ δυνάμεθα συγκρίναι ὡς πρὸς ἐτέραν χώραν εἰ ἀνατολικοὶ ἔσμεν ἢ δυτικοί. ἐλθόντες οὖν μάθωμεν παρὰ τῶν οἰκητόρων, καὶ οὕτως τὸν ἐπὶ τὴν πατρίδα πλοῦν ποιησώμεθα. καὶ ἐκ τούτων δὲ ἐκτετοπισμένη φαίνεται ἡ πλάνη τοῦ Ὀδυσσέως. **BHM¹QT**

lemma ὦ φίλοι, οὐ γὰρ ἴδμεν ὅπη ζόφος Q

ll. 3-4: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.95-96

ARISTON.

κ 190 c οὐ γὰρ ἴδμεν ὅπη

ταῦτα δὲ λέγει οὐκ ἀπορῶν, ἀλλὰ δεινοπαθῶν τοῖς παροῦσιν. **BG¹HM¹QVY**
οὐ γὰρ ἴσμεν ὅπου δύσις ἢ ὅπου ἀνατολή. **BHM¹QV**

lemma οὐ γὰρ τ' ἴδμεν ὅπη codd. **1** δέ om. V^u

cf. Eust. *in Od.* 1654, 6 et 14

EUST.

κ 190 d οὐ γὰρ τ' ἴδμεν

οὐχ ὡς ἀγνοῶν τοῦτο λέγει ἀλλ' ὡς περιπαθῶν. **Ny**

οὐκ οἶδαμεν ὅπόθεν ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ἢ ἔρχεται. **Y**

lemma οὐ γάρ ἴδμεν text. Hom. edit., V° : ὦ φίλοι οὐ γάρ τ' ἴδμεν γ **1** λέγει : post περιπαθῶν γ

cf. Eust. in Od. 1654, 6 et 14

EUST.

κ 190 e ὄπη ζόφος

δύσις. **bdOw**

cf. Suida ζ 109

SUID.

κ 190 f ζόφος

ἑσπέρα. **g**

κ 190 g ζόφος οὐδ' ὄπηι ἠώς

ἢ δύσις... ἢ ἀνατολή. **BHX**

cf. Suida ζ 109

SUID.

κ 190 h οὐδ' ὄπηι ἠώς οὐδ' ὄπηι ἠέλιος

τὴν μὲν ἀνατολὴν καὶ δύσιν τοῦ ἡλίου ἤδει, ἐν ποίῳ δὲ τόπου μέρει ἐστὶν αὐτὸς κἂν τε τῷ προσκυρουμένῳ τῇ ἀνατολῇ κἂν τε τῷ δυτικωτέρῳ οὐκ ἤδει. ἐν γὰρ τῇ ἀνατολῇ εἰσι καὶ δυτικώτερα μέρη καὶ ἀνατολικώτερα, ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ δύσει. ταῦτα δὲ λέγει οὐκ ἀπορῶν, ἀλλὰ δεινοπαθῶν τοῖς παροῦσιν. ἐκ τούτων δὲ ἐκτετοπισμένη φαίνεται ἢ

5 πλάνη τοῦ Ὀδυσσέως. **WX**

cf. Suida ζ 109

SUID.

κ 190 i οὐδ' ὄπηι ἠώς

ἀνατολή. Στράβων λέγει ὅτι ἐν τόπῳ τινὶ Ὀδυσσεὺς ἐγένετο· ἐνθα ἐνήλλακτο τὰ τοῖς πολλοῖς φαινόμενα ἐν τῷ ὀκνῶ· διὸ καὶ ταράσσεται· τινὲς δὲ τῶν παλαιῶν οὐκ ἀποροῦντα δεινοπαθοῦν ταδὲ τὸν Ὀδυσσεῖα ταῦτα λέγειν φασι. **bOuw**

1 ἀνατολή : om. u Στράβων u : om. cet. codd. λέγει : φησὶν u Ὀδυσσεὺς u : om. cet. codd. ἐγένετο u : ἐγένοντο bOw **2** παλαιῶν : ἀρχιλοχος supra script. bO

lemma et schol. sub lemmate κ 190 ὄπη ζόφος d : sub lemmate οὐδ' ὄπηι ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶς' ὑπὸ γαίαν u

κ 190 j ἠώς

πρωί. **g**

κ 191 a οὐδ' ὄπηι ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶς' ὑπὸ γαίαν

Ὀδυσσευς ἐγένετο, ἔνθα ἐνήλλαντο τὰ τοῖς πολλοῖς φαινόμενα ἐν οὐρανῷ, διὸ καὶ τὰ *ἀ*ε(*). τίνες δὲ οὐκ ἀποροῦντα, δεινόπηθουν ταδὲ τὸν Ὀδυσσεά ταῦτα λέγειν φησί. **u**

κ 191 b ὄπη

ὄπου. **g**

κ 192 a ἀγνεῖται

ἀνατέλλει. **DG²gHM¹NQruVwXYy**
ἀνέρχεται. **BCDHM¹NQruVw**
ἀναφέρεται. **HM¹V**

lemma ἀνεῖται codd.

cf. Eust. *in Od.* 1654, 3

EUST.

κ 192 b ἀλλὰ φραζώμεθα

ἐναλλαγή κατὰ ῥήτορας. **W**

κ 192 c φραζώμεθα

τινὰ βουλήν. **M¹**

cf. Eust. *in Od.* 1654, 11

EUST.

κ 193 a ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι εἶναι

ἐμοὶ μήτιν διὰ τὸ παθαίνεσθαι. **N**
μήτιν τὴν λυσιτελήσουσαν. **s**
λείπει τὸ μήτιν. **HW**
ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· ἐγὼ δὲ οὐχ ὑπολαμβάνω εὐρήσειν τινὰ βουλήν λυσιτελήσουσαν.
5 **WX**

lemma et schol. ut unum lemma sine schol. X ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι εἶναι NX 4 δὲ : om. W

κ 193 b ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι

τοῦτο εἶναι διὰ μέσου φησὶν Ἀρίσταρχος ὡς ἂν ἀπαλήσαντος τοῦ Ὀδυσσεῶς ἰδίᾳ ἀναπεφωνῆσθαι. **HQrW**

1 Ἀρίσταρχος corr. Butt. : ἀρχίλογος H : ἀρχίλογος cet. codd.

cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.96
cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 201

ARISTON.
DID.

κ 194 a παιπαλόεσσαν

τραχεΐαν. **z**

cf. schol. κ 97 παιπαλόεσσαν et κ 148 παιπαλόεσσαν

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 497, 17 et II, p. 800, 28

HDN.

κ 195 a νήσον τήν πέρι πόντος

ἀντὶ τοῦ ὡς ὄρος ἐπίκειται τῇ νήσῳ ἢ θάλασσα, οἷον δοκεῖ ἐπάνω αὐτῆς εἶναι χθαμαλή γὰρ ἢ νήσος προσεΐρηται. ἀπὸ τῆς στεφάνης οὖν τοῦ ὄρους ἐστεφάνωται εἶπεν.

bdHOQrWX

lemma τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται bdO : τὴν πέρι πόντος O **1** τῇ νήσῳ ἢ θάλασσα : ἢ θάλασσα τῇ νήσῳ r **2** προσεΐρηται corr. Pontani : προεΐρηται codd.

κ 195 b ἀπείριτος

πολύς. **G¹gM¹V**

κ 195 c ἐστεφάνωται

κύκλω περικείται. **aG¹M¹V**

κύκλω περιέχει ὡς ἐμφιάλον. **u**

cf. Eust. *in Od.* 1654, 42

EUST.

κ 196 a χθαμαλή

ταπεινή. **G¹gM¹V**

χοαμαλή V^u

cf. Suida χ 322

SUID.

κ 196 b ἐνὶ μέσση

***. **F**

τῇ νήσῳ ἢ θάλασσα. **Y**

2 ἢ θάλασσα : secl. Pontani

κ 197 a ἔδρακον

ἐθεασάμην. **G¹gM¹V**

ἐθεασάμην GgMV^{a†} : ἐθεασόμην cet. V

κ 197 b **διὰ δρυμὰ πυκνά**

διὰ τῶν συνδένδρων τόπων. **HQr**
 συνεχῆ, σύμφυτα. **M¹**
 σύνδενδρα. **Y**

cf. schol. κ 150 διὰ δρυμὰ et κ 159 ἐκ νομοῦ ὕλης et κ 169 καταλοφάδια

κ 198 a **κατεκλάσθη**

κατέαγη τῇ λύπη. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κλημένων ξύλων. **dO**

κλημένων d : κλωμένων O

κ 199 a **μνησαμένοις**

ὑπομνησθεῖσιν. **G¹M¹V**
 μνησαμένων. **X**

κ 200 a **ἀνδροφάγοιο**

γρ. καὶ ἀνδροφόνιοι. **M¹N**

καί : om. M

cf. Eust. *in Od.* 1654, 47

EUST.

κ 201 a **λιγέως**

ὀξέως. **Z**

κ 202 a **πρῆξις**

ἄνουσις. **H**
 ἄδικος. **N**

κ 202 b **μυρομένοισιν**

κλαιούσιν. **Hu**
 θρηνοῦσιν. **Z**

cf. Eust. *in Od.* 1654, 49

EUST.

κ 202 c **ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν**

ὅτι εἰς τὴν Κίρκην οἱ λαχάντες ***ονται. **w**

κ 203 a δίχα

διπλῶς. **M¹**
διχῶς καὶ εἰς δύο μερίδας. **WX**

κ 204 a ὄπασσα

ἔδωκα. **G¹M¹V**
δέδωκα. **u**

cf. Eust. *in Od.* 1655, 31

EUST.

κ 205 a ἦρχον

προηγούμενη, πρῶτος ἦρχον. **M¹**

κ 205 b Εὐρύλοχος

ὄς γαμβρὸς ἦν Ὀδυσσέως ἐπ' ἀδελφῆ. **bdOsWwX**

ὄς : om. bdOw ἦν : om. bdOw

κ 206 a κλήρους δ' ἐν κυνέη

ἵνα μὴ φανῆ ὁ Ὀδυσσεὺς δειλός, τῇ τύχῃ καὶ τῷ κλήρῳ διέκρινεν αὐτὸς τὴν ἀπέλευσιν
τὴν εἰς τὴν Κίρκην. **IM²X**

ὁ : om. M

κ 206 b κυνέη

περικεφαλαία. **M¹VY**

post κ 207 ἔθορε V

κ 206 c χαλκῆρεϊ

τῇ χαλκῇ. **H**

κ 206 d πάλλομεν

ἐσείομεν. **G¹M¹uV**

κ 207 a ἔθορε

ἐξεπήδησεν. **M¹V**

κ 208 a **δύω καὶ εἴκοσι**

πεντήκοντα ἄρα ἦσαν ἕξ ἀρχῆς· λείπουσιν γὰρ οἱ παρὰ τοῖς κίκοσιν ἀπολωλότες.

bdOw

ἕξ γὰρ ἀφ' ἐκάστης νεῶς ἀπολομένων περιλείποντο μδ', ὧν οἱ ἡμίσεις κβ'. ἄλλως τε καὶ συγκέχρηται τῷδε τῷ ἀριθμῷ. **H**

1.2 ἕξ γὰρ – ἀπολομένων: cf. ι 60

cf. ι 241

cf. Eust. *in Od.* 1655, 28

EUST.

κ 209 a **κλαίοντες**

διὰ τὸ τῆς τύχης ἄδηλον· καὶ τοὺς ἐν τοῖς φθάσαι κινδυνούς. **bdOw**

κ 209 b **κατὰ δ' ἄμμε λίπον γούωντας ὄπισθεν**

κατέλιπον δὲ ἡμᾶς ὄπισθεν αὐτῶν γοῶν. **HQry**

ἐλιπὸν ἡμᾶς ὄπισθεν τοὺς γοῶντας. γ γοῶν γ : βοῶν H : θρηνοῦντας Qr

κ 210 a **ἐν βήσσησιν**

τόποις κοίλοις ἢ δρυμῶνεσι. **a**

ἐν τοῖς βασίμοις τόποις. **HM¹Qr**

ἐν ταῖς προβάσεσι καὶ ὄρειναῖς κοιλάσι. **CG¹HM¹QrV**

3 κοιλάσιν : Q

κ 210 b **βήσσησι**

δασέσι. **B**

κοίλαις, ἐνδοτάταις κοιλάσιν. **Y**

τοῖς ὄρεινοῖς τόποις. **y**

κ 211 a **περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ**

καλῶς περισκεμμένῳ. **B**

ὑψηλῷ. **BNX**

περιφανεῖ. **G¹**

cf. EM, 664, 47-51

EM

κ 212 a **ἀμφὶ δέ μιν**

ἀπὸ πλεθυντικοῦ πρὸς ἐνικὸν ὑπήνητησεν. **H**

ἀπὸ πληθυντικοῦ τοῦ “δῶματα”^{@1} πρὸς ἐνικὸν τὸ δῶμα ὑπήντησεν, ὡς τὸ “ἐξ ἐτέρων ἕτερ’ ἐστίν”^{@2}, εἶτα ἐπιφέρει “οὐκ ἂν τίς μιν ἀνήρ”^{@3}. ἢ περὶ **HQr** αὐτὴν τὴν Κίρκην. **HNQr**

lemma μιν N 3 ἕτερ’ ἐστίν : ἕτερος r ἦ : om. r

sub lemmate κ 210 δῶματα Κίρκης Qr

@1. κ 210. @2. ρ 266. @3. ρ 268.

@

ll. 2-3: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) (p. 96)

ARISTON.

κ 212 b λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢ δὲ λέοντες

λέοντας καὶ λύκους λέγει τοὺς ἀνδρας οὓς ἀπεχοίρωσεν. **N**

cf. Eust. *in Od.* 1655, 35

EUST.

κ 212 c ὀρέστεροι

**** ὀρκέστεροι καὶ ορέστεροι. **a**

ἄγριοι. **G¹gM¹V**

post κ 206 κυνέη V

κ 213 a τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν

ἐξ ἀνθρώπων εἰς φύσιν λεόντων καὶ λύκων μετέβαλεν. **HM¹Qry**

οὐκ ἐξ ἀγρίων τιθασεύουσα, ἀλλ’ ἐξ ἀνθρώπων θήρας ποιούσα. λέγει οὖν ὁ Εὐρύλοχος ἐξῆς “ἦ σὺς ἢ ἐλύκους ποιήσεται ἢ ἐλέοντας”^{@1}. **HQrT**

1 μετέβαλεν : μετέβαλλεν γ

@1. κ 443.

@

κ 213 b κατέθελξεν

κατεγοήτευσεν τοῖς φαρμάκοις. **BHM¹TYy**

ἐξ ἀγρίων ἐτιθάσσευσε· καὶ φαρμάκοις ἠλλωνωσε θέλξασα· ὁ ἐστίν ωθροτέρου πρὸς τὰς κατὰ φύσιν θηριώδεις ἐνεργείας ἐποίησεν· Κίρκη γὰρ τρυφή οὔσα παντὸς ἦθους ἀγρίου μαλθακτικὴ. **bdOw**

5 πράους καὶ ἡμέρους ἐποίησεν. **G¹M¹uVy**

τὸ ἔθελξεν οὐ τὸ μεταμορφῶσαι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ νωθέστερον ποιῆσαι πρὸς τὰς ἐνεργείας, ὡς ἐν Ἰλιάδι “αὐτὰρ Ἀχαιῶν θέλγε νόον”^{@1}, οἷον νωθέστερον ἐποίει. **HQT** ἠπάτησεν. **NX**

μετέτρεψεν. **X**

5 ἐποίησεν πράους γ

@1. M 255.

@

cf. Eust. *in Od.* 1655, 22
 cf. EM, 444, 32
 cf. EGud, p. 257, 31 (Sturz)

EUST.
 EM
 EGUD

κ 213 c κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν

λόγους ἀπατητικούς. **M**¹

κ 214 a οὐδ' οἷ γ' ὠρμήθησαν

ἤδη γὰρ ἐθέλχθησαν. **bdOw**

lemma et schol. sub lemmate κ 213 κατέθελεξεν d

κ 214 b οἱ

οἱ θήρες. **B**

κ 214 c ὠρμήθησαν

ὠρμησαν, ἐπήλθον. **M**¹

κ 215 a οὐρήσιν μακρῆσι

τῇ κινήσει τῆς οὐρᾶς ἀσπαζόμενοι. **BHM**¹**QrT**
 ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων καταχρηστικῶς. **X**
 ἐρμηνεύει τὸ σαίνοντες· ἐπὶ γὰρ τῶν κυνῶν λέγεται. **Xs**

cf. Eust. *in Od.* 1655, 38

EUST.

κ 215 b περισαίνοντες

κολακεύοντες. **aBG**¹**gM**¹**Vy**
 σείοντες. **M**¹

lemma περισαίνοντες V

κ 216 a δαίτηθεν ἰόντα

πορευόμενον, ἢ ἀπὸ τῆς εὐωχίας. **G**¹**M**¹
 ἐπὶ εὐωχίαις. **M**¹
 ἀπὸ τῆς δαιτός. **N**

κ 216 b δαίτηθεν

ἀπὸ εὐωχίας. **aVY**

κ 216 c ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα

παραβολή. **XY**

κ 217 a σαίνωσι

κωριωτάτη δὲ λέξις. **bdOw**
κολακεύωσιν. **bM¹OVy**

lemma σαίνοσι V^a

cf. Eust. *in Od.* 1655, 38 et 48

EUST.

κ 217 b αἰεὶ γὰρ τε φέρει

αἰεὶ γὰρ ὁ βασιλεύς, ἤγουν ὁ οἰκοδεσπότης, φίλως αὐτῷ διάκειται καὶ δωρήματα αὐτῷ δίδωσιν, ἅ εἰσι κρέα. **M¹**

κ 217 c φέρει

ὁ ἄναξ **BX**
φέρουσι. **M³**

κ 217 d μειλίγματα θυμοῦ

μειλίγματα κρέα τινὰ· ἢ μαγδαλιὰ μειλίσσουσα τοὺς κυνάς· ἦν αὐτοὶ ὡς εἰκὸς προσδεχόμενοι ἐγρηγόρασι. **bdOw**

αὐτοῦ, ἦτοι τὰ ἐκ τοῦ πίου ρυπάσματα. **B**

φησὶ δὲ τὰς ἀπομαγδαλιάς **BDQr** τῶν δακτύλων. **BD** τὰς προσδεχόμενοι οἱ

5 κύνες ἐγρηγόρασι. **Qr**

τὰ μειλίσσοντα καὶ καταπραΰνοντα αὐτῶν τὸν θυμόν. **BDHM¹QrT**

4 φησὶ : φασὶ **Qr** τὰς : ἄς **Dind.** 4-5 τὰς προσδεχόμενοι – ἐγρηγόρασι post ἀπομαγδαλιάς **Qr**

schol. in codd. b et w simil. schol. κ 217 μειλίγματα

cf. Eust. *in Od.* 1655, 45

ll. 1-2 et 4-5: cf. Suida α 3432

cf. EM, 582, 29

cf. EGud, p. 384, 9 (Sturz)

EUST.

SUID.

EM

EGUD

κ 217 e μειλίγματα

πρὸς ἡδονὴν δωρήματα **gHM¹QruVYy** ἢ κρέα τινὰ. **CHM¹QuVYy** ἢ τὴν ἀπομαγδαλίαν, ἦν προσδεχόμενοι οἱ κύνες ἐγρηγόρασι. **CHM¹VYy**

τὰ περισσεύματα τῆς τροφῆς. **M²y**

1 ἢ τὴν ἀπομαγδαλίαν : om. y ἦν : ἄ y 3 τὰ : ἀπο M

cf. Suida α 3432

SUID.

κ 217 f θυμοῦ

τῶν κυνῶν. **X**

κ 218 a τούς

τοὺς ἐμοὺς φίλους. **Hy**

κ 218 b κρατερώνυχες

ἰσχυρόποδες. **CG¹HM¹QrVγ**

διατί τοὺς λέοντας οὐκ εἶπεν ἰσχυρώνυχας; διότι ἐν ἀπαλοῖς καὶ μαλακοῖς τόποις εἴωθεν ἀναστρέφεσθαι, ὁ δὲ λύκος ἐν τραχέσιν. ἢ κοινῶς. **M¹**

κ 219 a σαῖνον

ἐκολάκευον. **M¹**

κ 219 b αἰνά

δεινά. **gM¹V**

χαλεπά. **M¹V**

φοβερά. **M¹X**

κ 219 c πέλωρα

τέρατα. **G¹gHM¹QrV**

θηρία. **HM¹QrVX**

κ 220 a ἔσταν δ' εἰνὶ θύρησι

Ἀρίσταρχος γράφει ἔσταν δ' ἐν προθύροισι. **H**

cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 201

DID.

κ 220 b ἐν προθύροισι

ἢ εἰνὶ θύρησι. **M¹**

κ 221 a ἀειδούσης ἐπὶ καλῇ

οὐδὲν ἄτοπον τὴν εἰς τόπον οὖσαν ὑποκλέπτειν τῇ ᾠδῇ τὸν πόνον. αἱ εὐγενίδες δὲ εἰσάγονται παρ' Ὀμήρω ἰστουργοῦσαι. **HQr**

1 τόπον οὖσαν : τόπον το*οὔ οὖσαν r

cf. Eust. *in Od.* 1655, 51

EUST.

κ 221 b ἐπὶ καλῇ

τῇ ἡδύτητι τῶν λόγων τῇ πειθούσῃ τοὺς φίλους. **N**

κ 222 a ἰστὸν ἐπιχομένης

εὐγενές μὲν ἢ ἰστουργία· γυναικείον δὲ τὸ ἐν τοῖς ἔργοις φιλωδὸν· ὑποκλεμτομένου τοῦ πόνου τῇ ὠδῇ· κοῖμῶτι τὸ ἄδειν ἐν τῷ ἐργάζεσθαι, δεῖγμά ἐστι τοῦ καὶ ραδίως τὸ ἔργον ποιεῖν· ἔτι δὲ καὶ σὺν ἡδονῇ. **bdOw**
 ὑφαινούσης. **D**

5 φίλτατος ἐξ ἐπιγαμβρίας. **HM¹Qry**

πορευομένης εἰς τὸ ἰστάριον. **HQ**

ἰστουργούσης. **I**

τὸ γὰρ παλαιὸν καὶ θεοὶ καὶ βασιλεῖς· ὑπούργουν. **X**

6 ἰστάριον : ἰστουργεῖν Dind.

κ 223 a ἔργα

δῶρα. **k²**

κ 224 a ὄρχαμος

ἀρχηγός. **H**

κ 224 b λαῶν

ἀνδρῶν. **N**

κ 225 a κήδιστος ἐτάρων

φίλτατος· οὗ μάλιστα κηδεταίτις. **bdOw**

κ 225 b κήδιστος

συγγενής. **B**

φροντίδος ἄξιος. **G¹gHM¹NQrVy**

φίλτατος ἐξ ἐπιγαμβρίας. **HM¹Qry**

συγγενικώτατος. **G¹HM¹QrVYy**

5 φίλος ἀγαπώμενος· οἱ γὰρ τοιοῦτοι διὰ φροντίδος εἰσὶν ἡμῖν. **X**

ἢ ἐντιμώτατος. **Y**

5 ἡμῖν corr. Pontani : ἡμῶν cod.

cf. EM, 510, 2

EM

κ 225 c κεδνότατος

τιμιώτατος, **aG¹gHM¹QruV**
 φροντιστικώτατος. **bdOw**
 σοφώτατος, **HQr** χωρίς τοῦ τε. **H**
 κηδεμονικώτατος **aHM¹V**

- 5 ὄν εἶχον φρονιμώτερον τῶν ἄλλων ἐταίρων. **I**
 κήδω κηδανός, καὶ τροπή τοῦ ἢ εἰς ε κεδανός, καὶ συγκοπή τοῦ α κεδνός. **X**

4 κηδεμονικώτατος : κηδενικώτατος V^r

cf. Eust. *in Od.* 1655, 63
 cf. EM, 498, 51 et 54
 cf. EGud, p. 309, 18 et 21 (Sturz)

EUST.
 EM
 EGUD

κ 226 a ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ

ὑπερβατόν. **M¹**

κ 227 a ἀοιδιάει

αείδη. **F**
 ἄδει **G¹M¹VY**
 τραγωδεῖ. **HQrW**

lemma ἀοιδεῖάσει V^r

κ 227 b δάπεδον

τὸ ἔδαφος. **G¹M¹V**
 οἰκία δηλαδή. **I**

cf. Eust. *in Od.* 1655, 60
 cf. Suida δ 65

EUST.
 SUID.

κ 227 c ἀμφιμέμυκεν

περιχηεῖ. **BCG¹HM¹QrVYy**
 ἦχεῖ. **dk¹NX** ὡς ἀπὸ φωνῆς βοῶν. **d**
 ἐπηχεῖ. **M¹V**
 γρ. ἀμφιμέμακεν **Y**

lemma ἀμφιμέμυκεν V^a 1 περιχηεῖ : περιήχει G 3 ἐπηχεῖ : ἐπυχεῖ V^{a°}

κ 228 a ἀλλὰ φθεγγώμεθα

[με]τάγεται ὁ στίχος οὗτος “ὦ φίλοι ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον”^{@1} . y

@1. κ 226.

@

κ 228 b **ἀλλά**

περισσόν. **M¹**

κ 229 a **ἐφθέγγοντο καλεῦντες**

καλοῦντες. **BHM¹**

ἐβόων. **BHM¹y**

αὐτήν. **HM¹y**

κ 230 a **ἢ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα**

τὸ αἶψα δηλοῖ τὴν ταχύτητα τῆς μεταβολῆς τῆς εἰς τὸ χεῖρον ἀπὸ τοῦ κρείττονος. ἢ γὰρ κακία ἐτοιμοσύλληπτος, ἢ δ' ἀρετὴ δύσκολος. **X**

cf. Eust. *in Od.* 1656, 3

EUST.

κ 230 b **ἐξελθοῦσα θύρας ὦϊξε**

πρωθύστερον. ἔδει γὰρ· οἷξασα τὰς θύρας ἐξήλθε. **bdOw**

κ 230 c **ὦϊξε**

γρ. <ἄϊξε>, ἔθορε, ἐξεπήδησεν. **M¹**

ἀνέωξεν. **M¹Vz**

lemma ὦϊξεν Vz 1 ἄϊξε Ludwig

κ 231 a **κάλει**

ἐκάλει. **IX**

κ 231 b **ἄϊδρείησιν ἔποντο**

οὔτω γὰρ ἢ ἡδονὴ ἐφορκόν. **bdOw**

ἀπὸ τῶν λύκων θαρρήσαντες εἰσέρχονται. **M¹**

κ 231 c **ἄϊδρείησιν**

ἀνοίαις. **DG¹HM¹V**

ἀπειρίαις. **G¹gHM¹NT²VYy**

ἀφροσύναις. **X**

1 ἀνοίαις V^m

cf. Suida α 677

SUID.

κ 231 d ἔποντο

ἠκολούθουν ἐκείνης. **I**

κ 232 a Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν δῖσάμενος

εἰ γὰρ καὶ οὗτος εἰσῆλθε καὶ ἔπαθεν ὅπερ καὶ οἱ λοιποὶ, ὁ Ὀδυσσεὺς νοήσας τὸ γεγονός
ὑπεχώρησεν ἂν καὶ εἶασε τοὺς φίλους αὐτοῦ. τοῦτο γὰρ δηλοῖ λαθραίως ὁ Ὅμηρος·
πῶς γὰρ ἔσχεν εἶδησιν Ὀδυσσεὺς τοῦ γεγονότος, εἰ μὴ ἀπέμεινέ τις; **sX**

κ 232 b Εὐρύλοχος

ἀπὸ τῆς ἡμερότητος τῶν θηρίων **sTX**
ὁ Εὐρύλοχος ὑπέμεινεν δῖσάμενος δόλον εἶναι. **T**

κ 232 c ὠΐσατο γάρ

γρ. δῖσάμενος. **k²**

κ 232 d δῖσάμενος δόλον εἶναι

διὰ τὸ αἶψα ἐξελθεῖν τὴν κίρκην· καὶ τὸ καλέσαι δίχα ἐρωτήσεως. καὶ διὰ τὴν
ἡμερότητα τῶν θηρίων. **bdOw**
ὡς φρόνιμος ἀπὸ τῶν λεόντων ἐσημειώσατο. **M¹**

κ 232 e δῖσάμενος δόλον

ἀπὸ τοῦ μόνην οὔσαν φιλοφρόνως αὐτοὺς καλεῖν καὶ ἀπὸ τῆς ἡμερότητος τῶν θηρίων.
BG¹HM¹QVYy

lemma δῖσάμενος V^{a d}

cf. Eust. *in Od.* 1656, 9

EUST.

κ 232 f δῖσάμενος

ὑποτοπήσας **k²z**

νοήσας. **M¹**

ὑπολαβών. **M¹Y**

- ἴσατο γὰρ ὑπέλαβε δόλον εἶναι ἀπὸ τοῦ φιλοφρόνως αὐτοὺς καλεῖν μόνην οὔσαν καὶ
5 ἀπὸ τῆς τῶν θηρίων ἡμερότητος. **Qr**
γράφεται δῖσσατο γάρ, δηλονότι ἐνόησεν εἶναι ἀπάτην καὶ πανουργίαν καὶ δόλον ἀπὸ
τοῦ μόνην οὔσαν αὐτοὺς καλεῖν ἐντιμῶς καὶ φιλοφρόνως καὶ ἀπὸ τῆς ἡμερότητος τῶν
θηρίων. **W**

κ 233 a εἶσεν

ἐκάθισεν. **HM¹**

τοὺς φίλους. **N**

κ 233 b κυκεῶ

κυκεῶνα καὶ ἀποκοπήν. **H**

ἀποκοπήν corr. Pontani : συγκοπήν cod.

cf. schol. κ 290 κυκεῶ et κ 316 κυκεῶ

κ 234 a ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα

κυκεῶν· σημεισῶ φησί εὐσταθ· ὅτι καὶ βρωτὸν καθ' ὄμηρον ὁ ῥηθεὶς κυκεῶν· δηλοῖ γὰρ “ταῦτα βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτω”^{@1}· καὶ ποτὸν δὲ ὧν ὁ αὐτὸς. **a**
ὅτι ὁ κυκεῶν καὶ βρωτὸν ἦν· ὡς τὸ “βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτω”^{@1}· καὶ ποτὸν· ὡς τὸ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον. **bdOw**
νέον **gM¹V** ἢ ὑγρόν. **M¹**

@1. κ 290

@

κ 234 b μέλι χλωρόν

νέον **gM¹V** ἢ ὑγρόν. **M¹**

κ 235 a οἴνω Πραμνείῳ

πραῦνοντι τὸ μένος ἦτοι τὸν θυμόν, ἢ μὴ ὀξίζοντι ἀλλὰ παραμένοντι εἰς καιρόν. ἢ ἐκ τόπου. ἢ μέλανι. ἔστι δὲ ἐγκώμιον οἴνου τὸ πράμνειον. **X**

κ 235 b Πραμνείῳ

πραυμένει καὶ πραῦνοντι τὸ μένος καὶ στείροντι· vel ἀπὸ τοῦ παραμένειν παραμένειον καὶ πράμειον. *****· ἢ παραμένων εἰς παλαιώσω καὶ μὴ μεταβάλλων· ἢ ἐκ πραμνείας ἀμπέλου. **a**

ἢ πραῦνοντι τὸ μένος· ἢ παραμεμενηκότι ἦτοι παλαιῶ· ἢ Πραμνείῳ. **B**

5 τῷ ἀπὸ τῆς Πράμνου **BH** νήσου. **H**

πράμνειος δὲ, οὐ μόνον παρὰ τὸ πραῦνειν τὸ μένος· καὶ εἰς πραότητα τὴν ψυχὴν ἄγειν· καὶ παρὰ τὸ εἰς παλαιώσιν παραμείναι καὶ μεταβαλεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πραμνείου ἀμπέλου. **bdOw**

παλαιῶ ἢ **D** πραῦντικῶ. **Dy**

10 ἀπὸ Πραμνείας ἀμπέλου, ἢ πραῦνοντι τὸ μένος, τὴν ψυχὴν. **G¹**

ἔνιοι μὲν τῷ ἐκ Πραμνείας ἀμπέλου γινομένῳ οἴνω. λέγεται δὲ καὶ Πραμνεία ἄμπελος ὡς καὶ Θασία καὶ μελίκηρις. ἔνιοι δὲ πραμνείῳ τῷ πραῦνοντι τὸ μένος, οἶον τὴν ψυχὴν εἰς πραότητα ἄγοντι. οἱ δὲ ὅτι τῶν οἴνων ἔνιοι μὲν καυστικοί, ἔνιοι δὲ ἡδεῖς, τινὲς δὲ πραμνείδιοι καὶ παραμόνιοι εἰς παλαιώσιν καὶ μὴ μεταβάλλοντες. **CHM¹QrVY**

15 ἢ ἀπὸ Πράμνου χωρίου ἢ ἀπὸ τοῦ πραῦνειν καὶ ἰλαρύνειν τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων. **M²y**

ἀπὸ Πραμνείας ἀμπέλου. **N**

ἢ τὸν πραῦνοντα τὸ μένος, πραῦντικὸς γὰρ ὁ οἶνος, ἢ τὸν παραμεμενηκότα ἦτοι τὸν παλαιόν. **V^P**

lemma πράμνειος bdO **11** καὶ : om. r **12** ὡς καὶ : καί om. V^d καὶ μελίκηρις r : om. cet. codd. **13** οἱ δὲ ὅτι τῶν οἴνων ἔνιοι μὲν καυστικοί : om. r δὲ ἡδεῖς, τινές : om. r **14** πραμνεῖδιοι : πραμνεῖσιοι V^a παραμόνιοι : παραμόνιον r μεταβάλλοντες : μεταβαλλόμενον Q

cf. Eust. *in Od.* 1656, 62s

cf. Suida π 2207

cf. EM, 686, 28

EUST.

SUID.

EM

κ 235 c ἐκύκα

ἐτάρασσεν, **G¹HM¹QrVy** ἔμισγεν. **G¹HM¹uVy**

ἀνέδευεν. **HM¹V**

ἐποίει. **M¹V**

1 ἐτάρασσεν : ἐτάραττεν r : ἐτάραττε Q **2** ἀνέδυσεν V^a : ἀνέδυνεν V^d

l. 1: cf. Suida ε 698

SUID.

κ 235 d ἀνέμισγε

τοῖς ἀλφίτοις. **B**

ἀνέδυσε. **g**

ἀλεύρω. **N**

κ 235 e σίτω

τοῖς ἀλφίτοις. **B**

ἀλεύρω. **N**

κ 236 a ἵνα πάγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἴης

τοιῦτον γὰρ ἢ ἡδονή· ἐαυτῆς ποιουμένη τὸν τρυφῶντα· τῶν δὲ σπουδαιοτέρων ἀπάγουσα. **bdOw**

κ 236 b πάγχυ

παντελῶς. **k²z**

κ 236 c λαθοῖατο

ἐπιλάθωνται. **M¹V**

ἐπιλάθοντο. **G¹k²z**

1 ἐπιλάτωνται V^a

κ 236 d πατριδος αιης

πατριδα νόει τόν τόπον τόν άφωρισμένον ταίς ψυχαίς κατά Έλληνικήν δόξαν· ούτοι γάρ προϋπαρξιν ψυχών έδόξαζον. οί ούν ένήδονον και οίονει χοιρώδη βίον ζώντες έπιλανθάνονται τής νοεράς εκείνης ζωής ήν έζων αί ψυχαί αυτών πρό του δεθηναι τοίς σώμασιν. **X**

ιδίας. **r**

κ 238 a ράβδω πεπληγυία

ότι αί θείοι ράβδοι ενεργοί· ώς και ή Ποσειδώνος· και Άθηνās· και Έρμου. **bdOw** προς την γοητείαν και ή πληγή τής ράβδου ένήργει. και όλως αί ράβδοι τών θεών ενεργοί παρ' Όμήρω. πλήξας γούν τώ σκηπανίω τους Αϊαντας ό Ποσειδών ένήκε μένος. και Άθηνά τόν Όδυσσέα “ράβδω πεπληγυία πάλιν ποιήσε γέροντα”^{@1}. και ό 5 Έρμής ώσπερ τιμίω όπλω χρήται αυτή, “τή τ' άνδρων όμματα θέλγει / ών έθέλει, τους δ' αυτε και ύπνώοντας έγείρει”^{@2}. **HQrT**

διά τής ράβδου δηλοί τó δραστικόν. **sX**

και έπιτατικόν πάθους τó γινόμενον τοίς ένηδότως ζώσι. συφεδς δέ εκ του σύας φέρειν. **X**

lemma ράβδω δέ πεπληγυία bdO **1** ώς και ή ποσειδώνος ut novum lemma bd **3** ενεργοί : έναργοί om. r γούν : ούν r σκηπανίω : σκήμπων r **4** ποιήσε : έποίησε r **5** τ' : τών

@1. v 429. @2. Ω 343-44 et ε 47-48.

@

cf. Eust. in Od. 1657, 4 et 6

EUST.

κ 238 b ράβδω

άλληγορικώς έν τώ λόγω ῥ έθελχθησαν. **M¹**

δηλονότι όμοϋ πάντας έπληξεν, έπει ιδόντες τους πρό αυτών άποτεθριωμένους άπέσχοντο άν του πότου. **T**

κ 238 c πεπληγυία

ένεργητικώς. **bdOw**

κρούσασα. **G¹M¹V**

πλήξασα. **gM¹uV**

cf. Eust. in Od. 1657, 1

EUST.

κ 238 d συφεοϊσι

ταίς τών χοίρων μάνδραις συνέκλειε. **aQry**

μάνδραις χοίρων. **bdgOw**

ταίς τών χοίρων μάνδραις. **CG¹HM¹uV**

lemma σιφεοῖσι V^d 3 ταῖς : ἐν ταῖς C

κ 238 e ἐέργου

συνέκλειεν. BCDG¹gHIM¹VXy

ἐκλειεν. N

ἠσφάλιξε. sX

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 87, 19

HDN.

κ 239 a οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε / καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν
- 240 ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος περ

καὶ πῶς; εἰ γὰρ σῶζουσι τὴν ἀνθρωπίνην γνώμην καὶ πιόντες, πῶς Ὀδυσσεὶα θαυμάζει; οὐδὲν γὰρ πέπονθεν ἀλλοιότερον. ῥητέον οὖν ὅτι ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς οὐκ ἐθέλχθη οὐδ' ἠλλάξε τὸ τῆς γνώμης διότι, οἱ δὲ ἐταῖροι ἐν τοιαύτῃ τινὶ ἔξει ἐγένοντο ὥστε ἔχειν μὲν τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν [ὀρθήν, οὐ] μέντοι καὶ τὸν νοῦν ἐγρηγορότα· ἴσως τὸν μὲν νοῦν ἀπὸ μέρους ὄλον λέγει. ἡ αὐτὴ μὲν οἶεται καὶ τὸν νοῦν τρέπεσθαι, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς αὐτὰρ νοῦς ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ ἀκούσας παρὰ τῶν ἐταίρων †φησί, μαθηταῖς† ὅτι ἢ ῥάβδος ἢ μεταμορφοῦσα. ἐπὶ γοῦν τοῦ Ὀδυσσεῶς λέγει “ῥάβδω πεπληγυῖα”^{@1}, ἀλλ' ἕτερόν ἐστι τὸ λεγόμενον. οὐ γὰρ ὅτι οὐκ ἔθελξεν αὐτὸν τοῦ φαρμάκου, διὰ τοῦτο φάσκει τῇ ῥάβδω πλήσσειν ὡς μεταμορφοῦν ἱκανῆ, ἀλλ' ὅποιον ἦν καὶ ἐπὶ τῶν ἐταίρων εἰληφέναι μὲν τὸν κυκεῶνα καὶ πεπωκέναι, τὴν δὲ οἰομένην τεθέλχθαι αὐτὸν ἐπιφέρειν τὴν ῥάβδον ὅτι οὐ τὸ σῶμα ἦν τὸ μεταβάλλον, ἀλλ' ἡ ψυχὴ. ἔπειτα διὰ τοῦτο οὐ θαυμάζει, ὅτι τῇ ῥάβδω πληγείς οὐ μετεμορφώθη, ἀλλὰ φησιν ὡς οὐ πιών. T

lemma οἱ συῶν cod. 6 †φησί, μαθηταῖς† : Pontani

@1. κ 319.

@

cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p99, 8-9 et 16; p100, 5 - p101, 6

PORPH.

κ 239 b οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε / καὶ δέμας
- 240

ἐκρατήθησαν, ἐμολύνθησαν τὰς σάρκας ὡσπερ οἱ χοῖροι. M¹

ἐμολύνθησαν corr. Pontani : μεμολύνθησαν cod.

κ 240 a καὶ δέμας

Ζηνόδοτος καὶ πόδας γράφει. καὶ ἐν ἄλλῳ, φωνήν τε τρίχας τε καὶ δέμας. H

cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 201

DID.

κ 240 b πόδας

γρ. δέμας. M¹QrZ

γρ. και δέμας r

κ 240 c αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος

ἡ δὲ λύσις ἐκ τῆς λέξεως. **HQ**

πρὸς τὴν ἐξῆς ἀθέτησιν, ὅτι τὸ σῶμα μόνον ἡλλιοῖτο, ἡ δὲ ψυχὴ ἔμενεν ἀμετάβλητος. πῶς οὖν ἂν λέγοι “σοὶ δὲ τις ἐν στήθεσσι ἀκήλητος νόος ἐστίν”^{@1}, ὡς καὶ τοῦ νοῦ ἡλλιοιωμένους. **HQT**

- 5 ἐκ τούτου δῆλον ὅτι ἡδονῇ σχεθεὶς τὸν νοῦν οὐκ ἀποβάλλει, ὥστε, εἰ θέλει, πάλιν ἐπανέρχεται εἰς καλὴν διαγωγὴν. **X**

@1. κ 329.

@

ll. 2-4: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.96

ARISTON.

κ 240 d αὐτὰρ νοῦς ἦν

οὐχ ὁ σύμπαξ, ἀλλὰ κατὰ τὸ φιλάνθρωπον μόνον. διὸ καὶ σαίνουσι ὥσπερ δελφίνες. **BG¹HM¹QVX** “φιλάνορα δ’ οὐκ ἔλιπον βιοτάν”^{@1} κατὰ τὸν Πίνδαρον. **HM¹QV** οὐ σύμπαξ· ἀλλὰ κατὰ μόνον τὸν φιλανθρώπον· ὥσπερ καὶ οἱ δελφίνες· ἐξ ἀνθρωπῶν γενόμενοι, “φιλάνορα οὐκ ἔλιπον βιοτάν”^{@1}, κατὰ Πίνδαρον. **bdOw**

1 κατὰ : καὶ V^a φιλάνθρωπον : φιλανθρώπου V^a

@1. Pind. *fr.* 236 (Maehler).

@

cf. Eust. *in Od.* 1657, 12

cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p100 1-4

EUST.
PORPH.

κ 240 e ἔμπεδος

ἐδραῖος, βέβαιος, μὴ συνακολουθήσας τοῖς λοιποῖς. **HM¹Q**
ἀμετάβλητος. **I**
βέβαιος. **V**

κ 241 a ἐέρχατο

συγκεκρισμένοι ἦσαν. **BG¹M¹VXY**

συνεκλείσθησαν. **C**

καθειργμένοι ἦσαν. **I**

ἐκωλύοντο. **k¹**

- 5 ἐκλείοντο. **N**

lemma ἐέρχατο V^a

κ 241 b τοῖσι δὲ Κίρκη

Κίρκην ἀλληγορικῶς νόει μοι τὴν διὰ τῶν γευστῶν ἡδονήν. σὺς δὲ τοὺς ἐνήδονον καὶ οἰονεὶ χοιρώδη βίον ζώντας καὶ γαιορρεπῆ καὶ μηδέποτε ἀνανεύοντας, ἀλλ' ὡσπερ χοίρους κάτω νεύοντας. **X**

1 ἡδονήν corr. Pontani : ἡδονῶν cod.

cf. Eust. *in Od.* 1656, 40

EUST.

κ 241 c Κίρκη

ἢ ἡδονή. **y**

κ 242 a πᾶρ ῥ' ἄκυλον

Αρίσταρχος οὕτως οἶδε τὸν στίχον. ὁ δὲ Καλλίστρατος ἀντ' αὐτοῦ γράφει παντοίης ὕλης ἐτίθει μελιηδέα καρπὸν. ἄκυλον δὲ φησι τὸν τῆς πρίνου καρπὸν, βάλανον δὲ τὸν τῆς δρυός, καρπὸν τε κρανείης τὸν τῆς κρανέας καρπὸν, ὃς πίτταξὺς καλεῖται. οἱ δὲ βάρβιλος, οἱ δὲ μάραος. **HQ**

- 5 τί σὺν, φασὶ τινες, αὐτῇ χρεῖα ἀποθηριούν; εἰ μὲν γὰρ οἰκετῶν ἔχρηζεν, ἔδει φυλάττειν αὐτούς, εἰ δὲ ἀνελεῖν, ἦν ἀποκτεῖναι. ἴσως τὰ μυθικὰ ἀσυκοφάντητα. ἢ ὅτι ἐτέρπετο, ὡς καὶ ἄλλοι θεῶν παῖδες. **T**

cf. Eust. *in Od.* 1657, 19

ll. 1-2: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.96

ll. 5-8: cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p98, 11-14

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 537, 19ss

ll. 1-2: cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 201

EUST.
ARISTON.
PORPH.
HDN.
DID.

κ 242 b ἄκυλον

ἄκυλος gland****. **a**

καὶ ἄγριον. **B**

καρπὸν πρίνου. **bdOw**

τὸν τῆς πρίνου καρπὸν. **BCDM¹NTVYy**

- 5 ὁ καρπὸς τῆς πρίνου. **CI¹sX**

πρίνινον. **k¹gz**

ἄκυλος ὁ τῆς πρινοβαλάνης καρπός, ὁ καὶ ἄγριος. βάλανος δὲ ὁ τῆς δρυός καρπός. **V^P**

ἄκυλος λέγεται ὁ τῆς πρίνης καρπός. **Y**

cf. Eust. *in Od.* 1657, 14

l. 5: cf. Suida α 1045

EUST.
SUID.

κ 242 c βάλανον

δρυὸς καρπὸν. **M¹V**

κ 242 d ἔβαλεν

ἀντὶ τοῦ παρέβαλεν **X**
παρέθηκε **γ**

cf. Eust. *in Od.* 1657, 16

EUST.

κ 242 e καρπὸν τε κρανείης

κρανεΐα τὸ φυτὸν· ὁ δὲ καρπὸς πίτταξις· οἱ δὲ βάρβιλον· οἱ δὲ μάραον· **bdOw**
ἀθήναιος· ὁ συκάμινος συκαμινὸν φέρει· ὁ πρίνος, ἀκύλους· ὁ κόμαρος μαμαΐκυλα.
bdO

τὸν καλούμενον πίτταξυν. **IsX**
ὁ τῆς κρανεΐας καρπὸς πίτταξυς λέγεται. **M¹NVY**

post schol. aliquid add. V^o

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 537, 19ss

HDN.

κ 243 a ἔδμεναι

ἐσθίειν. **QrWy**

κ 243 b οἷα σύες χαμαιευνάδες

αἱ κατὰ λάκκων κοιμήγμεναι. **bdOw**

cf. Suida χ 65

SUID.

κ 243 c χαμαιευνάδες

ἐπὶ βόθρου ὀρύσσουσαι καὶ κοιμώμεναι. **aBG¹HVXY**
διὰ τὸ ὀρύσσειν ἐπὶ βόθρου καὶ οὕτως κοιμᾶσθαι. **M¹**

ὀρύσσουσα V^a

cf. Eust. *in Od.* 1657, 22
l. 1: cf. Suida χ 65

EUST.
SUID.

κ 243 d αἰὲν ἔδουσιν

δηλοὶ τὸ βορὸν· τῶν σιάλων. **bdOw**

κ 245 a ἀγγελίην

τύχην. **B**

κ 245 b ἐρέων

λέξων· οὐ γὰρ δὴ λέγων. **HM**¹

cf. EM, 372, 11

EM

κ 245 c ἀδευκέα πότμον

ἀπροσδόκητον στυχίαν. μεγάλην δὲ ταῦτα ἐν δειήντας λύπην. **bdOw**

κ 245 d ἀδευκέα

ἀνιστόρητον. **CG**¹**gHM**¹**QrsVXYy**

ἀπροσδόκητον. **DHNQr**

ἀνέλπιστον. **k**¹

πικρόν. **HQrX**

cf. Eust. *in Od.* 1657, 26

EUST.

κ 245 e πότμον

δυστυχίαν. **DHy**

τὴν τύχην. **DM**³

μόρος ὁ θάνατος ὁ μετὰ κακοπαθείας, πότμος δὲ ὁ μετ' εὐτυχίας, εἰς ὃν τις θνήσκων εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ, ὅτι τὰ εἰκότα αὐτῷ ἐποίησεν, οἶονεῖ πότιμος ὢν. **N**

5 τύχον ἀπροσδόκητον. **y**

cf. Eust. *in Od.* 1657, 24

EUST.

κ 246 a ἐκφάσθαι

ἐξειπεῖν. **IM**³

διὰ τῆς ἀφωνίας τοῦ ἀγγέλου καὶ τῶν δακρύων μείζον φαίνεται τὸ πάθος. **T**

cf. Eust. *in Od.* 1657, 29

EUST.

κ 246 b ἰέμενος

καίπερ. **y**

προθυμούμενος. **HQry**

κ 247 a κῆρ

τὴν ψυχὴν. **G**¹**gM**¹**V**

lemma κῆρα codd. τὴν : om. **g**

κ 247 b βεβολημένος

τετρωμένος. **CgHM¹NQrV**

ἐμβεβλημένος. **M¹**

βεβλημένος. **X**

post κ 248 ὠίετο V

κ 248 a δακρυόφιν

δακρύων. **k¹**

ἐπίρρημα ἀντί ὀνόματος. **y**

κ 248 b γόην δ'οἶτο θυμός

νόμισιν ἐδίδου· ἐφαντάζετο θρήνου δώλωσιν. **bdOw**

κ 248 c ὠίετο θυμός

ὑπελάμβανεν, ἐφανέρου. **G²**

προεφήτευε. **HM¹Qr** καὶ προενοεῖτο. **HQry**

ἐδήλου. **IsX**

προέλεγεν. ἐσήμαινεν. **sX**

5 ὑπενόει, προσεδόκα ὄλεθρον καὶ ἀφανισμόν. **T**

2 προεφητεύετο H 3 προυνοεῖτο r : προυνοεῖτο Q 5 προσεδόκα corr. Dind. : προεδόκει T

κ 248 d ὠίετο

προσεδέχετο. **aM¹V**

διενοεῖτο. **agM¹uVY**

ἀνελογίζετο τὰ γεγονότα· ἢ προσεδέχετο, διενοεῖτο τὸ ἄξιον θρήνου ἔργον. **M¹**

ἀνεπόλει. **N**

κ 249 a ἀγαζόμεθ'

ἀντί τοῦ ἐξεπληττόμεθα, ἐκ τοῦ ἀγάζω τὸ θαυμάζω. **HQr**

ἐμεμφόμεθα. **I**

γρ. ἀγασσάμεθα. **bdINow**

ἀντί τοῦ ἐμεμφάμεθα. **bdOuw**

5 τὴν ἀφωνίαν ἐξεπληττόμεθα. **X**

1 ἀντί τοῦ : om. Qr 4 ἀντί τοῦ : om. uw

κ 249 b ἀγαζόμεθα

ὀργιζόμεθα. **G¹gNV**

lemma ἀγασσάμεθα text. Hom. edit.

sub lemmate κ 249 ἀγασσάμεθα V^{m o r u}

κ 249 c ἀγασσάμεθα

έμεμψάμεθα. **DM¹V**

ἀγαν προσεκέιμεθα καὶ έλιπαροῦμεν καὶ έξεπληττόμεθα. **T**

lemma ἀγαζόμεθ' text. Hom. edit. : ἀγασσάμεθα V¹ : ἀγασσάμεθα T : ἀγαζόμεθα corr. Pontani

cf. EM, 418, 10

EM

κ 249 d ἀγασσάμεθ'

έν άλλω ἀγαζόμεθα. **H**

ώργισθημεν. **M¹**

ώργισάμεθα. **Y**

κ 249 e έξερέοντες

έρωτώντες. **BM¹N**

κ 250 a κατέλεξεν

διηγήσατο. **M¹N**

κ 250 b έλεθρον

άφάνειαν. **H**

κ 251 a ήομεν ώς έκέλευες

διήγησις. **M¹sWX**

κ 251 b ήομεν

είω· έπαινοῦνται τὰ έπη τής εύρυθμίας. **bdOw**

ύπήγομεν. **k¹**

έπορεύθημεν. **M¹V**

ήλθομεν. **Ny**

l. 2: cf. Suida η 408

ll.1-2: cf. Hdn. (Lentz) II, p. 517, 30

SUID.

HDN.

κ 251 c άνά δρυμά

δρυμά ό τόπος, δρύμα δέ τὰ δένδρα. **M¹**

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 1246, 22-28

HDN.

κ 251 d φαίδιμ'

σπουδαῖε, ἀγαθέ, λαμπρέ. **M**¹

κ 252 a καλά

τὸ κα βραχύ, ἐξέτεινε δὲ τοῦτο ὡς δίχρονον. **y**

ἐξέτεινε Pontani : in marg. ἐδρ* cod.

κ 252 b τετυγμένα δώματα καλά

τὰς ποικίλας κατασκευάς. **y**

κ 253 a λάεσσι

λίθοις. **Qr**

κ 253 b περισκέπτω

περιβλέπτω. **Q**

cf. EM 664, 47-51

EM

κ 254 a ἐποιχομένη

πορευομένη. **k**¹

κ 254 b λίγ'

ὀξέως **HIQrY**

λιγέως. **N**

κ 254 c μέγ' ἄειδεν

γρ. λίγ' ἄειδεν. **W**

κ 255 a τοί

ἐκεῖνοι οἱ ἐμοὶ ἄνδρες. **N**

κ 256 a ἦ δ'

ἦ Κίρκη. **H**

κ 256 b ἐξελθοῦσα θύρας ὥϊξε φαινάς

ἀντὶ τοῦ ἀνοιξασα τὰς θύρας τὰς φαινάς ἐξῆλθεν. **M**³

κ 256 c ὤϊξε

ἤνοιξε. **HY**

κ 257 a αἰδρείησιν ἔποντο

οἶεται τοὺς ἑταίρους δι' ἡδυπαθείας μένειν ἐκπληττομένους κάλλει γυναικός. **H**

κ 257 b αἰδρείησιν

ἀπειρίαις. **H**

κ 258 a οἰσάμενος

ὑποπτεύσας. **I**

ὑπολαβών. **Y**

κ 259 a ἀϊστώθησαν

ἠφανίσθησαν. **aCG²gHM¹PQruVYyz**

ἀφανεῖς ἐγένοντο. **HM¹Qr**

μετεβλήθησαν τῇ μορφῇ. **I**

κ 259 b ἀολλέες

ὁμοῦ. **G¹PY**

κ 260 a καθήμενος

ἐγὼ ἐκεῖ. **N**

κ 260 b ἐσκοπίαζον

κατεσκόπουν. **G¹M¹VX**

ἐσκόπουν. **HN**

cf. Suida σ 658

SUID.

κ 262 a ἀμφὶ δὲ τόξα

πλεθύνει ὄμηρος· ὡς πρόσωπα· ἄρματα· ὡς ἀφύας οἱ ἀττικοὶ. **bdOw**

cf. Eust. *in Od.* 1657, 44

EUST.

κ 263 a τόν

τὸν Εὐρύλοχον. **N**

κ 264 a ἀμφοτέρησι λαβῶν ἐλλίσσετο γούνων

ἀρρ' ἔθει. **u**

κ 264 b ἀμφοτέρησι

χερσίν. **k²**

κ 264 c ἐλών

λαβῶν. **H**

κ 264 d λαβῶν

ἀψάμενος. **bdOw**

ἐπιλαβόμενος, δραξάμενος. **N**

κ 266 a ἄγε

ἄπαγε. **gM¹NV**

φέρει. **N**

κ 266 b ἀέκοντα

μὴ θέλοντα, μετὰ βίας. **M¹**

κ 266 c λίπε

κατάλιπε. **M¹V**

κατέλιπεν **V**

κ 266 d αὐτοῦ

ᾧδε. **y**

cf. Eust. *in Od.* 1657, 46

EUST.

κ 267 a ἐλεύσεαι

ὑποστρέψεις. **H**

ἐλεύση. **M¹V**

ὑπονοστήσεις. **NsX**

ἐπανέλθης. **NT**

post κ 269 ἀλύξαιμεν **V**

κ 268 a ἄξεις

κομίσεις. **M¹V**
ὧδε. **N**

κ 268 b σῶν

Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ σῶν. **H**

cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.97
cf. Suida σ 1
cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 201

ARISTON.
SUID.
DID.

κ 268 c τοῖσδεσι

τούτοις τοῖς φίλοις. **M¹**

κ 269 a ἔτι γὰρ κεν ἀλύξαιμεν

ἔτι γὰρ καιρὸς ἐστὶ τοῦ ἐκφυγεῖν ἡμᾶς. **HM¹**
καιρὸς γὰρ εἰσέτι εἰς τὸ φυγεῖν. **WX**

κ 269 b ἀλύξαιμεν

ἐκφύγοιμεν. **G¹HM¹NV**
ἀντὶ τοῦ φεύγοιμεν. **u**
ἐκφύγωμεν **N**

κ 270 a ὡς ἔφατ'

ὁ Εὐρύλοχος πρὸς με. **H**

κ 271 a τῷδ' ἐνὶ χώρῳ

ὡς τὸ κλυτὸς Ἴπποδάμεια, κατὰ μετασχηματισμόν. **B**

κ 272 a ἔσθων καὶ πίνων

διὰ ψόγου ταῦτα. **WsX**
δι' ἀψόγου **W**

κ 272 b ἔσθων

ἐσθίων. **M¹V**

κ 273 a εἶμι

πορεύομαι. **M¹V**

post κ 275 ἱεράς ἀνά βήσας V

κ 273 b κρατερή

ἰσχυρά. **M¹V**

κ 273 c ἔπλετ'

ὑπάρχει. **M¹**

ὁ παρατατικός ἀντὶ ἐνεστώτος. **W**

sub lemmate ἀνήϊον W

κ 274 a ἀνήϊον

ἀνηρχόμεθα. **G¹**

ἀνήλθον καὶ ἐπορεύθην ἄλλοσε. **N**

ἐπορευόμεν. **Xk¹**

κ 275 a ἱεράς ἀνά βήσας

τὰς τοῖς πολλοῖς ἀστιβήτους· ὡς καὶ ἱερὸν ἄλλος ἀθη(ῆ). **bdOw**

τὰς ἀστιβήτους. **G¹HM¹TV**

ἀπροσβάτους. **T**

lemma ἱεράς ἀνά βήσας V

cf. Eust. *in Od.* 1657, 51

EUST.

κ 275 b ἱεράς

διότι πᾶν ὄρος ἱερὸν καλεῖται διὰ τὴν Ἄρτεμιν· ἢ διότι ἦσαν αἱ βήσσαι τῆς Κίρκης,
ἣτις ἦν θεά. **N**

διὰ τὸ κατοικεῖν ἐκεῖ τὴν Κίρκην· ἢ τὰς ἀστιβήτους. **sWX**

κ 275 c βήσας

τοὺς συνδένδρους τόπους. **H**

μεγάλας. **I**

μεγάλους καὶ συμφύτους τόπους. **M¹**

κ 276 a Κίρκης ἴξεσθαι πολυφαρμάκου

καὶ τοῦτο περὶ Κίρκης ἔμαθεν. **H**

κ 276 b ἴξεσθαι

ἐλθεῖν. **k**

κ 277 a Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν

ἐρμηνεύς τις ἄνθρωπος συνήνητησε τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ αὐτῷ πάντα τὰ τῆς Κίρκης κατέλεξεν. **N**

κ 277 b Ἑρμείας χρυσόρραπις

οὐχ ὡς Αὐτολύκου πατήρ, Ὅμηρος γὰρ τοῦτο οὐ δηλοῖ, ἀλλ' ὅτι λόγιος ὁ θεός, καὶ τὸν σπουδαῖον εἰς λόγον τιμᾶ. λέγει γοῦν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ “τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν / οὔνεκ' ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνους”^{@1}. καὶ ὅτι τῇ Κίρκῃ προεῖπεν ἤξειν αὐτόν. **HQr**

1 Αὐτολύκου Butt. : Ἀστυλόχου Hr λόγιος : λόγος r

cf. schol. κ 331 c

@1. ν 331-32.

cf. Eust. *in Od.* 1659, 4-6

@

EUST.

κ 277 c Ἑρμείας

ἄρχων, ἀπὸ τῆς νήσου. **M¹**

λόγος ὁ τὰ χρυσᾶ ἤγουν τοὺς λόγους ράπτων καὶ κατασκευάζων. **M²γ**

κ 277 d χρυσόρραπις

χρυσὴν ράβδον ἔχων. **CdG¹M¹VYw**

χρυσόρραβδον. **Iw**

ἦτοι λόγους φανερούς. **M¹**

l. 1: cf. Suida χ 580

SUID.

κ 277 e ἀντεβόλησεν

συνέτυχεν. **G¹HM¹sVX**

συνήνητησεν. **M²Qγ**

ἐπέτυχε. **T**

κ 277 f Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν / ἐρχομένῳ
- 278

Ἑρμῆς λέγεται προφορικὸς λόγος, χρυσόρραπις δὲ διότι τὰ τοῦ λόγου ραπίσματά εἰσι πολλῶν χρυσίων ἄξια. **WX**

cf. Eust. *in Od.* 1658, 58

EUST.

κ 278 a νηνίη ἀνδρὶ ἑοικώς

τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ τοῦ λόγου νεαρόν. **X**

κ 278 b νηνίη

νεανία. **Bk**¹
 νεωτέρω. **M**¹**Vy**
 νέω. **XY**

cf. Suida v 138

SUID.

κ 279 a πρῶτον ὑπηγήτη

ἄρτι γενειῶντι. **BCDHM**¹**QruVXY** πρῶτης ἥβης καὶ ἡλικίας ὄντι, ἀρτιγενεῖω,
 γενειήτη. **HM**¹**Qr** ἄρτι γενῆ. **Sy**
 ἀρχομένω γενειάζειν. **G**²
 ἀκμαῖος. **g**

- 5 ὑπηνήτης ὁ τὸ χεῖλος πρῶτως χνοάζων γενεῖω. **HQr**
 ὑπήνη δέ ἐστι τὸ ἐπάνω χεῖλος, ἐφ' οὗ πρῶτον γεννᾶται ὁ χνοῦς, ὃ ἐστὶν ἡ πρώτη τοῦ
 γενείου ἔκφυσις. **CHM**¹**QrVY**
 ὑπήνη λέγεται ὁ μύσταξ. **HQrWX**
 μέλλοντι γενειᾶν. **M**¹

- 10 ἰουλίζοντι. **N**
 πρωτομυστακία. **s**
 πρῶτον γὰρ ἀνθεῖ ὁ μύσταξ. **WX**

2 ἄρτι γενῆ γ : ἀρχιγενεῖως Q : ἀρτιγενεῖω Pontani 5 χνοάζων : χωράζων Qr 6 ἐστι : om. C
 7 ἔκφυσις : ἐμφυσις V^a ὑπήνη : πήνη r

cf. Suida v 429

cf. EM, 780, 35

cf. EGud, p. 543, 42 (Sturz)

SUID.

EM

EGUD

κ 279 b περ

γρ. δὴ **k**²

κ 279 c ἥβη

ἀκμή, ἡλικία. **V**

post κ 280 πρῶτον ὑπηνήτη V

κ 280 a ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρί

ἐνέφου χειρί, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς χειρὸς εἶλε καὶ ἐκράτησεν. **N**

κ 280 b μοι φῦ χειρί

μοι περιεπλάκη. **X**
αὐτοῦ, ἐμοῦ. **D**

κ 280 c ἔκ τ' ὀνόμαζε

κεῖται ἐνταῦθα τὸ ἐξονομάζειν, ἀντὶ πλατυκώτερον ἐρεῖν· καὶ μάλιστα ἐφεξῆς ἐν τοῖς περὶ κίρκης· ἄλλως γὰρ οὔτε ὁ ἐρμῆς· οὐθ' ἡ κίρκη τὸν ὀδυσσεά ἐξ ὀνόματος καλεῖ.
bdOw

κ 281 a δι' ἄκριας ἔρχεται οἶος

ἀνιόντι τῷ ὀδυσσεῖ, ὁ Ἑρμῆς ξυναντᾶ· τουτέστιν ἀναγομένω τῶν περὶ γῆν. **bw**

κ 281 b δι' ἄκριας

τὰς ἀκρωρεῖ(ας). **a**
ἄκρας ἔχοντας τόπους. **G¹M¹VY**
ἄκρας τόπους τραχιο[υς]. **g**
κατὰ τὰς ἄκρας τῶν ὀρέων. **H**
5 εἰς τὰ ὑψηλὰ βουνά. **I**
τουτέστι τραχεῖς καὶ ὑλώδεις. **CM¹VY**

lemma διάκριας V 2 ἔχοντας τόπους : τόπους ἔχοντας Y 6 τουτέστι : τουτέστι ἢ C καὶ ὑλώδεις : κυλώδεις V'

cf. Eust. *in Od.* 1657, 63

EUST.

κ 281 c ἄκριας

τὰς ἀκρωρείας. **DWX**
ἢ διακεχωρισμένους. **M¹**
τὰς ἐξοχὰς τοῦ τόπου, τὸ θέμα ἢ ἄκρα, τὸ δὲ ι πλεονασμός. **N**
ἀκρωρείας ὡς φαραγγώδεις. **s**
5 τραχεῖς τόπους διακεχωρισμένους, φαραγγώδεις. **WX**
ἀκρωρείας καὶ τόπους ἄκρους καὶ τραχεῖς. **y**

κ 282 a ἄιδρις

ἄπειρος. **gM¹Vy**

cf. Suida *a* 678
cf. Hdn. (Lentz) II, p. 40, 30

SUID.
HDN.

cf. EM, 42, 32

EM

κ 282 b οἶδε

τὸ οἶδε ἀναφορικῶς. **H**

κ 282 c ἐνὶ Κίρκης

δώμασι. **X**

cf. Eust. *in Od.* 1659, 8

EUST.

κ 282 d Κίρκης

** ὦν ἄδου. **a**

κ 283 a ἔρχεται

παρὰ τὸ εἶργω. **a**
 συγκεκλεισμένοι εἰσί. **BG**¹
 εἰς γμένοι εἰσί. **bdOw**
 ὄπου. **G**¹

5 εἰργμένοι εἰσίν. **I**

ἔρχονται. **k**¹

ἐν τάξει ἴστανται. **P**

συγκέκλεινται. **M**¹**sVY**

κέκλεινται. **N**

10 κεκλεισμένοι εἰσί. **Xy**

lemma ἔρχατα **V**^a

cf. EM, 377, 51

EM

κ 283 b σύες

χοῖροι. **M**¹**V**

κ 283 c πυκινούς κευθμῶνας

τοὺς συφεοὺς λέγει. **bdO**

συφεοὺς. **w**

κ 283 d πυκινούς

πυκνούς, **M**¹**V** συνεχεῖς. **M**¹**Vu**

κ 283 e **κευθμῶνας**

κρυπτήρας. **g**

νῦν τοὺς τόπους ὅπου κρύπτονται **HM¹QruVy** καὶ συγκεκλεισμένοι εἰσίν.
HM¹QrVy

2 νῦν : νῦν φησὶ HQr τοὺς τόπους : τοὺς τόπους τὰς καταδύσεις Hr : τὰς καταδύσεις Q (cf. schol. κ 283 κευθμῶνας ἔχοντες) κρύπτονται : κεύθονται QrXZ : κεύθοντες H

cf. Suida κ 1436

SUID.

κ 283 f **κευθμῶνας ἔχοντες**

ἢ οἱ τὰς βαθείας καταδύσεις οἰκοῦντες. **M¹**

βαθείας : βαθεῖς M

κ 284 a **ἦ**

ἄρα. **Hy**

τὸ ἦ, ἂν ἐνὶ ἀπορητικόν, περισπᾶται, εἰδὲ μῆ, ὀξύνεται. **N**

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 135, 14

HDN.

κ 284 b **λυσόμενος**

ἐλευθερώσων. **I**

μέλλων λύσαι. **N**

κ 284 c **ἦ τοὺς λισσόμενος**

γρ. εἰ τοὺς λυσόμενος. **W**

κ 285 a **νοστήσειν**

ἐκ τῆς Κίρκης. **H**

ὑπαναστρέψαι. **N**

κ 285 b **μενέεις**

ἄλωθῆναι. **N**

κ 286 a **ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι**

ἀλλὰ φέρε δὴ σε τῶν κακῶν ἀπολυτρώσομαι. **H**

κ 286 b κακῶν ἐκλύσομαι
ὥς ἐπὶ αἰχμαλωσίας ἐλέχθη. **bdOw**

κ 286 c ἐκλύσομαι
λυτρώσομαι. **G¹M¹V**
ἐλευθερώσω. **g**
ἐλευθερώσομαι. **M¹V**

κ 286 d σώσω
σώσω. **M¹V**

κ 287 a τῆ
δέξαι. **HM¹**
λάβε. **Hk¹M¹NXYy**
λείπει τὸ καί. **M¹**

κ 287 b ἐς
κατά. **I**

κ 288 a ὄ
ὄπερ **N**
τὸ μῶλυ. **X**

κ 288 b κρατὸς ἀλάλκησιν
τοῦ λογιστικοῦ δηλονότι. **bdOw**

κ 288 c κρατός
ἀπό. **X**
κεφαλῆς. **y**

cf. Eust. *in Od.* 1659, 20

EUST.

κ 288 d ἀλάλκησι
βοηθήσει. **CG¹HM¹QrV**
ἀποσοβήσει. **HQr**
ἀπαλλάξει. **HM¹Qr**
ἐπικουρήσει. **HM¹**
5 ἀποδιώξει. **IM¹N**

1 βοήθησι M : βοήθησιν Qr 2 ἀποσοβήσιν Qr 3 ἀπαλλάξιν Qr 4 ἐπικουρήσι M

κ 289 a ὀλοφώια

παρὰ τὸ τοὺς φῶτας ὀλλύειν. **a**
ὀλέθρια. **aCDG¹gk²M¹uVYyz**
τὰ τοὺς φῶτας ὀλλοντα. **HQr**
τὰ φθείροντα τοὺς φῶτας. **I**

5 σκοτεινά, τὰ ὀλοῦντα τὸν φῶτα. **V^p**
τοῖς ἀνδράσι. **Y**

2 ὀλοφῶαι V^a 3 ὀλλοντα : ὀλωντα Qr

κ 289 b δήνεα

βουλεύματα. **aCG¹gk²M¹VYz**

lemma δίνεα CV

κ 290 a τεύξει

κατασκευάσει. **G¹M¹V**

κ 290 b κυκεῶ

κυκεῶνα. **a**

κυκεῶνα κατὰ ἀποκοπήν. **CHM¹V** κυκεῶν δὲ λέγεται τὸ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ
ἀλφίτων καὶ ὕδατος καὶ τυροῦ ἀναμειγμένον πόμα. **CG¹HM¹V**
πώματι τυρίῳ. **g**

5 ἐκ τοῦ κυκῶ τὸ ταρασσῶ καὶ συγκιρνῶ. **WX**
πόμα ἐκ πολλῶν ἀναμειγμένον. **u**

2 κυκῶ V^d κυκεῶνα : om. C : κυκεῶνος H 3 ἀλφίτων : ἀλφίτου H ἀναμειγμένον :
μειγμένον C

cf. schol. κ 233 κυκεῶ et κ 316 κυκεῶ

l. 2: cf. Hdn. (Lentz) II, p150, 6

HDN.

κ 291 a θέλξαι

ἀπατήσαι. **BWX**
κακῶσαι. **G¹HM¹V**
τὸν νοῦν ἀλλοιωῶσαι. **HM¹NQrV**
μεταβαλεῖν. **I**

5 μετατρέψαι. **WX**

3 νῦν V^a

cf. EM, 445, 2

EM

κ 291 b οὐ γὰρ ἐάσει

ἀλλοιωθῆναι. **N**

κ 292 a ἕκαστα

ἄ μέλλεις ποιῆσαι. **N**

κ 293 a ὅπποτε κεν Κίρκη σ' ἐλάση

ὅποτε τὸ δραστικὸν καὶ ἐπιτατικὸν τῆς ἡδονῆς σπεύση καταλαβεῖν σε, ὅπερ αἰνίττεται διὰ τῆς ῥάβδου, τότε σὺ διὰ τῆς οἰκείας σοφίας καὶ διὰ τῆς οἰκείας φρονήσεως ὅπερ αἰνίττεται διὰ τοῦ ξίφους τὸ τῆς ἡδονῆς δραστικὸν ἀπότρεψαι. **WX**

cf. Eust. *in Od.* 1658, 37

EUST.

κ 293 b σ' ἐλάση

τυφθήση. **Y**

κ 293 c ἐλάσηι

τύψει. **G¹gHM¹V**

κρούσει. **HM¹V**

πλήξει. **bdM¹Ow**

lemma ἐλάσει V

κ 293 d περιμήκει ῥάβδω

ὑπερμήκης ἡ ῥάβδος τῆς κίρκης, διὰ τὸ μὴ συνεσταλμένως ζῆν τοὺς τρυφώντας ἀρετῆς γὰρ τοῦτογε. **bdOw**

φαίνεται ἡ ῥάβδος ἀλλοιοῦσα τὰ σώματα, ὁ κυκεῶν δὲ τὴν ψυχὴν. **HQr**

κυκεῶν : κυκιῶν r

κ 293 e περιμήκει

μακρᾶ. **k¹**

κ 295 a ἐπαίξαι

ἀντὶ τοῦ ἐπαίξον. **M¹N**

κ 295 b ὥστε

ὡς δῆθεν. **I**

κ 296 a ὑποδείσασα

οὐχ ὡς ἀποθανουμένη ἀλλ' ὡς τρωθησομένη. **BHM¹Qr**
φοβηθεῖσα. **HM¹QrV**

lemma ὑποδείσασα codd. V 2 οὐχ ὡς ἀποθανουμένη post τρωθησομένη Qr ἀλλ' : om. r

κ 296 b κελήσεται εὐνηθῆναι

ἀντὶ τοῦ καλέσει εὐνηθῆναι. **Qr** οὐ δι' ἀκολασίαν, ἀλλ' ἐξ ὧν προεῖπεν ὁ Ἑρμῆς
λογισαμένη ὡς θεοφιλῆς. **HQr**

lemma κελήσεται Qr

κ 296 c κελήσεται

κελεύσει. **DM¹y**
προσκαλέσεται. **I**
παρακελεύσεται. **M¹**
παρακαλεῖ. **P**

κ 296 d κελήσεται εὐνηθῆναι

ταῦτα τοῦ μύθου. **X**

κ 297 a μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν

πολλῆς γὰρ οὔσης τῆς διαφορᾶς τοῦ φιλοσόφου καὶ τοῦ φιληδόνου φησὶν αὐτὸν
συγκαταβῆναι πρὸς τὴν ἡδονήν, ἀλλ' ἄχρι τοῦ δέοντος, ἵνα καὶ τοὺς φίλους διδάξῃ καὶ
ἐλκύσῃ πρὸς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀπωλείας. εἰ γὰρ οὐ συγκαταβαίνοι τις οἰκονομικῶς, οὐ
δύναται διασῶσαι ἄλλον ἐξ ἀπωλείας τῆς ἐκ τῶν ἡδονῶν. **WX**

cf. Eust. *in Od.* 1658, 35

EUST.

κ 297 b ἀπανήνασθαι

ἀπαρνήσασθαι. **G¹k²M¹Vz**
ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσει. **M¹V**

1 ἀπαρνήσεως V^r 2 ἀπαρνήσει V^o

κ 297 c εὐνήν

συνουσίαν. **I**

κ 298 a ὄφρα κέ τοι λύση

ἀπολύση και ἐλευθερώση ἀπὸ τῆς φαρμακείας, ἢ τοὺς σοὺς φίλους χοίρους ἐποίησεν.
HQr

κ 298 b λύση θ'

γρ. και λύσοιτο. **N**

κ 298 c κομίση

κομιδῆς και ἐπιμελείας ἀξιώση. **G¹HIM¹NT²VX**
ἐπιμεληθῆ. **k²z**

κομιδῆς και : om. **T**

κ 299 a κέλεσθαι

κελεῦσαι. **M¹V**
ἀντὶ τοῦ κέλευσον. **G¹HM¹NV**

lemma κέλευσθαι **V** **1** κέλευθαι **V^u**

κ 299 b μιν

αὐτήν. **B**

κ 299 c μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι

ἢ τῶν θεῶν τὸν ὄρκον, ἢ εἰς τοὺς θεοὺς. **HM¹Qr**
λείπει δὲ ἡ κατά, ἴν' ἢ κατά μακάρων. **HQr**

κ 300 a μή τί τοι αὐτῷ πῆμα

λόγοις μὴ καταθελχθῆναι ὑπ' αὐτῆς και γενέσθαι ὡς οἱ φίλοι σου. **X**

κ 301 a μή σ' ἀπογυμνωθέντα

τοῦ ξίφους δηλονότι και “γυμνὸς ἄτερ κόρυθός τε και ἀσπίδος”^{@1}. οὐ γὰρ τῆς ἐσθῆτός
φησι. **BHM¹Qr**

@1. Φ 50.

@

κ 301 b ἀπογυμνωθέντα

τὸ ξίφος ἀποθέμενον. **gHM¹uV**
γυμνὸν φανέντα ἀσφαλείας. **I**
περιφρονήσαντά σε και ἀποθέμενον τὸ ξίφος. **T**
παιδείας και σωφροσύνης. **X**

lemma ἀπογυμνωθέντες V^m : ἀπογυμνοθέντα V^d 1 ἀποθέμενον V^a

κ 301 c ἀνήνορα θείη

ἀντὶ τοῦ μή σε θηλύνη. **X**

κ 301 d ἀνήνορα

ἀσθενῆ, ἀδύνατον, ἄνουιν, δειλόν. **a**

ἄνανδρον. **bBdG¹gk²M¹uVwz**

ἀσθενῆ. **HsX**

μηδεμίαν ἀνδρείαν ἔχοντα, ἢ μηκέτι ἄνδρα, ἀλλὰ θηρίον. **T**

lemma ἀνήνορα θήη d 2 ἄναδρον V^r ἀντὶ τοῦ add. u

cf. schol. κ 341 ἀνήνορα

cf. Eust. *in Od.* 1659, 30

cf. EM, 108, 23

EUST.

EM

κ 301 e θήη

ποιήσει. **M¹V**

κ 302 a πόρε φάρμακον Ἄργειφόντης

ὁ Ἑρμῆς ἀλληγορεῖται εἰς τὸν λόγον, τὸ δὲ μῶλυ εἰς τὴν παιδείουιν. διὸ καὶ Ὅμηρος αἰνίττεται τοῦτο, λέγων τὴν ρίζαν εἶναι μέλαιναν, τὴν δὲ κορυφὴν λευκὴν, δηλῶν ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς παιδείας πικρὰ καὶ ἀηδής, τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ εἰπεῖν μέλαιναν δηλοῖ, διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν τὴν κορυφὴν λευκὴν δηλοῖ ὅτι οἱ καρποὶ τῆς παιδείας γλυκεῖς, ὡς καὶ 5 Ἰσοκράτης ^{@1} φησί· τὸ γὰρ λευκὸν καὶ χαριέστατον. παρωνόμασται δὲ μῶλυ ἐκ τοῦ μῶλου ἦτοι πολέμου τοῦ ἐπὶ κακοπαθείᾳ λαμβανομένου· μετὰ γὰρ κακοπαθείας ἡ παιδεία κτᾶται τινι. πῶς δὲ εὐρέθη εὐθύς ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, φησὶν ὁ Θεμιστιος· εἴ που γὰρ ἔστιν ἄνθρωπος φιλόσοφος, ἐκεῖ μετ' ἐκείνου καὶ ἡ παιδείουιν, ὡς καὶ μετὰ τοῦ Ὀδυσσεῶς ἦν. φρόνιμος γὰρ ὢν ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ πεπαιδευμένος διενόηθη καθ' ἑαυτὸν 10 μὴ ἡττηθῆναι. εἰσὶ γὰρ δαιμόνια ἄλλα καὶ ἄλλα, τὰ μὲν τήνδε, τὰ δὲ τήνδε τὴν ἄλλην φοβούμενα, ὡς καὶ ἡ Κίρκη τὸν σίδηρον. **WX**

4 τήν : καὶ W 7 εἴ που : ὅπου W 10 ἄλλην W : ζάλην X

sub lemmate κ 287 τῆ τόδε φάρμακον ἐσθλὸν W

@1. Isoc. *fr.* 19 (Mathieu).

cf. Eust. *in Od.* 1658, 25-43 et 48

@

EUST.

κ 303 a ἐρύσας

ἀποσοβήσας. **H**

έλκύσας. **HM¹NVy**
 ἀποσπάσας. **M¹**
 ἀνασπάσας. **N**

κ 303 b φύσιν

νῦν τὸ εἶδος. **aBDgHM¹VXY**

νῦν τὸ om. Bg : ἤτοι H : ἀντὶ τοῦ X

κ 304 a ρίζη μὲν

τὸ μῶλυ ἀλληγορεῖται πρὸς τὴν παιδείαν· ἥς ἡ μὲν ρίζα μέλαινα, διὰ τὸ οἶον σκοτεινὸν καὶ δυσόργανον τοῦ τέλους· τὸ δὲ ἄνθος λευκὸν κατὰ γάλα· διὰ τὴν τοῦ τέλους φαιδρότητα· καὶ λαμπρότητα· ἥδη δὲ ἡδὺ καὶ τρόφιμον· ἐκ γαίης δὲ ἐρύσας· ἀντὶ τοῦ ἐπικύψας αὐτόθεν λαμβάνει· ὡς πέρ τι εὐπόριστον φάρμακον· ἐπεὶ οὐχ ἔν τινα τόπω τὰ
 5 τῆς παιδείας περιγράφεται· ἀλλ' ὅποι περ ἂν γένοι τό τις ἐστὶν εὐρεῖν τὸ καλὸν τοῦτο φυτὸν· μῶλυ δὲ φασὶ λέγειν παρὰ τὸ μωλύειν ὃ ἐστὶν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα· ἀλέξανδρος δὲ ὁ πάφιος μυθολογεῖ· πικόλαον ἔν τῶν γιγάντων φυγόντα τ' ὄν κατὰ διὸς πόλεμον, τὴν τῆς κίρκης νῆσον καταλαβεῖν· καὶ πειρᾶσθαι ἐκβαλεῖν αὐτήν· τὸν πρα()
 10 δὲ ἥλιον ὑπερασπίζοντα τῆς θυγατρὸς ἀνελεῖν αὐτὸν· καὶ τοῦ αἵματος ρυέντος εἰς γῆν· φεναὶ φοτάνην· καὶ κληθῆναι μῶλυ διὰ τὸν μῶλον ὃ ἐστὶ πόλεμον· ἐν ᾧ ἔπεσεν ὁ γίγας.

bdOw

ὁ λόγος ἀλληγορεῖται Ἑρμῆς· μῶλυ δὲ ἡ παιδεία· ρίζα μέλαινα, τὸ σκοτεινὸν καὶ δυσόργανον τοῦ τέλους· λευκὸν ἄνθος, διὰ τὴν τοῦ τέλους λαμπρότητα καὶ φαιδρότητα. **u**

8 τοῦ : τὸν d

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 647, 14

Hdn.

κ 304 b ἔσκε

ἦν. **N**

κ 305 a μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν

καὶ ἐν τοῖς τοῦ Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ βιβλίοις λέγεται οὕτως, ὅτι τὸ μῶλυ ἦγουν τὸ ἄγριον πῆγανον μετὰ οἴνου πινόμενον τὰς ἐκ θηρίων λύει βλάβας καὶ θώρακος παύει πόνους, ὧτων ὀδύνας μετ' οἴνου ἢ ῥοδίνου, ὀξυδορκίαν ποιεῖ ἐσθιόμενον καὶ πινόμενον· καὶ ὁ χυλὸς αὐτοῦ σὺν γάλακτι ὑπαλειφόμενος ἀλγῆματα καὶ ὀφθαλμῶν
 5 ἀχλῦς καὶ ὑποχύσεις ἀρχομένας ἀνθρώπων τε καὶ κτηνῶν ἀπαλλάσσει· εἰ δὲ μέλιτος Ἀττικοῦ μέρη δύο βάλης καὶ χυλὸν τοῦ πηγάνου μέρος ἐνυπαλείφων κεφαλῆς παύει τὰ αἰπαλά καὶ τὰ ἐγκάρδια αὐτοῦ φύλλα τοῖς ὡσὶν ἐμβυόμενα. **P**

5 ἀχλῦς : ὀχλῦς P **6** βάλης : βάλεις P : ἐμβάλεις fortasse Buttm. χυλὸν : χυλοῦ Pontani ἐνυπαλείφων : ἐν ὑπαλείφων Pontani **7** αἰπαλά : ἀπαλά aut αὐπαλά Pontani

cf. Suida μ. 1326
cf. EM 804, 52-57

SUID.
EM

κ 305 b μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί

οὐκ εἶπε πῶς καλεῖται καὶ λέγεται παρὰ ἀνθρώποις· ἐπήγαγε γοῦν ὅτι ἄγνωστόν ἐστιν ἀνθρώποις. **HQr**

οὐκέτι προσέθηκε παρὰ ἀνθρώποις ὀνομάζεσθαι, ὑπὲρ τοῦ μῆζητεῖν ἡμᾶς τὴν ρίζαν. **T**

1 καὶ λέγεται : om. r ἄγνωστόν : ἀνάγνωστόν Qr

cf. EM, 592, 39-42

EM

κ 305 c μῶλυ

Εὐσταθ(ιος) ἔστι δὲ θεόσδοτον ἀγαθόν· ἀλληγορεῖται δὲ πρὸς τὴν παιδείαν· ὁ Ἑρμῆς ἐκφάνει ταῖς λογικαῖς μεθοδοῖς, ἄνθος δὲ ἔχει λευκὸν διὰ τὴν φαιδρόδητα τοῦ τέλους· ρίζαν δὲ μέλαιναν, διὰ τὸ οἶον σκυτεινὸν καὶ δυσόρατον τοῦ τέλους τῶν ἐναρχομέν(ων) παιδεί(ας) Εὐσταθ(ιος). **a**

5 βοτάνης εἶδος, παρὰ τὸ μωλύειν, ὃ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα.
aCDG¹HM¹QrVXYsy

φασὶ δὲ αὐτὸ ἐλκόμενον τῆς ρίζης τῷ τέλει θάνατον ἐπιφέρειν τῷ ἀνασπῶντι.

BCHM¹QrTVXYsy

τὸ καλυπτικόν· εἰκότως δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς σοφὸς ὑπάρχων ἔλαβε τὸ μῶλυ· τοῦτό φασὶ
10 τὸν τέλειον λόγον, ὅφ' οὗ βοηθούμενος οὐδὲν παθεῖν ἠδύνατο. μετεβάλλετο καὶ
παρηγορεῖτο ἴσως διὰ τὸ μῶλυ. **T**

φασὶ τινες αὐτὸ ἐλκόμενον θάνατον ἐπιφέρειν τῷ ἀποσπῶντι· περὶ ἄλλης δὲ βοτάνης
τοῦτο. τὸ δὲ χαλεπὸν τ' ὀρύσσειν διὰ τὸ δῦσγνωστον. δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ θεοῦ δέ τε
πάντα ἴσασιν· οὐ γὰρ εἶπε “δύνανται” ^{@1}. ἡ βοτάνη δὲ ἡ ἐμποιοῦσα θάνατον τοῖς

15 ὀρύσσουσιν ἄλλη ἐστίν, ἣν καὶ κυνόεσσαν λέγουσι διὰ τὸ ἐν ἐκείνῃ δεσμεῖν σχοίνῳ
κύνα καὶ ἐπιπλήσσειν αὐτόν, καὶ ἐν τῷ μέλλειν ὀρμησαὶ ἀνασπᾶν ἐκείνην, ἵνα ἡ κύων
βλαβῆ καὶ μὴ ἀνθρωπος. **WX**

τοῦτο δὲ λέγει διότι μόλις καὶ μετὰ κόπου κτᾶται ἡ φρόνησις καὶ ἡ παιδεία τῶν λόγων.

X

20 αἰνίττεται· τῆς παιδευσεως ἡ ρίζα μέλαινα καὶ πικρά, οἱ δὲ καρποὶ ἠδέεις. **y**

7 τῆς ρίζης τῷ τέλει : τῷ τέλει τῆς ρίζης BC 20 hoc schol. sub lemme 302 φάρμακον Pontani

@1. κ 306.

@

cf. Eust. *in Od.* 1658, 46 et 48
ll. 15-18: cf. EM, 592, 44
cf. EGud, p. 401, 26 (Sturz)

EUST.
EM
EGUD

κ 305 d θεοί

οἱ ἰατροί **M¹**

οἱ σοφοί. **M¹N**

κ 305 e χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν

μέχρι πέρατος ρίζης· ἐπεὶ παιδείας ἄκρον δυσχερὲς ἐξευρεῖν· μυθικῶς δὲ ἐπειδὴ φασὶν ἐλκόμενον θάνατον ἐπιφέρει τῷ ἀνασπώντιώς καὶ μανδραγόρας. **bdOw**
χαλεπὸν ὀρύττειν ἐν τῇ γῆ καὶ εὐρίσκειν τὰ εἶδη τοῦ φαρμάκου. **HQr**

κ 305 f χαλεπὸν

μοχθηρὸν, δυσχερὲς. **M¹V**

cf. EM, 804, 57

EM

κ 305 g ὀρύσσειν

ἐκβάλλειν. **I**
ἀνασπᾶν. **N**

κ 306 a ἴσασιν

γρ. δύνανται. **HIk²M¹Py**
γινώσκουσιν. **M¹Qr**

γρ. : γρ. καὶ I : om. MP

cf. Suida i 615

SUID.

κ 306 b δύνανται

γρ. ἴσασιν. **sWX**

κ 306 c θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται

ἔστι γὰρ θεόσδοτον ἀγαθὸν ἢ παιδεία. **bdOw**

κ 306 d θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν

γνωμικόν. **V^P**

κ 307 a Ἑρμείας μὲν

οὔτω συντακτέον τὸ ρητόν· Ἑρμείας μὲν ἔπειτα ἀπῆλθεν εἰς τὸν μακρὸν καὶ ὑψηλὸν Ὀλυμπον, ἐγὼ δὲ εἰς τὰ δώματα τῆς Κίρκης καὶ εἰς τὴν ὕλην τῆς νήσου ἐπορεύθη. **HQr**

κ 307 b ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον

ἄτε δὴ οὐράνιον ὦν ἀγαθὸν· ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος· **bdO** τὸν ἐμβριθῆ· καὶ τμητικὸν
τῆς κακίας λόγον. **bdOw**

κ 307 c ἀπέβη

γρ. ἀνέβη. **k²**

κ 308 a νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν

διὰ τῆς νήσου. **BD**
ἀπὸ τῆς νήσου. **M¹**
πορευόμενος. **I**

κ 309 a ἦϊα

εἶα ὁμέσος, εἶτα διαλύσει καὶ τροπῆ τοῦ εἰς ἠ ἦϊα. **B**
ἐπορεύθη. **HN**
ἐπορευόμεν. **Qr**
ὠρμησα. **y**

κ 309 b πόρφυρε κιώντι

διελογίζετο ἐκ βάθους, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πορφυροῦ χρώματος βαθέος ὄντος. ἢ ἀπὸ
τοῦ πορίζεσθαι καὶ φύρειν ἤγουν ἀναμιγνύναι· ὁ γὰρ νοῦς πολλοὺς λογισμοὺς ἐν ταῖς
ἀπορίαις λογίζεται, μετὰ δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ νοῦς πορισμὸν τὰ νοήματα φύρονται καὶ
ἀνακίρνανται, καὶ οὕτως ἐκ τῆς ἀνακράσεως ταύτης καὶ τοῦ μίγματος ὥσπερ ἀποσπᾶς
5 τις εἰς ἔργον ἐκβαίνει λογισμὸς κεκραμένος. τοιαῦτα δὲ τὰ τῶν φρονίμων νοήματα.
WX

κ 309 c πόρφυρε

ἐμερίμνα. **ak²**
διενοεῖτο **aV^aV^mV^oV^r**
διελογίζετο. **Iy**
ἐνεθυμείτο. **M¹**
5 ἀνεπόλει. **M**
ἐταράσσετο. **N**
ἀνελογίζετο. **X**
2 διενοοῦτο **V^d**

κ 311 a ἐβόησα

γρ. καὶ ἦῦσα. **N**

- κ 311 b** ἤϋσα
γρ. ἐβόησα. **k**²
- κ 311 c** θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς
οἰκεῖον τὸ βοᾶν τῷ τεθαρρηκότι. **T**
lemma ἐβόησα corr. Pontani
- κ 311 d** θεὰ
ἡ Κίρκη. **Qr**
- κ 311 e** ἔκλυεν
ἤκουν. **Qr**
- κ 311 f** αὐδῆς
φωνῆς. **Qr**
- κ 312 a** αἶψ'
ταχέως. **Qr**
- κ 312 b** ὠἶξε
ἀνέωξε. **Qr**
- κ 312 c** φαιινὰς
λαμπράς. **Qr**
- κ 313 a** κάλει
εἰσεκάλει. **I**
- κ 313 b** ἐπόμην
ἠκολούθουν. **Qr**
- κ 313 c** ἀκαχήμενος ἦτορ
βεβαρημένος τὴν ψυχὴν. **Qr**
- κ 314 a** εἶσε
ἐκόμισεν. **W**

ἐκάθισεν. **WX**

cf. Suida ei 245 et 247; v 708

SUID.

κ 314 b εἰσαγαγοῦσα

εἰσκαλέσασα. **I**

κ 315 a καλοῦ, δαιδαλέου

ἐν τούτοις ἐπετέτακτο τὸ καλοῦ δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν, οὐ μέντοι παρὰ Ἀριστάρχῳ. **HQr**

cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 201

DID.

κ 315 b δαιδαλέου

πεποικιλμένου. **N**

κ 315 c θρήνυς

ὑποπόδιον. **k²z**

cf. schol. ad κ. 367 θρήνυς

κ 316 a τεῦχε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπαι

κυκεῶν τὸ ποτήριον τὸ ἔχον τὰ φάρμακα. κατεσκεύασε δὲ τὸν κυκεῶνα τὸν ἔχοντα τὰ φάρμακα ἐν ἀλλῷ δέπαι χρυσέῳ. **N**

lemma τεῦχε δέ οἱ κυκεῶ χρυσέῳ δέπαι cod.

hoc. schol. post κ 233 κυκεῶ Pontani

κ 316 b κυκεῶ

ἀντὶ τοῦ κυκεῶνα **au** ὡς ἰδρῶ, ἀντὶ ἰδρῶτα. **u**
πώματι. **g**

2 sub lemmate κ 316 δέπαι Pontani

cf. schol. κ 233 κυκεῶ et κ 290 κυκεῶ

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 75, 14

HDN.

κ 316 c δέπαι

ὡς “γήραι ὑπὸ λιπαρῶ”^{@1}. **BHM¹**

@1. λ 136 et ψ 283.

@

κ 317 a ἐν δέ τε

γρ. ἐν δὲ τό. **W**

κ 317 b κακὰ φρονέουσ'

ἐμοὶ δηλαδή. τουτέστι κακοφρόνως περὶ ἐμὲ διακειμένη. **I**

κ 318 a ἔκπιον

ἐπιεν, ἵνα μᾶλλον ὑπὸ τῆς Κίρκης θαυμασθῆ. **HT**
μὴ μεταβληθεῖς. **T**

κ 318 b οὐδέ μ' ἔθελξεν

οὐκ ἠλλοίωσε τὴν διάνοιαν. **T**

κ 318 c ἔθελξεν

κατεγοήτευσεν. **B**
ἠλλοίωσεν. **G¹M¹NV**
μετέβαλλε. **I**
ἀπατήσασα. **N**

κ 320 a συφεόνδε

εἰς τὸν συφεῶνα. **G¹H**
εἰς τὴν τῶν χοίρων μάνδραν. **G¹HM¹V**

lemma συφεώνδέ V

κ 320 b λέξο

συναριθμήθητι. **BXYy**
κοιμῶ. **G¹**
οὕτως Ἀρίσταρχος δισυλλάβως τὸ λέξο. ἄδηλον δὲ πότερον κοιμῶ, ἢ συναριθμοῦ. **H**
κοιμήθητι. **INY**
5 ἀριθμοῦ. **WX**
γρ. λέξαι. **M¹**

l. 3: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.97

ARISTON.

κ 320 c λέξο

κοιμηθῶ ἢ ἀριθμηθῶ. **M¹V**

lemma λέξω V έναριθμηθῶ M

κ 321 a ἄορ

τὸ ξίφος. **Z**

κ 322 a ἐπήϊξα

ἐφώρμησα. **V**

ώρμησα. **H**

cf. Suida ε 2167

SUID.

κ 322 b ὡς

ὡς δῆθεν. **B**

κ 322 c μενεαίνων

προθυμούμενος. **Qr**

κ 323 a ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα

- ξίφος ἐκφοβεί τὴν Κίρκην· ἡ ὡς δαιμόνιον οὔσαν μακροχρόνιον μὲν· θνητὸν δὲ καὶ σωματοειδές· καὶ πάθει δειλίας ἀλώσιμον· ἢ κατὰ τινα φυσικὴν ἰδιοτητα· ἀγεννές δὲ τὸ τῆς κίρκης πλάττεται ἦθος· οὐ μόνον καθότι οὕτω πρὸς εὐνήν ἐστὶν ἐν κατάφορος· ἀλλὰ καὶ ὅτι πάννυδι λαίνεταί ὡς μὴ μόνον μέγα ἰάχειν ὃ δὲ γυναικεῖον ἐστὶ καὶ εἰς
- 5 γουνασμὸν δὲ τραπήναι· ἀλλὰ καὶ ὀλοφύρασθαι· εἰ καὶ **bdOu** ὁ γραμματικὸς ἀριστοφάνης λισσομένη γρ. οὐδὲν γὰρ φησὶν ὁ λοφυρτικὸν λέγει. **bdOuw** διατὶ ἐφοβήθη ἡ Κίρκη τὸ ξίφος τοῦ Ὀδυσσεύος θεὰ οὔσα; φαμέν ὅτι τοὺς πολλὸν χρόνον ζῶντας δαίμονας, θανάτῳ δὲ ὅμως καθυποβαλλομένους, θεοὺς εἴωθεν ὀνομάζειν ὁ ποιητής. **BHM¹TWXY**
- 10 ἢ φυσικῶς φοβεῖται τὸ ξίφος ἡ Κίρκη, ὡς καὶ ἄλλας τινὰς ὕλας τινέστων δαιμόνων· ὡς καὶ Διονύσιος ἐν Λιθιακοῖς. **HWT**
 “φύει δὲ κρύσταλλον ἰδ’ ἱερὴν ἰασπιν, ἐχθρὴν Ἐμπούσησι καὶ ἄλλοις εἰδώλοισιν”^{@1}.
HW

5-6 ὁ γραμματικὸς – λισσομένη γρ. : γρ. λισσομένη ὡς ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς u **11**
 Λιθιακοῖς : Λιθιοῖς Q **13** φύει corr. Pontani e Dion. : φύσει codd.

@1. Dion. *Per.* 724-25.

@

cf. Eust. *in Od.* 1659, 25-27

ll. 7-12: cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p98, 20 - p99 5

EUST.
 PORPH.

κ 323 b μέγα ἰάχουσα

διὰ τὸ φοβεῖσθαι τρωθῆναι, οὐκ ἀποθανεῖν. **G¹M¹Vy**

δεδοικυία τήν πληγήν <μαλλον> ἢ τὸν θάνατον. **T**

lemma μέγα ἰάχουσα V^u 1 διὰ τὸν V^a 2 μαλλον : add. Pontani

κ 323 c **μεγάλ' ἰάχουσα**

γρ. μέγα ἰάχουσα. **M**¹

κ 323 d **ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων**

ἐξέφυγε μικρόν, εἴτ' ἀντελάβετο τῶν γονάτων. **N**

κ 323 e **ὑπέδραμε**

σχῆμα ὑποκεκυφότος τρέχοντος πρὸς τὸ λαβεῖν, ὃ ἔστιν ἄψασθαι γούνων. **bdOw**

κ 323 f **καὶ λάβε γούνων**

θητη ἄρα; οὐ πάντως, ἀλλὰ τὴν τρώσιν φοβεῖται. **T**

κ 324 a **καὶ μ' ὀλοφυρομένη**

Ἀριστοφάνης καὶ με λισσομένη. καὶ ἔστιν οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή. οὐδὲν γὰρ ὀλοφυρτικὸν λέγει καὶ ἐπάγει. **H**

θρηνοῦσα. **Qr**

cf. Eust. *in Od.* 1660, 3

ll. 1-2: cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 201

EUST.

DID.

κ 326 a **ἔχει**

κρατεῖ. **N**

κ 326 b **ὡς**

πῶς. **HX**

κ 326 c **ἐθέλχθης**

θέλω, ἀπατώ, ἀμαυρῶ κακῶ καταπονῶ σκοτῶ· κυριῶς τὸ εἰς ὃ θέλω ἄγω· ***.

θελκτήρια τὰ ἄσματα· τὸ κηλῶ *** “ἀκήλητος νόος”^{@1}. **a**

κατηγοητεύθης. **B**

ἡλλοιώθης. **G¹M¹NV_y**

5 μετεβλήθης. **I**

ἡπατήθης. **M¹N**

τὴν φύσιν. **M²y**

ἐμαλάχθης. **Qr**

8 ἐμαλλάχθης Q

@1. κ 329

cf. EM, 445, 7
cf. EGud, p. 257, 23 (Sturz)

@

EM
EGUD

κ 327 a ἀνέτλη

ὑπέμεινεν. **G¹M¹NV**
ἐβάσταξεν. **M¹**
ὥστε μὴ χοιρωθῆναι. **N**

cf. Suida α 2339

SUID.

κ 328 a καὶ πρῶτον ἀμείψεται

διαβῆ, παρέλθη τὰ φάρμακα δηλονότι, ὡς τὸ “δοῦρα σέσηπεν”^{@1}. **HQr** ἀντὶ τοῦ καταλλάσσεται τὰ ἔξω καὶ εἰσέλθη εἰς τὰ ἔσω. **HM¹Qr**

1 παρέλθη: παρέλθοι Qr 1-2 ἀντὶ τοῦ καταλλάσσεται: ἀντικαταλλάσσεται Dind. 2 καταλλάσσεται: καταλέσσεται Qr

@1. B 135.

cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.97
cf. Eust. *in Od.* 1660, 16-17

@

ARISTON.
EUST.

κ 328 b ἀμείψεται

παρέλθη. **CG¹gk¹M¹NuV**
διέλθη. **ITXy**
διαδράμη. **M¹**
τὰ φάρμακα. **NX**

5 τοῦτο δὲ τῆς ὑπερβολῆς τῶν φαρμάκων. **T**

κ 328 c καὶ πρῶτον ἀμείψεται

οὔτινος. **X**

κ 329 a σοὶ δὲ τις ἐν στήθεσσι

ὁ Σιδώνιος φησιν ἀθετεῖσθαι τὸν στίχον. **H**
καὶ μὴν καὶ τῶν ἄλλων “αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ”^{@1}. εἰ γὰρ ἔμενεν ὁ νοῦς, πῶς ἀπορεῖ ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς ὅτι οὐ μεταβέβληκε; ἢ τάχα περὶ τοῦ ἠγγιώσθαι τὸν νοῦν ἐκείνων φησί. ἢ ἐκ τῆς λέξεως λύοιτ’ ἢ γὰρ περιφραστικῶς λέγει “σοὶ δὲ τις ἐν στήθεσσι ἀκήλητος νόος ἐστίν”^{@2} **HQrWX** ἀντὶ τοῦ ἀκήλητος εἶ, ἢ τὸ αὐτὰρ νοῦς ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ οὐκ ἐπὶ παντὸς λέγεται τοῦ νοῦ, ἀλλὰ τῆς ἡμερότητος. **HQWX**

2 νοῦς : νουσῶν Γ περιφραστικῶς : παραφραστικῶς Γ

@1. κ 240. @2. κ 329.

l. 1: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.97
ll. 2-6: cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p99-15
l. 1: cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 202

@

ARISTON.
PORPH.
DID.

κ 329 b ἀκήλητος

ἄθελκτος. **aBbdG¹Hk¹M¹OQrT²uVwXy**

ἀκατάκλαστος. **BbdHM¹OQruw**

ἀνεξαπάτητος. **aBHM¹QrVXY**

ἀπαθής. **BbdM¹Ouw**

5 ἀκάκωτος. **aBgM¹QVY**

ἀμετάβλητος. **IT**

ἀμίαντος. **P**

10 τὸ δὲ θελχθῆναι ὁ ποιητῆς οὐκ ἐπὶ τοῦ σώματος τίθησιν ἀλλοιώσεως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀφροσύνης, “ἦ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει”^{@1}. θελχθείσης γὰρ τῆς ψυχῆς διὰ τὸν ἐπιφερόμενον ὕπνον καὶ ἢ ὄρασις τῶν ὀφθαλμῶν. τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος μαχόμενον εἶναι δοκεῖ τὸ “σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσι ἀκήλητος νόος ἐστίν”^{@2}. **T**

1 ἄθρικτος V^a 10 post ὀφθαλμῶν lacunam censuit Schrader

@1. Ω 343 et ε 47. @2. κ 329

cf. Eust. *in Od.* 1660, 18
ll. 8-11 cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p101, 7-11
l. 1 et ll. 8-11: cf. Suida α 864

@

EUST.
PORPH.
SUID.

κ 330 a ἦ

ἀποφαντικῶς ἀντὶ τοῦ ὄντως. **HQr**

ὄντως. **M¹N**

κ 330 b ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς

ὁπότε ἐπέστη, τότεἔγνω. τοιοῦτοι γὰρ παρ' Ὀμήρῳ οἱ θεοί. **BHM¹T**
ὄρα καὶ ἐν τούτοις ὅτι κλυτὸν τὸ τοῦ Ὀδυσσεύος ὄνομα· ὃς διήκει κατὰ χρησμοῦ δόσιν· οὐ μόνον διὰ μάντεως παρὰ κύκλωπι· ἀλλὰ καὶ παρὰ Κίρκῃ δι' Ἑρμοῦ. **bdOw**

1 ἐπέστη corr. Pontani : ἐπέστησε codd.

κ 331 a φάσκειν

ἔλεγεν. **M¹V**

κ 331 b ἐλεύσεσθαι

γρ. ἀλεύσασθαι, ἐκκλίνειν καὶ μὴ ἀπατηθῆναι. **M¹**

ἐκκλῖναι corr. Pontani : ἐγκλῖναι cod.

κ 331 c χρυσόρραπις Ἀργειφόντης

ἢ φήμη. **M³X** τις. **M³**

cf. schol. κ 277 b

κ 332 a ἀνιόντα

ἀναπλέοντα. **u**

κ 333 a κουλεόν

τὴν ξιφοθήκη. **M¹V**

lemma κολεῶι text. Hom. edit.

post schol. κ333 θέο V

κ 333 b θέο

ἔμβαλε. **G¹M¹V**

ἀπό. **g**

ἀπόθου. **HM¹V**

θὲς θοῦ ἔνι. **N**

5 θοῦ καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι θεῖο. **y**

sub lemmate κ331 φάσκειν V^{o u}

κ 333 c νῶϊ

ἡμεῖς. **HM¹NXk¹**

κ 334 a εὐνῆς ἡμετέρης

διαίρεσις τοῦ νόμου, ἣν οὐκ οἶδεν Ὅμηρος.

ὁ υἱὸς διαιρεῖται.

1. εἰς τὸν γνήσιον μόνον, ὃς ἔστιν ὁ ἐκ πορνείας
 - a. εἰς τὸν φυσικόν, ὃς ἔστιν ἀπὸ μητρὸς ἐγνωσμένης καὶ πατρὸς.
 - 5 b. καὶ εἰς τὸν ἔκθετον, τὸν καὶ σπουρίαν, οὗ τὸν πατέρα οὐκ οἶδασιν οὐδὲ τὴν μητέρα
2. εἰς τὸν γνήσιον καὶ νόμιμον, ὃς ἔστι καὶ κυρίως υἱός
3. εἰς τὸν νόμιμον, ὃς ἔστι θετός. **B**

κολακευτικῶς. **bdOw**

οὐχ ἡδονῆς, ἀλλὰ πίστεως ἔνεκεν τοῦτο προβάλλεται. **HQrT**

1-8 hoc schol. ad modum schemmatis præbet cod. ad argumentationem clarius exponendam (sic numeris 1, 2 et 3 litterisque a et b utor ut facilius scholii dispositionem monstrem).

lemma et schol. sub lemmate κ 330 ἢ σύ γ' Ὀδυσσεύς d

cf. Eust. *in Od.* 1660, 23
l. 6: cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p99 6-7
cf. Tz. *all. Od.* κ 28

EUST.
PORPH.
TZ.

κ 335 a πεποιθόμεν

παρὰ τὸ πέποιθα· ὡς παρὰ τὸ πέφυκα πεφύκω· πέπληγα πεπλήγω. **bdOw**
πιστεύσομεν. **M¹V**
θαρρήσομεν. **G¹gM¹NV**

cf. Eust. *in Od.* 1659, 59

EUST.

κ 335 b ἀλλήλοισιν

ἐν ἀλλήλοις. **M¹**

κ 337 a κέλη

κελεύεις. **HM¹PQrVXY**

lemma κέλειαι text. Hom. edit.

κ 337 b ἦπιον

πρᾶον. **HM¹Qr**

πραιον Q

κ 338 a ἔθηκας

ἐποίησας. **N**

κ 339 a αὐτόν

ἐμέ. **X**

κ 340 a ἰέναι

εἰσιέναι. **M¹V**

κ 341 a ὄφρα

ἴνα. **X**

κ 341 b γυμνωθέντα

τὸ ξίφος ἀποθέμενον. **G¹M¹V**
 ἔρημον ἀσφαλείας γινόμενον. **I**
 λείπει, τῶν ὄπλων. **M¹**

cf. Eust. *in Od.* 1660, 40

EUST.

κ 341 c ἀνήγορα

ἄνουν. **G¹gM¹V**
 ἄνανδρον. **HI**

post schol. κ349 δρηστέிரαι V
 cf. schol. κ 301 ἀνήγορα

cf. EM, 108, 23

EM

κ 341 d θείης

ποιήσεις. **M¹V**

lemma θήης text. Hom. edit. ποιήσεις V : ποιήσης M

κ 342 a τεῆς

σῆς. **H**

κ 344 a κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

ἐβλάβην ἑτέραν. **Qr**

κ 345 a ἦ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν ὡς ἐκέλευον

ὁμόσαι τὸ ἐπίκλησιν καλέσασθαι θεοῦ, ἀπομόσαι δὲ τὸ εἰπεῖν ἦγουν ὁμόσαι μὴ ποιῆσαι τοῦτο, ἐπομόσαι δὲ τὸ ὀμνύναι ποιῆσαι. **WX**

1-2 εἰπεῖν ἦγουν ὁμόσαι μὴ ποιῆσαι τοῦτο W : εἰπεῖν τοῦτο ἦγουν ὁμόσαι μὴ ποιῆσαι X 2 ὀμνύναι : μετανέμεναι X

κ 345 b ἀπώμνυεν

τὸ ἐπώμνυεν ἀντὶ τοῦ μεθ' ὄρκου εἶπε ναι νὰ τὸ ποιήσω, τὸ δ' ἀπομνύειν τὸ μεθ' ὄρκου ὀμνύειν μὴ ποιῆσαι τότε. **N**

κ 345 c ἐκέλευον

ἐγώ. **X**

κ 346 a τελεύτησέν

ἐτελειώσεται. **Qr**

κ 347 a καὶ τότε ἐγὼ Κίρκης

ἀσφαλισάμενος πρότερον δηλαδή ἐμαυτὸν εἰς τὸ σωφρόνως καὶ ἀβλαβῶς μετ' αὐτῆς μιγῆναι. **bdOw**

κ 347 b Κίρκη

τινὲς ἀλληγοροῦσι, Κίρκην μὲν λέγοντες τὸν ἐνιαυτὸν. τέσσαρας δὲ θεραπαίνιδας τὰς ὥρας. **a**

κ 348 a ἀμφίπολοι δ' ἄρα κεδναί

τὰ λουτρά, τὰ βρώματα, ἄλλοι δὲ τὰς πηγὰς, τὰ ἄλση, τοὺς ποταμούς, τοὺς κήπους. **W**

τινὲς Κίρκην τὸν ἐνιαυτὸν, ἀμφιπόλους δὲ Κίρκης φασὶ τὰς τέσσαρας ὥρας, διὰ γὰρ τούτων πάντα συγκομίζονται τὰ ἐνήδονα, τινὲς δὲ τὰς παιδιάς, τὰς τραπέζας, τὰς πόσεις. **5 WX**

lemma καὶ τότε ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην X 4 τὰς παιδιάς : om W 4-5 καὶ τραπέζας καὶ πόσεις X

cf. Eust. in Od. 1660, 53 et 60; 1661, 1

EUST.

κ 348 b τέως μὲν

γρ. κεδναί. **H**
γρ. κεδναί ἐπί. **k²**

κ 348 c κεδναί

γρ. τέως μὲν. **DX**
συνεταί. **W**

κ 348 d δ' ἄρα

γρ. δ' ἄρα μὲν. **W**

κ 348 e μεγάροισι

μέγαρα λέγονται τὰ ὑψηλὰ οἰκήματα παρὰ τὸ εἰς μέγα ὕψος αἶρεσθαι, θάλαμοι δὲ τὰ μέσα οἰκήματα τῶν μεγάρων, παρὰ τὸ ἔχειν θεῶν ἀλλὰ μέσην καὶ ἐλάττονα τῶν ἄνω. ἄλλως. μέγαρα λέγεται τὰ μεγάλα δώματα οἷον οἱ οἴκοι, τὰ μοναστήρια καὶ τᾶλλα τὰ λαμπρά· θάλαμοι δὲ τὰ παράλια τὰ νησία, παρὰ τὸ ἐν τῇ θαλάσῃ μένειν. ἄλλως. **5** θάλαμοι λέγονται †τὰ λάβαρα†, τὰ γυναικεῖα μοναστήρια παρὰ τὸ τὰ θήλεα μένειν, ἢ τὰ μικρὰ κυρίως οἰκίδια τὰ περικαλλῆ τὸ εἶδος τὰ ἀξιοθαύμαστα, ἐν οἷς μένει τὸ θάλλειν οἷον. **N**

5 †τὰ λάβαρα† : Pontani

κ 348 f πένοντο

ἐνήργουν. **G¹HM¹NQrV**
εὐτρέπιζον. **M¹**

1 ἐνήρτουν Qr

post schol. κ333 κουλεόν V

κ 348 g ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο / τέσσαρες
- 349

διὰ τοῦτο ἀλληγορεῖται ἡ Κίρκη εἰς τὸν χρόνον, διότι ἔχει καὶ τέσσαρας θεραπαινίδας, τουτέστι δ' καιρούς τοῦ χρόνου, ἕαρ θέρος μετόπωρον καὶ χειμῶνα. ὁ δὲ χρόνος διὰ τῆς τοῦ ἡλίου κινήσεως γίνεται, ὅθεν καὶ λέγεται παῖς ἡλίου. **N**

κ 349 a δρήστειραι

δρηστήρ καὶ ὑποδρηστήρ ὁ ὑπουργός, παρὰ τὸ δρᾶν τὸ ὑπουργεῖν ποιητικῶς εὐσταθ(ιος). **a**

αἶδου λεύτριαι· παρὰ τὸ δρᾶν τὸ ὑπουργεῖν· ἐξ οὗ καὶ δρηστήρ· χρήται πρὸς ἀνάλογον ἔμφασιν τῆς τῶν ὠρῶν τετρακτύος· αἶ τὰ εἰς τρυφήν πορίζουσι τῷ βουλομένῳ. **bdOw**

5 παρὰ τὸ δρᾶν. **B**

ὑπηρέτιδες, **CDG²gHIM¹NQVXY**

διάκονοι. **BCHM¹QVX**

ὑπουργοί. **HM¹QX**

γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ δρῶ τὸ πράττω. **HQX**

10 ἰσχυραί. **HQ**

δοῦλαι. **k¹sWX**

θεράπαινοι, ὑπηρέτριαι. ἀπὸ τοῦ δρᾶν. **M¹**

δρηστεύειν γὰρ τὸ δουλεύειν. **sWX**

γρ. δρηστήρες. **W**

lemma καταδρήστειραι bdO : δρηστεῖραι V

cf. Eust. *in Od.* 1661, 46

cf. EM, 286, 55

EUST.
EM

κ 350 a γίγονται δ' ἄρα ταί γε

οἱ δὲ ἀλληγοροῦσι Κίρκην μὲν λέγοντες τὸν ἐνιαυτόν, τέσσαρας δὲ θεραπαινίδας τὰς ὥρας. **BHM¹QVY**

ὑφίστανται νύμφας τινὲς ἐξ ὕδατος. **G¹HM¹QVXY**

ἐγεννήθησαν **H**

5 κατήγοντο δὲ τῇ γενέσει. **HM¹Q**

τινὲς δὲ ὑπερβατόν· ἢ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει ἕκ τε κρηνέων^{@1}. **HQVY**

ἀπὸ πανηγυρικοῦ. **M²**

δηλοῖ παρεῖναι νύμφας. τὸ δὲ ἔκ τε κρηνέων εἰς τὸ “ἢ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, ἔκ τε κρηνέων”^{@1} καὶ τῶν λοιπῶν. οἱ δὲ ἀλληγορικῶς· Κίρκη ὁ ἑνιαυτὸς καὶ θεράπαινα.

10 **M¹**

ταύτας φασὶν οὖν εἶναι τὰς ἡδονάς, τὰς δι’ ὑδάτων καὶ λουτρῶν καὶ κήπων καὶ κρηνῶν γινομένης διαχύσεις τοῖς φιληδόνοις· αἱ γὰρ ἡδοναὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τοιοῦτοις εἰώθασιν γίνεσθαι τόποις. **WX**

1 τέσσαρες V^d **6** ὑπερβαστόν V^u

@1. κ 358.

@

cf. Eust. *in Od.* 1661, 49

EUST.

κ 350 b **ταί γε**

αὕται. **H**

αἱ τέσσαρες ὥραι τοῦ καιροῦ. **M¹**

κ 350 c **ἔκ τε κρηνέων ἀπό τ’ ἄλσεων**

ἐνθα αἱ Ναΐδες νύμφαι καὶ αἱ Δρυάδες. **aG¹HM¹QrVY**

lemma ἱερῶν ποταμῶν a : γίγονται δ’ ἄρα ταί γε V^r : ἀπό τ’ ἄλσεων V^a Ναΐδες : Ναΐδους V^a : νεάνιδες Q Δρυάδους V^a : νεάνιδες r

κ 350 d **ἀπό τ’**

γρ. ἔκ τ’. **k¹**

κ 351 a **ἔκ θ’ ἱερῶν**

θείων· διὰ τὸ ἀένναον καὶ τρόφισμον· καὶ τὸ τοῦ ὕδατος ἀρχικόν. **bdOw**

lemma ἔκ θ’ ἱερῶν θείων b

κ 351 b **οἴτ’ εἰς ἄλλα δέ**

οὔτε γράφει Ζηνόδοτος. Ἀρίσταρχος δὲ οἱ εἰς ἄλλαδε. περισσὴ δὲ ἐστὶν ἢ εἰς· **HQr** καὶ γὰρ τὸ δε νῦν τὸ εἰς δηλοῖ, ὡς τὸ “αὐτόν μιν”^{@1} καὶ “ἀμφὶ περὶ κρήνην”^{@2}. **HQ**

lemma οἴτ’ εἰς ἄλλαδε codd. **1** περισσὴ : δεύτερον r

@1. δ 244. @2. B 305.

@

cf. Eust. *in Od.* 1661, 52

l. 1: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.96

l. 1: cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 202

EUST.
ARISTON.
DID.

κ 352 a **τάων**

ἀπὸ τούτων. **M²**

τῶν ἀμφιπόλων. **N**

κ 352 b ἔβαλλε

ἐπετίθει. **G¹M¹V**

ἐνετίθει. **M¹**

cf. EM, 187, 3

EM

κ 352 c ῥήγεα καλά

βαπτὰ περιστρώματα. **G¹M¹**

βαπτὰ περιβόλαια καὶ ἰμάτια. **HQX**

κ 352 d ῥήγεα

τὰ ῥήγεα πολυτελέστρα ἤπερ τὰ λίτα· ταῦτα μὲν γὰρ ὑπέστρωται· τὰ δὲ ῥήγεα καλά τε
ὄντα καὶ πορφύρεα ἐφήπλωται. **bdOw**

κ 353 a πορφύρεα

βέβαπται ἄρα. **bdOw**

κ 353 b καθύπερθ'

ἄνωθεν. **HX**

τοῦ θρόνου δηλαδή. **I**

κ 353 c ὑπένερθ'

ὑποκάτω. **HX**

κ 353 d λίθ' ὑπέβαλλεν

λίθ' ὑπελίθε. **u**

τα supra θ' u

κ 353 e λίθ'

ἀπλά. **g**

ἐνθάδε ὄξυτονητέον τὸ λίτα· πληθυντικὸν γὰρ ἔστιν, οὐχ ἐνικόν. **HQrX**

λίτα λέγει τὰ ἐφαπλώματα, καὶ πορφύρεα κέκληκε τὰ ἀλιπόρφυρα καὶ ἀπαλὰ
περιβόλαια. **HrQX**

5 πληθυντικόν. **Y**

lemma μέγα λίτα **γ** 2 ἐνθάδε : om. **X** : ἐνθά δ' **Qr** λίτα : λίθα **γ** : λί[[θ]]τα **Q** 3 λίτα λέγει : om.
γ : λέγει λίτα **Q** πορφύρεα : πορφύριοι **γ**

κ 353 f λίτα

καταπετάσματα, Suid λιτά. **a**
 ἀπλᾶ περιβόλαια. **G¹M¹VWXY**
 εὐτελῆ ἱμάτια. **I**
 καταπετάσματα **M²**

- 5 λιτά ἢ **M¹** λινᾶ. **G²M¹**
 εὐτελῆ πανία. ἢ τὸ λίσ, τοῦ λίτος ἢ τὸ λίτον, τοῦ λίτου. ἔνι δὲ λευκὰ πανία τὰ λίτα καὶ
 εὐτελῆ. **N**
 λίνου ἱμάτιον **X**

1 ἀπλᾶ : ἀπαλά GY : ἀπαλά M

l. 1: cf. Suida λ 609

SUID.

κ 354 a ἡ δ' ἑτέρη

τὸ θέρος. **M²**
 ὅτι τὸ ἑτέρη ὑγειῶς ἐπὶ τῆς δευτέρας. **H**

cf. Eust. *in Od.* 1661, 58
 l. 2: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.98

EUST.
 ARISTON.

κ 354 b ἐτίταινε τραπέζας

παρεῖχεν, ἔτεινε κατὰ τῆς τραπέζης προπαρατιθεῖσα τοῖς μέλλουσιν ἐστιᾶσθαι.
HQrX

κατά : τὰ Pontani ἔτεινε : om. r προπαρατιθεῖσα : προπαρατηθεῖσα r

κ 354 c ἐτίταινε

τιταίνω τὸ τείνω καὶ ***ω, παρὰ τὸ τῶ τὸ τείνω, ταίνω καὶ τιταίνω. **a**
 τοῦτο ἐμφαίνει μὴ στρογγύλας αὐτὰς εἶναι ἀλλὰ προμήκεις· καὶ ἄλλως
 ἀποδιπλοθμένας· καὶ οὕτως τεινομένας· καθὰ καὶ ὁ ὀκλασίας δίφρος τέταται· ὅτε εἰς
 τραπέζας ἐτοιμασθῆ. **bdOw**

- 5 ἔτεινε, εἶλκεν. **M¹V**
 ἐξήπλου. **M¹**

κ 355 a κάνεια

κανίσκια. **G¹M¹V**
 γρ. καὶ κύπελλα. **HM²u**

1 κανίσκεια V^m : κανίστρια G 2 γρ. : om. M καὶ : om. HM

cf. κ 357 κύπελλα

l. 1: cf. Suida κ 306 et 318

SUID.

κ 356 a ἡ δὲ τρίτη

τὸ μετόπωρον. **M²**

κ 356 b ἐκίρνα

μετὰ ὕδατος ἔμισγεν. **HM¹X**

κ 357 a νέμε

διεδίδου. **G¹M¹V**

διετίθετο. **M¹**

κ 357 b κύπελλα

γρ. κάνεια. **k¹**

cf. κ 355 κάνεια

κ 358 a ἡ δὲ τετάρτη

ὁ χειμών. **M²**

κ 359 a πολλόν

πολύ. **HX**

κ 359 b ιαίνετο

ἐθερμαίνεται. **aBG¹gHIk¹M¹QrsuVXYz**

ἐχλιαίνεται. **bdNOuw**

ἐλεπτύνετο. **sWX**

cf. Eust. *in Od.* 1661, 64

cf. EM, 463, 40

EUST.

EM

κ 360 a ζέσσειν

ἐπίτασις τοῦ ιαίνεσθαι. **bdOw**

κ 360 a ἦνοπι χαλκῶ

λαμπρῶ, ἐν ᾧ ἔστιν ἐνοπτρίσασθαι. **BHM¹**

καὶ ἰδεῖν. **H**

τῶ ἠχητικῶ ἢ τῶ. **M¹**

ἦνοψ ὁ χαλκὸς ἀπὸ τοῦ ὄψ ἢ φωνή, ὁ ἠχητικός, καὶ διατούτο καθαρός. **M²**

5 εὐήχῳ, ἢ τῷ λαμπρῷ, ἐν ᾧ ἐνοπτρίζεται τις. **sWX**

cf. Eust. in Od. 1662, 2
cf. Suida η 399
cf. EM, 432, 36

EUST.
SUID.
EM

κ 360 b ἦγοπι

διαυγεί, ἐν ᾧ ἔστιν ἰδεῖν ἑαυτόν. **BCG¹M¹uV**
ἦγοψ· ἢ ὁ ἔμφωνος· ἢ ὁ διαυγῆς· δι' οὗ ἔστιν ἐνοπτρίζεσθαι. **bdOw**

1 διαυγεί : διαυγή V^d ἑαυτόν : αὐτόν CuV

κ 361 a ἀσάμινθον

τὴν πύελον **bdG¹M¹OVw**
λουτήρα. **g**
πύελον, κιβωτόν· καὶ ἡ κοίλη δὲ καὶ ἡ μεγάλη κύλιξ καὶ ἡ λάρναξ οὕτω καλεῖται. οἱ δὲ πύελον, λουτήρα, ὅπου ἡ ἄσα μινύθει. **HM¹X**

5 καὶ λουτήρα, παρὰ τὸ τὴν ἄσην μινύθειν. **aV^aV^oV^r**

lemma ἀσάμινθον V^{a d o m r u} **1** τὴν : om. bdOw **5** λουτήρ - μινύθειν ab altera manu scr. V^{d o r} : etiam ut lemma et scholium scr. V^d : om. V^a λουτήρα : λοντήρ V^a : λουτήρα V^{d r} τὸ : om. V^a ἄσην : ἄσιν V^{a d o} καὶ λουτήρα V^r

cf. Eust. in Od. 1662, 3

EUST.

κ 361 b ἔσασα

καθίσασα. **aBDG¹IM¹NuVXYk¹**
ἐμβιββάσασα. **aM¹V**
βαλοῦσα. **G²**

lemma ἔσασαι V^a

κ 361 c λό'

λόε τὸ τέλειον, ἀπὸ τοῦ λόω. **Hr** ἢ λουτρά ἐπέχευεν. **Qr**
ἔλουεν. **gHM¹NuVX**

lemma λόε gHMNVX **1** λόε : om. r λόω : λόγου r λουτρά : λουτρά Q

κ 361 d λό' ἐκ τρίποδος μεγάλιο, / θυμῆρες κεράσασα, κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων
- 362

λουτρά ἐπέχεεν κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων, καταθύμιον **BHM¹** ἢ δὲ ἀρεστόν κεράσασα ἐκ τοῦ τρίποδος, εἰς ἄλλο ἄγγος δηλονότι. **BHM¹Qr**

ἔλουε κατὰ κρατὸς καὶ ὤμων, τὸ θερμὸν ποιήσασα θυμοτερπὲς ἐκ τῆς κράσεως καὶ μίξεως τοῦ ὕδατος. **N**

lemma κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων γ

κ 362 a **θυμῆρες κεράσασα**

κατὰ χέασα οὐ πάνυ τοιζέον. **bdOrw** ἀλλὰ δηλαδὴ εὐκρατον. ἐκ τοῦ κρατῆρος ἢ μεταφορὰ. **u**

1 κατὰ χέασα : ἀντὶ τοῦ καταχέασα γ : ἀντὶ τοῦ καταχέουσα u τοιζέον : ζέον γu

κ 362 b **θυμῆρες**

φῆσιν ἀραρὸς εὐσταθ(ιος) καταθύμιον καὶ ἀρεστὸν Suid. **a**

ἢ κατὰ κεφαλῆς· οἶον θυμῆρες· αἱ γὰρ ἐμβάσεις περικεχυμένου πάντοθεν τοῖς πόροις τοῦ ὕδατος, φράττου σιτῆν τῶν ἰδρώτων ἐκκρισιν· καθάπερ ἂν ἦν τις ἰθμὸς εἰς ὕδωρ βληθῆ· διέξεισι γὰρ οὐδὲν εἰμήτις αὐτὸν μετεωρίσας, ἀναψυχὴν τοῖς πόροις· καὶ

5 διέξοδον εἰς τὰ ἔξω παράσχοι. **bdOw**

καταθύμιον. **BCgHM¹QrV**

ἠδύ. **CHM¹QruVX**

τῆς ψυχῆς ἐράσμιον. **HQr**

τῆ ψυχῆ ἀρέσκον. **M¹N**

10 εὐφραντόν. **P**

τὸ μὲν θυμῆρες προπερισπωμένως, τὸ δὲ θυμαρὲς ὀξυτόνως· γράφεται γὰρ ἀμφότερον.

HP

λέγεται τὸ ἐπιθύμιον τῆς ψυχῆς καὶ ἠρμοσμένον, ἐκ τοῦ θυμὸς καὶ τοῦ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω.

N

15 ἀντὶ τοῦ ἰδρώτι ἐνταυθα. **u**

lemma : om. bdOw

sub lemmate κ 363 ὄφρα μοι ἐκ κάματος d

l. 1 et l. 6: cf. Suida θ 560

l. 11: cf. Hdn. (Lentz) II, p150, 7s

cf. Hdn. (Lentz) I, p. 71, 29 et II, p. 41, 20

cf. EM, 458, 27

SUID.

HDN.

EM

κ 362 c **κεράσασα**

συγκεράσασα. **G²**

συνεκέρασεν εἰς τὸ εὐκρατον. **I**

οὐ ταυτὸν σημαίνει ἢ μίξις καὶ ἢ κέρασις. ἢ μὲν γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν διεστώτων, ἢ δὲ ἐπὶ τῶν συνεχῶν, οἶον ὁ σίτος καὶ ἡ κριθὴ μιχθέντε δύνανται χωρισθῆναι [τοῦ θερμοῦ

5 καὶ ὕγρου καὶ ψυχροῦ ἢ κράσις, οὐ], τοῦ δὲ οἴνου καὶ ὕδατος ἢ κρᾶσις δὲ οὐ δύνανται.

N

ἀντὶ τοῦ ἐγχείασα. **sWX**

4 δὲ : del. Pontani

l. 3: cf. Suida μ 1107

SUID.

κ 363 a ὄφρα μοι ἐκ κάματος θυμοφόρον εἶλετο γυίων

ἐξείλε καὶ ἀπέρριψε τὸν ῥύπον ἐκ τῶν μελῶν μου. **N**
ἕως οὔ. **NWX**

κ 363 b ὄφρα μοι ἐκ κάματος

τοῦτο τελικὸν τοῦ λούεσθαι· δῆλον γὰρ ὡς λούεται τις ἵνα ἐξέλῃται τοῖς θερμοῖς ὕδασι
τὸ ἐκ τοῦ κάμνεναι κακὸν· ἀθήναιος· ἴασιν ἤρωες καὶ λουτρὰ ἄκεπαν τοῖα πόνων· κόπον
μὲν θαλάττη λύνοντες· ἢ μάλιμα τοῖς νεύροις ἐστὶ πρόσφορος· ἀναχαλῶντες δὲ ταῖς
ἐμβάσει τὰς τῶν μυ(ῶν) ἐντάσεις· εἶτα ἐπαλείφοντες λίπα πρὸς τὸ μὴ ἀπεσκληαῦθαι
5 τὸ σῶμα· ὡς οἱ ἀπόσκοπιᾶς ἐπανελθόντες ἐν ἰλιάδι ποιούσι· λύει δὲ καίματος καὶ ἡκα.
bdOw

κ 363 c θυμοφόρον

τὴν ψυχὴν διαφθείροντα. **G¹M¹V**

κ 363 d αὐτὰρ ἐπεὶ λούσε

ξενοδοχικὰ ταῦτα· ἀλλοφρονέων. **bdO** γρ. ἀλλαφρονέων. **bdOw**

κ 364 a λίπ'

τῷ λιπαντικῷ. **H**
ἀπλᾶ· περιβόλαια. **V**

lemma λίτα V

post schol. κ360 ἤνοπι V

κ 366 a εἶσε

καθεσθῆναι ἐποίησε. **I**
ἐκάθισεν. **Qr**

κ 367 a θρήνυς

ὑποπόδιον. **H**

cf. schol. ad κ. 316 θρήνυς

κ 369 a χέρνιβα

τὰ χερόνιπτρα. **H**

ὑδατα. **WX**

κ 369 b προχόω

ξέστη. **H**

κ 371 a νίψασθαι

ώστε. **WX**

κ 372 a χαριζομένη παρεόντων

φιλοφρονουμένη. **HX**

έν τοῖς παροῦσιν. **H**

κ 372 b παρεόντων

άπό. **WX**

κ 373 a έσθέμεναι

έσθίειν. **Qr**

κ 373 b ούχ ήνδανε θυμώ

ούκ άρετόν έδόκει. **Qr**

κ 374 a ήμην

έκαθεζόμην. **HM¹**

cf. EM, 430, 7

EM

κ 374 b άλλοφρονέων

άλλα έννοών, άλλα διανοούμενος. **aHM¹VX**

άλλα φρονών. **gY**

άλλα τó και φρονέων. **u**

1 άλλα έννοών : om. a άλλα : άλλοια H

cf. Eust. *in Od.* 1661, 43

EUST.

κ 374 c ώετο

γρ. και όσσετο, άντι τοῦ προεώρα. **N**

κ 374 d όσσετο

προεώρα. **aG¹gHM¹sVX**
 προεμαντεύετο. **HM¹X**
 έμαντεύετο. **k¹QW**
 προεβλέπετο, έφαντάζετο. **Tu**

lemma ὄσσετο text. Hom. edit. : ὄσσεται V¹ : ὠσσετο V^u : ὄσετο cett. codd. 4 προεβλέπετο corr.
 Pontani ex Eust. in Od. 1661, 43 : περιεβλέπετο codd.

cf. EM, 636, 2

EM

κ 375 a ἤμενον οὐδ' ἐπὶ σίτῳι / χεῖρας ἰάλλοντα
 - 376

ἄπρακτον καὶ οὐ κινούμενον ἐπὶ τὸ ἐσθίειν. **I**

κ 376 a ἰάλλοντα

ἐπιβάλλοντα. **G¹V**

κ 376 b κρατερόν

γρ. καὶ στυγερόν. **HN**
 ὃ ἐστι κρείττον. μέγα, πολὺ. **N**

1 καὶ : om H

κ 377 a ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη

ἔνιοι δὲ ἄγχι παρισταμένη. **H**

κ 378 a κατ' ἄρ' ἔξειαι

καθέξει. **M¹V**

lemma καταρέξει V

κ 378 b ἀναύδῳ

ἀφώνῳ. **M¹uV**

ἀφόνῳ M

post schol. κ405 ἰέναι V

κ 379 a θυμὸν ἔδων

ὡς εἰ ἔλεγε τι δὴ ποτε κατεσθίεις σεαυτὸν· οὐ τὰ εἰς βρώσιν προκείμενα. **bdOw**
 ἀφανίζων. **G²**

cf. Eust. *in Od.* 1662, 10

EUST.

κ 379 b βρώμης

ὡς ῥώμης. ὅμοιον δὲ αὐτῷ ἐστι καὶ τὸ τρώμη· καὶ Ἀρίσταρχος οἰξύνει. **HX**
σίτου. **k²z**
βρώσεως. **M¹**

1 ἐστι : om X οἰξύνει : παροξύνει corr. la Roche

l. 1: cf. Hdn. (Lentz) II, p. 150, 9s

HDN.

κ 379 c ποτήτος

ποτού. **V**

post schol. κ378 ἀναύδω V

κ 380 a ἦ

περισπαστέον τὸ ἦ· διαπορητικὸν γάρ ἐστι. **HX**

διαπορητικὸν : διαπορητικὸς X

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 150, 11s

HDN.

κ 380 b οἴεαι

ὑπονοεῖς. **HM¹X**

ἐνθυμῆ καὶ ὑποπτεύεις. **M¹**

κ 381 a δειδίμεν

φοβεῖσθαι. **M¹V**

lemma δειδίμεν V

κ 381 b ἀπώμοσα

μετὰ ὄρκου εἶπον ὡς οὐ μὴ ποιήσω δεινὸν τίποτε εἰς σέ. **N**

κ 383 a ἐναίσιμος

δίκαιος. **G¹gHIM¹QruVY**

ἐλλόγιμος. **HM¹**

post schol. κ384 πάσασθαι V

κ 384 a πρίν

πρότερον. **X**

κ 384 b πάσασθαι

γεύσασθαι. **M¹V**

lemma πάσασθαι V

post schol. κ379/384 ποτήτος V

κ 384 c πρίν τλαιή πάσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτήτος, / πρίν λύσασθ' ἐτάρους
- 385

οὕτως συντάσσεται· πῶς, ὦ Κίρκη, ὅστις δίκαιος εἶη θελήσειε γεύσασθαι πόσεως καὶ βρώσεως πρίν πρίν λυθῆναι τοὺς φίλους; τὸ δὲ πρίν πρίν ἐνι τῶν Ἀττικῶν· ἐκεῖνοι γὰρ διπλασιάζουσι λέγοντες πάνυ σφόδρα, λέγε λέγε. καὶ γίνωσκε ὅτι οἱ διπλασιασμοὶ τῶν Ἀττικῶν εἰσιν. **N**

κ 385 a πρίν

προτοῦ. **X**

κ 385 b λύσασθ' ἐτάρους

Ἀρίσταρχος λύσασθ' ἐτάρους. **H**

cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 202

DID.

κ 386 a πρόφρασσα

πρόθυμος. **CG¹gHk¹M¹QruVz**

μετὰ προθυμίας. **C**

εὐνοουμένη. **HM¹**

προθύμως. **I**

5 προθυμοποιουμένη. **P**

ὑπὲρ ἐμοῦ φράζουσα καὶ φρονοῦσα. **sWX**

πρόφρων. **T**

lemma προφράσσα CV : προφράσας V^t **1** πρόθυμος : πρόθυμως z

post schol. κ383 ἐναίσιμος V

κ 386 b κελεύεις

ἐμοί. **H**

κ 387 a ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω

ὀρώμεν γὰρ καὶ φαντασία. **bdOw**

κ 387 b ἐρίηρας

εὐαρμόστους παρὰ τὸ ἄγαν ἀρηρέναι· ἐρίηρῶ(ν) δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι ἰωνικῶς *** φίλοι καὶ ἐπέραστοι. **a**

κ 388 a ὡς ἄρ' ἔφην

γρ. ὡς ἐφάμην. **H**

κ 388 b διέκ μεγάροιο

δηλοῖ διὰ τῆς προθέσεως τὴν διαστολὴν τεκαὶ συστολὴν τὴν ἐν τῇ πορείᾳ. **WX**

κ 389 a ἀνώϊξε

γρ. ἀνέωγε. **H**

κ 389 b συφειοῦ

ὡς ἀδελφειὸς. **bdO**
τοῦ συφεῶνος. **G¹gM¹V**
τῆς μάνδρας. **M¹**

lemma et schol. sub lemmate κ 387 ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω d

κ 390 a ἐκ δ' ἔλασεν

δηλονότι τῇ ράβδῳ· ἐπὶ τοῦτο γὰρ αὐτὴν ἔλαβεν. **T**

κ 390 b σιάλοισιν

σεσιτισμένοις χοίροις, παρὰ τὸ σεσιτίσθαι ἄλλισ. **M³**
χοίροις. **k¹M¹**
εὐτραφέσιν. **agM¹VX**
σεσιτευμένοις. **X**

lemma διάλοισιν agV : σιάλοισιν V^a

post schol. κ386 προφράσα V

cf. Eust. *in Od.* 1662, 25

EUST.

κ 390 c ἐννεώροισιν

ἐνναετέσι· ζῶσι γὰρ καὶ πλέον. **B**

- παρὰ τὸν ὥρον τὸν ἐνὶ αὐτὸν ἔστησαν ἐναντίοι **bdOw** τοῦ Ὀδυσσεως. **bdO**
 ὥρος γὰρ ὁ χρόνος. **G²**
 θ' ἐτῶν οὖσιν. **HM¹QrV**
 5 ἐννέα χρόνων. **k¹**
 ἐννεαχρόνοις. **WX**
 ἀπὸ τοῦ ὥρος ὁ ἐνιαυτὸς. **u**

lemma ἐννεαετείς **bdOw** 4 θ' ἐτῶν : θ'ον **V^d** θ' : ἐννέα **HQr** : om. **M**.

post schol. κ381 δείδιμεν **V**

cf. Eust. *in Od.* 1662, 53
 cf. EM, 343, 22
 ll. 1 et 7: cf. EGud, p. 478, 13 (Stefani)

EUST.
 EM
 EGUD

κ 391 a ἐναντίοι

ἐμοῦ. **I**

κ 391 b δι' αὐτῶν

διὰ μέσων αὐτῶν. **I**

κ 392 a ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο

δείκνυσιν ὅτι δυνατὸν πολλάκις τοὺς συσχεθέντας ἠδονῇ αὐθις πρὸς καλὴν διαγωγὴν ἐπανελθεῖν, ἐὰν θέλωσι. παρὰ τῇ γνώμῃ γὰρ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ φιλοσόφως ζῆν καὶ τὸ ἐνηδόνως καὶ ἐμπαθῶς· ἢ γὰρ ἠδονῇ οὐ δύναται κατέχειν τινὰ μὴ θέλοντα αὐτῇ κατέχεσθαι. **sWX**

lemma ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο **W** : om. **s** 1 συσχεθέντας : συγχυθέντας **W**

κ 392 b ἄλλο

ἀλλοίας φύσεως. **bdOuw**

κ 393 a τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων

τῇ φαντασίᾳ ἐώκεισαν χοῖροι. **WX**

fort. χοῖροι Pontani : χοῖρο* codd.

κ 393 b τῶν δ' ἐκ μὲν

Ἀριστοφάνης τοῖς δ' ἐκ μὲν. **H**

cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 202

DID.

κ 393 c τρίχες

αἱ χοιρώδεις. **B**

κ 393 d ἔρρεον

ἔπιπτον. **N**

ῥαδίως ἀπέπιπτον. **bTw**

cf. Eust. *in Od.* 1662, 62

EUST.

κ 393 e ἔφυσεν

ἐβλάστησε. **B**

ἐποίησε φυῆναι. **G¹HM¹QrVXY**

ἀνεβλάστησεν. **N**

lemma ἔφυσε codd. 2 ἐποίησε : ἀθοίγησε V^a φυῆναι ἐποίησε Qr

κ 394 a φάρμακον οὐλόμενον

τὸ τοῦ κυκεῶνος δηλονότι. **bdOw**

κ 394 b φάρμακον

τὸ μέτριον τῆς τροφῆς· ὅσον εἰς σῶμα σκίαν· καὶ ζοογόνον τροφήν. **bdOw**

κ 394 c οὐλόμενον

ὀλέθριον. **G¹M¹V**

ἐκ τοῦ ὄλλω. **u**

κ 395 a ἄνδρες δ' αἰψ' ἐγένοντο

οἱ γὰρ σωφρονοῦντες καὶ βίον ἐνάρετον ζῶντες, ἐκπεσόντες δὲ τῆς σωφροσύνης ἐκείνης καὶ τοῦ ἐναρέτου βίου, εἰ πάλιν εἰς τὴν προτέραν διαγωγὴν ἐπανέλθωσιν, κρείττονες γίνονται παρὸ πρότερον ἦσαν. **sWX**

5 ἄφ' οὗ γὰρ ἀνανήψη τις ἐκ τοῦ βάθους τῶν κακῶν, τότε γίνεται ῥωμαλεώτερος, ὡς οὗτοι ἐκ τῆς ἡδονῆς μεταστραφέντες εἰς τὴν ἀρετὴν. **M²**

lemma (κ 396) πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες W 1 καὶ βίον ἐνάρετον : καὶ ἐναρέτως s 2 εἰ : om. s 4 ἀνανήψη corr. Pontani : ἀνανήψει cod.

cf. Eust. *in Od.* 1662, 45

EUST.

κ 395 b αἰψ' ἐγένοντο

Ἀρίσταρχος ἄψ ἐγένοντο. **H**

cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 202

DID.

κ 395 c ἦ πάρος ἦσαν

μᾶλλον νέοι, συγκριτικῶς δὲ κεῖται τὸ νεώτεροι. **HQr**

κ 395 d ἦ

παρό. **M¹**

κ 396 a καὶ πολὺ καλλίονες

οἱ γὰρ μετὰ πείραν κακίας εἰς ἀρετὴν στραφέντες, βελτίους ἑαυτῶν γίνονται· μαθόντες τὸ καλὸν οἷς κακῶς ἔπαθον. **bdOw**

κ 396 b μείζονες

ἐμφανέστεροι. **T**

cf. Eust. *in Od.* 1662, 32

EUST.

κ 397 a ἔγνωσαν

ἐγνώρισαν. **M¹V**

κ 397 b ἔφυν

προσφυῶς ἐπελαμβάνοντο. **BCG¹HM¹V**

ἐπλάκησαν. **G²**

ἀντὶ τοῦ περιεπλάκησαν, προσφυῶς ἐλάμβανον. **N**

lemma ἔφην V^a **1** ἐπελαμβάνοντο : ἐπελάμβανε B : ὑπελάμβανον M

κ 398 a πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδου γόος

ὥσπερ μετ' ἐπιθυμίας πᾶσιν ἡμῖν ὁ γόος ὑπέδου. **M¹**

κ 398 b ἱμερόεις

ἐράσμιος. **HM¹QrVX**

ἠδύς. **G¹HM¹QrVX**

κ 398 c ὑπέδου

ὑπεισηλθεν. **CM¹V**

ἀπὸ τῆς χαρᾶς. **M¹**

l. 1: cf. Suida v 182

SUID.

κ 399 a **σμερδαλέον**

καταπληκτικόν, φοβερόν. **HM**¹

κ 399 b **κονάβιζε**

γρ. καὶ κανάχιζε. **Fu**

ἤχει. **N**

γρ. κανάχιζε. **T**

cf. Eust. *in Od.* 1663, 17

EUST.

κ 400 a **ἦ δέ μ'**

ἦ δέ μεν. **B**

κ 400 b **αὔθι**

ἄγχι. **G**¹

κ 400 c **πότνια Κίρκη**

γρ. δία θεάων. **HKk**²

κ 400 d **δία θεάων**

γρ. πότνια Κίρκη. **M**¹

κ 401 a **διογενές Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ**

τὸ τοιοῦτον καλεῖται σχῆμα ὁμοιόπτωτον κλητικόν. **N**

κ 403 a **ἐρύσατε**

ἐλκύσατε. **M**¹**V**

lemma ἐρύσατε codd.

κ 404 a **κτήματα δ' ἐν σπήεσσι**

ἐν τισι γρ. κτήματα δὲ σπείεσσι, καὶ κτήματα <δ'> ἐν σπείεσσιν. **H**

δ' : add. Pontani

κ 404 b **σπήεσσι**

σπηλαίοις. **M**¹**V**

lemma σπήλεσσι V^d : σπήεσι V^a

κ 404 c ὄπλα τε πάντα

οὐ μόνον τὰ τῶν νεῶν ἀλλὰ καὶ τὰ στρατιωτικά. **u**

κ 404 d πελάσσετε

νῦν ἀντὶ τοῦ ἀπόθεσθε **BG¹HM¹QsVXY**

ἀπόθεσθε. **bdgOw**

κατάθεσθε **D**

ὑπόθεσθε. **r**

5 ἀποτίθετε. **u**

lemma πελάσετε V : πελάσατε V^r **1** νῦν : om. Q

cf. Eust. *in Od.* 1663, 18

EUST.

κ 405 a ἰέναι

ὑποστρέφειν. **g**

νῦν ἀντὶ τοῦ ὑποστρέφειν. **G¹HM¹V**

ἐπανιέναι. **I**

ἢ ὑπόστρεφε. **M¹**

5 ἐλθέ. **NWX**

κ 405 b ἄγειν

ἄξον. **X**

ἄγε. **NW**

κ 406 a ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ

ὁ ποτὲ ἀπειθῆς θυμὸς ἐμὸς τότε ἐπέισθη. **I**

ἐθάρρησεν. **N**

κ 409 a οἴκτρ' ὀλοφυρομένους

οἴκτρως καὶ **HM¹V** ἔλεινως ὀδυρομένους. **HM¹QrV**

signum inintel. in marg. V^o

cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.98

cf. Suida οἰ 90

ARISTON.
SUID.

κ 409 b οἴκτρ'

θρήνου ἄξια. **I**

κ 409 c θαλερόν

μαλακόν. N

κ 410 a ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόριες περὶ βούς ἀγελαίας

παραβολή I W X Y

lemma ὡς δ' ὅτε... text. Hom. edit.

κ 410 b ἄγραυλοι

ἐν ἀγροῖς ἀυλιζόμενοι. b G¹ H M¹ N Q V X

ἀγραυλιζόμενοι. g

ἀγροδίατοι. I

καὶ κατασκηνοῦσαι. N

1 οἱ ἐν ἀγροῖς κτλ. H Q

cf. EGud, p. 6, 41s (Sturz) / p. 17, 19 (Stefani)

EGUD

κ 410 c πόριες

νέαι βόες. B G¹ H M¹ Q r V Y

ἀντὶ τοῦ πόριες. B k² Y

μόσχοι. C g H M¹ Q r V Y

δαμάλιες. C M² X

5 τὰ μικρὰ παιδία, τὰ μοσχάρια. G²

ἄρτι πορείας δραζάμεναι. M²

1 νέαι : νέοι r 3 δαμάλιες C

ll. 1 et 5: cf. Suida π 2062
cf. Hdn. (Lentz) I, p. 103, 5
cf. EM, 684, 2

SUID.
HDN.
EM

κ 410 d περί

γρ. ἐπί. k²

κ 410 e ἀγελαίας

ἀζεύκτους. B b d G¹ g H M¹ O Q r T u V w X Y

νομαίας. B G¹ H M¹ Q r T u V Y

lemma et schol. sub lemmate κ 410 πορίες Q r

cf. Eust. in Od. 1663, 22 et 34

EUST.

κ 410 f πόριες περι βούς ἀγελαιίας, / ἔλθούσας ἐς κόπρον, ἐπήν βοτάνης κορέσωνται, /
- 412 πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν

πόριτες, νέαι βόες, μόσχοι περιελθούσας τὰς βούς τὰς αὐτῶν μητέρας εἰς τὴν κόπρον
ἦτοι τὴν στάσιν αὐτῶν περισκαίρουσι· δὲ οὕτως καὶ οὗτοι. **N**

2 δὲ : del. Pontani.

cf. Suida π 2062

SUID.

κ 411 a ἐς κόπρον

τὴν βουστασίαν. **BHM¹Qr**
βουστάσια. **bdOw**
εἰς βουστάσιον. **CD**
τὴν στάσιν τῶν βοῶν. **G¹gM¹VY**
5 τὴν μάνδραν. **G²M¹k¹T**
καὶ τῶν βοῶν στάσιν. **H**
εἰς βουστάθμια. **IX**

4 τὴν et τῶν : om g 5 τὴν : εἰς τὴν T

cf. Eust. *in Od.* 1663, 35

EUST.

κ 411 b βοτάνης

τῆς νομῆς. **gIM¹V**

τῆς om. g

κ 411 c κορέσωνται

κορεσθῶσιν. **G¹M¹V**

κ 412 a σκαίρουσιν

σκιρτώσιν. **BbdDgM¹O¹TuVwY**

πηδῶσι. **G¹**

σκαρίζουσι. **G¹gV**

γρ. σπαίρουσιν. **bdOTw**

5 γρ. σκαίρουσιν. **Y**

lemma σπαίρουσι G¹VY : σκ supra scriptum V^d 1 σκιρτώσιν : σκιρτουσι b ἀντὶ τοῦ add. u

post schol. κ 411 κόπρον V

cf. Eust. *in Od.* 1663, 35

EUST.

l. 3: cf. Suida σ 552
 cf. Suida σ 914
 cf. EM, 722, 51

SUID.

EM

κ 412 b ἐναντία

ἔμπροσθεν τῶν μητέρων. **N**

κ 412 c οὐδέ τισηκοὶ

καίπερ μικραὶ οὔσαι αἰ ἐπαύλεις οὐ κωλύουσιν αὐτὰς τοῦ σκιρτᾶν. **BHM¹XY**

cf. Suida σ 303

SUID.

κ 412 d σηκοί

ἐπαύλεις. **G¹M¹V**
 μάνδραι. **M¹**

post schol. κ413 μυκόμεναι V

l. 1: cf. Suida σ 303

SUID.

κ 413 a ἴσχουσι

κατέχουσιν. **G¹M¹V**

κ 413 b ἀδινόν

συχνόν. **B**
 ἄδην. **bdOw**
 οἰκτρῶς. **G¹M¹V**
 συνεχῶς. **I**
 5 ἐλέους ἄξιον. **k¹**
 πυκνόν. **PY**

lemma ἀλλ' ἀδινόν bdO

post schol. κ412 σηκοὶ V

κ 413 c μυκόμεναι

βοῶσαι. **gHM¹QrVX**
 μυκηθμὸς γὰρ ἢ φωνὴ τῶν βοῶν. **HM¹QrVX**
 ὅθεν μυκισμός. **G¹**

2 ἢ φωνὴ τῶν βοῶν : ἢ τῶν βοῶν φωνὴ HMQr μυκιθμός M γάρ om. X

κ 413 d ἀμφιθέουσιν

περιτρέχουσιν. **G¹M¹V**
 προτρέχουσιν. **M¹**

lemma ἀμφιθέουσι codd.

κ 415 a δακρυόεντες ἔχυντο

σὺν δάκρυσι περιεχέοντο ἐμοί. **I**
 περιεπλέκοντο. **N**

ἔχηντο V^a

κ 415 b ἔχυντο

κατὰ σπουδὴν ἔδραμον. **bdOw**
 ἐπέδραμον. **G¹gHM¹QrVX**

cf. Eust. *in Od.* 1663, 25

EUST.

κ 415 c δόκησε

ὑπέλαβεν. **G¹M¹VY**

κ 416 a ὡς ἔμεν

οὕτως εἶναι. **BHM¹VX**

post schol. κ 439 σπασσάμενος V

κ 416 b ἔμεν

εἶναι. **G¹VQr**

ἦναι V^r

post schol. κ 417 ἔτραφεν V

κ 416 c ἰκοίατο

παρεγένοντο. **N**
 κατέλαβον. **X**

κ 416 d καὶ πόλιν αὐτῶν

δαιμονίως συνίστησιν ὅτι ἐν ἐμοί πάντα εἶχον, καὶ τὴν πατρίδα καὶ τοὺς οἴκους καὶ
 πᾶσαν ἐλπίδα. **T**

κ 416 e πόλιν αὐτῶν

Ἀρίσταρχος πόλιν αὐτήν. **H**

cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 202

DID.

κ 416 f πόλιν αὐτήν / τρηχείης Ἰθάκης
- 417

τὴν Ἰθάκην. **BH**

ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν Ἰθάκην. **K**

κ 417 a ἵνα τ' ἔτραφον ἢ δ' ἐγένοντο

πατριῖδος ὀρισμὸς. **bdOw**

κ 417 b ἵνα τέτραφεν

γρ. ἴν' ἔτραφον. **H**

ἵνα τ' ἔτραφεν Dind. : ἵνα τ' ἔτραφον Pontani

cf. Hdn. *de Od. pros.* (Lentz) II, p. 150, 13

HDN.

κ 417 c ἵνα

ὄπου. **M¹VXY**

post schol. κ 416 ἔμεν V

κ 417 d τράφεν ἢ δ' ἐγένοντο

πρωθύστερον. **W**

κ 417 e ἔτραφεν

ἐτράφησαν. **M¹NV**

post schol. κ 415 δόκησε V

κ 417 f ἐγένοντο

ἐγεννήθησαν. **HM¹VX**

lemma γέγοντο codd.

post schol. κ 417 ἵνα V

- κ 419 a** σοὶ μὲν νοστήσαντι
 πρὸς διαστολήν· τῶν ἄλλων ἐτάρων, οὓς ἐδόκοη ἀπολωλέναι. **bdOw**
- κ 420 a** Ἰθάκην
 τὴν ἰδίαν πατρίδα. **Qr**
- κ 420 b** ἀφικοίμεθα
 παραγενοίμεθα. **G¹M¹V**
 παρεγενομεθα V^r : παραγενώμεθα M
- κ 422 a** μαλακοῖς
 γαληνοῖς. **I**
- κ 424 a** πελάσσομεν
 ἀποθώμεθα. **CgHM¹QrVX**
 sub lemma κ423 ἐρύσσομεν g **1** ἀπωθώμεθα H
- κ 425 a** ὀτρύνεσθ' ἵνα μοι ἅπαντες ἔπεσθε
 ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἔπεσθαι. **k²**
- κ 425 b** ὀτρύνεσθ'
 διεγέρθητε. **M¹**
 σπεύδετε. **u**
- κ 427 a** πίνοντας
 διὰ τούτων γὰρ μάλιστα πείσειν αὐτοὺς ᾧετο. **T**
- κ 427 b** ἐπηετανόν
 ἀδιαλείπτως. **H**
 δαψιλές **gHM¹QrVX**
 αὐτάρκες. **I**
 ἀδιάλειπτον. **M¹X**
 5 ἦτοι εὐπορίαν βρωμάτων. **N**
 συνεχές. **u**
 post schol. κ420 ἀφικοίμεθα V : in marg. a sinistra schol. κ424 πελάσσομεν V^o

κ 428 a ἐπέεσσι πίθοντο

οἱ γὰρ ἀκούοντες τὰ ἤθεα πιστεύουσι ῥαδίως. T

lemma ἐπέεσσι πείθοντο T

κ 428 b πίθοντο

ὑπείθητο. w

κ 429 a ἐρύκανε πάντας ἐταίρους

λείπει τὸ λέγων. HM¹

τό : ταῦτα M

κ 429 b ἐρύκακε

κατεῖχεν, ἐκώλυεν. M¹V

κ 429 c ἐρύκακε πάντας ἐταίρους / καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. / ᾗ
- 431 δειλοί, πόσ' ἴμεν

ἐκώλυε τοὺς φίλους αὐτοῦ καὶ οὐκ εἶα ἀπελθεῖν εἰς τὴν Κίρκην λέγων αὐτοῖς· ᾧ δειλοὶ πόσε πορευθώμεν; N

κ 431 a ᾗ δειλοί

ἄθλιοι. BM¹VY

τὸ ᾗ θαυμαστικόν, ἀντὶ τοῦ ᾧ δειλὸ καὶ ἄθλιε. H

lemma ᾧ δειλοὶ H

cf. Eust. in Od. 1664, 5

EUST.

κ 431 b πόσ' ἴμεν

ποῦ πορεύεσθε. C

εἰς ποῖον τόπον. bdIOw

ποῦ πορευόμεθα, ποῦ εἰσελθεῖν. M¹

ἔλθωμεν. N

5 ἦτοι ἐρχόμεθα. u

γρ. πόσ' ἴμεν. WX

2 ποῖον : om b

κ 431 c ἰμείρετε

ἐπιθυμεῖτε. BM¹V

κ 432 a καταβήμεναι

ὡς ἐς Ἄδου· μίμησις ἦθους τε παραγμένου τὸ μὲν γὰρ οἰηθῆναι αὐτὸν ἐξ ἀνθρωπῶν μεταβληθῆναι τοὺς παρὰ τῆ Κίρκη λύκους καὶ λέοντας, καὶ μὴ φαρμάκοις τὰ θηρία κατακληθῆναι πρὸς ἡμερότητα, τῆς τοῦ Εὐρυλόχου ἀπειρίας εἶναι δοκεῖ φασὶν οἱ πάλαιοι. τὸ δὲ ὡς κύκλωψ ἐποίησεν ἀδιανόητον ἐστίν· οὐ γὰρ δὴ που καὶ ὁ Κύκλωψ
 5 μετέβαλε τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσεά ἐπὶ φυλακῇ τοῦ κατ'αὐτὸν σῆλαιου· ἀλλ' ἐθoinήσατο καὶ ἀπώλεσε. **bdOw**
 εἰσελθεῖν. **H**
 καταβῆναι, ὑπεισελθεῖν. **M¹V**
 ὥστε. **N**

ὑπειορθεῖν **V^a**

κ 432 b ἦ

ἦτις. **BM¹**

κ 433 a ἦ σῦς ἠὲ λύκους

προσεδόκησε διὰ τῶν λεόντων ὅτι καὶ αὐτοὶ ἀνθρωποὶ ἦσαν. **M¹**
 καὶ αὐτὸ ὄλεθρός ἐστιν· ἀπὸ κοινοῦ οὖν προσληπτέον. ὁ γὰρ Κύκλωψ οὐκ ἐποίησεν αὐτοὺς ζῶα, ἀλλ' ὤλεσε φαγῶν. **WX**
 στοχαζόμενος ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε λύκων καὶ λεόντων τὰ ἐν τοῖς δώμασι τῆς Κίρκης. **WXs**

cf. Eust. in Od. 1663, 57-61

EUST.

κ 433 b ἦ σῦς

ἀπορήσειε δ' ἂν τις πῶς ὁ Εὐρύλοχος ταῦτα λέγει μὴ εἰσελθῶν πρὸς τὴν Κίρκην. ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ἐστοχάσατο ἀπὸ τῶν πρὸ τῆς θύρας προσσαινόντων αὐτῷ ἀνθρωπίνως.
HQrTX

1 πρὸς : εἰς **r**

cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p101 13-15

PORPH.

κ 433 c σῦς

χοίρους. **Qr**

κ 434 a φυλάσσοιμεν

τηροῖμεν· **HM¹QrV**
 οὐχὶ φυλάσσειν τὸ δῶμα, ἀλλὰ τὸ ἀεὶ ἐκεῖσε εἶναι. **HM¹Qr**

κ 435 a ἔρξῃ

ἐποίησεν. **N**

κ 435 b οἱ

αὐτοῦ. **WX**

κ 435 c μέσσαυλον

κατοικίαν ἀγροτικὴν. **BbdOw**

ὅτι τὴν ἔπαυλιν. **BCM¹NuVY**

μέσσαυλον εἴρηκεν. **BM¹V**

τὸ ποιμνιον. **I**

5 τὸ μέσον τῆς ἀλλῆς. **T**

lemma μέσσαυλον BMNVY **1** κατοικία ἀγροτική d **2** ὅτι τὴν : om. u τὴν : om. C ἔμπαυλιν
V^d

post schol. κ416 ἔμεν V

κ 436 a ἔταροι

Ἀττικισμός. **M²**

κ 436 b σὺν δ' ὁ θρασύς

ὁ προπετής. λοιπὸν ἐπάγει τὴν αἰτίαν, διὰ τί θρασὺν αὐτὸν εἶπε. **HQrTWX**

ἐκείνου γὰρ ταῖς τόλμαις καὶ προπετείαις ᾤχοντο. **K**

λοιπὸν : δι' r

κ 436 c θρασύς

τολμηρός. **IM¹V**

cf. EGud, p. 264, 42 (Sturz)

EGUD

κ 437 a τούτου

τοῦ Ὀδυσσέως. **X**

κ 437 b ἀτασθαλίησιν

ἀβουλίαις. **HM¹QrWX** θρασύτησιν. **HM¹X**

ταῖς ἀφροσύναις. **G¹**

μωρίαις. **I**

ἀντὶ τοῦ ἀφραδίησι. **u**

κ 438 a μερμήριξα / σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ, / τῶι οἱ
- 441 ἀποπλήξας κεφαλὴν οὐδάσδε πελάσσαι, / καὶ πηῶι περ ἔοντι μάλα σχεδόν

μερμήριξα σπασσάμενος καὶ ἐλκύσας τὸ ξίφος ἀπὸ τοῦ μηροῦ, οἱ <ἤγουν> αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν κόψας, πελάσαι καὶ πλησιάσαι κατὰ τὸ ἔδαφος τῶ καπνῶ τῶ ὄντι πλησίον ἡμῶν. **N**

1 ἤγουν : add. Pontani

κ 438 a ὡς ἔφατ'

οὕτως εἶπε. **W**

κ 439 a σπασσάμενος

ἐλκύσας. **G¹HM¹X**
ἐπισπασσάμενος. **HM¹VX**

lemma σπασσάμενος **V**

σπασσάμενος **V^a**

κ 439 b τανύηκες

ὀξύμακρον. **k¹**

κ 439 c τανύηκες

τὸ καλῶς εἰς τὸ πλάτος καὶ μῆκος ἠκονημένον καὶ ἀστράπτον. **N**

κ 439 d παρὰ

ἀπό. **u**

κ 440 a τῶ οἱ

ξίφει. **B**
ἐν τούτῳ αὐτῶ. **H**
ἐν τοῦ τῶ ξίφει αὐτοῦ. **M¹**

3 ἐν : ἀντὶ Pontani

κ 440 b ἀποτμήξας

γρ. ἀποπλήξας. **bdOw**

cf. Eust. in Od. 1664, 31

EUST.

κ 440 c οὐδάσδε πελάσσαι

εἰς τὸ ἔδαφος ῥίψαι. **G¹HM¹VWX**
τὸ ἔδαφος. **Qr**

lemma οὐδας δὲ πελάσσαι V 1 ῥίψαι : om W

κ 441 a καὶ πηῶ περ ἐόντι

ἦν γὰρ γαμβρὸς ἐπὶ τῆ ἀδελῆ κτιμένη. **bdOw**
ἀντὶ τοῦ καὶ πηοῦ περ ἐόντος. **HM¹QrX**

2 καὶ : om. r

κ 441 b πηῶ

γαμβρῶ μοι ὄντι ἐπὶ τῆ ἀδελφῆ Κτιμένη. **B**
Κτιμένην γὰρ γεγαμήκει τὴν Ὀδυσσέως ἀδελφὴν. **G¹HM¹QrVWXY**
συμπενθερῶ. **I**
ἔξ ἐπιγαμίας συγγενεῖ. **k²z**
5 συγγενεῖ. **gM¹uVWXY** ἔξ ἀγχιστείας ἐγγίζοντι. **u**

1 κτιμένων V^a 2 ἀδελφὴν Ὀδυσσέως Qr

cf. Eust. in Od. 1664, 32

EUST.

κ 441 c καπνῶ

γρ. καὶ πηῶ. **N**

κ 442 a ἐρήτυον

κατεῖχον, ἐκώλυνον. **M¹**

κ 443 a διογενές

ἵνα μὴ δοκῶσι παρὰ γνώμην τοῦ ἄρχοντος συμβουλευεῖν. **T**

κ 444 a ἔρυσθαι

φυλάττειν. **G¹HM¹NQrVWX**
ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. **H**
ἐὰν μὲν προπαροξύνηται, παρατατικός, ἐὰν δὲ παροξύνηται, ἀόριστος. **HM¹**

lemma ἔρυσθε V : καὶ νῆα ἔρυσθαι H 1 φυλάσσειν QrW 3 προπαροξύνηται : προπαροξύτονον
M ἐάν : εἰ M παροξύνηται : παροξύνεται M

post schol. κ457 ὄρνυτε V

l. 3: cf. Hdn. (Lentz) II, p. 1246, 30ss

HDN.

κ 445 a ἡγεμόνευε

ἡγοῦ. **G¹M¹V**
ἄρχου. **M¹**

lemma ἡγεμόνευς V

κ 446 a παρὰ

ἀπό. **W**

κ 446 b ἀνήϊον

ἀνήρχοντο. **G¹IM¹uV**
ἀνήλθον καὶ ἐπορεύοντο. **N**

post schol. κ441 πηῶ V

κ 447 a οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος

θρασύδειλος ὁ εὐρύλοχος· ὅς οὕτω πολὺς φανεῖς τὴν ὀργὴν· εἶτα ὑποκόπτει τοῦ ἀτελοῦς ἦθους. **bdOw**

κ 448 a ἐμὴν

τὴν. **W**

κ 448 b ἔκπαγλον

μεγάλην. **G¹HM¹VXW**
ἔξοχον. **HQrM¹VWX** μέλλων **Qr**
πλήττω ὁ μέλλων πλήξω, ἔπληξα, ἔπλαγον, ἐξ οὗ γίνεται τὸ ἔκπλαγον ὄνομα καὶ ἐκβολὴ τοῦ λ καὶ τιθεμένου εἰς τὸ γ γίνεται ἔκπαγλον. **N**

ll. 3-4: cf. EGud, p.177, 60-62 (Sturz) / p. 446, 8-10 (Stefani)

EGUD

κ 448 c ἐνιπήν

ἀπειλήν. **BXz**
ἐπίπληξιν. **G¹Hk¹M¹QrVW**
ὑβριν **gV^o u** κακολογίαν. **NV^o u**

post schol. κ445 ἡγεμόνευε V
sub lemmate κ 445 ἡγεμόνευε scr. **V^{m r u o}**
in marg. a dextra schol. κ448 ἔκπαγλον **V^{o u}**

κ 449 a τόφρα

ἐν τῷ τηνικαῦτα. **M**¹
τότε, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ. **N**

κ 450 a ἐνδυκέως

ἐπιμελῶς. **BDgk**²**M**¹**NV**^{a m o u}**Yz**

post schol. κ448 ἐνιπὴν ὕβριν V : post schol. κ453 φράσαντο scr. **V**^d : in marg. a dextra schol. κ453 φράσαντο **V**^{o u}

κ 450 b λοῦσέν τε

λούσασθαι ἐκέλευσε. μετωνυμία δὲ ὁ τρόπος. **BM**¹**WXY**
ἢ λούσασθαί τε καὶ ἐποίησε καὶ χρίσασθαι. **M**¹

1 μετωνυμία δὲ : μετωνυμίας δὲ ἐστὶν M

κ 450 c λίπ'

τὸλίαν πιόττητα ἔχον. **M**¹

κ 451 a οὔλας

ποδῆρεις, ὀλοκλήρους. **HQrW**
ἀπαλάς. **N**

cf. Tz. *all. Od.* κ 33

TZ.

κ 452 a δαινυμένους δ' ἄρα τούς γε

γρ. δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν. **H**
γρ. δ' εὖ πάντας. **k**²

κ 452 b δαινυμένους

εὐωχουμένους. **M**¹**V**

post schol. κ448 ἐνιπὴν V

κ 452 c δ' εὖ πάντας

γρ. δ' ἄρα τούς γε. **M**¹

κ 453 a φράσσαντό τε πάντα

ἐπέγνωσαν. **G**¹**HM**¹**rVWX**
ἐν ἄλλῳ δὲ γρ. φράσσαντό τ' ἐσάντα. **H**

τὰ κατ' αὐτοὺς γεγονότα. **HM¹QrW**

ἔμαθον τὴν μεταβολήν. **I**

5 ἐθεώρησαν· ἐξεναντίας γὰρ φράσαι νῦν τοιοῦτον. **T**

γρ. τό τ' ἐσάντα. **X**

lemma φράσαντο V : φράσαντό τε T 1 ἐπέγνωσαν : ἔγνωσαν G

κ 453 b θυμῶ

γρ. πάντα. **M¹**

θυμῶ. **F**

lemma τε πάντα F

κ 453 c ἐσάντα

ἐξεναντίας. **C**

ἀπεναντίας. **G¹M¹V**

γρ. ἔναντα. **M¹**

ἢ πάντα. **s**

γρ. πάντα. **W**

lemma ἔναντα GMV : ἔναντες V^u 2-3 sub lemmate κ 455 ἄγχι M

κ 454 a κλαῖον ὀδυρόμενοι

θρηνοῦντες ἔκλαιον. **HM¹Y**

κ 454 b περὶ δὲ στεναχίζετο

περιχεῖτο. **M¹Y**

περιήχει. **V**

lemma στοναχίζετο V^a

κ 457 a μηκέτι νῦν

παραμυθητικά. **bdOw**

κ 457 b θαλερόν

οἰκτρὸν, καὶ θαλερόν δάκρυ τὸ ἀπαλὸν. **a**

ἄπαυστον· καὶ αἰεὶ νεάζοντα· Ἀριστοφάνης δὲ γρ. στυγερόν γόνον. **bdOuw**

καὶ οὐκ ἄχαρις ἢ γραφή. **H**

ἀκμαῖον, νέον. **HM¹QrVW**

5 Ἀριστοφάνης στυγερόν γόνον. **HO**

γρ. στυγερόν Ἀριστοφάνης. **KM¹**

2 γρ. στυγερόν : στυγερόν γράφει u γόνον : om. u

cf. Eust. *in Od.* 1664, 40
l. 5: cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 202

EUST.
DID.

κ 457 c ὄρνυτε

διεγείρετε. **M¹NV**

lemma ὄρνυσθε V 1 διεγείρεσθε V

κ 458 a ἐν πόντῳ

οὐχ' ὡς μάντις, ἐπεὶ οὐδ' ἂν εἰς Ἴδου πρὸς Τειρεσίαν αὐτὸν ἐπέστειλεν ἀλλ' ἴσως καὶ ταῦτα παρ' Ἑρμοῦ ἀκήκοεν. **T**

κ 458 b ἰχθυόεντι

ἰχθῦς ἔχοντι. **G¹M¹V**

post schol. κ 452 δαινυμένους V

κ 459 a ἀνάρσιοι ἄνδρες

τοὺς Λαιστρυγόνας αἰνίττεται καὶ τὸν Κύκλωπα. **B**

κ 459 b ἀνάρσιοι

σκληροὶ καὶ ἀνελεήμονες. **a**

οἷς οὐκ ἔστιν ἀρέσασθαι καὶ φιλιωθῆναι. **bdOuw**

πολέμιοι. **BG¹gHM¹NV**

ἄδικοι. **G²uWX**

5 λησταί. **G²N**

φονικοί. **I**

ἄγριοι. **K**

lemma et schol. sub lemmate κ 457 θαλερόν

κ 459 c ἐδηλήσαντο

ἐβλαψαν. **M¹NV**

ὕμας. **N**

cf. Suida ε 224
cf. EM, 316, 1

SUID.
EM

κ 461 a εἰσόκεν

ὄπως. **H**

κ 461 b θυμόν

θυμός ενταῦθα ἢ δύναμις καὶ ἢ προθυμία. **H**
 δύναμιν ψυχικὴν. **I**
 δύναμιν, προθυμίαν. **M¹QrW**

3 add. καὶ Qr

κ 463 a ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι

λείπει τὸ εἰσίν. **H**
 ἐστὲ καὶ αὐτοὶ ἄψυχοι. **X**

κ 463 b ἀσκελέες

τῆς ἐν θαλασσῇ πλανῆς καὶ ταραχῆς· ἢ τῆς ἐν ἀλοδαπῇ ἀποδυμί(ας). **a**
 ἄγαν κατεσκληρότεες, **BCG¹HMQRuVXY** σκληροί, **BG¹gHM¹QRuVXY**
 σκελετευόμενοι καὶ **BG¹HM¹QRuVXY** νενεκρωμένοι. **BCG¹HM¹QRuVXY**
 κατεσκληρότεες. **bdOw**

5 ἢ ἄγαν κεκμηκότες. **CDM¹QRuVY**
 ἀδιαλείπτως ἐν κακῶ ὄντες καὶ ἀπρόθυμοι. **G²**
 κατατετηκότες. **M³**

ἀπὸ τοῦ σκάλλω. ἢ ἀπὸ τοῦ σκέλλω. ἄθυμοι δὲ οἱ μὴ εὐθυμοι, τουτέστιν οἷς οὐδέποτε
 θυμός ἐν εὐφροσυναίς. **u**

3 σκελετευόμενοι : σκετελευόμενοι **V^d** : Dind. ἐσκελετευόμενοι Buttm. pro ἐσκελετευόμενοι
 ἐκμηκότες **V^u** **5** ἢ ἄγαν : om. r

cf. Eust. *in Od.* 1663, 3

EUST.

κ 463 c ἄθυμοι

οἷον ἄψυχοι. **DG¹M¹V**
 ἀπρόθυμοι. **G²I**
 κεκακωμένοι τὴν ψυχὴν. **G¹M¹VY**
 ἀδρανεῖς. **H**

5 καὶ ψυχικῆς ἰσχύος ἐστερημένοι. **HQr**

1 ἄψυχον **V^u** **3** κεκωμένοι **V^u**

sub lemmate κ 463 ἀσκελέες Q

cf. Eust. *in Od.* 1663, 4
 cf. Suida α 766

EUST.
 SUID.

κ 464 a ἄλλης χαλεπῆς

κατεσκληρότεες τῶ **ema******ἰ παρὰ τὸ σα*ίλω τὸ ξηραίνω καὶ σκελετών. **a**

τηκτικὸν ἄρα σώματος, ἡτῶν κακοπαθειῶν μνήμη· χαλεπῆς δὲ εἶπε πρὸς διαστολὴν
 ἐτέρας· ἀφ' ἧς κερδαίνουσιν οἱ ἀλώμενοι. **bdOw**
 πλάνης. **gG¹k²M¹NPQrVY**

κ 464 b μεμνημένοι

ἐνθυμύμενοι. **Qr**

κ 465 a εὐφροσύνη

γένος ἀντὶ γένους, τουτέστιν εὐφρόσυνος. **H**

κ 465 b ἐπειθή

τὸ ἡ πλεονάζει κατ' ἀρχάς, κατὰ τὸ μέσον καὶ κατὰ τὸ τέλος. **N**

κ 465 c πέποσθε

πέποσθε ἀντὶ τοῦ πεπόνθατε, πέπεισθε ἀπὸ τοῦ πείθω τὸ πάσχω· κρεῖττον δὲ
 συγκόπτειν πεπόνησθε. **a**

γρ. πέπασθε. **bdOTw**

κατ' Ἀριστοφάνην, οἷον κέκτησθε. **bdOw**

5 πεπόνησθε κατὰ συγκοπήν. **bdOw**

πεπόνησθε, ἤτοι ἐκοπιάσατε. **N**

κέκτησθε. **V^o**

ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ λαγχάνω, λέλοχα. **u**

lemma πέπασθε NV 3 ut novum lemma d 4 sub lemme l. 3 d

in marg. a dextra schol. κ464 ἄλης scr. V^o

cf. Eust. *in Od.* 1663, 15 et 17
 cf. Did. *in Od.* (Schmidt) p. 202
 cf. EGud, p.460, 436 (Sturz)

EUST.
 DID.
 EGUD

κ 466 a ὡς ἔφαθ'

ὡς ἔφη. **W**

κ 466 b ἐπεπείθετο

κατεπείσθη, ἐθάρρησεν. **N**

ὑπήκουσε. **Qr**

2 ὑπεκουε Q

κ 467 a τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν

ὅτι πάντα εἰς τέλος αὐτὸς ἄγει ἐν τελέστατα διὰ τῶν τεσσάρων ὥρων. **bdOw**

τὸν ὄλον ἐνιαυτόν. **M¹**
πεπληρωμένον ἢ πάντα εἰς τέλος ἄγοντα. **u**

κ 469 a ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι

πρωθύστερον. **Wu**

κ 469 b ἔην

ἐπληρώθη, ἐτελειώθη. **HM¹**

περιῆλθον δὲ πάλιν οἱ καιροὶ ἐπὶ τὴν ὥραν vid. schol. κ 469 c περὶ – ὥραι l. 5

κ 469 c περὶ δ' ἔτραπον ὥραι

περιτροφή γὰρ ἢ κύκλος ὥρῶν ὁ ἐνιαυτὸς· ἐντεῦθεν ὁ ποιητὴς ἀφορμὴν ἔδωκε
τροπικοῦς πόλους ὃ ἐστὶ κύκλους καλέσαι. **bdOw**

παρῆλθον αἱ ὥραι, ἔαρινή, θερινή καὶ ἐξῆς. **BHM¹QWY**

ὁ δὲ “καί”^{@1} περισσός. **HQW**

5 περιῆλθον δὲ πάλιν οἱ καιροὶ ἐπὶ τὴν ὥραν. **HM¹QVY**

ἵνα ἢ περιτροφή ὃ δὲ κύκλος ὥρῶν ὁ ἐνιαυτὸς· ὅθεν ἀφορμὴν δέδωκε τροπικοῦς πόλους
καὶ τροπὰς ὥρῶν καλέσαι. **u**

παρῆλθον οἱ καιροί, καθ' οὓς εἰς τὴν Κίρκην ἀφικόμεθα. δηλοῖ δὲ τὰς τροπὰς τοῦ
ἡλίου, τὴν ἐν θέρει καὶ τὴν ἐν χειμῶνι. **WX**

5 περιῆλθον : ἤτοι περιῆλθον Q ἐπί : περὶ Y : om. V^m **8** παρῆλθον : περιῆλθον X δηλοῖ δὲ τὰς
τροπὰς : τὰς τροπὰς δηλοῖ W

@1. κ 471.

@

cf. Eust. *in Od.* 1664, 50

l. 4: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.98 (sub lemmate κ 471 καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες)

EUST.
ARISTON.

κ 471 a ἐκκαλέσαντες

ἔξω καλέσαντες. **G¹gHM¹V**

ἐξαγαγόντες. **I**

1 καλέσαντες : om. g

cf. Eust. *in Od.* 1584, 62

EUST.

κ 471 b ἐρίηρες

ἐπιθυμητοί. **k¹**

κ 472 a μιμνήσκεο

ὑπομνήσθητι. **G¹M¹V**

ἐνθυμοῦ ἀναλογίζου. **Qr**

κ 473 a τοι θέσφατόν

σοι τῆς βαρύτητος. **W**

κ 473 b θέσφατον

ἐκ θεοῦ μεμοιραμένον. **HIM¹**

ἢ ἐκθῦμαντια. **Qr**

ἐκ : ἀπὸ I

κ 473 c σωθῆναι

σωθῆναι. **M¹V**

κ 474 a ἐϋκτίμενον

γρ. ἐς ὑψόροφον. **k²H**

ἐς : om. H

κ 479 a δὴ τότε **M** / οἱ μὲν **W**

γρ. οἱ μὲν **M¹** γρ. δὴ τότε. **W**

κ 479 b σκιάεντα

τὰ μεγάλα. **I**

κ 481 a γούνων

ἔξωθεν τὸ λαβῶν ἢ ἐφαψάμενος. **B**

ἀψάμενος. **WX**

κ 481 b γούνων ἐλλιτάνευσα

τῶν γονάτων ἀψάμενος παρεκάλεσα. **G¹HM¹QVWr**

διὰ τῶν γονάτων τῆς Κίρκης λιτὴν ἐποίησα καὶ παράκλησιν. **HQrW**

ἐκ νυκτέρων δὲ μεγίστη γίνεται θνητοῖς χάρις φησὶν Εὐριπίδης^{@1}. **M¹**

lemma γούνων ἐλλιτάνευσα **M 1** τῶν : ἀντὶ τῶν **Qr** παρεκάλεσα : om. **QrW 2** γονάτων : γονάτων **H**

@1. Eur. *Hecuba*, 831-32

@

κ 482 a καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων

γρ. καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον. **k²**

cf. schol. κ 500 και τότε δή μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον

κ 483 a ὦ Κίρκη τέλεσόν μοι

δήλον ὅτι Ὀδυσσεὺς πολλάκις τοῦτο ἰκέτευσεν. **H**

τοῦτο : τοῦ addidit Buttm.

κ 483 b ὑπόσχεσιν

ἐπαγγελίαν. **Qr**

κ 483 c τέλεσον

πλήρωσον. **k¹**

τελείωσον. **M¹**

κ 483 d ἦν περ ὑπέστης

ἦν περ ὑπεσχέθης. **NV^{o u}**

αντὶ τοῦ ὑπέσχου. **u**

1 ἦν περ : om. **N**

in marg. a dextra schol. κ473 σωθήναι **V^{o u}**

κ 483 e ἦν περ

γρ. “οἶαν”. **WX**

†“οἶαν περ”† : Pontani **X**

κ 484 a ἔσσεται

ῶρμηται. **I**

ὄρμα. **k¹**

ἐφορμα. **M¹uV**

post schol. κ505 lemma διέσσυτο schol. ὄρμα **V**

κ 485 a μευ

ὑπὲρ ἐμοῦ. **Qr**

κ 485 b φθινόθουσι

ἐλαττοῦσι. **X**

κ 485 c φίλον κῆρ

τὴν ἠγαπημενὴν ψυχὴν. **Qr**

κ 486 a ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι

ἀμφ' ἔμὲ ὀδυρόμενοι ὅτε σὺ νόσφι καὶ χωρὶς γένη ἀπελθοῦσα εἰς τινὰ δουαστὴν καὶ ἑῷσα τούτους μόνους. **N**

κ 486 b ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι

ἀπέλθης. **G²**

ὅτε σὺ ἀλλαχόσε ἀσχολῆ. **M²**

κ 486 c νόσφι

ἡμῶν. **N**

κ 489 a μηκέτι νῦν ἀέκοντες

κατὰ τὸ χρῆ ξεῖνον παρεόντα. **bdOw**

κ 490 a ἀλλ' ἄλλην χρῆ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι

- τοῦτο ποιεῖ ἡ Κίρκη, ἴν' Ὀδυσσεὺς ἐκεῖ μαθὼν ἐκ τοῦ μάντεως ὅτι θάνατος δέσσοι ἐξ ἄλλης ἔσται, ἢ ὀκνήσει πρὸς τὸν ἀπόπλου, ἢ ἀποπλεύσας ἐκ τῆς Κίρκης, μὴ δὲ τῆ καλυψοῖ πεισθῆ, ὕστερον ἀθανασίαν ὑπισχνουμένη· αὐτὴ μὲν ἡ Κίρκη οὐ προλέγει φασὶ τὰ ἐσόμενα τῷ Ὀδυσσεῖ δυσχερῆ· ἵνα μὴ ἀπιστηθῆ· ὡς δι' ἔρωτατερα
- 5 τερατευομένη· καὶ φοβερὸν πλαττομένη τὸν πλοῦν· περὶ μὲν γὰρ Σερήνων καὶ Σκύλλης· καὶ Χαρύβδεως· καὶ Ἥλιου βοῶν ἐρεῖ πρὸς Ὀδυσσεά ἢ Κίρκη ὡς γειτιώσα· καθὸ τυρσηνικῆ· τοῖς κατὰ τὸν σικελικὸν πορθμὸν μέρεσι περὶ ὧν οὐδὲν ὁ Τειρεσίας ἐρεῖ· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐπιτρέπει τῷ μάντει· ὡς ἂν μὴ ἀπιστηθῆ· σημείωσαι δὲ ὅτι ἢ πρὸς ἄδην κάθοδος τοῦ σοφοῦ Ὀδυσσεως, αἰνίττεται ὡς οὐδὲ τὰ κατὰ γῆς τὸν τοιοῦτον
- 10 ἄνδρα διαπέφουγεν· ἀλλὰ τῆ κατὰσκέψιν βαθύτητι γενόμενος ὑπὸ γῆν· ἐν τυγχάνει καὶ τοῖς ἐκεῖ· τινὲς δὲ νεκυομαντείαν τεχνήσασθαι τὸν Ὀδυσσεά φασὶ Κίρκης ὑπαγορευσάσης· πρὸς δυσμαῖς ἡλίου γενόμενον· ἄς δὴ τόπον ἄδου ἢ ποιήσις ὑπονοεῖ καὶ τὴν τοιαύτην ψυχαγωγίαν· καὶ πρὸς τοὺς κατοικομένους ὀμιλίαν, κάθοδεν εἰς ἄδου φασίν· ἢ δὲ τοῦ πεπνύσθαι τὸν Τειρεσίαν, πλάσις δοκεῖ γενέσθαι παρὰ τὸ αὐτὸν
- 15 μάλιστα ὑπὲρ τὰς ἄλλας ψυχὰς ἐν ταῖς νεκυομαντικαῖς ἀνακαλεῖσθαι ψυχαγωγίαις, διὰ τὸ ἐν τοῖς ζῶσι μαντικὸν αὐτοῦ· τὰ δὲ κατὰ τὸ ἄλλος πιθανῶς πέπλασται τοῖς περὶ τὸν αἴδην· ἀκτῆτε γὰρ ὁ τόπος· καὶ οὐ λιπαρὰ γῆ· καὶ ἄκαρπα τὰ ἐκεῖ δένδρα· αἰγίριοι· καὶ ἰτέαι· δένδρα προσήκοντα τόποις νεκρῶν· οἷς καὶ τρίχας ἔκειρον τὰ ἐν ζώοις ἄψυχα· καὶ σωματῶν ἀπῆρχοντο· καὶ ἀνθέων· καὶ ἀκροδρύων· καὶ τοιούτων τινῶν ἀψύχων· κἄν εἴ
- 20 που ζῶντι ἔδει ἐπισφάξαι στεῖραν βούν καὶ ἕτερα ζῶα ἔντομα· οὐ μὴν ἔνοργα καὶ μόνιμα ἐκείνοις ἔθνον· ἀλλὰ τὰ ὡς εἰπεῖν ἐν ζώοις ἄζωα διὰ τὸ ἄγονον· οὕτω δὲ καὶ οἱ ἐφεξῆς ῥηθησόμενοι ποταμοὶ προσφυῶς τοῖς ἐν ἄδου πλάττονται· ὀλεσίκαρποι δὲ, ἢ ὅτι ἀποβάλλουσι τὸ ἄνθος πρὶν καὶ πεπανθῆναι· ἢ διότι οἱ πίνοντες τοῦ κατ' αὐτὰς

ἄνθους, ὀλλύουσι τὸν καρπὸν· ἦτοι ἄκαρποι γίνονται· ὡς καὶ Θεόφραστος ἱστορεῖ.
bdOw

κ 490 b ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδόν

πῶς πέμπει αὐτόν; ἵνα ἀκούσῃ “θάνατος δέ τοι ἐξ ἄλδος αὐτῶ / ἀβληχρός”^{@1}, καὶ μὴ πεισθῆ Καλυψοῖ τὴν ἀθανασίαν ὑπισχνουμένη· προήδει γὰρ καὶ τὸν τῆς δαίμονος ἔρωτα. **HM¹QrY**

δι' ἑαυτῆς δὲ οὐ μαντεύεται, ἵνα μὴ δοκῆ ἐρώσα φοβερώτερον καθιστᾶν τὸν πλοῦν καὶ
5 ἀπιστηθῆ. **HQr**

Κίρκη εἰς Ἄϊδην Ὀδυσσεά πέμπει ἵνα ἀκούσῃ “θάνατος δέ τοι ἐξ ἄλδος αὐτῶ / ἀβληχρός”^{@1} μάλα τοῖος ἐλεύσεται, καὶ μὴ πεισθῆ Καλυψοῖ ὑπισχνουμένη αὐτῶ ἀθανασίαν· προήδει γὰρ τὸν ἐσόμενον τῆς δαίμονος ἔρωτα. **sX**

lemma ἀλλ' ἄλλην χρὴ γ 1-2 θάνατος δέ – ὑπισχνουμένη· : post ἔρωτα γ 4 δοκῆ : δοκεῖ γ

@1. λ 134-35.

@

cf. Eust. *in Od.* 1665, 23-25

EUST.

κ 490 c χρὴ

ἀπόκειται. **W**

κ 490 d τελέσαι

τελειῶσαι. **Qr**

κ 490 e ἰκέσθαι

ἐλθεῖν. **Qr**

κ 491 a εἰς Ἄϊδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης

ὁ Στράβων^{@1} τὴν μακρὰν ἀποδημίαν τοῦ Ὀδυσσεῶς κάθοδον εἰς τὸν Ἄϊδην φησί, τῆ ἀληθείᾳ δὲ ἢ εἰς τὸν Ἄϊδην τάχα κάθοδος νεκυομαντεία ἐστί. βούλεται γοῦν ὁ Ὀμηρος εἰπεῖν περὶ νεκυομαντείας καὶ πλατῦναι καὶ τὴν ποιήσιν. τέως δ' οὖν νεκυομαντείαν ἐποίουν οἱ Ἕλληνες, ψυχὰς τάχα δοκοῦντες ἀνάγειν καὶ μανθάνειν τὰ μέλλοντα ἐν
5 τόποις ἐρήμοις καὶ ἀβάτοις. ψυχαγωγίαν δὲ ἐκάλουν ταύτην οἱ Ἕλληνες· ἐπλανῶντο γὰρ ὑπὸ τῶν δαιμόνων. **CsWX**

@1. Strab. 5.4.5.

@

cf. Eust. *in Od.* 1666, 11

EUST.

κ 491 b εἰς Ἄϊδαο δόμους

φησὶ τὴν ἀλήτην πορείαν τοῦ Ὀδυσσεύος τὴν ἐκ Τροίας εἰς Ἰθάκην. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι Ὀδυσσεὺς ἀλληγορικῶς λέγεται ἢ φρόνησις, ὁ φρόνιμος δὲ καὶ ὁ σοφὸς ἄνθρωπος οὐδὲν τῶν ὄντων ἀφίησιν ἀνεξέταστον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν σκότει κεκρυμμένα εἰς φῶς ἐξάγει καὶ δῆλα ποιεῖ. **sWX**

- 5 ὑπονοοῦσα μὴ πιστεύεσθαι πέμπει αὐτὸν πρὸς Τειρεσίαν. ἅμα δὲ καὶ ὁ ποιητὴς ἐπεισοδιῶ χρήσασθαι ἐβουλήθη διὰ τὸ φρικῶδες καὶ ἐκπληκτικὸν τῆς ψυχαγωγίας. **T**

cf. Eust. *in Od.* 1666, 8

EUST.

κ 491 c ἐπαινῆς

τῆς δεινῆς· πλεοναζούσης τῆς ἐπί(*). **bdOw**
δεινῆς **HM¹u** ἢ ἀσινοῦς **M¹** ἢ ἐπαινετῆς. **HM¹k¹** καὶ αἰνῆς. **u**
ἢ τῆς καταπληκτικῆς. **M²**
δεινῆς κατ' εὐφημισμὸν, ὡς “ἀγνή Περσεφόνηα”^{@1}. **T**

- 5 χαλεπῆς. **W**

@1. λ 386.

@

cf. Eust. *in Od.* 1665, 8

EUST.

κ 492 a ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίας

μέλλοντας μαντεύσεσθαι **HQr** ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Τειρεσίου. **Hr**

ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Τειρεσίου : om. r

cf. Eust. *in Od.* 1665, 39

EUST.

κ 492 b ψυχῇ χρησομένους

μαντευσομένους. **bdBG¹gHM¹NOQuwY**

διατί οὖν οὐκ αὐτὴ μαντεύεται; ὅτι οὐκ ἂν ἐπίστευσεν Ὀδυσσεὺς ἐρώσεως αὐτῆς. ἢ τὰ κατὰ μὲν Σειρήνας καὶ τὸν πορθμὸν ὡς γειτνιώσα μηνύει, περὶ ὧν οὐδ' ὁ Τειρεσίας εἶπεν εἰδῶς ἐροῦσαν τὴν Κίρκην, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐπιτρέπει τῷ μάντει.

- 5 **GHM¹QsVWXY**

ὀφείλοντας χρησιμοδοτηθῆναι. **HM¹Q**

- νῦν παρακινεῖ ἢ Κίρκη τὸν Ὀδυσσεῖα μετὰ τῶν φίλων ἐλθεῖν εἰς τὸν Ἄϊδην καὶ ἐρωτῆσαι τὸν Τειρεσίαν ἔαν μέλλῃ παλινοστήσειν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. τοῦτο δὲ τοιοῦτόν ἐστιν· εἶπομεν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἦτο ὁ Ὀδυσσεὺς ἦν φιλόσοφος καὶ ἐγίνωσκε καὶ
10 τὴν ἀστρονομίαν καλῶς. πλανώμενος οὖν καὶ μὴ εἰδῶς τὸ πότε μέλλει ἐλθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ τὸ τί παθεῖν μέλλει καὶ τίσι πολεμίοις συναντήσῃ, ἠθέλησε ποιῆσαι νεκρῶν τὴν λεγομένην λεκανομαντείαν καὶ ἀνάξαι τὴν ψυχὴν τοῦ Τειρεσία καὶ ἐρωτῆσαι τὸ τί μέλλει γενέσθαι καὶ πῶς ἀποβήσεται τὰ μέλλοντα. καὶ οὕτω μὲν ἔχει τὸ ἀληθές, τὰ δ' ἄλλα τὰ διὰ μέσου λεγόμενα ἐνι τοῦ μύθου. **N**

2 διατι V^{am}: δια τί cett. codd. αὐτῆ: αὐτήν V^u ἐρώσαν Buttman: ἐρώσαν V 3 περι ὧν οὐδ' ὁ: περι ὧν οὐ δ' ὁ V^a 6 χρησιμοδοτηθῆναι: Buttm. pro χρησιμοτεθῆναι

cf. Eust. *in Od.* 1666, 5
ll. 2-4: cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p101s, 17.

EUST.
PORPH.

κ 492 c χρησομένους

χρῶ τὸ μαντείαν δίδωμι * χρῶμαι δὲ τῷ θεῷ δοτικῆ, τὸ χρηστηριάζομαι. **a**
ἔθεν καὶ χρησμός. **bdOw**

κ 492 d ψυχῆ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο, / μάντηος ἀλαοῦ
- 493

ἡγουν λαβεῖν μαντείαν ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, ὅστις ἀλαὸς ἦν. **I**

κ 493 a ἀλαοῦ

τυφλοῦ. **M¹Tu**

λαμπροῦ. **Qr**

παρὰ τὸ “ἀλαὸν” ἢ τὸ “λάειν”, ὃ ἐστὶ βλέπειν. πηρωθῆναι δ’ αὐτὸν Φερεκύδης ^{@1}
[φησὶν] ἰδόντα τὴν Ἀθηναῖαν λουομένην. ἢ ἔτι παρθένον ὑπάρχουσαν καὶ κορευθεῖσαν
5 ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐν τῷ καίεσθαι μέλλειν ὑπὸ Εὐήρους τοῦ πατρὸς εἰς ἄνδρα
μεταβαλέσθαι γνώμη τοῦ θεοῦ καὶ ἀμίαντον γενέσθαι. καὶ μετὰ ταῦτα Ἦραν
ἐρίσασαν μετὰ Διὸς καὶ περὶ τῆς ἡδονῆς, παρ’ ὁποτέρῳ τὸ πλεῖόν ἐστι, Τειρεσίαν
ἐρέσθαι. τὸν δὲ εἰπεῖν ὅτι μᾶλλον ἤδετα γυνή· διὸ καὶ πηρωθῆναι ὑπὸ Ἦρας. ὁ δὲ Ζεὺς
δωρεῖται τὴν μαντείαν. **T**

4 φησι: add. Dind. ἢ ἔτι corr. Pontani: ἐντί codd.: ἐν τῷ corr. Dind. κορευθεῖσαν corr. Dind.
: κορευθεῖσαν codd. 5 Εὐήρους corr. Pontani: Εὐήρου cod. 6 μεταβαλέσθαι corr. Dind.:
μεταβάλουσα cod. 8 ἐρέσθαι corr. Pontani: ἔρεσθαι cod.

@1. Pher. *fr.* 92b (Fowler).

@

cf. Eust. *in Od.* 1665, 48-64

EUST.

κ 493 b τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν

τοῦτον μόνον ἐν Ἄιδῃ φασὶν αἰσθάνεσθαι. **sWX**

cf. Eust. *in Od.* 1666, 3

EUST.

κ 493 c ἔμπεδοι

στεραί. **C**

βέβαιοι. **Qr**

κ 494 a τῷ καὶ τεθνηῶτι

περὶ Τειρεσίου ἱστορεῖται ὡς ἐθεάσατο δύο δράκοντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι μιγνυμένους, καὶ παρατηρήσας τὴν δράκαιναν ἀνείλεν, καὶ οὕτως ἐγένετο γυνή. καὶ πάλιν τὸν ἄρσενα, καὶ ἀπέλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. Ζεὺς δὲ καὶ Ἥρα, ἐπεὶ ἑκατέρων μετέσχε, κριτὴν αὐτὸν εἶλοντο, τίς μᾶλλον ἦδεταί ἐν τῇ συνουσίᾳ, ὁ ἀνὴρ ἢ ἡ γυνή. ὁ δὲ εἶπεν.
5 “οἶγν μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ, τὰς δέκα δ’ ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα”^{@1}. διὸ ἡ μὲν Ἥρα ὀργισθεῖσα ἐπήρωσεν αὐτόν, ὁ δὲ Ζεὺς τὴν μαντικὴν ἔδωκεν. **G¹M¹sVWXY**

φασὶν ὡς δράκοντας δύο ἐν Κιθαιρῶνι μιγνυμένους ἰδὼν ἀνείλε τὴν θήλειαν, καὶ οὕτως μεταβέβληται εἰς γυναῖκα· καὶ πάλιν τὸν ἄρσενα, καὶ ἀπέλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. τοῦτον
10 Ζεὺς καὶ Ἥρα κριτὴν εἶλοντο, τίς μᾶλλον ἦδεταί τῇ συνουσίᾳ, τὸ ἄρρεν ἢ τὸ θήλυ. ὁ δὲ εἶπεν “οἶγν μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ, τὰς δέκα δ’ ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα”^{@1}. διόπερ ἡ μὲν Ἥρα ὀργισθεῖσα ἐπήρωσεν, ὁ δὲ Ζεὺς τὴν μαντείαν δωρεῖται. **HQr**

lemma τῷ καὶ τεθνηῶτι Q : τῷ καὶ τεθῆῶτι V^u 1 περὶ Τειρεσίου ἱστορεῖται ὡς sWX : διότι cet. codd. περὶ Τειρεσίου : om. s περὶ : παρὰ corr. Ernst 3 μετέσχε : μετέσχεν : μετέχεν V^a 7 ἀνείλε : ἀνεί et duarum litterarum lacuna r οὕτως : οὕτω r 9 μεταβέβληται : μεταβέβληκε Q Dind. 10 δέκα : τῶν δέκα r 11 δ’ : μέντοι r

@1. Hes. fr. 275 (Merkelbach-West).

cf. Eust. in Od. 1665, 40

@

EUST.

κ 495 a οἶῳ πεπνύσθαι

Ἀρίαιθός^{@1} φησὶν Ἥραν μεταγνοῦσαν ἐπὶ τῷ πηρῶσαι αὐτὸν αἰτεῖσθαι παρὰ Περσεφόνης ὥστε εἶναι αὐτῷ καὶ ἀποθανόντι τὴν μαντικὴν. παρὰ τῆς τέχνης οὖν μόνον λέγει οἶῳ πεπνύσθαι· καὶ ὁ Μίνως δὲ πέπνυται, ἀλλ’ οὐ περὶ τὸ προλέγειν, ἀλλ’ ἐν τῷ <δίκας> λέγειν τοῖς ἐν Αἴδου. οἱ δὲ ἄλλοι φρένας μὲν εἶχον, τέχνην δὲ οὔ. **T**

3 περὶ Polak : παρὰ T 4 δίκας : add. Pontani

@1. Ariath. fr. 8. (FGrH 316F8)

cf. Eust. in Od. 1665, 29

EUST.

κ 495 b πεπνύσθαι

ὥστε καὶ βουλευέσθαι. **DW**
συνετῷ καὶ ἔμφρονι εἶναι. **G¹HM¹QruVY**
συνετὸν εἶναι. **k¹**
ἐχέφρονι εἶναι. **N**
5 φρονεῖν. **P**

κ 495 c τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσιν

πρὸς τοὺς ἄλλους νεκροὺς ποιεῖται τὴν σύγκρισιν· οἱ δὲ ἄλλοι νεκροὶ ὡς σκιαὶ ἀίσσουσιν. **BHQ**

οἱ περὶ τὸν Ἄδην. **bdOuw**

ἀντὶ τοῦ αἰ ψυχαί. ὁ μέντοι ποιητῆς. **HQ**

- 5 οἱ δὲ ἄλλοι νεκροὶ πλὴν τοῦ Τειρεσίου σκιαὶ εἰσι καὶ ὡς σκιαὶ ὀρμῶσι, καθάπερ αὐταὶ παρέπονται τοῖς κινουμένοις. **HQr**

οἱ δὲ ἄλλοι ὡς σκιαὶ κινοῦνται ἤτοι ἀνωφελεῖς εἰσι καὶ οὐδαμινοί. **N**

ll. 2-4: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.98

l. 3: cf. Suida α 691

ARISTON.
SUID.

κ 495 d τοὶ δέ

ἄλλοι. **M¹**

οἱ ἄλλοι. **sWX**

νεκροί. **WX**

οἱ ἄλλοι δὲ ὡς σκιαὶ ὀρμῶσι. **G²**

- 5 εἶδωλα νεκρῶν. **k¹**

l. 4: cf. Suida α 691

SUID.

κ 495 e ἀίσσουσιν

κινοῦνται. **aG¹gM¹VY**

σκιαὶ μόνον ἀσθενεῖς ὀρώμεναι καὶ οὔσαι· διαλέγονται οὖν καὶ φιλοφρονοῦνται ἀλλήλους, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ τυχόν, ὅθεν καὶ ταῖς ἄλλαις ἐπέχρισε δυοῖς ἱεροῖς αἵμα.

T

lemma ἀίσσουσι codd. 3 μόνον : μικρὸν Ludwich ἐπέχρισε δυοῖς ἱεροῖς : ἐπέχεαν τῶν ἱερείων Pontani

l. 2: cf. Suida α 691

SUID.

κ 496 a ἐμοὶ γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ

τὸ ἐμὸν ἦτορ κεχαύνωτο ταῖς λύπαις. **I**

κ 497 a κλαῖον

ἀντὶ τ' ἔκλαιον. **Qr**

κ 499 a κυλινδόμενος

συστρεφόμενος τῆδε κάκεϊσε. **N**

cf. Eust. in Od. 1666, 38

EUST.

κ 500 a **καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον**

γρ. καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων ^{@1}. **W**

cf. schol. κ 482 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων

@1. κ 482

@

κ 500 b **μιν**

αὐτήν. **Qr**

κ 501 a **τίς γάρ**

ἀπὸ τοῦ γάρ ἤρξατο. **H**

cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.98

ARISTON.

κ 501 b **γάρ**

περισσόν. **W**

κ 501 c **ὁδὸν ἡγεμονεύσει**

λέγεται ἡγεμῶν δὲ ὁ τὴν ὁδὸν δεικνύων. **sWX**
ἐμοί. **W**

1 δὲ **W** : om. cet. codd.

κ 502 a **εἰς Ἄϊδος**

οὐδὲ γὰρ πεζός, ἀλλὰ τοιοῦτόν ἐστιν· οὐδεὶς ἀφίκετο πόρρω τοιούτῳ ἐστὶν οἷω ἡμεῖς
χρησόμεθα. **T**
δῶμα δηλοῖ. **u**
τὸν τόπον. **W**

lemma εἰς Ἄϊδος δ' **T**

κ 502 b **οὐ πῶ τις ἀφίκετο**

ἀποθανόντες γὰρ κατέρχονται, μετὰ νοὸς δὲ οὐδεὶς. **sWX**

νοὸς : νηός **sW**

κ 502 c **νηῖ μελαίνῃ**

πρὸς ἀσφάλειαν· ἥρακλῆς μὲν γὰρ καὶ θησεύς· ἀλλ' οὐ νηϊ. **bdOw**

κ 504 a Λαερτιάδη

υἱὲ τοῦ Λαέρτου. **Qr**

κ 505 a ἡγεμόνος

ὁδηγοῦ. **M¹WX**

κ 505 b ποθή

ἐπιζήτησις. **G¹M¹V**

post schol. κ509 ἄλσεια V

κ 505 c μελέσθω

ἐν φροντίδι ἔστω. **G¹M¹V**

φροτίδι V^u

post schol. κ495 αἴσσοσι V

κ 507 a ἦσθαι

κάθησο. **bdM³NOuw**

θέλησον ἦσθαι. **I**

καθέζεσθαι. **M¹**

ἔνδον. **N**

I ἀντὶ τοῦ κάθησο u

cf. Eust. *in Od.* 1666, 28

EUST.

κ 507 b τὴν δέ κέ τοι πνοιή βορέαιο φέρησιν

ταύτην σοι τὴν ναῦν φέρει ἡ πνοή τοῦ Βορέου. **HQrW**

σοι : om. QrW

κ 507 c φέρησιν

ἀποφέρει. **G¹M¹V**

κ 507 d πνοιή βορέαιο φέρησιν

εἰς τοὺς περὶ τὸν ἄδην δηλονότι τόπους. **bdOw**

κ 508 a ἀλλ' ὅπότ' ἂν δὴ νηϊ̄ δι' ὠκεανοῖο περήσης

δλα ὁμοῦ ἀναγνωστέον, ἀλλ' ὅποταν περήσης, ἐνθ' ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλσεα καὶ αἴγειροι, νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι. **HQr**

cf. Eust. *in Od.* 1667, 9

EUST.

κ 508 b δι' ὠκεανοῖο περήσης

δηλοῖ ὅτι ἐκ τῆς Ἑσπερίας θαλασσης εἰς τὸν ὠκεανὸν πλεύσας καὶ διὰ τουτοιοῦτου ὠκεανοῦ· ἢ διὰ τῆς ἕξω θαλάσσης περάσας εἰς τὴν ἐκεῖθεν ἀκτὴν ὄψει τὰ κατὰ τὸν Ἄδην. **bdOw**

κ 508 c δι' ὠκεανοῖο

εἰς τὸ μέρος τοῦ ὠκεανοῦ. **WX**

κ 509 a ἀκτὴ τε λάχεια

οὐ γὰρ εἰκὸς ὅτι ἐσκαμμένη. **BHM¹QrTY**

lemma ἐνθ' ἀκτὴ τε λάχεια Qr **1** ὅτι : ἐστιν T

l. 1: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.98

ARISTON.

κ 509 b ἀκτὴ

ἢ προηγμένη καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἄκρα. **BG¹M¹V**

προηγμένη καὶ : om. G : προηγουμένη καὶ M ἄκρα : πέτρα B

κ 509 c λάχεια (I)

καλῶς ἐσκαμμένην. **a**

ὅτι τὰ τοῦ ποιητικοῦ Ἄδου, οὐχ ἀπλῶς πρὸς δύσιν· ἀλλ' ἐπέκεινα τοῦ ὠκεανοῦ. **bdOw**
κατεσκαμμένη γῆ, λαχαίνω γὰρ τὸ σκάπτω. **CsWX**

ἐλαχίστη. **bCDdG¹gIM¹OT²uVw**

5 οὐ δεῖ γράφειν ἐλάχεια. οὐ γὰρ εἰκὸς ἐλάχιστον ἀκούειν τῆς Περσεφόνης τὸ τέμενος. οὐκ ἄτοπον δὲ περὶ τὴν ἀκτὴν εἶναι τὸ ἄλσος· πολλὰ γὰρ εὔροι τις ἂν ἄλση ἐπιθαλάσσια. **HQrT**

βαθεῖα καὶ εὐσκαφος, **DBHM¹QrTY** ἐκ τοῦ λαχαίνω τὸ σκάπτω. **HM¹QrT**
εὐτελής. **k¹**

10 ἐπίσκαπτος, παρὰ τὸ λαχαίνειν τὸ σκάπτειν. **k²z**

αἰγιαλὸς πετρώδης. **M¹**

γρ. ἐλάχεια. **u**

ἐπιτηδεῖας οὐσης εἰς τὸ σκάπτεσθαι, πλὴν εἰς τοιοῦτον τόπον μὴ ἐρχομένων τινῶν οὐσης ἐρήμου. **WX**

3 κατεσκευαμένη : κατεσκευασμένη W 4 ἐλαχίστη : ἡ ἐλαχίστη bdOw 5 οὐ δεῖ : οὐ δεῖ δὲ r
ἐλάχιστον : ἐλαχίστως r 6 περὶ τὴν ἀκτὴν εἶναι : περὶ τὴν ἀκτίνα T ἄν : add. Dind. 8 βαθεῖα :
om. M : ἐνταῦθα βαθεῖα T και εὐσκαφος : om. W : ὡς ὑπόσκαφος Hr : εὐγεως ὑπόσκαφος Dind.
ὑπόσκαφος : πρὸς βάθος T ἐκ τοῦ λαχαίνω τὸ σκάπτω : παρὰ τὸ λαχαίνειν T 10 παρὰ τὸ : ἀπὸ
τοῦ Cs σκάπτειν : σκάπτω Cs 12 cf. l. 5

cf. Eust. *in Od.* 1667, 12
l. 1: cf. EGud, p.363, 43-44 (Sturz) / p. 124, 14 (Stefani)
ll. 5-7: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.98

EUST.
EGUD
ARISTON.

κ 509 c Λάχεια (II)

ὄνομα νήσου τὸ Λάχεια, ἐκλήθη δὲ ἐκ τοῦ λαχαίνω τὸ σκάπτω. εὐτραφῆς γάρ ἐστι και
εὐθαλῆς και ἐπιτηδεῖα ἅμα τῷ σκαφήναι ποιῆσαι καρπὸν. N

cf. Eust. *in Od.* 1667, 16

EUST.

κ 509 d ἄλσεια

ἱερὰ και σύνδενδρα χωρία. G¹BM¹sVXY
δάση. M¹

1 ἱερὰ και : om. G ἱερὰ χωρία σύνδενδρα Y

cf. Eust. *in Od.* 1667, 15

EUST.

κ 509 e Φερσεφονείης

Φθερσεφόνη φθορᾶς αἰτία, Φερσεφόνη και Περσεφόνη. WX
Φθερσεφόνεια, ἡ αἰτία τοῦ φόνου. s

lemma Περσεφονείης WX 1 Φθερσεφόνη φθορᾶς : Περσεφόνη ἡ φθορᾶς W Φερσεφόνη :
Φθερσεφόνη W

κ 510 a ἰτέαι ὠλεσίκαρποι

ἀποβάλλουσι γὰρ τὸ ἄνθος πρὶν πεπανθῆ. BHM¹QWX
ἡ ἐπεὶ οἱ πίνοντες τὸ ἄνθος αὐτῶν ἄγονοι γίνονται. BG¹HQWX
αἱ τὸν ἴδιον καρπὸν ὀλλύουσαι, ἥτοι τὸ ἄνθος. M¹

αἱ ἄκαρποι διὰ τὸ μὴ ἔαρον ποιῆσαι καρπὸν, πάλιν φθείρειν ἐντεῦθεν ὀρᾶσθαι ὡς
5 ἄκαρπον. ἡ αἱ εὐκαρποι, ὠλεσίκαρποι δὲ ἐκλήθησαν διότι τὰ παραπλήσια δένδρα διὰ
τῶν οἰκείων καρπῶν ὀλλουσιν. ἡ διότι αἱ γυναῖκες αἱ πιούσαι ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν
ὀλλουσι τὰ βρέφη και γίνονται ἄκαρποι και οἱ ἄνδρες οἱ πίνοντες ἄγονοι γίνονται
πάντοτε. N

1 ἀποβάλλουσι : ἀποβάλλει M πεπανθῆ : πεπανθῶσιν WX 2 αὐτῶν : om. H : αὐτῆς B 4
ἔαρον Pontani

cf. Eust. in Od. 1667, 20
cf. Hdn. (Lentz) I, p. 522, 21

EUST.
HDN.

κ 510 b ὠλεσίκαρποι

ἢ ἐπεὶ οἱ πίνοντες ἄνθος ἰτέας ἄγονοι διαμένουσιν. **aM¹V**
ἐπειδὴ τὸ ἄνθος ἀποβάλλουσιν. **auV**
σημείωσαι ὅτι ἄκαρπα φυτὰ εἶπεν εἶναι ἐν τῷ ἄλσει τῆς Περσεφόνης, διὰ τὸ νεκροῖς
προσῆκειν. **BHQWX**

- 5 φθειρόφυλλοι. **g**
οἰκείως δὲ ἀγόνοις φυτοῖς ἐχρήσατο· οἰκεία γὰρ νεκροῖς τὰ ἄκαρπα. φησὶ δὲ
Θεόφραστος ἐν Φυτικοῖς τὸν χυλὸν τῆς ἰτέας πινόμενον ἀφανίζειν τὴν γονὴν τῶν
ἀνθρώπων. **HM¹TVY**
ἀποβάλλει γὰρ τὸ ἄνθος. **TVY**

1 ἰτέας : ἐτέας V^a **3** σημείωσαι ὅτι : om. BWX εἶναι : om. BWX **6** ἐχρήσατο : ἐχρήσαντο V^a :
ἐχρήσατο τῷ ἄλσει τῆς Περσεφόνης διὰ τὸ νεκροῖς προσῆκειν M φησὶ δὲ : φασὶ καὶ T **7** Φυτικοῖς
: Φυσικοῖς HT χυλὸν : χιλὸν T ἀφανίζειν : ἀφανίζει H : μετὰ ἀφανίζειν Y : ἀφαιρεῖσθαι T τὴν
γονὴν : τῆς γονῆς T

cf. Eust. in Od. 1667, 20 et 1666, 60
ll. 3-4: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.98
cf. Suida ω 69

EUST.
ARISTON.
SUID.

κ 511 a κέλσαι

ὀρμίσαι. **G¹M¹V**
ἐλλιμενίσσης. **I**
νεωλκήσαι. **M¹VY**
κέλσον, ὀρμισσον. **N**

- 5 στήσον. **W**

1 ὀρμήσαι GV

cf. Eust. in Od. 1667, 23

EUST.

κ 511 b βαθυδίνη

βαθέας δίνας ἔχοντα. **G¹**
δίνη γὰρ ἢ συστροφῆ. **M¹**
βαθέας ἔχοντα συστροφάς. **M¹V**

lemma βαθυδίνην codd.

post schol. κ512 δόμον εὐρώντα V

κ 512 a αὐτὸς δ' εἰς Ἄϊδεω

ἢ γὰρ φρόνησις ἕως ἄδου καταβέβηκεν, ἵνα μηδὲν τῶν νέρθεν ἀδιερεύνητον ᾗ. **WX**

κ 512 b **ιέναι**

έλθέ. **N**
πορεύθητι. **X**

κ 512 c **δόμον εὐρώεντα**

ἤτοι πλατύν, παρὰ τὸ εὖρος. **M¹V**
ἢ σκοτεινόν. **V**

post schol. κ511 κέλσαι **V**

cf. Eust. in Od. 1666, 49

EUST.

κ 512 d **εὐρώεντα**

πλατεῖαν ἀναπεπταμένην παρὰ τὸ εὖρος εὐρόεις καὶ ἐκτάσει εὐρώεις· ἢ σκοτεινήν·
εὐρωτόεντα καὶ συγκοπὴ εὐρώεντα. **a**

πλατύν. **G¹XY**

σκωληκίζοντα. **k¹**

5 ἢ τὸν φθαρτικόν, παρὰ τὸ ἔρρω τὸ σήπω. **M¹**

τὸν πλατύτατον ἢ σκοτεινόν. **M¹**

μέγαν διὰ τὸ πάντα δέχεσθαι, ἢ σκοτώδη δια τὸ τοῦ σκότους παχυμερές, ἢ τὰ
ὀμιχλώδη καὶ σκοτεινά. **T**

σκοτεινόν ἢ πλατήν. **u**

10 ἢ σκοτεινόν. **XY**

ἢ εὐρώεντα παρὰ τὸ εὖρος. **Y**

7-8 τὰ ὀ. κ. σκοτεινά **T** : τὸν ὀ. κ. σκοτεινόν corr. Pontani

cf. Suida ε 3703-3704

cf. EM, 397, 58

SUID.

EM

κ 513 a **ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα**

τὸ ἐξῆς ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων καὶ Κωκυτὸς ρέουσι. τὸ δὲ σχῆμα
καλεῖται προδιεζευγμένον. **HQr** ὅταν τὸ μεταξὺ δύο ὀνομάτων ἐνικῶν πληθυντικῶν
τεθῆ ῥήμα, τοῦτο καλεῖται σχῆμα Ἀλκμανικόν, οὐχ ὅτι Ἀλκμὰν πρῶτος αὐτῷ
ἐχρήσατο, ἀλλ' ὅτι πολὺ ἐστὶ παρ' αὐτῷ, οἷον “Κάστωρ ὠκέων πῶλων ἐλατῆρες καὶ

5 Πολυδεύκης”^①. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τὸ σχῆμα “εἰ δὲ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος
Ἀπόλλων”^②. καὶ “ἔνθα ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος”^③. **HM¹Qr**

τοῦτο τὸ σχῆμα καλεῖται προδιεζευγμένον καὶ καθ' ὑπερβατόν, ὑπ' ἐνίων δὲ
Ἀλκμανικόν. τὸ δὲ ἐξῆς ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε καὶ Κωκυτὸς
ρέουσιν. **HM¹VY**

1 τὸ δὲ : τότε **Hr** 2 τὸ : om. **M** πληθυντικῶν **M** 3 σχῆμα **M** πρῶτος : πρῶτως 4 οἷον :
om **H** 5 εἰ δὲ κ' **M** ἄρχωσι : ἄσχωσι **M** ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων : om. **HM** 6 καὶ ἔνθα ῥοὰς : καὶ

Edició crítica dels escolis

τὸ ἐνθ' ἄρα Μ ἐνθα : ἤχι textus editus συμβάλλετον : συμβάλετο Μ ἠδὲ : ἰδέ Η 7 ὑπ' ἐνίων :
ὑπερίων Η 8 Ἀλκμανικόν : Ἀλκμανικόν φησι Η

post schol. κ511b βαθυδίνην V

@1. Alcman fr.2 (Davies) @2. Υ 138. @3. E 774.

@

cf. Eust. in Od. 1667, 34 et 36
ll. 1-7: cf. Ariston. *de sig. Od.* (Carnuth) p.98-99

EUST.
ARISTON.

κ 513 b ἐνθα

εἰς Ἴδου Β
ἢ ἐν Ἴδου. **bdOw**
ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ **I**

lemma ἐνθα μὲν d

κ 513 c Ἀχέροντα

Ἀχέρων ποταμὸς ἐν Ἴδου **HM¹Y**
εἰς τὴν Ἰλιάδα ἐνθα ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα
Ἀλκμανικόν· οἱ γὰρ Ἀλκμᾶνες ὀνομάτων δύο μέσον ῥῆμα τιθέασιν. **WX**

2 εἰς : καὶ εἰς W συμβάλλετον : συμβάλλεται X 3 τιθέασιν : τιθοῦσιν X

cf. Suida α 4687

SUID.

κ 513 d Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν

προδιεξευγμένον σχῆμα· τὸ καὶ ἀλκμανικὸν ξύνεσις τε. **bdO**
ξυνάφεις· καὶ εἰς ταυτὸ ξυμβολή. **bdOw**
τὸ σχῆμα Ἀλκμανικόν, τὸ τιθέναι ῥῆμα μέσον ὀνομάτων δύο. **H**
ὑπερβατὸν τὸ σχῆμα· εἰς Ἀχέροντα ῥέουσιν ὁ Πυριφλεγέθων καὶ ὁ Κωκυτός. **G¹**

κ 513 e Πυριφλεγέθων

ὄνομα ποταμοῦ. **k¹**
ποταμὸς ἐν Ἴδου. **V**
τόπος Ἴδου. **Y**

2 ἐν Ἴδου : ἐνάδου V^a

κ 513 f ῥέουσι

συμβάλλουσι. **B**

κ 514 a Κωκυτός

λέγεται ὁ πρῶτος ποταμὸς ὁ τὸν βροτὸν δεχόμενος, τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν ἐπάνυμον κακόν. εἶτα Πυριφλεγέθων, ἥτοι τὸ πῦρ τὸ ἀφανίζον τὸ σαρκίον τῶν βροτῶν. εἶτα ὁ Ἀχέρων <ἐπεὶ> μετὰ τὸν κωκυτὸν καὶ τὸ ἥριον, ὅπερ ὀφειλὴ νεκρῶν ἐστίν, ἄχην γίνεσθαι. εἶτα Στυγὸς ἀπορρώγης· οὐκ ἔστι γὰρ ὅς οὐ στυγνάζει τὸν τεθνηκότα. **HQrW**

5 τούτου τοῦ ψεύδους καὶ Λουκιανὸς ὡς λέγεται δραξάμενος τὰ τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ψεύδη διεπλάσατο. **M²**

ποταμὸς ἐν Ἄιδου. **M¹VY**

ἔπειτα ἐκδέχεται μετὰ τοὺς πρῶτους κωκυτοὺς, καὶ τὴν ὀφειλομένην ταφήν, εὐχὴν τινὰ
10 καὶ λύπαι χρόνιοι· πρὸς ὀλίγον ὑπομνήσεις ἐρεθίζουσαι τὰ πάθη. **W**

2 σαρκίον HW : σαρκίνον Dind. 3 ἐπεὶ : add. Polak ἥριον H : ἰρίον QrW ἄχην : ἰαχὴ HrW
7 ποταμὸς : τόπος Y ἐν Ἄιδου : ἐνάδου V^a

post schol. κ514 ἀπορρώξ V

cf. Eust. in Od. 1667, 38
cf. Suida κ 2230

EUST.
SUID.

κ 514 b Στυγὸς

τῆς. **W**

διὰ τὴν στυγνότητα καὶ τὴν ἐπὶ τῷ θανατῷ κατήφειαν. **W**

κ 514 c ὕδατός

τοῦ. **W**

κ 514 d ἀπορρώξ

ἀπορροὴ ἢ ἀπόρρηγμα. **a**

ἀπόρροια. **G¹k¹M¹sVWXY**

ἀπόρρευμα καὶ ἀπόκομμα. **N**

lemma ἀπορρώξ V^a

post schol. κ513 Πυριφλεγέθων V

κ 515 a πέτρα τε ξύνεσις τε

ποία πέτρα; ἡ σύνοδος καὶ ἡ συμβολὴ τῶν ποταμῶν. δασυντέον δὲ τὸ ξύνεσις **M¹WX**
ἥτοι μετὰ πνεύματος ἐκκληπτέον. **WX**

πέτρα δὲ ἐστὶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν δύο ποταμῶν. **B**

φησὶ γὰρ ὡς πέτρα τίς ἐστὶ κατ' ἐκείνον τὸν τόπον καθ' ὃν ἡ τῶν ρευμάτων συμβολὴ
5 γίνεσθαι τοῦ τε Κωκυτοῦ καὶ τοῦ Πυριφλεγέθοντος εἰς ταῦτο μισγομένων καὶ ρεόντων
εἰς τὸν Ἀχέροντα. **BM¹WX**

συμβολή. **T²**

ἡ μὲν πέτρα πλάττεται περὶ πιθανότητα τοῦ ἐκείθεν τὴν στύγ(ι) κατείβεσθη· ἴσως δὲ εἴη ἂν αὐτῆ, ἡ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα λεχθησόμεν(α) λευκάς πέτρη. **u**
οὔτοι δὲ οἱ ποταμοὶ περὶ Σικελίαν εἰσίν, ὁ δὲ ποιητῆς νῦν διὰ τὸ οἰκεῖον τῶν ὀνομάτων προσαρμόζει τῷ Ἄϊδι. θρήνοι γὰρ ἐπὶ τοῖς τεθνεώσι καὶ ταφαὶ καὶ πυρκαϊαὶ τὰ πρῶτα γίνονται. **WX**

lemma καὶ ἡ πέτρα **M** **1** σύνοδος : σύνεσις **W** : σύμβασις **X** καὶ ἡ συμβολή : om. **M** δὲ om. **M**
ξύνεσις : σύνεσις **M** **4** φησὶ γὰρ ὡς πέτρα : τοῦτό φησιν ὅτι πέτρα **WX** ὡς : ὡσπερ **M** ἡ : οἱ **W**
ταῦτό : ταῦτόν **M**

cf. Eust. in Od. 1667, 47
ll. 1-2 et 4-6: cf. Hdn. (Lentz) II, p. 1246, 33s

EUST.
HDN.

κ 515 b ξύνεσις

συνάφεις **CG¹M¹OuVY** καὶ εἰς ταῦτό συμβολή τῶν ποταμῶν. **CG¹M¹OVY**
μίξις. **B**
καὶ συνέλευσις. **CXW**
συνεισβολή. **N**
συμβολή. **W**

1 συνάφεις : ξυνάφεις **O** καὶ : om. **Y** συμβολή : ξυμβολή **O** : συμβολῶν **V** : σύμβασις **V^t** :
συμβοῶν **V^{u2}** : σύμβοον **V^d** τῶν ποταμῶν : om. **O** **3** καὶ : om. **W**

post schol. κ514 Κωκυτός **V**

cf. Eust. in Od. 1667, 27

EUST.

κ 515 c ἐριδούπων

μεγαλοήχων. **CG¹M¹V**
μεγαλοκτύπων. γρ. ἐριμύκων. **M¹**

lemma ἐριγδούπων **V**

κ 516 a ἦρως

ῶ. **W**

κ 516 b χριμφθείς

προσπελασθείς. **CgG¹HM¹uVz**
ἐκ τοῦ χρίμπτω τὸ προσπελάζω. **H**
πλησιάσας. **INW**
προσπελάσας. **k²z**

5 προσελθών. **M¹**

1 προπελασθείς **V^m**

cf. EM, 815, 28

EM

κ 516 c πέλας

γρ. τέλεσ' ὡς σε. **F**
 ἐγγύς. **gM¹V**
 πλησίον. **BM¹VY**
 ἐπλησίασας. **Qr**

4 ἐπλησίασεν. Q

ll. 3 et 4: cf. Suida π 933

SUID.

κ 517 a βόθρον ὀρύξαι

ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς τὴν νεκρομαντείαν δηλοῖ, καὶ παρίστησι διὰ τῆς τῶν νεκρῶν θυσίας καὶ τῆς τῶν εἰδώλων αὐτῶν ἐπιφανείας ἀθανάτους εἶναι τὰς ψυχάς· τὸ γὰρ λέγειν “ὁ δ' Ἄϊδόσδε βεβήκει”^{@1}, σημαντικόν ἐστίν ὡς αἱ ψυχαὶ παραμένουσαι οὐ διαφθείρονται. **HQrW**

lemma βόθρον Qr 1 νεκρομαντείαν : νεκρομαντείαν r

@1. γ 410 et ζ 11.

@

κ 517 b βόθρον

ὄρυγμα. **CM¹V**
 λάκκον. **k²z**

κ 517 c ὀρύξαι

ἀντὶ τοῦ ὄρυξον. **G¹M¹NV**
 ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ. **M¹**
 προστακτικόν. **G¹**

κ 517 d ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα

ἢ εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος· ὡς γενέσθαι αὐτὸν ἢ τετράπλευρον ἰσόπλευρον· κατὰ τὰς ἔνθα καὶ ἔνθα παραλλήλους πλευράς, ἢ στρογκύλαι κατὰ τὸ ἔνθα καὶ ἔνθα· ἦτοι πάντοθεν καὶ κύκλω πυγούσιον· ἔστι δὲ πυγῶν τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος μέχρι δακτύλων κεκαμμένων ὃ ἐστὶ συνεπτυγμένων διάστημα. ὅθεν καὶ οἱ πυγμαῖοι. **bdOw**

post κ 518 χοῖν χεῖσθαι O

κ 517 e πυγούσιον

συνεσταλμένον μῆκος· ἀπολήγει γὰρ τὸ μέτρον εἰς τοὺς δακτύλους πύξ γενομένους. **B**

πηχυαῖον. **BDM¹k¹**

πυγῶν δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων. **BY**

- 5 πυγούσιον γὰρ τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος ἄχρι τῶν δακτύλων συνεσταλμένων αὐτῶν ὄντων, ἤγουν ἄχρι πυγμῶν. πῆχυς δὲ τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος ἄχρι τῶν δακτύλων τεταμένων αὐτῶν ὄντων. **FWX**

πυγωνιαῖον. πυγῶν δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων κεκαμμένων διάστημα. **G¹HM¹QVWY** ἐξ οὗ καὶ πυγμῶν. **HQW**

- 10 αἰνίττεται δὲ διὰ τούτου τὸ μὴ ἀνεῖσθαι μὴδ' ἐπ' ἐξουσίας εἶναι τοὺς τετελευτηκότας, ἀλλ' ὥσπερ ἔχθεσθαι καὶ ἐγκεκλείσθαι, καθάπερ καὶ οἱ δάκτυλοι. **HKM¹QVWXY** ἦτοι ὡς πηχυαῖον, εἰς πλάτος καὶ μῆκος ἀπανταχόσε στρογγύλον καὶ ἴσον ἀμφοτέρωθεν. **WX**

τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέτρον μέχρι τοῦ μικροῦ δακτύλου. **X**

3 πυγῶν : μέτρον πυγῶν Y **4** τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος : τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος W ἄχρι : μέχρι WX
5 ἤγουν ἄχρι πυγμῶν : om. WX τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος : τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος W τῶν : om. F
6 ὄντων : om. F **7** πυγωνιαῖον : πυγονιαῖον GH κεκαμμένων : κεκαμμένον HQV :
 κεσκαμμένων M **8** πυγμῶν : πυγμὴ HW **9** μὴ ἀνεῖσθαι : μετανεῖσθαι K : κινεῖσθαι M :
 ἀνίττεται V^a : μὴ εὐνεῖσθαι X μὴδ' ἐπ' : μὴ δ' ἐπ' V^a m ἐπ' ἐξουσίας εἶναι : ἐπ' ἐξουσίαν εἶναι M :
 ἐπεξουσίας εἶναι VY : ἐπεξουσιάζειν ἑαυτῶν W : ἐπεξουσιάζειν ἑαυτοῖς X τετελευτηκότας :
 τετελευτηκότας H **10** ὥσπερ : ὥσπερ εἶ WX ἐγκλείσθαι : ἐγκεκλείσθαι M αὐτῶν : om. F

cf. Eust. in Od. 1668, 16 et 17

cf. EM, 695, 36

cf. EGud, p. 449, 6 (Sturz)

EUST.

EM

EGUD

κ 517 f ἔνθα καὶ ἔνθα

εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος. **BCHM¹QruVWY**

εἰς πλάτος : πλάτος Wr

sub lemma κ 517 ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα r

κ 518 a χοήν χεισθαι

οἰκεῖον νεκροῖς ἢ χοή· οὐ μὴν ἢ σπονδή· ἢ ἢ λοιβή. **bdOw**

κ 518 b χοήν

τὴν τοῖς νεκροῖς ἐπιχειομένην χύσιν. **G¹HM¹QruVWY**

καινοπρεπῶς δὲ χοήν, οὐ σπονδήν. **G¹HM¹QrW**

θυσίαν. **G²**

σπονδή ἐπὶ τῶν θεῶν, ἢ δὲ χοή ἐπὶ τῶν νεκρῶν, ἢ δὲ λοιβή καὶ ἐπὶ νεκρῶν καὶ θεῶν. **N**

lemma κοήν V^a **1** ἐπιχειομένην V^a **2** οὐ : om. Hr

cf. Eust. in Od. 1668, 22

EUST.

cf. Suida χ 373

SUID.

κ 518 c χείσθαι

ἐπίχεται. **G¹V**

ἐπίχεται. **M¹**

χῦσον. **N**

χέει. **XW**

1 ἐπίχεται : ἐπίχεται V^a

κ 519 a πρῶτα μελικρήτω

τὸ μέλι μὲν διὰ τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου, τὸ δὲ γάλα διὰ τὸ λευκόν, τὸ ὕδωρ διότι ἐκ τεσσάρων στοιχείων σύγκειται ὁ ἄνθρωπος, ὁ δὲ οἶνος διὰ τὴν εὐφροσύνην. **WX**

lemma πρῶτα μὲν μελικρήτω X : πρῶτα μὲν μελικράτω W

κ 519 b μελικρήτω

μέλιτος καὶ γάλακτος κράματι, ἐνταῦθα. **bdOw**

τῷ μετὰ γάλακτος μέλιτι. **BG¹M¹NVY**

μελιγάλακτι. **g**

μέλι καὶ γάλα. **WX**

κ 520 a παλύνειν

ἐπιπάσσειν ἰωνικῶς· ἢ φύρειν καὶ μάσσειν. **a**

διαβρέχειν. **CG¹M¹NT²uV**

φυρᾶν. **CG¹M¹VY**

ἀναμίγνυε. **G²**

5 λεπτύνειν. **I**

ἢ ἐπίβρεχε, ἐπιμίσειν, ἐπιπάσσειν. **M¹**

πλάσσειν. **N**

πάσσε, φύρα. **X**

κ 521 a γουνοῦσθαι

παρακαλεῖν. **G¹M¹NV**

θέλησον. **I**

ὑπισχνοῦ γονυπετῶν. **WX**

1 παρακαλεῖ ab altera manu corr. **M** **3** ἐπισχνοῦ X ὑπισχνοῦ γονυπετῶν : γονυπετῶν ὑπισχνοῦ W

κ 521 b νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα

τοὺς νέκυας. **I**

κ 521 c ἀμενηνά

μένος οὐκ ἔχοντα ἐκ σώματος δύναμιν, ἀπὸ τοῦ μόνην ἔχειν ἐκεῖ τὴν ψυχὴν. **G¹M¹VY**
ἀσθενῆ. **gG¹M¹uVYz**

δύναμιν τὴν ἐκ τοῦ σώματος μὴ ἔχοντα, ἐκ τοῦ μόνην τὴν ψυχὴν ἔχειν. **WX**

3 μένος : ὡς Y ἐκ : ἤγουν Ernst : τὴν ἐκ G : τὴν ἐν τοῦ M : om. Y σώματος V^a V^m V^o ἀπὸ τοῦ
μόνην ἔχειν ἐκεῖ : om. G : ἀλλ' ἀπλῆν Y

cf. EGud, p.44, 44 (Sturz) / p. 113, 6 (Stefani)

EGUD

κ 522 a στεῖραν βοῦν

διὰ τὸ ἄγονον. **bdOw**

ἄγονον. **C**

ἄγονα γὰρ καὶ στεῖρα τὰ τῶν νεκρῶν. **G¹k¹M¹VY**

εἰς τὸ ὅμοιον. **G¹k¹M¹VY**

- 5 π[αρακ]αλεῖ ὀπηνίκα ἔλθῃς εἰς τὴν οἰκίαν θύειν αὐτοῖς στεῖραν βοῦν. καὶ στεῖραν εἶπεν
ἢ διὰ τὸ ὅμοιον, ἄγονα γὰρ καὶ στεῖρα τὰ τῶν νεκρῶν, ἢ διὰ τὸ τρυφερόν τοῖς γὰρ θεοῖς
καὶ τοῖς ἄλλοις βοῦς πόρτιας ἔθουον διὰ τὸ νεαρὸν αὐτῶν καὶ καθαρὸν, διότι οὐπω εἰς
μίξιν ἤλθον. **N**

κατάλληλος ἢ στεῖρα τοῖς νεκροῖς, παρὸ καὶ ἐκεῖνοι ἄγονοί εἰσιν. **X**

lemma στεῖραν βοην V^a

cf. Eust. in Od. 1668, 35

EUST.

κ 523 a ῥέξειν

ὑπόσχου. **H**

ὑπισχνοῦ. **I**

θύσειν. **Nk²z**

κ 523 b πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν

ἐσθλὰ λέγει· μέλι ἄνθη· χλαίνας· ὄπλα· καὶ τοιαῦτά τινα ἐνιεμένα ταῖς νεκρिकाῖς
πυραῖς. **bdOw**

ἀνθῶν, μέλιτος, χλαίνας, ὄπλων. **u**

κ 523 c πυρήν

κάμινον. **X**

κ 523 d ἐμπλησέμεν

πληρώσειν. **G¹V**

κ 523 e ἐσθλῶν

ἀπὸ τῶν θυμάτων. **IX**
διὰ θυμάτων. **N**
ἢ θυμάτων. **W**

cf. Eust. in Od. 1668, 42

EUST.

κ 524 a Τειρεσίη

τῶ. **W**

κ 524 b ἀπάνευθεν

κεχωρισμένως. **IW**
ἀποθεν, χωρίς. **M¹**
χωρίς αὐτῶν τῶν νεκρῶν. **N**

κ 524 c ὄιν

πρόβατον. **M¹VY**

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 40, 20 et II, p. 313, 12

HDN.

κ 524 d ἱερευσέμεν

σφαγιάσειν. **k²z**

κ 524 e οἶω

καθὸ μάντις καὶ οὐκ ἄν(θρωπως) ὡς οἱ ἄλλοι. **M²**

κ 525 a παμμέλαν'

ἢ διὰ τὸ σκοτεινὸν τοῦ Ἄιδου. **bdM¹O**
καὶ τοῦτο εἰς τὸ ὅμοιον. **G¹Hk¹M¹QrVWY**
μέλανα γὰρ τὰ τῶν νεκρῶν. **G¹Hk¹M¹VWY**
καλῶς εἶπε τὸ παμμέλανα· ἐπεὶ γὰρ ζῶν οὐ τεθεώρηκε πώποτε τὸ φῶς, ἀλλὰ σκότος
ἐκάλυπτεν αὐτόν, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ παμμέλανα. **N**

lemma παμμέλαινα V : παμμέλανα bdGHkOVY 1 ἢ om. bdO τοῦ Ἄιδου om. bdO 3
μέλανα – νεκρῶν om. V^a V^p

post schol. κ529 ἰέμενος V

cf. Eust. in Od. 1668, 36

EUST.

κ 525 b μήλοισι μεταπρέπει

ἤ τέλειος. **bdOw**

κ 525 c μεταπρέπει

διαπρέπει **IM**¹ καὶ περιφανῆς ὑπάρχει. **M**¹
ἐμπρέπει. **N**

κ 525 d ὑμετέροισιν

ἡμετέροισιν. **k**²

κ 526 a εὐχῆσι λίσση

εὐξῆ λισσόμενος. **I**
ταῖς ὑποσχέσεσι. **M**¹**W**

2 ταῖς : om. **W**

cf. Suida ε 3819

SUID.

κ 526 b λίσση

λίσσομαι ποιήτικῶς καὶ λιτάζομαι τὸ ἰκετεύω. **a**
λιτανεύσεις. **CG**¹**M**¹**VY**
παρακαλέσει. **P**

lemma λίσση codd. **2** κιτανώσεις **V**^a : λιτανώσεις **V**^m

κ 526 c ἔθνεα νεκρῶν

τοὺς νεκρούς. **I**
πλήθη. **X**

κ 527 a ἔνθ' ὄιν

γενικῶς τὸ ὄιν εἰπὼν τὰ εἰδικὰ ἐπήγαγε, κριὸν καὶ θήλυν. **M**¹**X**
ἀρνεῖον τῷ Ἄιδῃ, θήλυν τῇ Περσεφόνῃ. **M**¹
γενικῶς τὸ οἷς εἰδικὸν τὸ ἀρνεῖον ὡς καὶ βοῦς ταῦρος. **u**

1 εἰπὼν : λοιπὸν **M**

sub lemmate κ 527 ὄιν ἀρνεῖον **u**

cf. Eust. in Od. 1668, 43

EUST.

κ 527 b ὄιν ἀρνειόν

γίνωσκε ὅτι τὸ δις ὡς γένος ἔνι. “οἶες”^{@1} γὰρ λέγονται καὶ τὰ ἀρνία καὶ οἱ ἀρνειοὶ καὶ οἱ κτίλοι, ἃ ὡς εἶδη λαμβάνονται. διὸ εἶπε τὸ δινὰρνειόν. καὶ ἀρνίον λέγεται τὸ μικρόν, ἀρνειὸς τὸ μέσον, κτίλοι δὲ οἱ μεγάλοι καὶ χειροθήεις κριοί, οὓς οἶον ἴλλους κτώνται οἱ ποιμένες. πρόβατα δὲ [[αἰ μικραῖ]] αἰ θήλειαι καὶ οἱ ἄρσενες, οἱ γεννώσι τὰ ἀρνία, παρὰ
5 τὸ προβαίνειν καὶ ὀδηγεῖν τὰ αὐτῶν γεννήματα. εἰσὶ δὲ τὰ πρόβατα τρυφερώτερα καὶ νεαρώτερα τῶν κτίλων. **N**

@1. ι 425.

@

cf. EM, 542, 33 et 688, 26
cf. EGud, p.350, 36 et 479, 51 (Sturz)

EM
EGUD

κ 527 c ἀρνειόν

ἀρνειόν λέγεται τὸ μῆτε μικρόν μῆτε τέλειον ἀλλὰ μέσον. **N**

cf. Suida α 1614

SUID.

κ 527 d ῥέζειν

σφαγιάσειν **I**

θύειν **M¹V**

ῥέξον **N**

τῷ Ἄιδῃ θύσον· τῇ Περσεφόνῃ διὰ τὸ εἶναι κακεῖνη θήλεια, τῷ Ἄιδῃ διὰ τὸ σκοτεινόν.

5 **WX**

4 κακεῖνη om. W τῷ Ἄιδῃ om. X

κ 528 a εἰς Ἕρεβος στρέψας

καὶ πῶς ἠπίσταντο τὴν δύσιν ἐν σκότῳ ὄντες; λέγομεν ὅτι παρὰ τοῖς Κιμμερίοις σκότος ἦν, οὐχ ὅπου ἡ θυσία ἐγίνετο. **BM¹**

ὥσπερ ὑπὲρ γῆς ἀνερύονται μὲν τὰ ζῶα ὅτε τοῖς ἄνω θύεται· κάτω δὲ κλίνονται τὴν κεφαλὴν ὅτε τοῖς κάτω, οὕτω καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ῥέξει· εἰς ἔρεβος τρέψας, διὰ τὸ ἐν

5 δυσμαῖς ἡλίου ταῦτα τελεῖσθαι. **bdOw**

1 ἠπίσταντο (Schrader) : ἠπίστατο codd. ὄντος B

cf. Eust. in Od. 1668, 45
ll. 1-2: cf. Porph. *qu. Od.* (Schrader) p102, 4-5

EUST.
PORPH.

κ 528 b Ἕρεβος

σκότος. **gM¹Vu**

τὴν δύσιν. **M¹**

σκοτεινόν. **Qr**

νόσφι τραπέσθαι V^r ἀπονόσφι τραπέσθαι text. Hom. edit.

post schol. κ524 διν V

cf. EGud, p.205, 21 (Sturz) / p. 518, 21 (Stefani)

EGUD

κ 528 c αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι

τὰς ὄψεις ἐπὶ τὸν ὠκεανὸν ἔχων. διαβαινούσας γὰρ τὰς ψυχὰς ἴσως ὄραν οὐκ ἐχρήν, ὡς μὴ ἔξὸν ταῖς ψυχαῖς αἶμα πιεῖν πρὶν καῆναι τὰ ἱερεῖα, μηδὲ μὴν τῷ Ὀδυσσεὶ θεάσασθαι τὰς ἐπιούσας ψυχὰς, πρὶν καύση. μετὰ τὸ καῦσαι οὖν καὶ “ἐπεύξασθαι θεοῖσι”^{@1}, τότε αὐτὸν κελεύει μηκέτι ἀποστρέφεσθαι τὰς ψυχὰς, ἀλλὰ τὸ ξίφος λαβόντα κωλύσαι

5 αὐτάς, ὡς καὶ τῶν ψυχῶν τότε τῷ αἵματι προσερχομένων καὶ οὐ πρότερον. **M¹TWXY**

lemma ψυχαὶ ἐλεύσονται Γ : ἔνθα δὲ πολλαὶ ψυχαὶ MY **1** τὰς ὄψεις ἐπὶ τὸν ὠκεανὸν ἔχων : ὡς πρὸς ποταμούς ἔχων τὰς ὄψεις WX τὰς ὄψεις – οὐκ ἐχρήν : om. Γ διαβαινούσας : δειμανιούσας M **2** αἶμα : τὸ αἶμα TY : om. W πιεῖν : πταιεῖν Γ μηδὲ : μήτε Y μὴν : μέν Γ τῷ Ὀδυσσεὶ : τοῦ Ὀδυσσέως Γ **3** ψυχὰς : om. W καύση : καῦσαι WX : κλαῦσαι M οὖν : γοῦν Y ἐπεύξασθαι : ἐπιτεύξασθαι Γ θεοῖσι : θεοῖς TWX **4** μηκέτι : om. W λαβόντα : λαβόντι Y **5** αὐτάς : τὰς ψυχὰς MTY τῶν ψυχῶν : αὐτῶν WX τῷ αἵματι : om. Γ

@1. κ 533.

@

κ 528 d ἀπονόσφι τραπέσθαι

εἰς τὰ ὀπίσω τράπηθι αὐτὸς ἰέμενος τῶν τοῦ ποταμοῦ ρευμάτων. **B**

εἰς τὸ δυτικὸν μέρος καὶ εἰς τὰ ὀπίσω. **D**

ὡς πρὸς τοὺς ποταμούς. **G¹M¹VY**

ἀποστήναι. **I**

5 ἀντὶ τοῦ τράπηθι. **M¹NX**

τραποῦ. **WX**

lemma νόσφι τραπέσθαι GMNVY : νόσφιν V^r

post schol. κ527 ῥέζειν V

κ 528 e ἀπονόσφι

ἀπὸ τῶν θυμάτων. **M¹**

κ 528 f τραπέσθαι

ἴν' ἐκχυθῆ τὸ αἶμα εἰς τὸν λάκκον. **N**

πρὸς τὸν ὠκεανὸν στραφήναι καὶ μὴ πρὸς τὸ Ἑρεβος, ἵνα μὴ κατὰ πρόσωπον ἐντυγχάνη ταῖς ψυχαῖς πρὶν τὸ αἶμα ἐγχυθῆναι· τοὺς δὲ ἐταίρους ἐκδιώκει ἵνα τὰ ἐκ τῶν ψυχῶν ἀκούσῃ. **T**

5 τράπου. **W**

2 έντυγχάνη : έντυγχάνειν Ludwich

κ 529 a **ιέμενος**

προθυμούμενος. **DM¹uV**

έφιέμενος. **I**

πορευθείς. **M¹**

πεμπόμενος, πορευόμενος. **N**

5 έρχόμενος. **X**

post schol. κ528 Έρεβος V

κ 529 b **ποταμοίο ροάων**

πρός τὰ τοῦ ποταμοῦ ρεύματα. **D**

έπι. **W**

κ 530 a **ελεύσονται**

άχθήσονται. **M¹**

κ 531 a **έποτρύναι**

έπειξαι. **M¹V**

έπότρυνον. **M³WX**

διέγειρε. **N**

κινήσαι, διεγείραι. **Qr**

post schol. κ528 νόσφι τραπέσθαιV

κ 531 b **άνώξαι**

κελεύσαι. **BgIM¹V**

πρόσταξον. **N**

κέλευσον. **X**

κέλευε. **W**

κ 532 a **μήλα**

άρνειδόν· και διν. **bdOw**

κ 532 b **τὰ δὴ κατάκειτ'**

άτινα κατάκεινται. **B**

κ 533 a **δείραντας**

ἐκδείραντας. **M¹Qr**

κ 533 b κατακῆαι

κατακαῦσαι. **BM¹QrV**

ἐν τῷ βόθρῳ. **BWXY**

καῦσαι. **X**

κ 534 a ἐπαινῆ

τῆ χαλεπῆ. **IW**

ἐπαινετῆ. **M³**

τῆ: om. **W**

κ 535 a αὐτὸς δὲ ξίφος

νεκυομαντικῆς γοητείας ταῦτα· δοκεῖ γὰρ μόνη ἐλλείπειν ἢ ἐπωδῆ. **bdOw**

κ 536 a ἦσθαι

ἐπίμενε. **D**

κάθησο. **N**

κ 536 b ἀμενηνά

τὰ ἀδρανῆ. **BD**

ἀσθενῆ. **I**

κ 537 a ἄσσον

πλησίον. **M³V^o**

ἐγγὺν. **Z**

1 ἄσσον πλησίον ab altera manu add script. **V^o**

sub schol. κ536 ἦσθαι scr. **V^{mruo}**

κ 537 b Τειρεσίαο

ἀπὸ τοῦ. **W**

κ 537 c πυθέσθαι

μαθεῖν. **G²IX**

ἀκοῦσαι. **M³N**

καὶ ἰδεῖν. **N**

- κ 538 a **ἔνθα**
 ὅπου. **N**
- κ 538 b **ὄρχαμε λαῶν**
 ἔξοχε. **k²z**
 ὦ Ὀδυσσεῦ. **X**
lemma ὄρχαμε k
- κ 539 a **ὀδόν**
 τὴν πρὸς τὴν πατρίδα. **HQrW**
 πατρίδα σου Q
- κ 539 b **μέτρα**
 διαστήματα. **M¹**
- κ 539 c **θαλάσσης**
 γρ. κελεύθου. **G²**
- κ 540 a **νόστον**
 περὶ τοῦ νόστ(ου). **W**
- κ 540 b **ὡς**
 πῶς. **INWX**
 ἦτοι μέθοδος ὑποστροφῆς. **WX**
- κ 540 c **ἐλεύσει**
 ἔλθης. **Qr**
- κ 541 a **χρυσόθρονος**
 γρ. †“χρυσόφθονος”, “φθόνον”† ἐνταῦθα τὸ ἄρμα λέγει. ὁγὰρ θρόνος ἀκίνητόν ἐστι πρᾶγμα. **M¹**
1 †“χρυσόφθονος”, “φθόνον”† : Pontani
- κ 542 a **εἴματα ἔσσαν**
 ἐνέδυσεν ἡ Κίρκη. **HQrW**
 ἐνέδυσεν εἴματα, ποῖα δὲ ταῦτα; ἡ χλαῖνα καὶ ὁ χιτῶν. **N**

κ 542 b εἶματα

ἱμάτια. **Qr**

κ 543 a αὐτὴ δ' ἀργύφειον

κατὰ ταυτὰ τοῖς ἐπὶ καλυψοῦς. **bOw**

κ 543 b ἀργύφειον

μέτα και λαμπρὸν παρὰ τὸ ἀρτὸς και φῶ τὸ φαίνω, ὡς παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω κάραβος, και παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω αἴγιαλος. **a**

και πλεονασμῶ τοῦ ε ἀργύφειον. **B**

λαμπρὸν τῇ ὑφῇ και εὐκατασκευάστον. **BM¹TWXY**

5 ἀρύφειον ὅ ἐστι. **BM¹TY**

λευκόν **CHM¹NVW**

λευκούφαντον ἢ λαμπρόν **k¹**

3 τοῦ ε : corr. Pontani : correxi ex EM, 124, 37 5 ἀρύφειων codd. : om. T

cf. schol. κ 85 ἄργυφα

cf. EM, 124, 32-40

cf. Hdn. (Lentz) II, p. 847, 15

EM
HDN.

κ 543 c ἔννευτο

ἐνεδεδυτο. **C**

ἐνεδύθη. **I**

κ 544 a περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ

ἰξὺς τὸ ἀνώτατόν ἐστιν, ὅπερ λέγεται και ἄκνηστις, ὄσφυς τὸ κατώτατον, κνήστις δὲ τὸ μέσον. **sWX**

περὶ δὲ τὴν ὄσφυν περιέβαλε ζώνην. **HQrW**

1 ἐστιν : om. sW λέγεται : λέγουσι X και om. s

κ 544 b ἰξυῖ

ὄσφύι. **CG¹k²NVWz**

τῇ ὄσφύι, τῇ ζώσει. **M¹**

ὄσφύι καταχρηστικῶς. **X**

post schol. κ546 ἄτρυνονV

κ 545 a καλύπτρην

κεφαλόδεσμον. **G¹M¹NV**

κεφαλοδέσμιον N

κ 546 a ὄτρυνον

διήγειρον. **G¹M¹QV**
προέτρεπον. **M¹V**

lemma ὄτρυνον codd.

post schol. κ543 ἔννυτο V

κ 547 a μειλιχίσις'

θωπευτικαίς. **Qr**

κ 547 b παρασταδόν

πλησίον. **H**
παραστάς. **I**

κ 548 a ἄωτειτε

ἀπανθίζετε τὸ κάλλιστον τοῦ ὕπνου. ἄωτος γὰρ τὸ ἄνθος. **a**
ἀπανθίζετε. **BCG¹HIk²NQrsWXYZ** τὸν ὕπνον. **CM¹uV**
ὑπνεῖτε. **C**

λαμβάνετε τὸ κάλλιστον τοῦ ὕπνου. **G²**

5 συνάγετε. **k¹**

ἄωτος γὰρ τὸ λεπτομερὲς καὶ κρεῖττον τοῦ μαλλοῦ. **M³**
τρυφᾶτε. **M¹**
ἀπολαύετε. **z**

2 ἀπανθίζετε : ἐπανθίζετε G : ἀπαθανίζετε N

post schol. κ545 καλύπτρην V

ll. 1-3: cf. Suida α 2860

SUID.

κ 549 a ἴομεν

πορευθώμεν. **N**

κ 549 b ἐπέφραδε

συγκατένευσε. **M¹**
τὸ ἀπελθεῖν δηλονότι. **M¹WX**
εἶπε τοῦτο, τὸ ἀπελθεῖν καὶ ἀποπλευσαι. **N**
τελείως ἔλεξε. **Qr**

2 δηλονότι : δηλαδή W

κ 549 c πότνια Κίρκη

σημ. τὴν ἀλληγορίαν. **X**

Κίρκην ἀλληγορικῶς λέγουσι τὴν τῶν ἐπεισάκτων κακῶν ἡδονήν. εἰ γὰρ καὶ πολλὰ φάρμακα πρὸς ἡδονὴν ἔχει τὰ τοὺς ἀνθρώπους εἰς σωδὴν φέροντα βίον, ἀλλ' οὖν Ὀδυσσεὺς συνετὸς ὢν καὶ σοφὸς ἄνθρωπος τούτων ἐπικρατέστερος γίνεται. εἰδὲ καὶ
5 μεταβῆναι εἰς Ἄιδην λέγεται, οὐκ ἔστιν ὁ λόγος ψευδῆς· πολυπραγμονεῖ γὰρ καὶ τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ οὐδὲν κεκρυμμένον ἔᾶ ἀνεξέταστον. **sX**

παραπλέει δὲ καὶ τὰς Σειρήνας, ὧν ἡ ᾠδὴ θέλγητρον ἦν· ταύτας οὖν νοητέον ἡδονὰς ὀνομάζεσθαι. Χάρυβδιν δὲ παραπλευσαι λέγεται τὴν πολυδάπανον ἀσωτίαν, Σκύλλαν δὲ τὴν πολύμορφον ἀναΐδειαν, ἣτις ὡσεὶ κυνῶν ἀρπαγ[αῖς] αἰνίτεται τὴν πλεονεξίαν
10 καὶ τὰ πλήθη τῶν ἄλλων παθῶν, τὸ δὲ τῶν τοῦ [Ἡλίου] βοῶν ἀπέχεσθαι σημειῖόν ἐστιν ἐγκρατείας. **X**

3 φέροντα βίον : βιον φέροντα s 6 καὶ οὐδὲν : ἦ καὶ οὐδὲν X οὐδὲν : οὐδὲ s ἔᾶ : ἔαν X

κ 550 a τοῖσιν

τούτων. **X**

κ 551 a ἔνθεν

ἐκ τῆς Κίρκης. **T**
ἀπὸ τῆς Κίρκης. **WX**

κ 551 b ἀπήμονας

τὸ περιπαθές, ὅτι δαίμων τις αὐτῷ διόλου βάσκανος παρηκολούθει καὶ τοὺς ἐταίρους κατὰ τόπον διέφθειρεν. **T**
ἀβλαβεῖς. **Xk²z**

κ 551 c οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἐταίρους

προαναφώνησις. **W**

κ 552 a ἔσκε

ἦν. **z**

κ 553 a ἄλκιμος

ἰσχυρός. **Qr**
οἱ ****()** οὗτοι οὖς ὅρας δι^{**}κι^(*) στιγμῆς ὅττι εἰσὶν ἔμπροσθω γεγραμμὸν. τὸ δὲ ετ^{*} ἀντιβολ^(*). εἶχον ἔμπροσθω. οὐκ οἶδα δὲ τὸ ὁποῖον ἔχεικαλσ^(**). **W**

κ 553 b ἦσιν

ταῖς ἰδίαις. **Qr**

κ 553 c ἀρηρώς

συνετός. **I**
 ἤρμοσμένος. **CIM¹V**
 πάγιος. **M¹Qr**

2 ἄρμοσμένος codd. V

κ 554 a ἄνευθ'

χωρίς. **X**

κ 555 a ψύχεος ἰμείρων

ἀναψύξαι διὰ τὸ πνίγος καὶ τὴν μέθην ἐπιθυμῶν τῆς αὔρας. **G¹M¹VX**

ἀναψύξαι : ἀναψύξαι GMV : om. X : corr. Ernst καὶ τὴν μέθην : om. X τῆς αὔρας : om. V^m :
 ἄκρας V^rW

cf. Eust. in Od. 1669, 3 et 7 .
 cf. EGud, p.575, 23 (Sturz)

EUST.
 EGUD

κ 555 b ψύχεος

ἀναψύχεως. **bdOw**
 καταψύχρου. **G²sWX**
 ψυχρότητος. **I**
 ἀνέμου ἢ κρύους. **M¹**

5 ψύχους, τῆς αὔρας. **M¹V**

πνεύματος. **T**

διὰ τὸ τῆς μεθῆς πνίγος ἴσως. **u**

ἤγουν ἀναψυχῆς. αὔρας ἐδεῖτο πρὸς ἀναψυχὴν διὰ τὸ πνίγος ἢ τὴν μέθην. **Y**

2 καταψύχου WX : καταψύχους G 5 ἄκρας V^r

cf. Eust. in Od. 1669, 7
 cf. EM, 819, 33

EUST.
 EM

κ 555 c ἰμείρων

ἐπιθυμῶν. **M¹TV**

κ 555 d κατελέξατο

ἐκαθεύδησεν, κατεκοιμήθη. **M¹V**
 ἐκοιμήθη. **z**

κ 556 a κινυμένων

κινουμένων. **DM¹V**
κινῶ, κιννώ, κίννυμι. **WXs**

lemma κινουμένων WX **1** κίννυμι : κίνημι W

post schol. κ559 αὐχὴν V

cf. EM, 514, 17
cf. EGud 322, 56 (Sturz)

EM
EGUD

κ 556 b ὄμαδον

ὄμιλον. **Qr**
θόρυβον. **z**

κ 556 c δοῦπον

κτύπον. **Qr**

κ 557 a ἐξαπίνης ἀνόρουσε

ἐξαίφνης ἠγέρθη. **k²z**

κ 557 b ἐκλάθετο φρεσὶν ἤσιν

αἱ φρένες αὐτοῦ λήθην ἔσχον. **I**

κ 558 a ἄψορρον

ὀπισθόρμητον. **G¹M¹uV**

ἐπισθόρμητον V^u

post schol. κ560 ἀστραγάλων V

κ 558 b ἰὼν

ἐλθών. **Qr**

κ 559 a καταντικρὺ τέγεος

ἐν ὑπαίθρῳ κείμενος· διὰ τὸ τὰ δώματα μὴ κεραμωτὰ εἶναι· ὧν τοῖς δοκοῖς γῆ ἐπαμαῖται· ὡς ἐντεῦθεν τὴν στέγην χρήσιμον εἶναι πρὸς τὸ ἐγκοιμᾶσθαι. **bdOw**

κ 559 b καταντικρὺ

ἐξεναντίας **M¹**
ἀντὶ τοῦ τῆς στέγης. **M¹N**

κατευθύ **M¹V**

ἀπὸ κοινοῦ τὸ “ἰών” @1. **M¹WXY**

5 ἀλλὰ κατ’ ἀντικρὸ ἰών τέγεος πέσεν, **M¹Y**

lemma κατ’ ἀντικρὸ codd. : ἀντικρὸ **N 3** κατευθύ : κατ’ εὐθύ **V^t**

post schol. κ555 κατελέξατο **V**

@1. κ 558.

@

cf. EM, 114, 29

EM

κ 559 c **τέγεος**

οἴκου **gVY**

ἐκ τοῦ τέγεος, ὅπου ἐν ὑπαίθρῳ ἔκα**θεν. **u**

post schol. κ558 ἄψορον **V**

κ 559 d **αὐχὴν**

ὁ τράχηλος **M¹V**

post schol. κ559 ἀντικρὸ **V**

κ 560 a **ἀστραγάλων**

σπονδύλῳ. **BDG¹M¹V^aV^m**

σπονδύλων. **bdOVWwXY**

διωρίσθησαν οἱ σφόνδυλοι τοῦ τραχήλου. **I**

ἀπὸ τῶν ὀστέων. **M¹**

5 τῶν περὶ τοῦ σπονδύλου ἦλων. **N**

ἀστράγαλον τοῦ αὐχένος λέγει. **QhrW**

6 ἀστράγαλον : om. **W**

post schol. κ556 κινυμένων **V**

cf. Eust. in Od. 1669, 23

EUST.

κ 561 a **ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν**

πορευομένοις τοῖς φίλοις. **Qhr**

κ 562 a **φάσθε νύ που**

ἀπόγνωσιν φράζει ἐπανόδου τῆς εἰς τὰ οἰκεῖα. **bdOw**

κ 562 b φάσθε νυ

λέγετε **BM¹sWX**
 ὑπολαμβάνετε **Dk²z**
 εἶπατε δὴ **H**
 ἐνόησατε **N**

5 ὑπονοεῖτε **sWX**

1 ἐλέγετε **M**

cf. Eust. in Od. 1669, 65

EUST.

κ 562 c που

ἴσως **I**

κ 563 a τεκμήρατο

ὑπεσημήνατο **B**
 ὑπέθετο, **BG¹M¹sWXY**
 διεσημήνατο **CM¹VWX**
 ἐδήλωσεν **k²z**

5 ἐβουλεύσατο **M¹**

ἐσημήνατο **s**

εἶπε **WX**

ὑπεσήμανε **Y**

3 διεσημήνατο : διεσημαίνετο **W**

post schol. κ559 τέγεις **V**

κ 564 a εἰς Ἄϊδαο δόμους

εἰς τὸν Ἄϊδην. **H**

κ 565 a χρησομένους

ἐπὶ μαντεία. **M¹**
 μαντευσομένους. **NX**

κ 566 a ὧς ἐφάμην

οὕτως εἶπον. **W**

κ 566 b κατεκλάσθη

κατεχαυνώθη. **I**

κ 566 b φίλον ἦτορ

ἢ προσφιλῆς ψυχῇ. **Qr**

κ 567 a ἐζόμενοι δὲ κατ' αὖθι

ἔπαθεν μὲν πως <ὡς> εἰκὸς τὴν ψυχὴν καὶ Ὀδυσσεὺς ἀκούσας περὶ τῆς ἐν Ἴδου καταβάσεως, οὐ μέντοι κλαίει, ἀλλὰ περὶ τῆς ὁδοῦ εὐθέως ἐπὶ τὸ θρηνεῖν ἤρξαντο. **T**

1 ὡς : add. Ludwich

κ 567 b γόων

ἐθρήνουν. **M¹V**

ἔκλαιον. **N**

ἐγοῶντο. **X**

ἐγόνων. **W**

κ 567 c τίλλοντό τε χαίτας

ἀρρ' ἔθει. **u**

κ 567 d τίλλοντο

ἀνέσπων. **k²z**

κ 568 a πρήξις

ἢ πρᾶξις. **M¹V**

κ 568 b μυρομένοισιν

ὀδυρομένοις. **CM¹V**

θρηνοῦσιν. **G¹k²M¹z**

lemma μυρομένοις codd.

κ 570 a ἦρομεν

ἐπορεύθημεν. **I**

ἦλθομεν. **k²Qrz**

ἀπὸ τῶν ἔϊω, παρατάκτικοι κ' ἴομεν, καὶ συναιρέσει ἦρομεν. **u**

κ 570 b ἀχνύμενοι

ὁ λυπούμενος· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄχος ἢ θλίψις, ἢ ἐκ τοῦ α στερητικού μορίου καὶ τοῦ χαίνω, ἀχανῆς τις ὦν· ὁ γὰρ λυπούμενος οὐ δύναται ἀναπνεῦσαι. **B**

lemma ἀχνύμενος cod.

cf. EM, 183, 1

EM

κ 571 a τόφρα

ἕως τότε. **NX**

ἕως om. N

κ 571 b οἰχομένη

ἀπελθοῦσα. **G¹M¹VY**

κ 572 a κατέδησεν

γρ. κατέθηκεν. **k²**

κ 573 a ῥεῖα παρεξελθοῦσα

τοῦτο ποιοῦσα. **a**

λάθρα ποιήσασα. **aCG¹M¹T²uVY**

ῥαδίως παραδραμοῦσα ἡμᾶς, ἦτοι κρυφίως. **B**

πάρεξ ἡμῶν· ἐγγὺς μὲν· ὁμῶς δὲ ἡρέμα πόρρω. **bdOw**

5 παρελθοῦσα. **bdM¹OT**

λεληθότως ἐλθοῦσα. **I**

παραδραμοῦσα. **k²M¹OTWX**

εὐκόλως διαλαβοῦσα. **M¹**

πάρεξ ἡμῶν ἐλθοῦσα. **u**

lemma παρεξελθοῦσα V 2 ποιήσασα : om. T

cf. Eust. in Od. 1670, 6

EUST.

κ 573 b τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα

ἀρσενικῶς ἔφη οὐ μόνον περὶ Κίρκης· ἀλλ' ἐν τῷ καθόλου τὸν λόγον ποιούμενος. **bdO**

γνωμικόν. **DM¹sTV^pWX**

ἵνα μὴ εἴπη τις καὶ πῶς οὐκ εἶδε διερχομένην αὐτήν. **sWX**

3 εἶδε : εἴποι s

lemma et schol. sub lemmate κ 573 ῥεῖα παρεξελθοῦσα bd

cf. Eust. in Od. 1670, 8

cf. Tz. all. Od. κ 131s

EUST.

TZ.

κ 574 a ἤ ἔνθ' ἤ ἔνθα

ἀντὶ τοῦ, ἢ εἰσερχόμενον ἢ ἐξερχόμενον τὸν θεὸν καὶ μὴ θέλοντα οὐ δύναται τις ἰδεῖν.

B

ἤ ἔνθα ἢ ἐκεῖσε. **HQrW**

TITULI FINIUM

τέλος **DPQ**

τέλος τῆς κάππα ὁμήρου ὀδυσσεΐας. **g**

τέλος κ' ὀδυσσεΐας. στίχοι φξβ' **H**

τέλος τοῦ κ' **V^a**

5 signum finis in margine **SsX**

ÍNDEX DE PASSATGES CITATS ALS ESCOLIS

Passatge citat	Escoli	Còdexs
Acusilau <i>fr.</i> 34 (Fowler)	κ 2 a	bdHQr
Alcman <i>fr.</i> 2 (Davies)	κ 513 a	HM ¹ Qr
Arat <i>Phaen.</i> 61s	κ 86 a κ 86 c	G ¹ M ¹ VY HQrWX / u
Ariet <i>fr.</i> 8. (FGrH 316F8)	κ 495 a	T
Asclepiades <i>fr.</i> 26 (FGrH 12F26)	κ 2 a	bdHOQr
Cal·límac <i>fr.</i> 618 (Pfeiffer)	κ 2 a	P
Crates <i>fr.</i> 50 (Brogiato)	κ 86 a κ 86 c	G ¹ M ¹ VY HQrWX
Dionís <i>Per.</i> 724s	κ 323 a	HW
Estrabó V, 4, 5	κ 491 a	CsWX
Eurípides <i>Hecuba</i> 831-32	κ 481 b	M
Ferècides <i>fr.</i> 92 b (Fowler)	κ 493 a	T
Hesíode		
<i>Theog.</i> 411	κ 139 a	G1HM ¹ QrVY
<i>fr.</i> 4 (Merkelbach-West)	κ 2 a	bdHQr
<i>fr.</i> 9 (Merkelbach-West)	κ 2 a	G ¹ M ¹ VWX
<i>fr.</i> 275 (Merkelbach-West)	κ 494 a	G ¹ M ¹ sVWXY / HQr
<i>Iliada</i>		
B 36	κ 26 c	N
B 135	κ 328 a	HQr
≈ B 166	κ 26 c	N
B 305	κ 351 b	HQ

Índex de passatges citats als escolis

Δ 60	κ 7 a	BbdHM ¹ OQrsuwXY
E 774	κ 513 a	HM ¹ Qr
Z 65	κ 164 a	HM ¹
I 5-6	κ 20 c	T
M 255	κ 213 b	HQT
Υ 138	κ 513 a	HM ¹ Qr
Φ 50	κ 301 a	BHM ¹ Qr
Ψ 230	κ 20 c	T
Ω 343s	κ 238 a	HQrT
Ω 343	κ 329 b	T
Ω 753	κ 3 b	T
<i>Odissea</i>		
γ 410	κ 517 a	HQrW
δ 244	κ 351 b	HQ
δ 352	κ 136 a	T
ϵ 47s	κ 238 a	HQrT
ϵ 47	κ 329 b	T
ζ 11	κ 517 a	HQrW
ι 425	κ 527 b	N
ι 473	κ 82 d	HQr
κ 5	κ 1 a	G ¹ HrM ¹ VY
κ 23s	κ 35 a	T
κ 23s	κ 35 b	HO
κ 25	κ 20 c	T

Índex de passatges citats als escolis

κ 45	κ 44 b	bdHOQr
κ 79	κ 77 c	HQr
κ 106	κ 114 a	BHQr
κ 114	κ 106 c	Y
κ 120	κ 119 b	T
κ 176	κ 174 a	bdHOQr
κ 210	κ 212 a	HQr
κ 226	κ 136 a	T
	κ 228 a	y
κ 240	κ 329 a	HQrWX
κ 290	κ 234 a	a / bdw
κ 306	κ 305 c	T
κ 319	κ 239 a	T
κ 329	κ 240 c	HQT
	κ 326 c	a
	κ 329 a	HQrWX
	κ 329 b	T
κ 358	κ 350 a	HQVY / M ¹
κ 387	Ἐπιθέσεις γ	PY
κ 443	κ 213 a	HQrT
κ 457-59	κ 108 a	HM ¹ QrVy
κ 457s	κ 108 a	T
κ 482	κ 500 a	W
κ 533	κ 528 c	M ¹ TWXY
κ 558	κ 559 b	M ¹ WXY
λ 134s	κ 490 b	HM ¹ QrY / sX

Índex de passatges citats als escolis

λ 136	κ 316 c	BHM ¹
λ 386	κ 491 c	T
ν 78	κ 130 c	CsWX
ν 262	κ 40 a	Hr
ν 331s	κ 277 b	HQr
ν 429	κ 238 a	HQrT
π 118	κ 5 a	T
ρ 266	κ 212 a	HNQr
ρ 268	κ 212 a	HNQr
ψ 283	κ 316 c	BHM ¹
Isòcrates <i>fr.</i> 19 (Mathieu)	κ 302 a	WX
Píndar <i>fr.</i> 33d (Maehler)	κ 3 a	HM ¹ rTV
<i>fr.</i> 236 (Maehler)	κ 240 d	HM ¹ QV / bdw

BIBLIOGRAFIA

- ADLER, A. (ed.) (1928-38), *Suidæ Lexicon*. Leipzig.
- ADRADOS, R. (ed.) (1963). *Introducción a Homero*. Madrid.
- ALLEN, T. W. (1931), *The Homeric Scholia*. Oxford.
- ARISTONICUS (1875). *Περὶ Ὀδυσσειακῆς στιγμαῆς reliquiæ emendatiores* (ed. Carnuth). Berlín.
- ASULANUS, F. (ed.) (1528). *Didymi antiquissimi auctoris interpretatio in Odysseam*, in *ædibus Aldi*. Venècia.
- BARBOUR, R. (1981). *Greek Literary Hands A.D. 400-1600*. Oxford.
- BATAILLE, A. (1954). *Pour une terminologie en paléographie grecque*. París.
- BÉRARD, V. (1920). «Sur les scholies et le texte de l'Odyssee», *Revue de Philologie* 44, 173-228.
- (ed.) (1968). *L'Odyssee*, vol. 2. París.
- BERNABÉ, A. (2010²). *Manual de crítica textual y edición de textos griegos*. Madrid (1^a ed. 1992).
- BURGESS, J. (2001). *The Tradition of Trojan war in Homer & the epic cycle*. Londres.
- BUTTMANN, Ph. (1821). *Scholia antiqua in Homeri Odysseam*. Berlín.
- CABALLERO, R. (1999). «La transmisión de los textos griegos en la antigüedad tardía y el mundo bizantino», *Tempus* 23, 15-61.
- CALLIMACHUS (1949), *Vol. 1. Fragmenta* (ed. Pfeiffer). Oxford.
- (1953), *Vol. 2. Hymni et Epigrammata* (ed. Pfeiffer). Oxford.

Bibliografia

- CARLIER, P. (2005). *Homero*. Madrid (ed. francesa 1999).
- CARLO, G. (1994). *Studi di paleografia greca*. Spoleto.
- CASSIO, A.C. (ed.) (2008). *Storia delle lingue letterarie greche*. Florència.
- CAVALLO, G. (2005). *Il Calamo e il papiro : la scrittura greca dall' età ellenistica ai primi secoli di Bisanzio*. Florència.
- (2008). *La scrittura greca e latina dei papiri*. Pisa - Roma.
- (2019). *Scrivere e leggere nella città antica*. Roma.
- CHANTRAINE, P. (1973). *Grammaire homérique*, vol.1. París.
- CLEOMEDES (1990). *Cælestia*, (ed. R. Todd). Leipzig.
- CORS, J. (2010). «Les Aventures d'Ulisses i els escolis a l'Odissea», *Faventia* 30/1-2, 97-103.
- CRAMER, J. A. (1839). *Anecdota Græca*. Oxford.
- CUARTERO, F.J. (ed.) (2011). *Odissea*. vol. 2 Barcelona.
- DAIN, A. (1975³). *Les manuscrits*. Paris (1^a ed. 1949).
- DARIS, S. (2015). *Silloge di papiri greci documentari*. Trieste.
- DESNIER J.-L. (1983). Salutius - Salustius. *Revue des Études Anciennes*. Tome 85, n°1-2. pp. 53-6.
- DICKEY, E. (2007). *Ancient Greek Scholarship*. Oxford.
- DIDYMUS, (1656). *Homeri Ilias & Odyssea, et in easdem scholia, sive interpretatio Didymi. Cum latina versione accuratissima, indiceque græco locupletissimo rerum ac variantium lection*, vol. 2 (ed. C. Schverelio). Amsterdam.

Bibliografía

- (1854). *Fragmenta Quae Supersunt Omnia* (ed. Schmidt). Leipzig.
- DINDORF, G. (1855). *Scholia Græca in Homeri Odysseam ex codicibus aucta et emendata*, vol.1. Oxford.
- (1855). *Scholia Græca in Homeri Odysseam ex codicibus aucta et emendata*. vol.2. Oxford.
- DIONÍS PERIGETES (1736). *De situ orbis liber* (ed. Haverkamp). Leiden.
- DUENTZER, H. (1848). *De Zenodoti studiis Homericis*. Göttingen.
- ERBSE, H. (1969-88). *Scholia Græca in Homeri Iliadem (scholia vetera)*, I-VI. Berlín.
- ERNST, N. (2006). *Die D-Scholien zur Odyssee*. Kritische Ausgabe. Colònia.
- ESTRABÓ (1853). *Geographica*, (edd. Müller et Dübner). París.
- EURIPIDES (1990). *Hecuba*, (ed. S. G. Daitz). Leipzig.
- EUSTATHIUS (1825). *Commentarii ad Homeri Odysseam ad fidem exempli Romani editi*, vol.1 (ed. G. Stallbaum). Leipzig.
- (1873). *Interpretationis Eustathii et reliquorum grammaticorum delectu, suisque comentariis*, vol.2 (ed. W. Baumgarten). Leipzig.
- FERNÁNDEZ DELGADO, J.A. (2011). «Paráfrasis homéricas en papiros, tablillas y óstraka», *Journal of Classical Philology* 15, 3-45.
- FINLEY, M.I. (1985). *El món d'Ulisses*. Barcelona (1ª ed. anglesa, 1954; trad. de la 2a ed., 1979).
- FOWLER, R.L. (1989): «Testis novus ad Scholia in Homeri Odysseam». *Minerva* 3, 71-77.
- (2000-13). *Early Greek Mythography*, I-II. Oxford.

Bibliografia

- (ed.) (2004). *The Cambridge companion to Homer*. Cambridge.
- GAISFORD, Th. (ed.) (1848). *Etymologicum Magnum*. Oxford.
- GALLAZZI, C. (1984). «P.Mil.Vogl.Inv.1229: Glossario a Homerus, Odyssea IX 2-32», *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 56, 25-28.
- GRAFTON, A. (1997¹). «How Guillaume Budé Read His Homer», *Commerce with the Classics. Ancient Books and Renaissance Readers*, Jerome Lectures 20, Ann Arbor: University of Michigan Press, 135-183.
- (1997²). «Is the History of Reading a Marginal Enterprise? Guillaume Budé and His Books», *The Papers of the Bibliographical Society of America* vol 91 n° 2, Chicago, 139-157.
- (2019) «Renaissance Readers of Homer's Ancient Readers». *Homer's Ancient Readers: The Hermeneutics of Greek Epic's Earliest Exegetes*, (ed. Lamberton et Keaney), Princeton: Princeton University Press, pp. 149-172
- GREGORY, N. (2004). *Homer's text and language*. Chicago.
- GRIFFIN, J. (2001). *Homer*. Bristol.
- GRONINGEN, B. A. (1963). *Short manual of Greek palæography*. Leyden.
- HESIODUS, (1990³). *Theogonia, Opera et dies, Scutum* (ed. Solmsen), *Fragmenta selecta* (edd. Merkelbach - West). Oxford. (1^a. ed. 1970)
- HEINEMANN, W. (ed.) (1919). *The Odyssey*. Londres.
- HENRICHS, A. (1987). «Three aproaches to Greek Mythography», *Interpretations of Greek Mythology*, Londres, 242-277.
- HERODIANUS (1867). *Herodiani Technici Reliquiae*. vol. I (ed. Lentz). Leipzig.
- (1867). *Herodiani Technici Reliquiae*. vol. II, 1 (ed. Lentz). Leipzig.

Bibliografia

- (1867). *Herodiani Technici Reliquiae*. vol. II, 2 (ed. Lentz). Leipzig.
- JACOBY, J. (1923), *Die Fragmente der Griechischen Historiker. Teil. 1*. Berlín.
- (1926), *Die Fragmente der Griechischen Historiker. Teil. 2*. Berlín.
- JONG, I. (2001). *A Narratological commentary on the Odyssey*. Cambridge.
- KIRK, G. S. (2005). *The Song of Homer*. Cambridge (reimpr. 1ª ed. 1962).
- LEHRS, K. (1833). *De Aristarchi Studiis Homericis*. Kaliningrad
- LEUTSCH, E. L. i SCHNEIDEWIN, F. G. (edd.) (1965), *Corpus Paræmiographorum Græcorum* Vol. 1 et 2, Hildesheim.
- LIDDELL, G. H. & SCOTT, R. (eds.) (1973⁹). *A Greek-English Lexicon*. Oxford (1ª ed. 1943).
- LUDWICH, A. (1884-85). *Aristarchs Homerische Textkritik*. Leipzig.
- (1888-90). *Scholía in Homeri Odysseæ α 1-309 auctiora et emendatiora*. Kaliningrad.
- (1998, reed. de 1889). *Homeri Odyssea*, vol. 1. Stuttgart.
- MAI, A. (ed.) (1819). *Iliadis fragmenta antiquissima cum picturis. Item scholia vetera ad Odysseam*. Milà.
- MATRANGA, P. (ed.) (1850). *Anecdota Græca*. Roma.
- MIONI, E. (1973). *Introduzione alla paleografia greca*. Pàdua.
- MONRO, D. B. et ALLEN, W. (eds.) (1920). *Homeri opera*, vol.3. Oxford.
- MONTANARI, F. (1988). «Filologia omerica antica nei papiri», *Proceedings of the XVIII Congress of Papyrology*. Atenes 1986, vol. II, 337-344.

Bibliografia

- (1993). «L'erudizione, la filologia e la grammatica», *Lo spazio letterario della Grecia antica*. Roma, vol. I, 235-281.
- MOROCHO GAYO, G. (1979-80). «La transmission de textos y la crítica textual en la antigüedad (I)», *Anales de la Universidad de Murcia* 38, 3-27.
- MUELLER, T. (ed.) (1841), *Fragmenta Historicorum Græcorum*, vol. 1. París.
- (ed.) (1848), *Fragmenta Historicorum Græcorum*, vol. 2. París.
- (ed.) (1849), *Fragmenta Historicorum Græcorum*, vol. 3. París.
- (ed.) (1851), *Fragmenta Historicorum Græcorum*, vol. 4. París.
- (ed.) (1873), *Fragmenta Historicorum Græcorum*, vol. 5. París.
- NICANOR (1875). *Περὶ Ὀδυσσειακῆς στιγμῆς reliquiae emendatiores* (ed. Carnuth). Berlín.
- NÜNLIST, R. (2009). *The Ancient Critic at Work*. Cambridge.
- PAGE, D.L. (1955). *The Homeric Odyssey*. Oxford.
- PAGÈS, J. (2007). *Mythographus Homericus: estudi i edició comentada*. Tesi doctoral. Bellaterra.
- PAGÈS, J. & VILLAGRA, J. (Eds.) (2022). *Myths on the Margins of Homer. Prolegomena to the Mythographus Homericus*. Berlin/Boston.
- POLAK, H. J. (1869). *Observationes ad scholia in Homeri Odysseam*. Leiden.
- (1881). *Ad Odysseam eiusque scholiastas cure secundæ*. Leiden.
- PONTANI, F. (2005). *Sguardi su Ulisse. La tradizione esegetica greca all'Odissea*. Roma.
- (2007). *Scholia Græca in Odysseam. I. Scholia ad libros α-β*. Roma.

Bibliografia

- (2008). «From Budé to Zenodotus: Homeric Readings in the European Renaissance», *International Journal of the Classical Tradition*, vol. 14, no. 3/4, 2007, 375–430.
- (2010). *Scholia Græca in Odysseam. II. Scholia ad libros γ-δ*. Roma.
- (2015). *Scholia Græca in Odysseam. III. Scholia ad libros ε-ζ*. Roma.
- (2020). *Scholia Græca in Odysseam. IV. Scholia ad libros ε-ζ*. Roma.
- (2022). *Scholia Græca in Odysseam. V. Scholia ad libros ι-κ*. Roma.
- PORPHYRIUS (1890). *Quæstionum Homericarum ad Odysseam pertinentium reliquiæ* (ed. O. Schrader). Leipzig.
- PRELLER, L. (1839). *Notatio de codice MS. Hamburgensi, qui Odysseam cum scholiis continet*. Tartu
- RAMÍREZ, E. (2016). *Edició crítica dels escolis al cant IX de l'Odissea*. Tesi doctoral. Bellaterra.
- LA ROCHE, J. (1866). *Die homerische Textkritik im Alterthum*. Leipzig.
- ROSCHER, W. H. (ed.) (1883-1937). *Ausführliches Lexikon der Griechischen und Römischen Mythologie* (7 vols.). Leipzig.
- SCHWARTZ, E. (1881). «De scholiis Homericis ad historiam fabularem pertinentibus», *Neue Jahrbücher für Philologie und Pädagogie*, suppl. 12, 405-463.
- SIGNES CODOÑER, J. (2004). *Escritura y literatura en la Grecia arcaica*. Madrid.
- SILVANO, L. (2017). «Teaching Greek in Reinassance Rome: Basil Chalcondyles and His Courses on the *Odyssey*», *Teacherse, Students, and Schools of Greek in the Reinassance*. (edd. F. Ciccolella et L. Silvano), 250-309
- DE STEFANI A. (ed.) (1909) *Etymologicum Gudianum Fasciculus I*. Leipzig.

Bibliografía

- (ed.) (1920) *Etymologicum Gudianum Fasciculus II*. Leipzig.
- STURZ F. (1826) *Etymologicum Gudianum*. Leipzig.
- SYLBURG F. (1816) *Etymologicum Magnum*. Leipzig.
- VAN THIEL, H. (2000). *Scholia D in Iliadem, proecdosis*. Colònia.
- (2014) *Aristarch, Aristophanes Byzantios, Demetrios Ixion, Zenodot: Fragmente zur Ilias gesammelt, neu herausgegeben und kommentiert*. Berlín, Boston: De Gruyter.
- THOMPSON, E. M. (1980). *A Handbook of Greek and Latin Palæography*. Chicago (rp. ed., 1ª ed. 1901).
- UREÑA BRACERO, J. (2000). «Etopeya y caracterización en escolios y comentarios homéricos», *Anuario de Estudios Filológicos* 23, 453-469.
- VAN DER VALK, M. (1949). *Textual Criticism of the Odyssey*. Leiden.
- WEST, M.L. (1973). *Textual criticism and editorial technique: applicable to greek and latin texts*. Stuttgart.

TESI DOCTORAL

EDICIÓ CRÍTICA DELS ESCOLIS

AL CANT X DE L'*ODISSEA*

– APÈNDIX –

AUTOR

Sergi García Prat

DIRECTOR

Jordi Cors i Meya

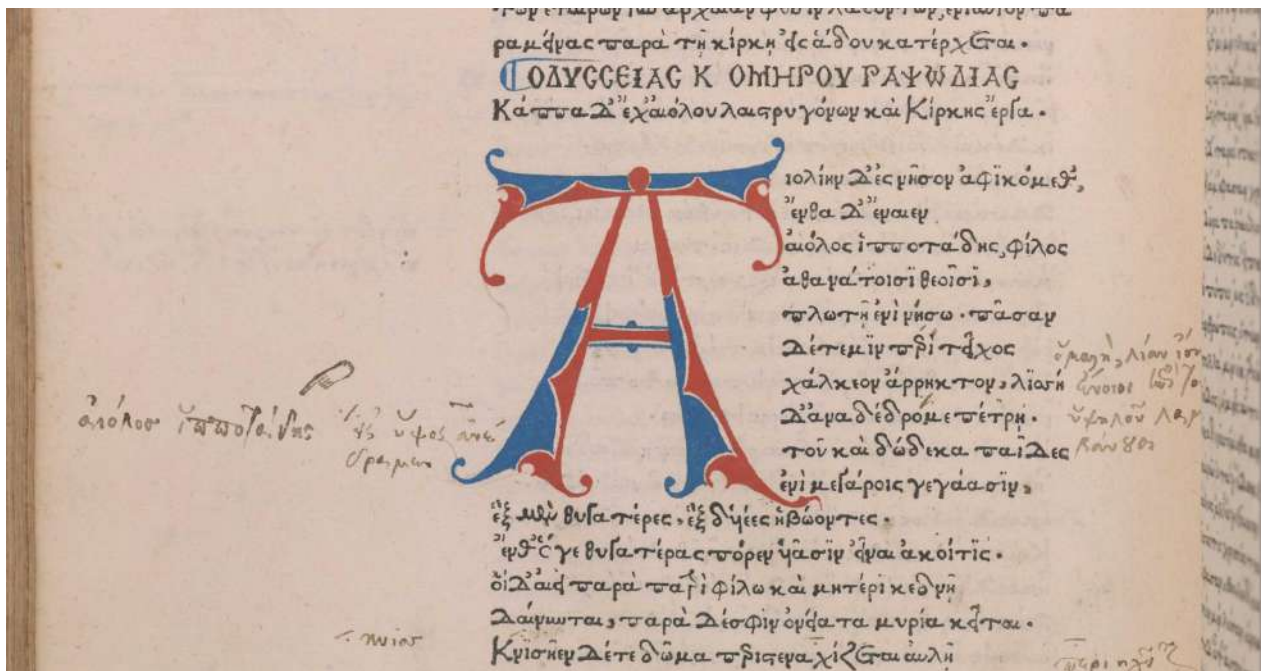
Departament de Ciències de l'Antiguitat i de l'Edat Mitjana

Universitat Autònoma de Barcelona

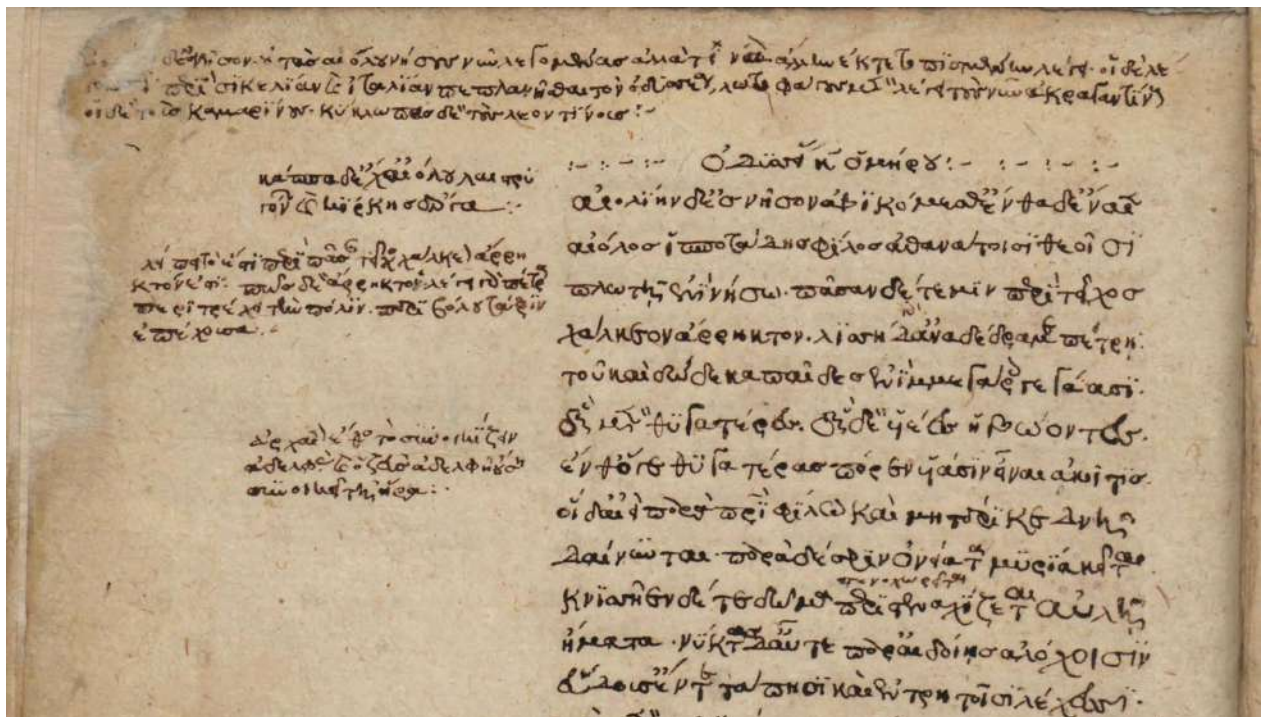
Setembre 2022

APÈNDIX

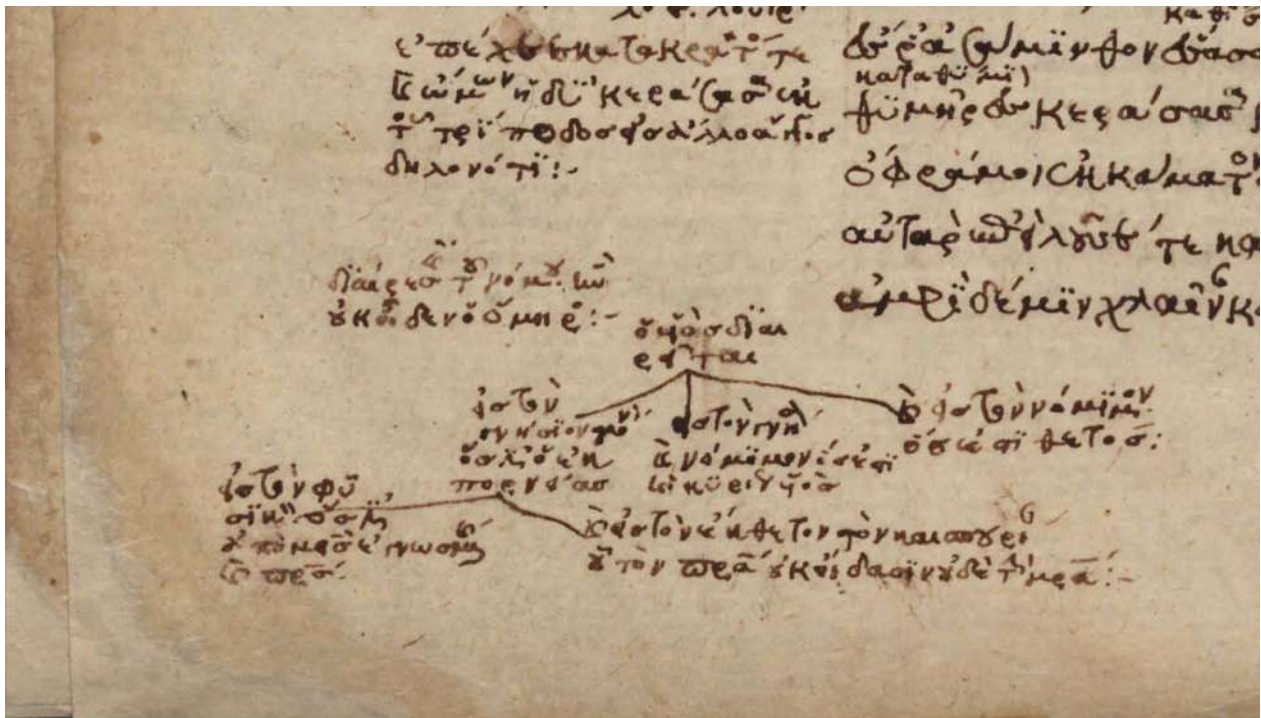
IMATGE 1 - a. Princentoniensis (ExI)2681.1488Q

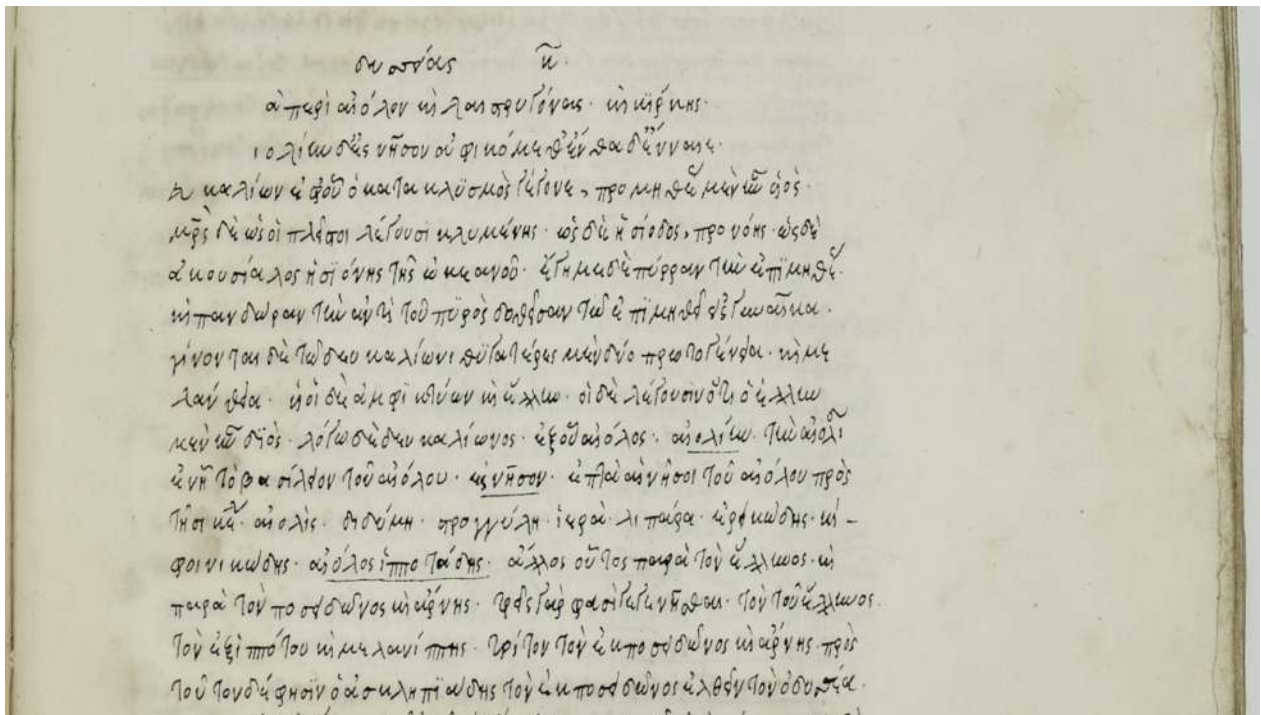
IMATGE 2 - B. Ambrosianus B 99 sup.

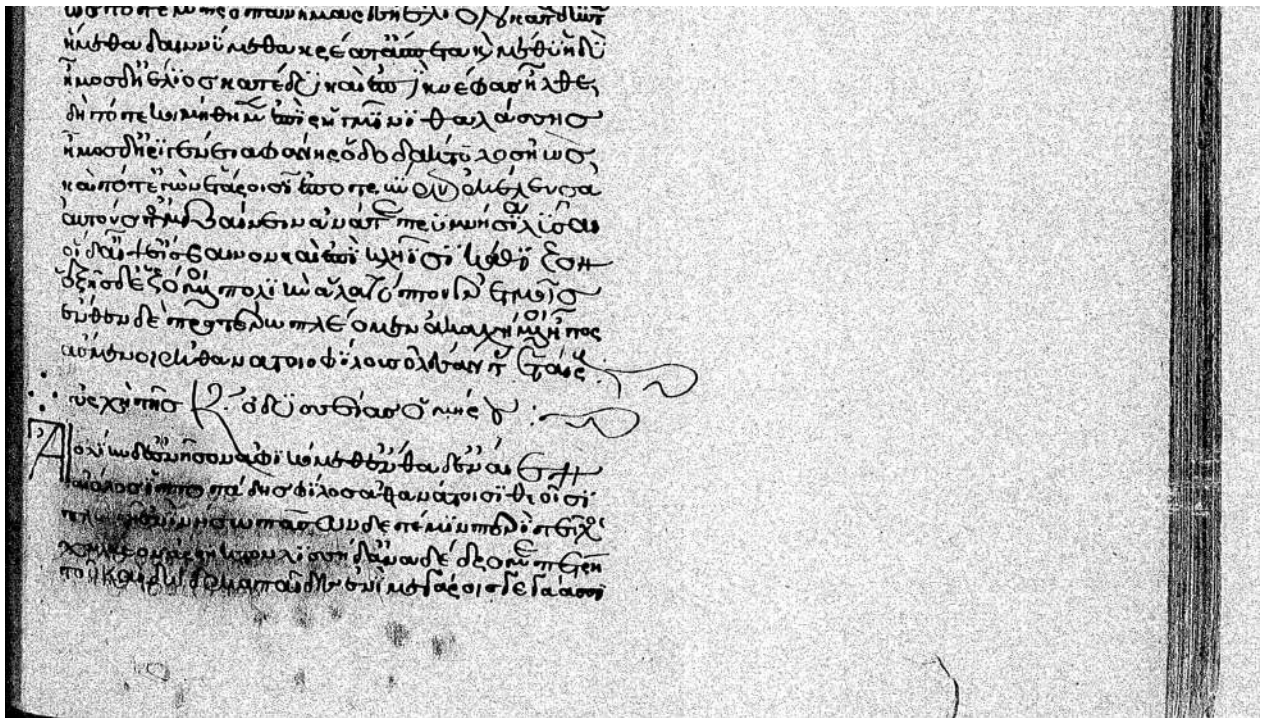
IMATGE 3 - B. Ambrosianus B 99 sup. - Esquema de la legitimitat de Telègon

IMATGE 4 - b. Taurinensis B.I.19

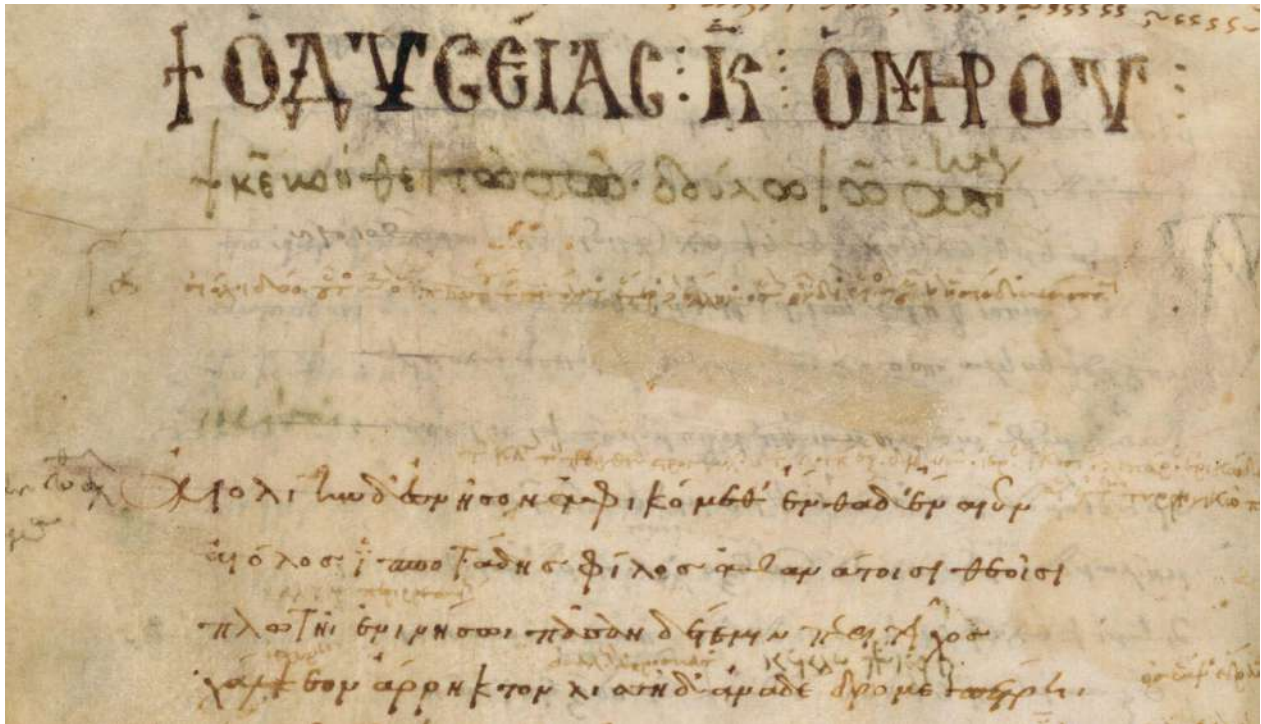
IMATGE 7 - D. Parisinus græcus 2403

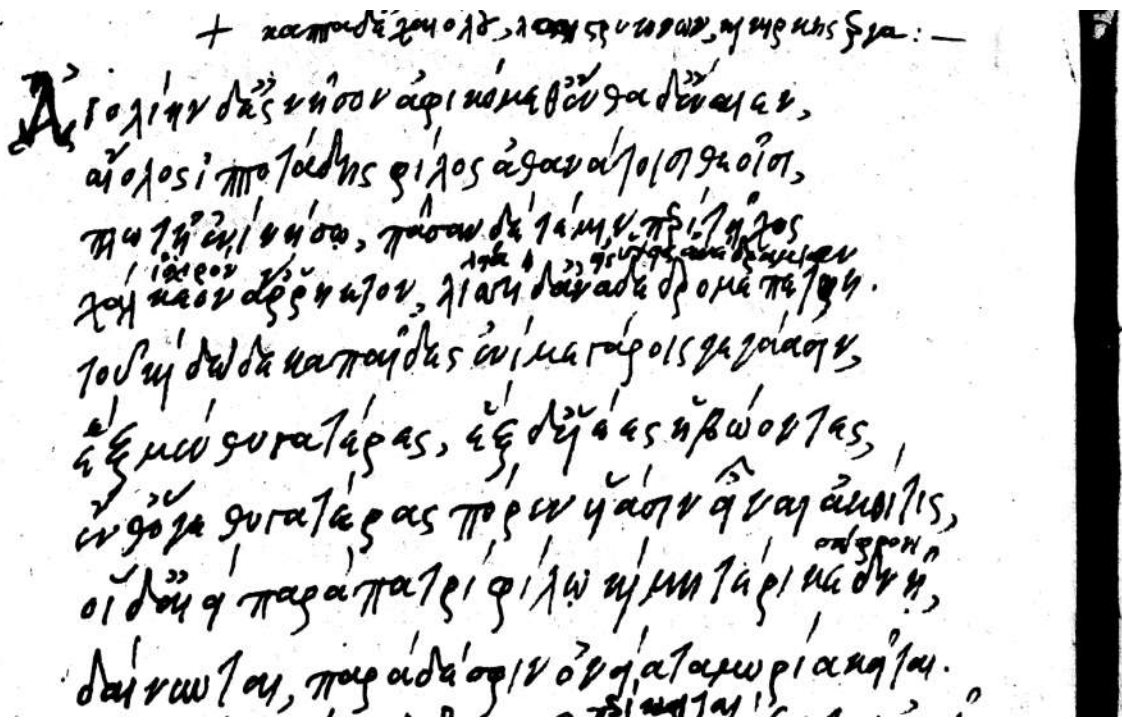
IMATGE 8 - d. Parisinus græcus 2679

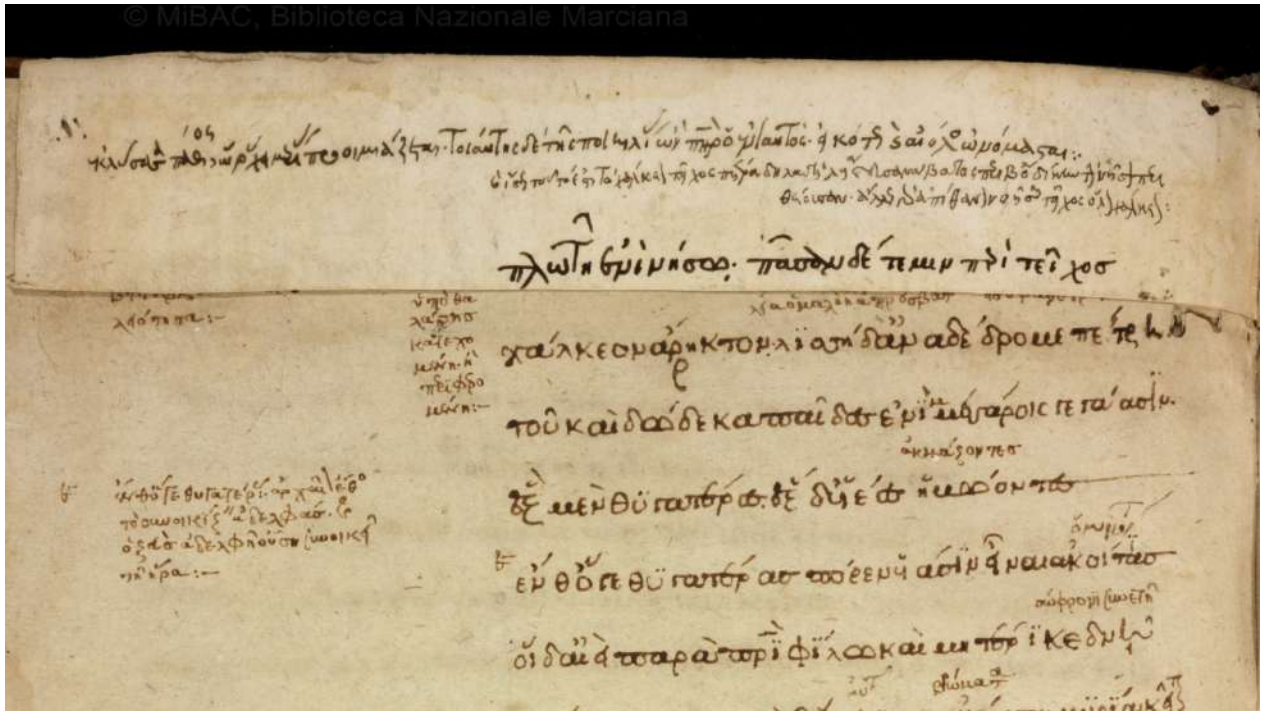
IMATGE 11 - G. Laurentianus 32, 24

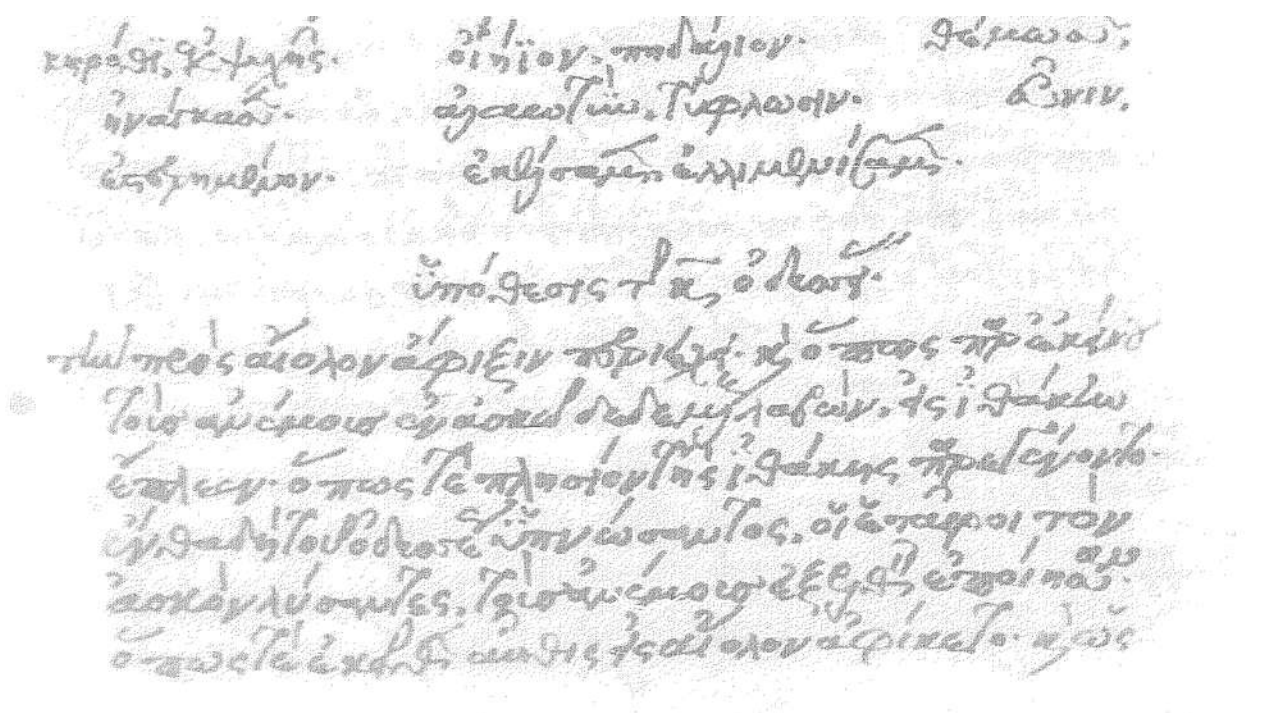
IMATGE 12 - g. Parisinus Suppl. græcus 164

IMATGE 19 - M. Marcianus græcus 613 - Pedaços

IMATGE 20 - m. Mutinensis α.U.9.22 (gr. 93)

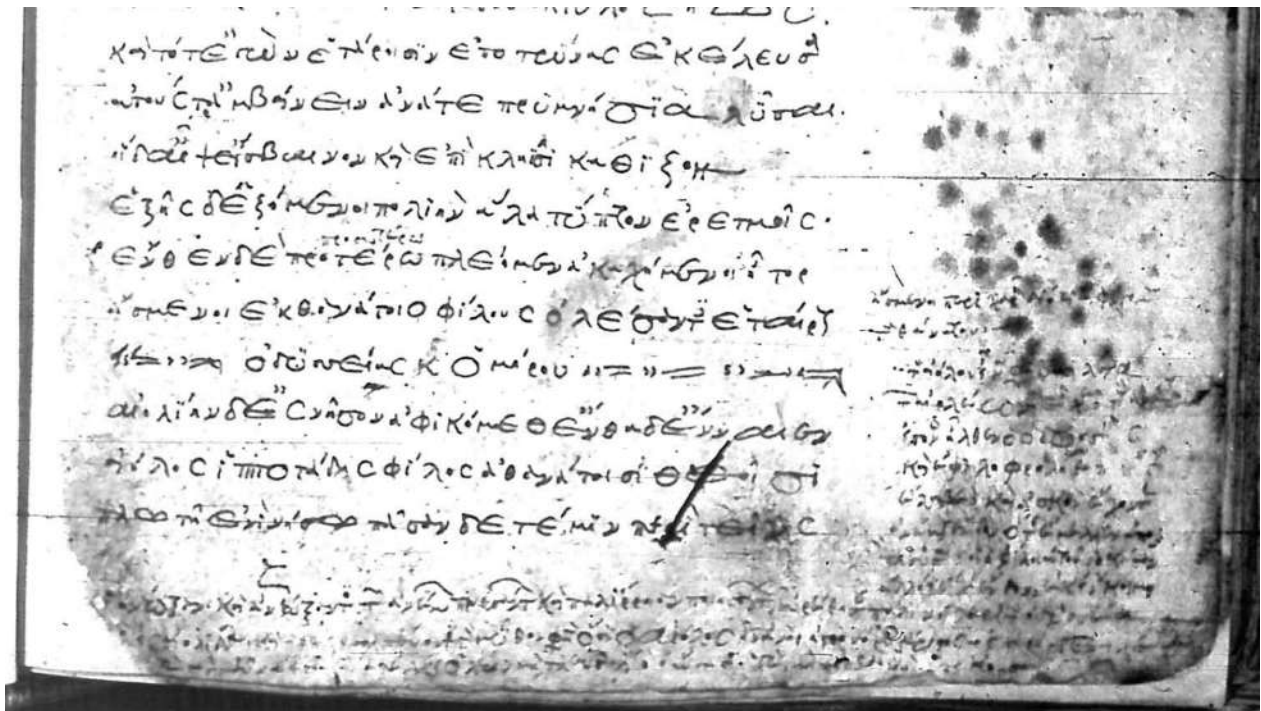

IMATGE 21 - m. Mutinensis α.Υ.9.22 (gr. 93) - έταιροι σύες

στα
εταίροι σύες

κατὰ πρὸς τὰν λαίμαργον
αἰσθητικῶν φθάνοντα
φυτῶν ἄς κέραια ἔφο
αἱτοῦ ὁδοσχεδόνόμοιοι
εἰμετεβλήθησαν. τοῦ οἰ
κῆμας χρονονέκασουχ
τῶ του αἰθουαφίξιν

IMATGE 22 - N. Marcianus graecus IX, 4

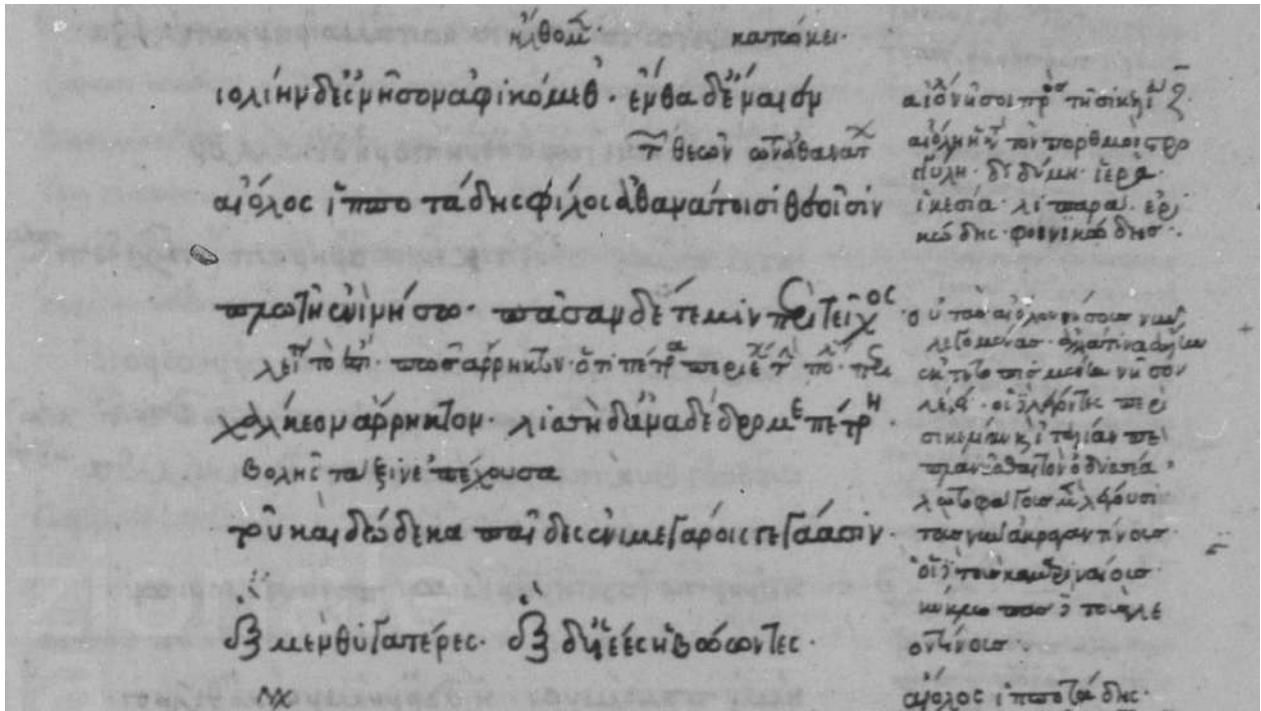
IMATGE 23 - O. Vaticanus græcus 1321

ὀδυσσεύς ἦ.
 καὶ πείσῳλον καὶ πρῶτον· καὶ κίρκης.
 ἀγολίω γὰρ νῆσσοι ἀφικόμεθ' ἐνθα δ' ἐνναγῶ.
 Δωκαλίω ἐφ' οὗ ὀναλκλινος ἴσονε, πρῶτον δ' ἐμὲ
 ἦος· μὲν δ' ὡς οἱ πῶσι λέγονε κλυμίνης· ὡς δ' ἐκείνοι, πρῶ-
 νόθε· ὡς δ' ἀκουήσας ἐκ' ὄνης καὶ ὡσεαυτοῦ· ὅτι μὲν δ' ὑπερλῶ
 τῶ ἐπίμωθε· καὶ πᾶσι γὰρ ἰδὲ τὸ πῦρ ὅς τοι θεοὶς ἐπιμαθεῖ,
 ἐς τὴν αἴκα· μίνοιο δ' ἐκείνου καλίου· θύσ' ἀλλ' ἔρες μὲν δ' οὐ πρῶτον
 νῆσ· ἢ μὲν ἀφ' ἡσθ'· ἦ οἱ δ' ἀμφικλινῶν καὶ ἄλλων· οἱ δ' ἐκείνου ἦ ὅτι ὅτι
 κλυμίνω δ' ὡς· λέγει δ' ἐκείνου καλίου· ἐφ' οὗ αἴολος· ἀγολίω· καὶ ἀγολί-
 ἐν ἠὲ ὀναλκλινος τοῦ αἴολου· ἐν ἡσθ'· ἐπὶ τὴν αἴουσι τοῦ αἴολου πρὸς τὴν αἴου-
 ἀγολίω· δυνάμει· στρογγύλῳ· ἰσθ'· ἀφ' ἡσθ'· ἐκείνου δ' ἐκείνου· καὶ φωνικῶδες.

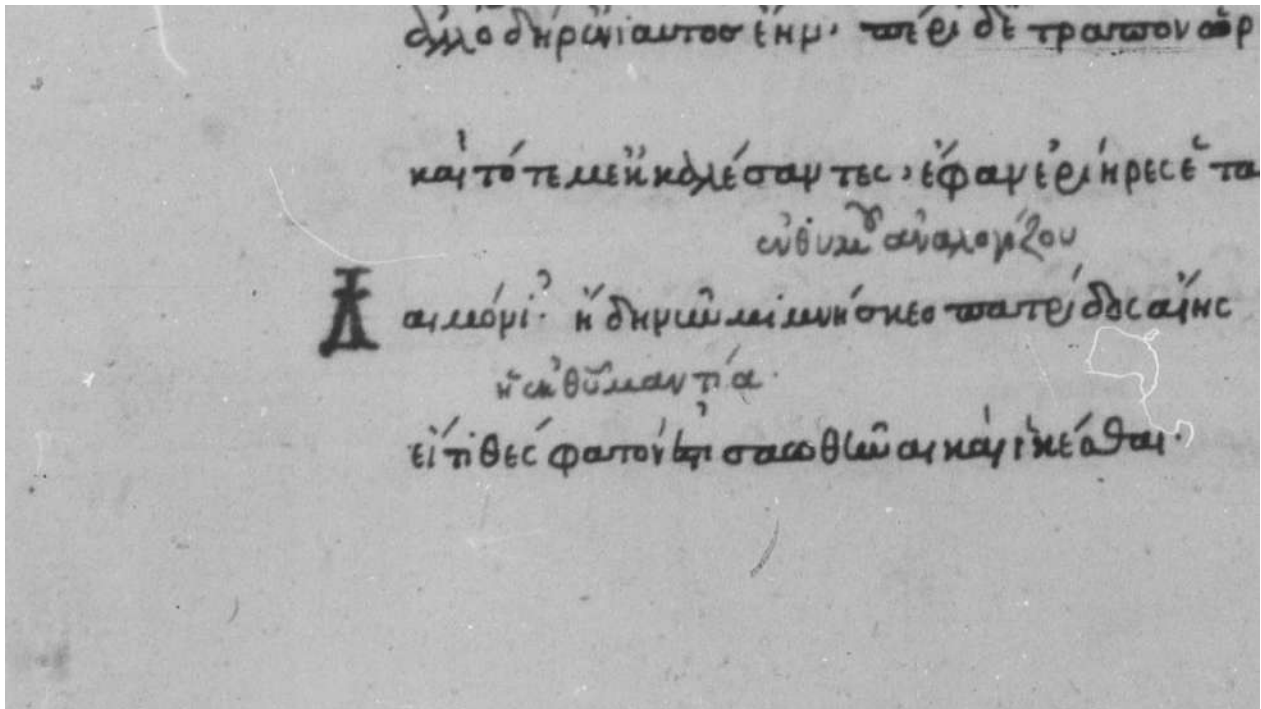
IMATGE 24. - P. Heidelbergensis Palatinus græcus 45

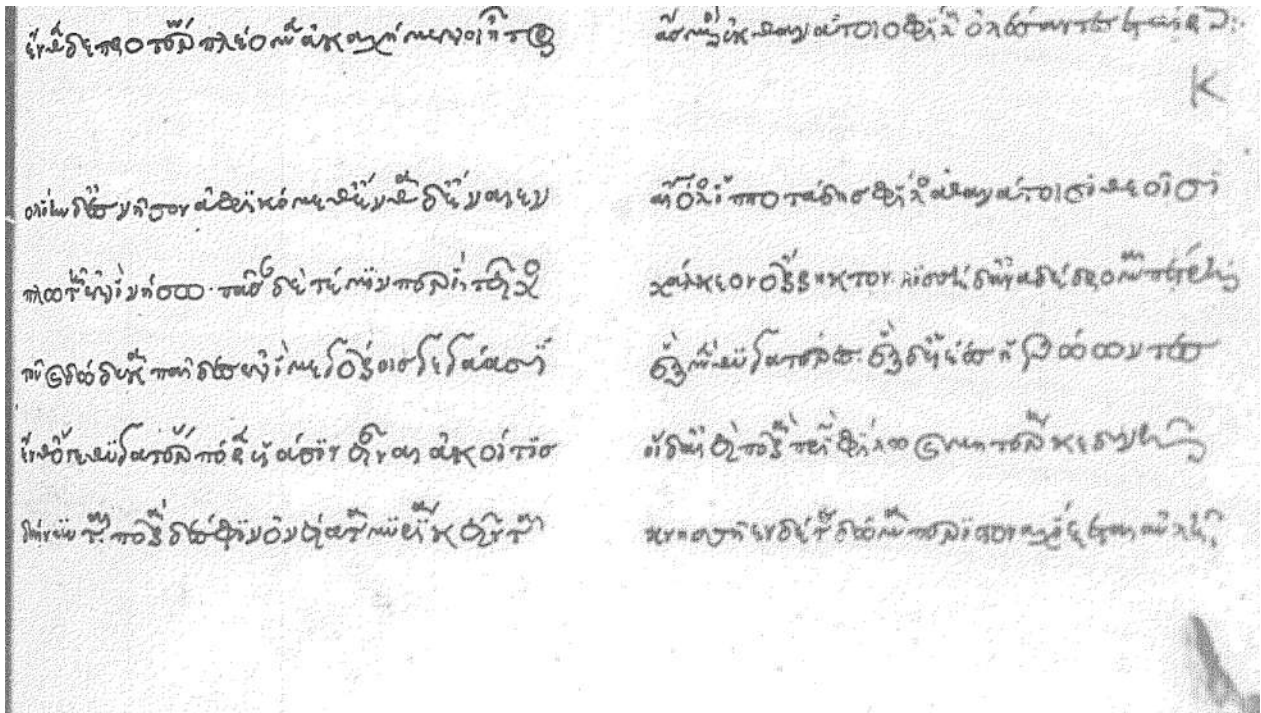
IMATGE 27 - r. Marcianus græcus IX, 34

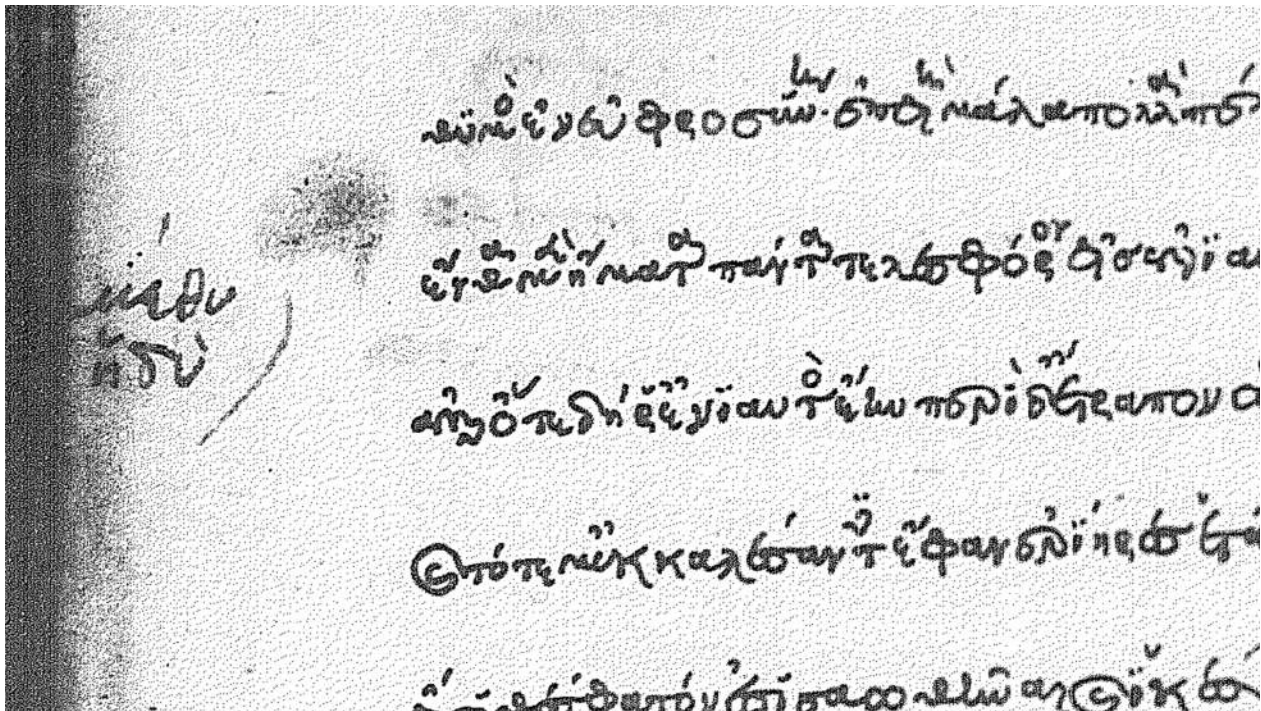
IMATGE 27 - r. Marcianus græcus IX, 34 - εκθύμαντια

IMATGE 28 - S. Parisinus græcus 2894

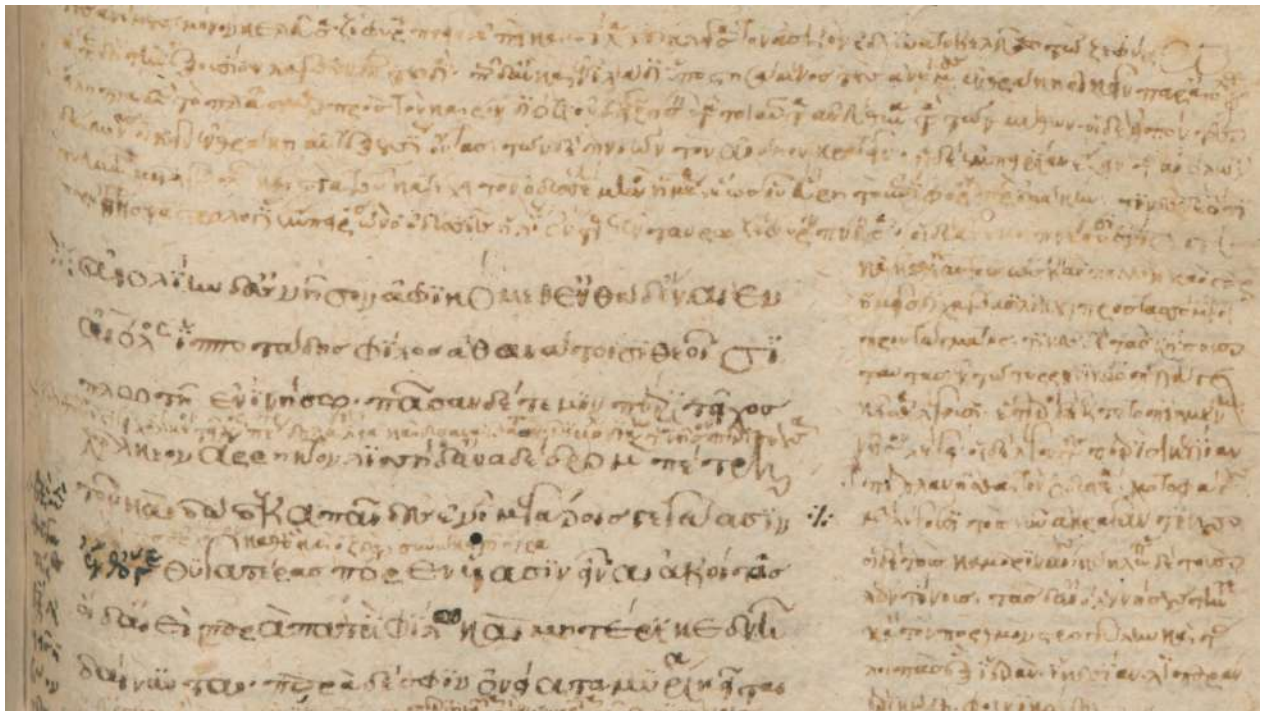
IMATGE 29 - S. Parisinus græcus 2894 - μέθυ ἡδύ

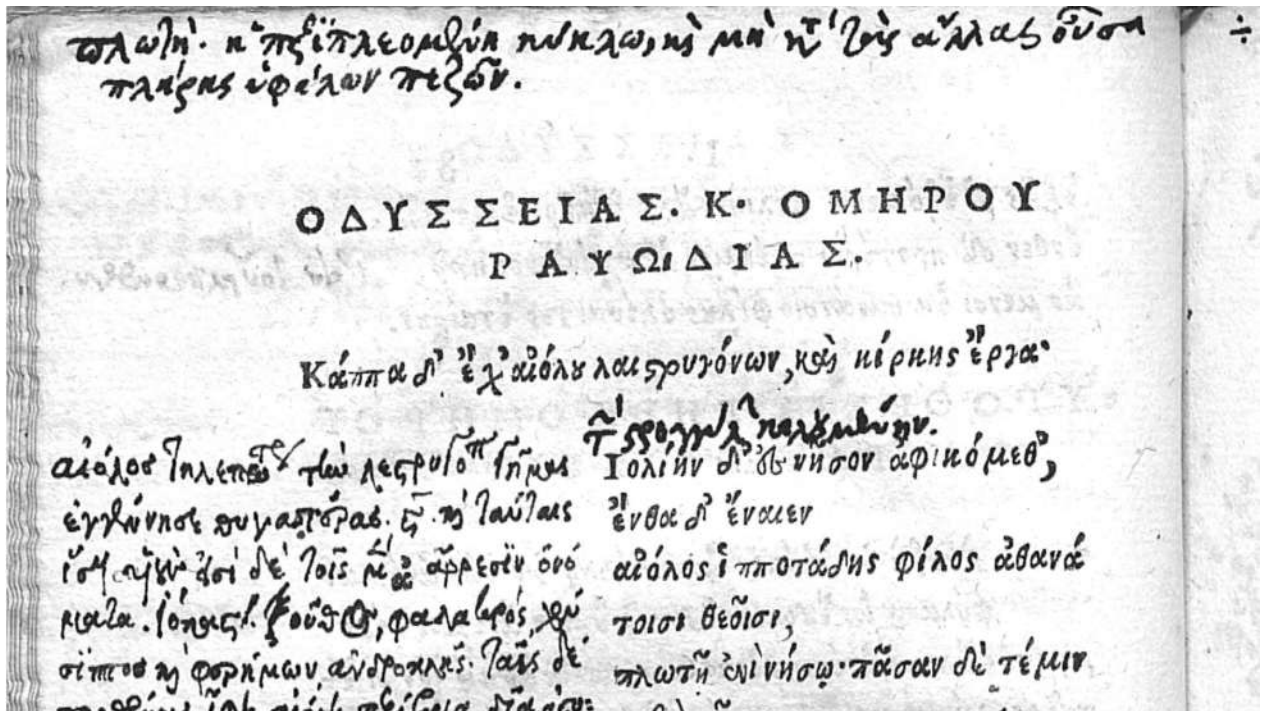

IMATGE 30 - s. Vaticanus græcus 915

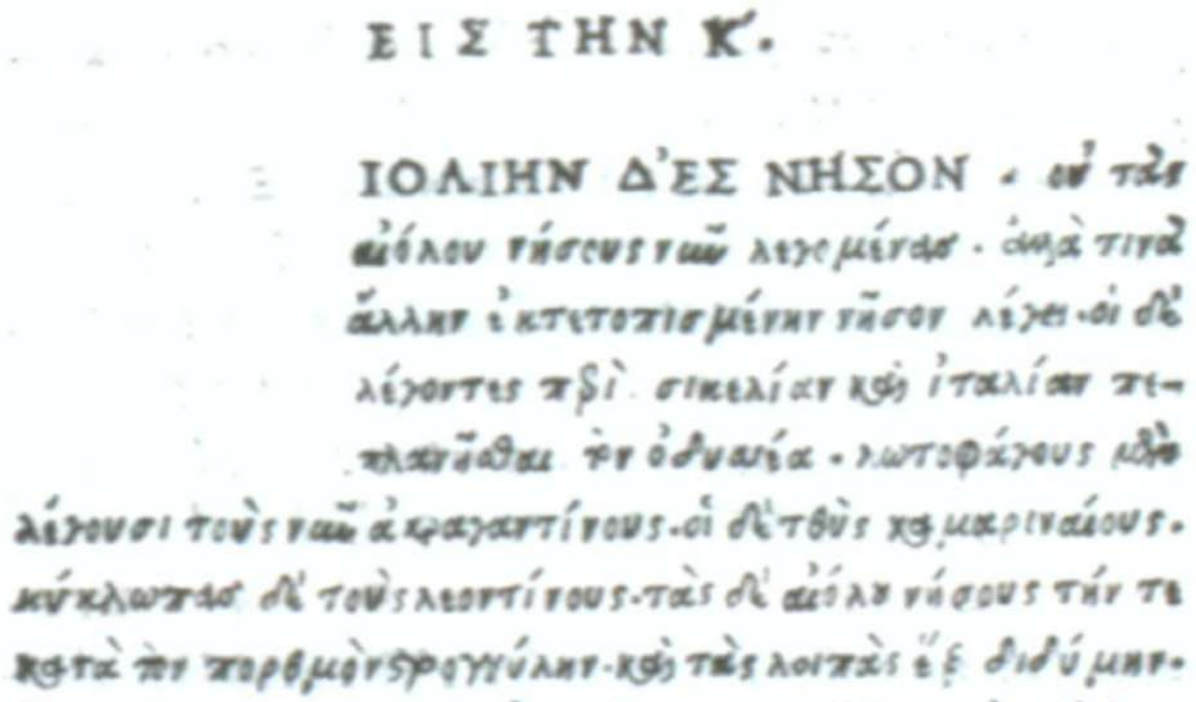

IMATGE 31 - T. Hamburgensis 56 in scrin.

IMATGE 33 - V^a. Asulanus – Didymi antiquissimi auctoris interpretatio in Odysseam

IMATGE 34 - V^a. Asulanus - Didymus in Odys.

ώτατος. φροντιστος αξιος. ΚΕΩΝ
τος. κηδεμονικώτατος. ΑΟΙΔΙΑΕ
ι. π' ἴσαφος. ΑΜΦΥΜΕΜΥΚΙ
Didymus in Odys.

IMATGE 35 - V^{al}. Etonensis. Eton Coll. inc. s.num.

μορφωθέντων Δείκηνων ἔσυνας ὑπό της κίρκης πλὴν
ὄρνυλόχου. αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθὼν λαβὼν παρὰ τοῦ
ἔρμου φάρμακον τὸ μῶλυ οὐδ' ἐν βλάβηται. ἀλλὰ καὶ
τῶν ἐταίρων τῶν ἀρχαίων φύσιν λαβόντων, ἐν αὐτῶν πα
ραμύθια παρὰ τῆ κίρκῃ ἔσ' ἄδου κατέρχεται.
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ ΟΜΗΓΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ
Κάτω α δ' ἔχ' αἰόλου λαισργόνων καὶ Κίρκης ἔρβα.
ιολίνη Δ' ἐς γῆσον ἀφ' ἰκόμεθ'
ἔρβα δ' ἔρβα ἐν
αἰόλος ἴπποταΐδης φίλος

IMATGE 36 - V^b. Marcianus græcus 610

ραῖτων. ὁ δὲ αἰεὶς (ἀντὶ τῆς αἰσθητικῆς) φουζαίης ἐκέρχεται
 ἀσκήσει· ἐνθα πρὸ κέρχας οἱ τοῦ ὁδωπέως ἔ-
 τάρτοι σὺς γινόμενοι, ἐξ ἀνοῦ ἀνθισμορφῆν
 μεταβλήθωσιν· τοῦ ὁδωπέως τὴν κέρχην πύθου
 τος· καὶ ὡς χρόνον ἐκδ' οὐ γινώσκουσιν ἅπαντες,
 τὰ πρὸς τὴν τοῦ ἀσίου ἀσκήσειν σποικηλοῖσι·
 ὁ δὲ αἰεὶς κ' ὁμῆρου ῥαπτοῦ δασ-
 ἀβόλιν δὲ νῆσου ἀσκήσει· ἐνθα δ' ἐν αἰεὶ
 γαῖολος ἱπποτάδης φίλος ἀθωάτοισι θεοῖσι
 πλάττειν ἔμελλεν· πᾶσιν δ' ἐμὸν πρὸς τὴν

IMATGE 37 - V^c. Cantabrigiensis Corp. Chr. 81

Κεφαλαῖοι οὐλοῦσιν ὁδωπέως κέρχης ἐπί τῆς
 ἰολὴν οἰκίσαντα ἀφί-
 κόμαρ' ἐνθα δ' ἐν αἰεὶ
 αἰόλος ἱπποτάδης
 φίλος ἀθωάτοισι θεοῖσι
 πλάττειν ἔμελλεν
 ἀπὸ τῆς κέρχης ἀθωάτοισι θεοῖσι
 χαλκεῖον ἀρρηκτόν
 ματι δ' ἀναδέξασθαι πᾶσιν
 τὸ καὶ ὁδωπέως κέρχης ἐνθα δ' ἐν αἰεὶ
 ἐξ ἑμῶν θυγατέρας· ἀξολύκας ἡ βόου ντεσ
 ἐνθα δ' ἐμὸν πρὸς τὴν πορευθῆναι αἰεὶ τῆς

ἰολὴν οἰκίσαντα ἀφί-
 κόμαρ' ἐνθα δ' ἐν αἰεὶ
 αἰόλος ἱπποτάδης
 φίλος ἀθωάτοισι θεοῖσι
 πλάττειν ἔμελλεν
 ἀπὸ τῆς κέρχης ἀθωάτοισι θεοῖσι
 χαλκεῖον ἀρρηκτόν
 ματι δ' ἀναδέξασθαι πᾶσιν
 τὸ καὶ ὁδωπέως κέρχης ἐνθα δ' ἐν αἰεὶ
 ἐξ ἑμῶν θυγατέρας· ἀξολύκας ἡ βόου ντεσ
 ἐνθα δ' ἐμὸν πρὸς τὴν πορευθῆναι αἰεὶ τῆς

IMATGE 38 - V^d. Parisinus græcus 2691

υπο' της κηκης πλην κρυλλου, αυτος επι λιν ζητησιον ελθων, υδεν
 εβλαβη υπο των φαρμακων. δια του φαρμακου εληφθη παρ' εμου.
 λιν δε αρχαιαν φλοιν των εταρων λαβουτων, εναιυτον παραμην
 παρα τη κηκη, αποσπεμθηναι δεθης. ης αδεν σιμπλιω πεισο
 μινος τρεσιου.

αιολμη διεσ νησον

υλαε αιολου νησις νιου λεοκλενας

αια υια αιων ετελοσισμενην νησον λεζο. οιδε λετοντθ πορι
 σικελιαυ, και ιταλιαυ πεπλανησαι τον οδεσγια λετοφατοι μ'
 λεζοσι. τοις νιου ακραγαυλινοις, οιδε τοις κακαριγαισις. κηκλωπ
 ι: τοις λεουλινοις. ταε δε αιολου νησις. πηυλε καλα τον πορθμον

IMATGE 39 - V^d. Parisinus græcus 2691 - A dues columnes.

πασαμεθα

βιν

κηλαου

ετραε

εζομεθα

ενδυκίως

μελεφινεον

αασαι

ακεσαθε

ελεγγε

απελθαι

επισαμεθα

εβην επορθην

καλεραδον

μανικαε επιθετο

εκαθεσθικην

φελοφρονως

εν αυτοις ερετον

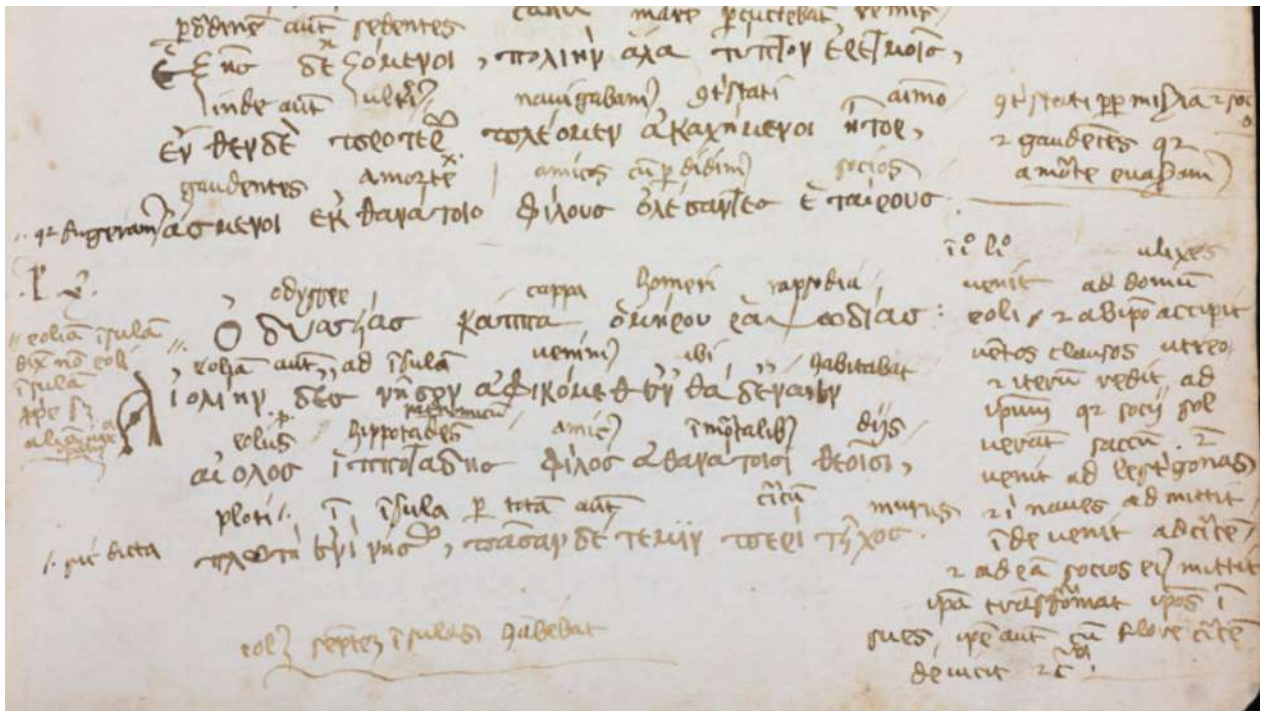
εβραψαν

ιασαθε

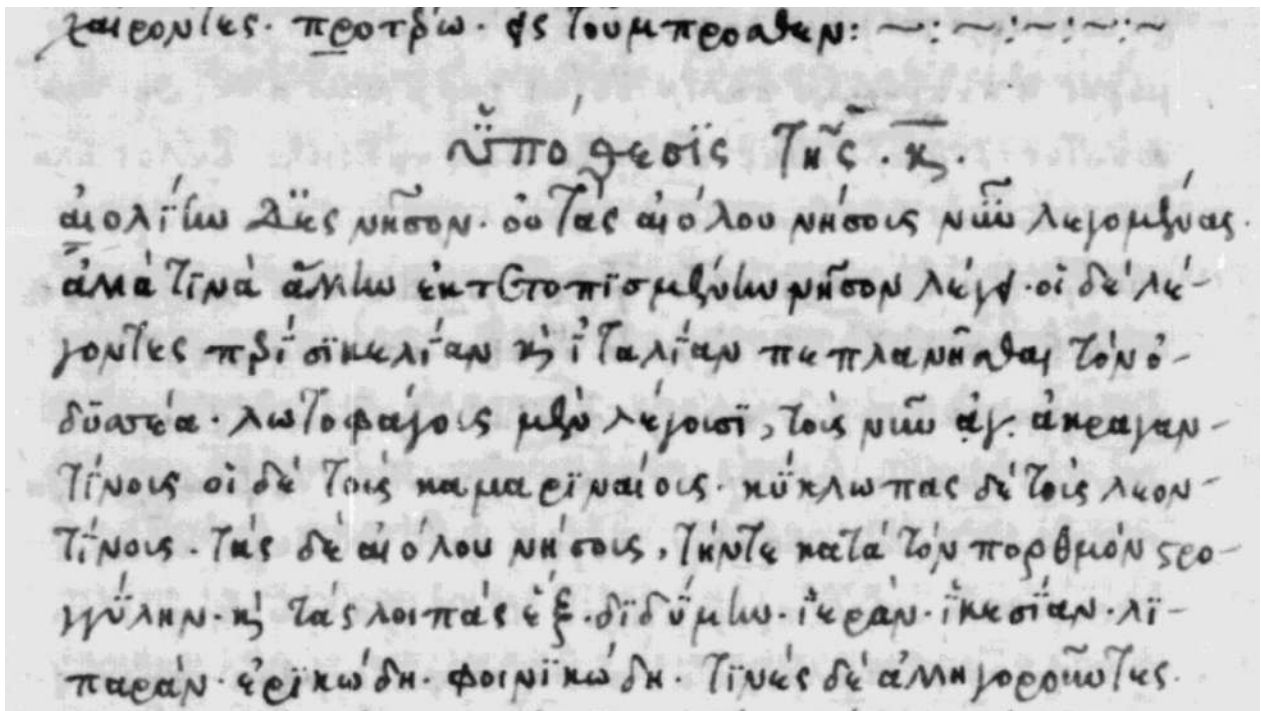
επονδρε

μισπηται

IMATGE 40 - V^l. Marcianus græcus IX, 29

IMATGE 41 - V^m. Mon. gr. 233

IMATGE 46 - V. Parisinus græcus 2692 - ἀπαξ

ἐξάρων.	ἀκριβῶς ἰσώλας.
ἕταρον.	ἡτοικωσθε κείων.
ἀρμόνατο.	ἰργάβ.
σύνεωροιο.	σύνεωβῶ.
βυβλάων.	ἀθρόως πνευσιώτα φησὶ κωνολα σὺν ἑκάστα.
κλάρα.	σπάρταβ.
τεμίν.	δίοικητὴν φύλακας ἡσπαστῶν.
κατέδα.	καμδαρμα.
μυμίδι φανῶ.	προσικονόμασεν ἰν ἑώδα μὴ ἀπάθη θῶσιν.
οἱ σάρασι· ἡλῆζου δὲ ἐκ τῆς κούφου ἵκτος ἦν γωριθεῖ· περὶ σάρα δὲ βῆλα.	σφίνα.
μυμίδι.	σπάρωσιν.
εὐθῆσιν.	σπάρωσιν σπάρωσιν ἡσπαστῶν πύλας σπάρωσιν.
σπάρωσιν.	ἑβλῆσιν.
σπάρωσιν.	ὄνητα ἡλῆζου κείων· ἡσπαστῶν.
ἐνώμων.	σπάρωσιν μετὰ φῶν.

τῶν ἀπαξ

IMATGE 47 - V. Yalensis Bein. 278 (olim San Marco 232)

προτέρω: ἑσούμπροθεσιν:—

† ὑπόθεσις ἡς κ †

Π ἄσπερίτον αἰολογασθῆναι τὸν τῶν ἀγεμῶν φύλακα, ὡς ἔδοξε σὺν ὁδῶν σὺν ἑσούμπροθεσιν· λυσάντες δὲ οἱ ἐταῖροι κειμωμῶν οὐ δικσεως, ὑπονοσούσι πρὸς αἰολογ. καὶ ὡς εἰς τὴν λαοσφυγογίαν ἀφίκοντο σὺν βατὰ γαυλασώλεσιν· καὶ ὅσα ἔπαθε παρὰ κέρ, μεταμορφωσάσθε, αὐτοῦ τῶν ἐταῖροις ἑς ἑ. καὶ παλιν ἀνδρας ποικίσασι· καὶ ὅπως αὐτὸς ταῦτα δέφευε, παρὰ ἑρμούφωρ μαω λαβῶν τὸ μῶλυ, καὶ παρὰ αὐτῶν τὸν σὺν αὐτοῦ ἑρμῶν:—

ὅτι ἡσπαστῶν ἀκίβηται· πῶς αἰολος αὐτὸν ἐξέπερτεσιν· εἰς τὴν ἑρμῶν· οὐριο ἀγεμῶν δὲ τὸν ζέφυρον· καὶ τοὺς ἀμους ἀγεμῶν· ἡκαθεῖρας ἀκίβη· λυσιπῶς δὲ τοῦ ἀσκού, ὑπὸ τῶν ἐταῖρ. εἶμαι χεν σὺν σὺν ἀμῶν· παλινδρομήσας εἰς τὴν αἰολίαν· γ

ἄνω:

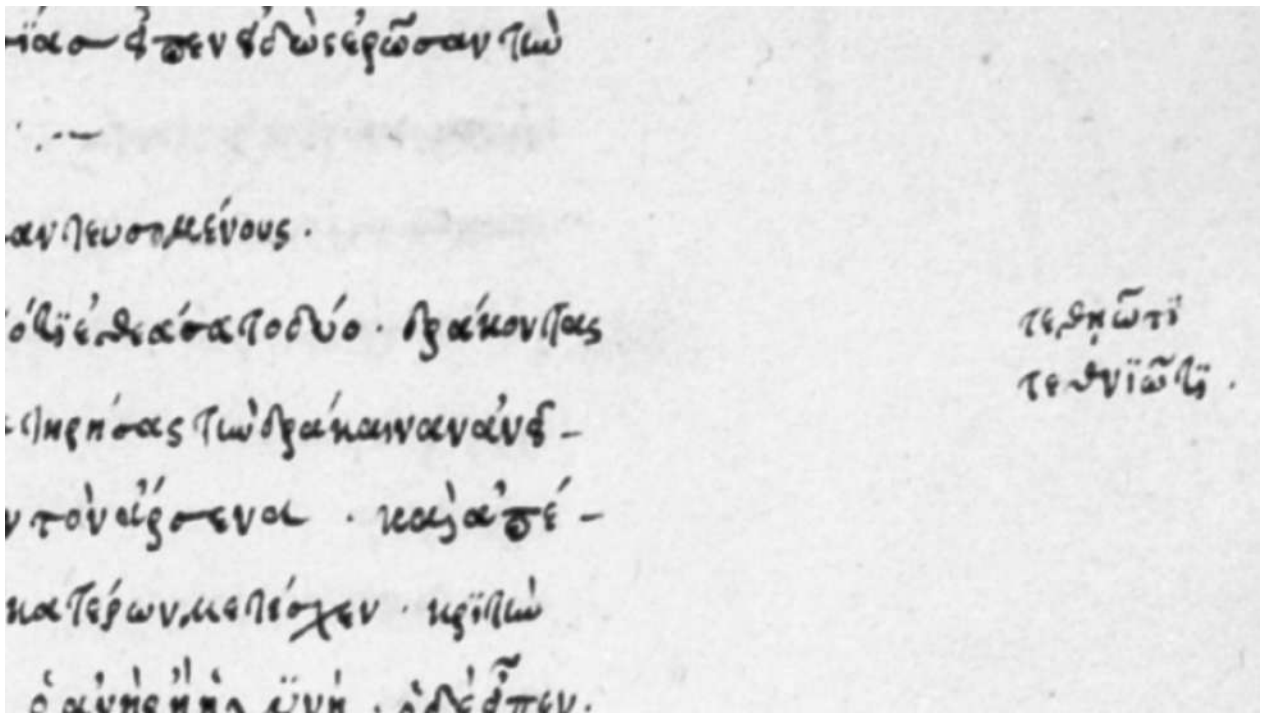
IMATGE 48 - Vⁿ. Laurentianus 57, 10

προσέειπε . εὐλοῦμε προσθεν .
 ὑποδοξίᾳ τῆς κ . †
 Ἰὼ ἀπὲς τὸν αἰόλον ἀπαγγέλλει τὸν ἰὼν ἀνέμων φύλακα ὡς ἔδωκεν ὀδύσει
 ἕνα κωδωνέμους . λύσαντες θεοὶ ἐταῖροι κρημωμένου ὀδύσει ὡς .
 ὑπὸν στυσίαν προσέειπον . καὶ ὡς ἐπὶ ἠὲ λαίης ὑγονία καὶ φήνοντο ἀνδρά
 ἰὰ βέωσ . ἀπὸ λείον . καὶ ὅσα ἔπειθε παρὰ κίβητι μελαμορφωσάση
 αὐτοῦ τοῦ σὲ ταῖρους θὲς ἴσ . καὶ παλὶν ἀνδρῶσ ποιησάση . καὶ
 ὅπως αὐτὸς τῶν τῶν δὲ φύγε παρὰ ἑμοῦ φάρμακον λαβῶν τὸ μῦλον .
 καὶ παρὰ αὐτῆ τὸν ἐνίαιτον ἐμήνεν : .
 ἔτι ὀδύσεισ δὲ κινῆσαι πῶς αἰεταῖσ τὰ μῦλον ἔπειθε .

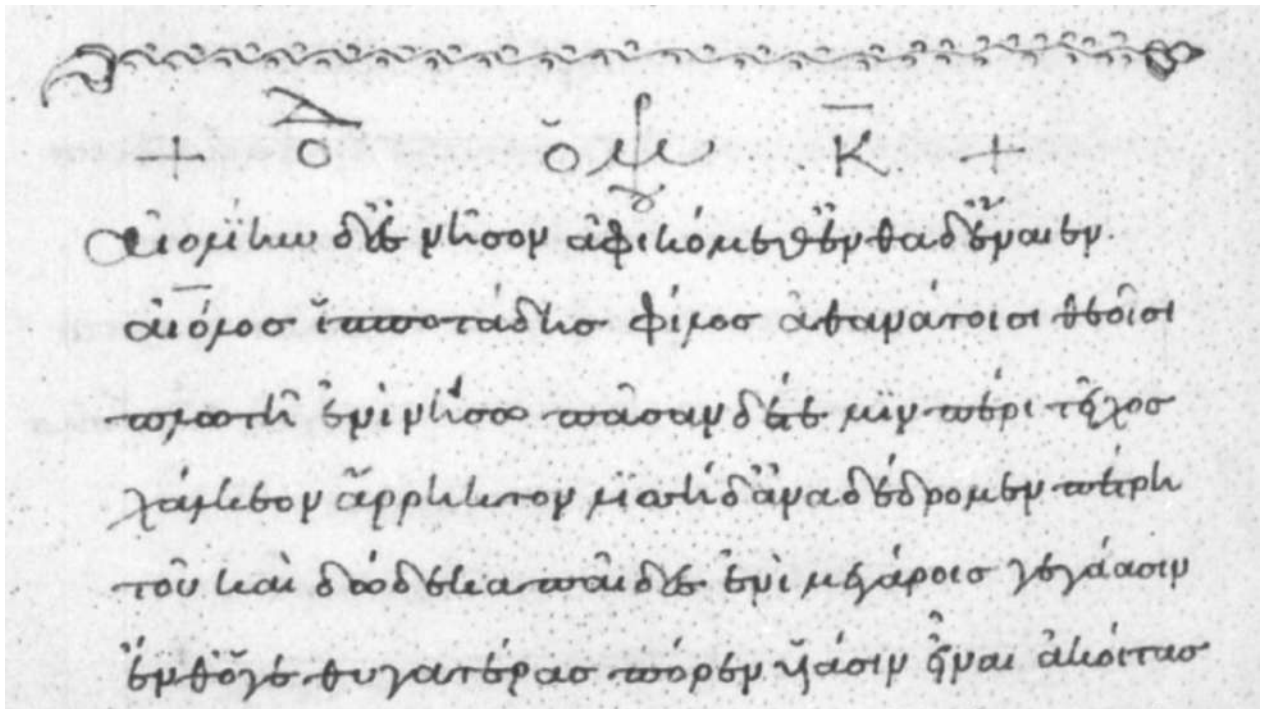
IMATGE 49 - Vⁿ. Laurentianus 57, 10 - ἄπαξ

κατόσθ .
 μέγλιθι φαβνῆ .
 ἀπατῆ δὲ ὄϊνοὶ ἐφᾶσσοι . κα
 ἄπαξ σας . προσεδοξέλογαί :
 μέγλιθι .
 ἐκτελέσεν .
 πῶς παρὰ ἑοῦσ .

IMATGE 50 - V^a. Laurentianus 57, 10 - τεθῆῳτι τεθνῳτι

IMATGE 51 - V^w. Laurentianus 32, 39

IMATGE 52 - W. Bruxellanus 11290

ὑποθεσις ὀδυσειας η̄ ὀμηρου ὑποθεσις.

ὑποθεσις Ταπεινὸν αἰόλον ἀπαγεῖται τῶν ἀγέμων φύλακα ὅς
 ἔδοκμον ὀδυσειῶν καὶ ἀγέμων λύσαντες δὲ οἱ ἑταῖροι καὶ μεμεῖνον ὀδυ
 σῆος ὑπομοχούσι πρὸς αἰόλον καὶ οἷε Τηλέμαχος γυγὸν ἀφίκοντο
 σῖβα ἐν δέκα μαῖε ἀπὸ λυσέων ὅσα ἔπαυον περικρήνητα μορ φῶ
 σαπὴ τοῦ αὐτοῦ ἑταίρου κίβη καὶ πῶλον ἀνδραποικισάση καὶ ὅπως
 αὐτὰς ταύτην δῖε φυγε πρὸς ἑρμού φάρμακον λαβὼν τὸ μελὸν καὶ
 παραύτη τὸν ἐρίαντὸν ἑμμεν. ἄλλως.

ἰόλος Τηλεπῶ Τηλέμαχος γυγὸν ἴμεσε ἐγέμνησε βυβατέρας ββ
 καὶ ταύταις ἰσασίμοις εἰσὶ δὲ ταῖς μεμάρσει τὰ ὄνοματα ἰακῶς
 ξαυθος φάλακρος χρυσιππος φερήμων καὶ ἀδροκῆς ταῖς
 δεπαρθέμοις ἰφί αἰόλη περιβοῖα δία ἀγκράτεια ἠφαισία
 ὀδύσειαν ἰφί αἰόλη ἑτεροῖς ἰσασίμοις ἄλλως.

Ἐπὸν ἄσπινος καὶ ἰσασίμοις καὶ βυβατέρας ἰσασίμοις ὀδύσειαν ἰφί αἰόλη ἑτεροῖς ἰσασίμοις ἄλλως.

IMATGE 53 - w. Vaticanus Inc. I, 50

ταρῆταιρον τῶν ἀρχαίων φυσικῶν λαοφύτων ἐριστιον τῶν
 ραμῆνας τὰ τῆ κίρκη ἑσάδου κατέρχεται.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ ΟΜΗΡΟΥ ΓΡΑΨΩΔΙΑΣ
Κάτω δ' ἔχ' αἰόλον λαοφύτων καὶ Κίρκης ἔρβα.

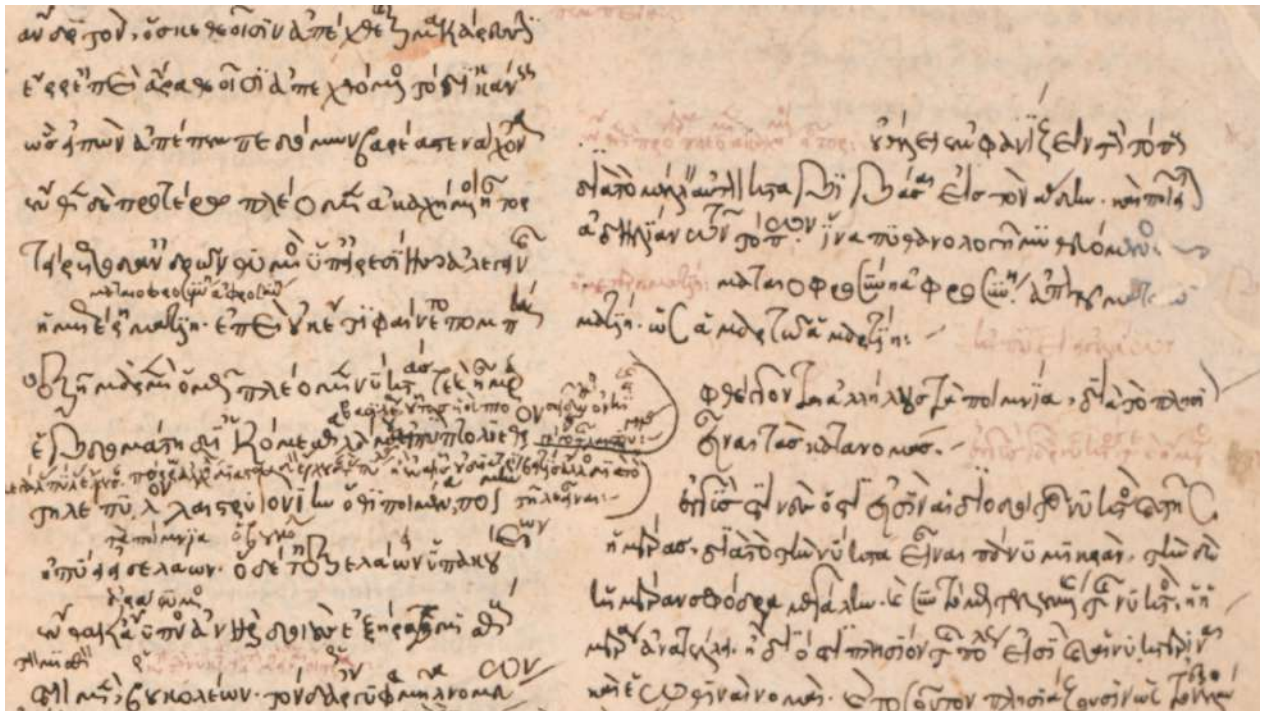
ἰολίμη δ' ἐσθλὸς ἀφικόμην
 ἔρβα δ' ἔρβα
 αἰόλος ἰσασίμοις φῖλος
 ἀβαμάτοισι βιοῖσι
 πλωτῆ ἐν ἰσασίμοις τῶν ἄσπινος
 δῖα μὲν τῶν τῆχος
 χάλκιον ἀρρηκτον λίσση
 δάμα δ' ἰσασίμοις τῆχος
 τῶν καὶ δάμα τῶν τῆχος
 ἐν ἰσασίμοις γυγασίμοις.

ἔξ μὲν βυβατέρας ἔξ δ' ἰσασίμοις ἰσασίμοις.
 ἔρβα δ' ἰσασίμοις τῶν ἰσασίμοις ἰσασίμοις.
 οἰδία δ' ἰσασίμοις τῶν ἰσασίμοις ἰσασίμοις.

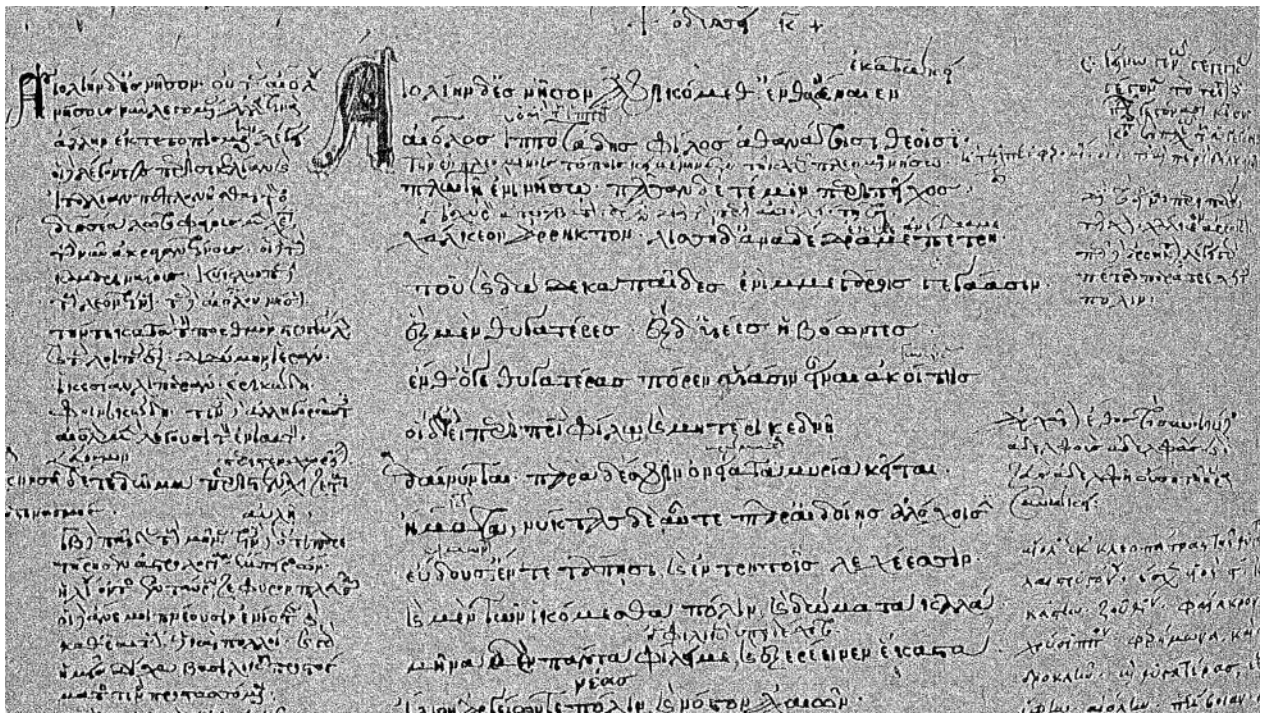
IMATGE 54 - X. Vindobonensis phil. græcus 133

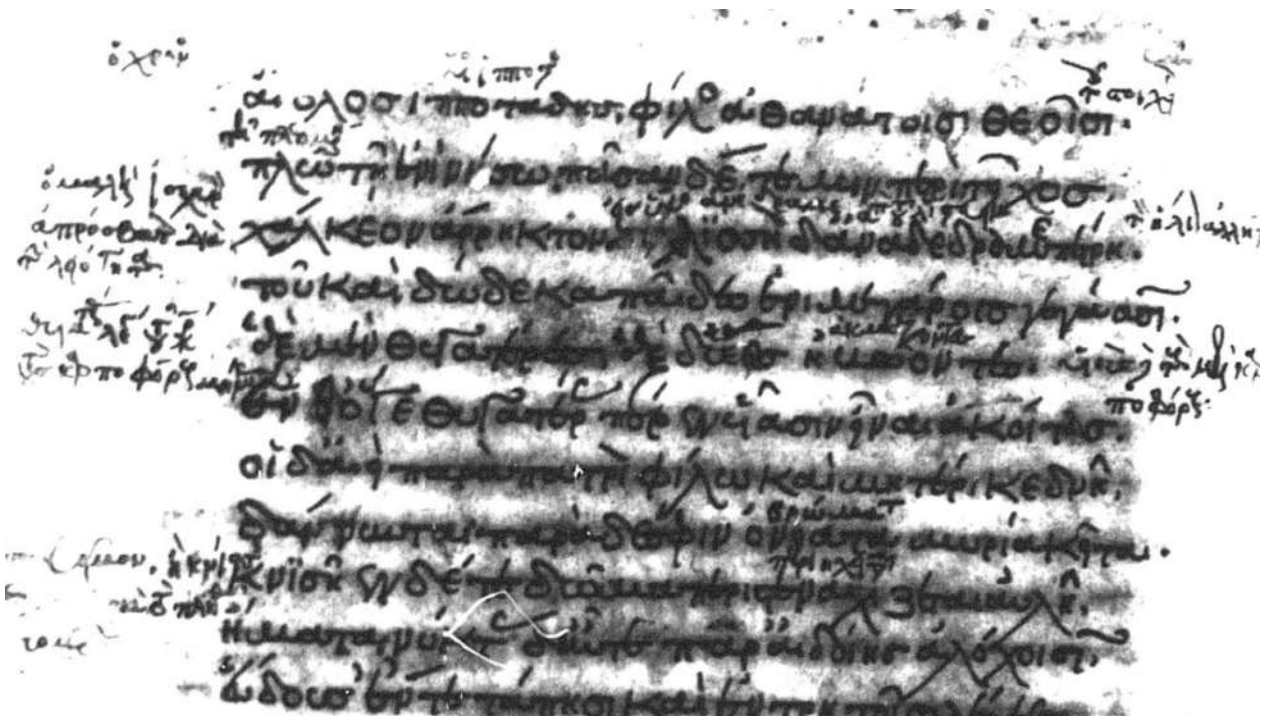
IMATGE 55 - X. Vindobonensis phil. græcus 133 - vv 81-82

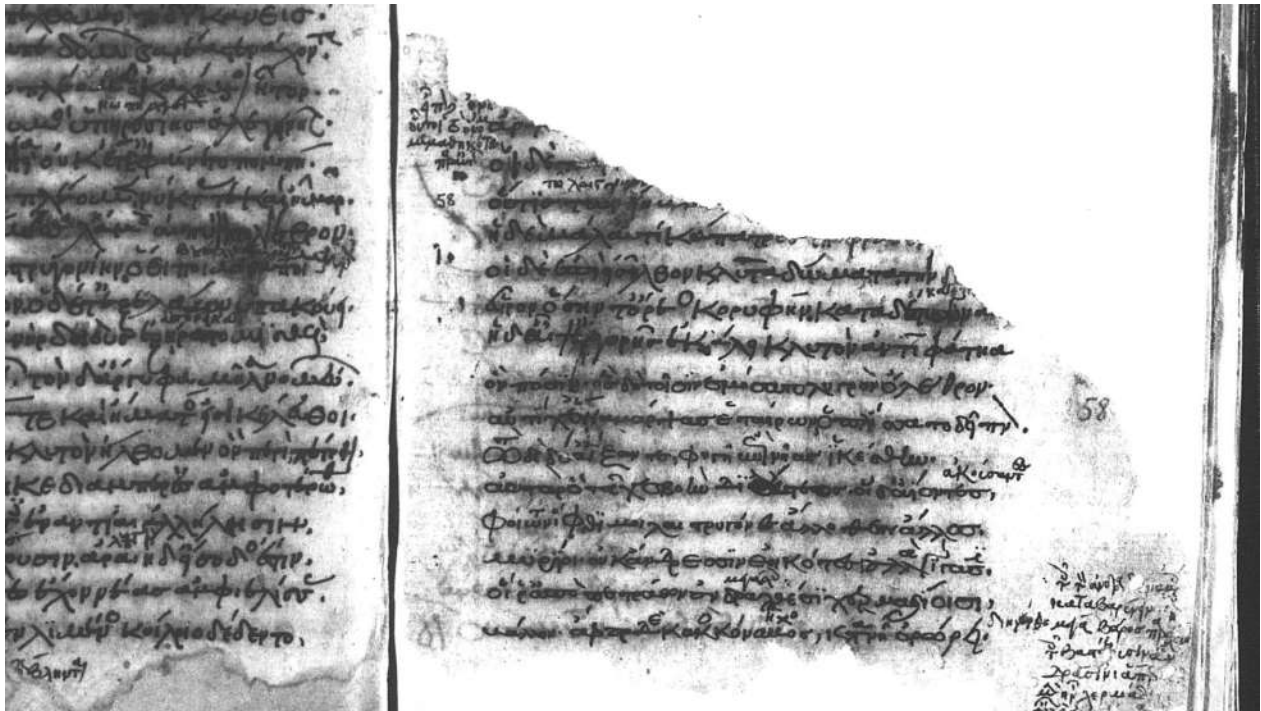
IMATGE 56 - Y. Vindobonensis phil. græcus 56

IMATGE 57 - y. Cryptoferratensis z.α.XXVI

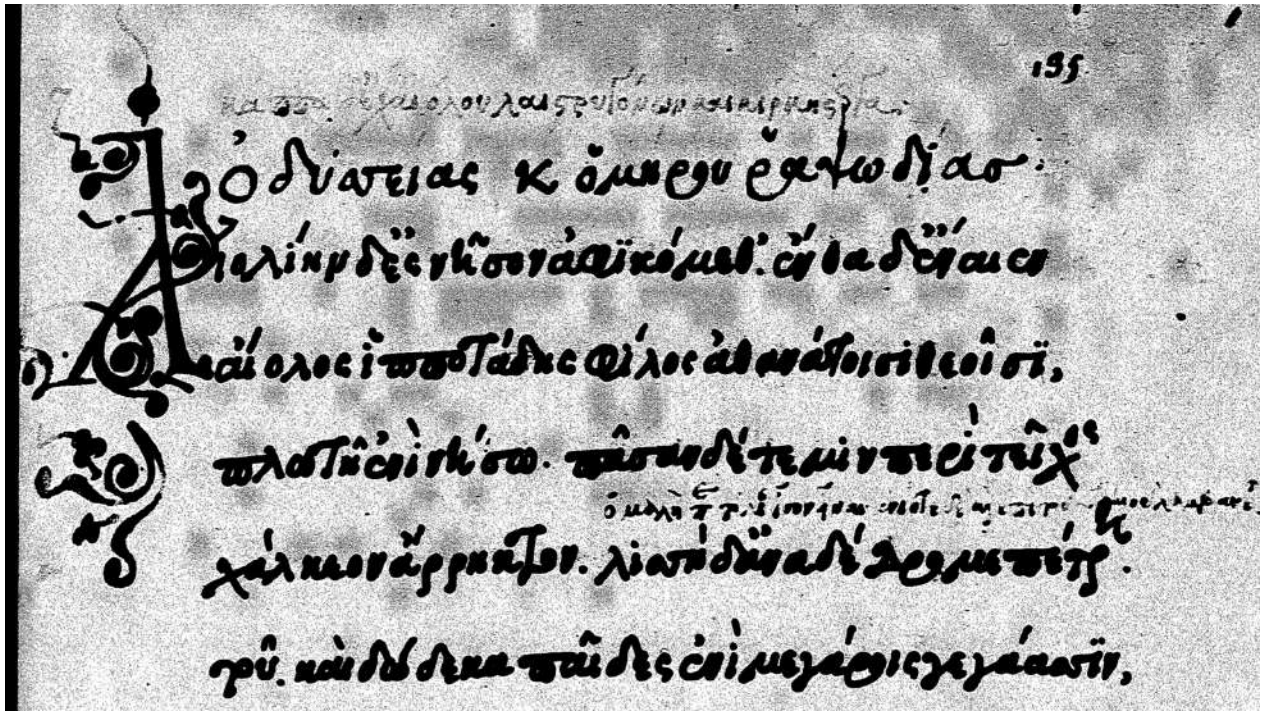

IMATGE 58 - y. Cryptoferratensis z.α.XXVI - pèrdua de mig foli 58

IMATGE 59 - Z. Vaticanus Palatinus græcus 7

IMATGE 60 - z. Parisinus græcus 2689 - poca tinta

